one

மிக்கு, நமக்கு மிக உகப்பாயிருப்பது! ஆகையால் இனி நாள்தோறும் அவள் சூடிக்களைந்த மாலையையே நமக்குக் கொண்டு வருவீர்'' என்று அருளிச் செய்தான். உடனே கண்விழித்த பெரியாழ்வார் தாம் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை எம்பெருமானுடைய தேவிகளில் ஒருத்தியின் அவதாரமே என்று அறுதியிட்டு அவளுக்கு அது காரணமாக ''ஆண்டாள்'' என்றும், எம்பெருமானுக்குரிய மலர் மாலையைத் தான் சூடிக்கொண்டு பார்த்துப் பின்பு அவனுக்குக்கொடுத்தது காரணமாக ''சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார்'' என்றும் திருநாமம் இட்டு அழைத்து வந்தார்.

பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளையாகிற ஆண்டாளுடைய ஜ்ஞான பக்திகள் க்ஷணந்தோறும் பகவத்விஷயத்திலே கைவளர்ந்து வந்தன. ஒரு கொள் கொம்பிலே சேர்க்கவேண்டும் பருவத்தையடைந்தாள். ''மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்'' என்னும்படியான உறுதியையுடையவளானாள். அவளுக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுடன் தழுவி முழுசிப் பரிமாற வேணும் என்னும் ஆற்றாமை கரைபுரண்டது. அப்பெருமானிடம் சென்றபோது அவன் முகங்கொடாதேயிருந்தான். ''ஐஶ்வர்யார்த்திகளுக்காகத் திருவுலகளந்தருளின களைப்பாலே சாய்ந்து கிடக்கிறான்போலும்'' என்று நினைத்துத் தன் திருமுலைத்தடங்களாலே அப்பெருமானை நெருக்கினாள். அவ்வளவிலும் பேசக்கண்டிலள். விசிறி முதலியவைகளாலே ஶிஶிரோபசாரம் பண்ணியும் எழுந்திருக்கக் காணவில்லை. ''இது களைப்பல்ல; நம்மிடம் ப்ரணயாபராதத்தினாலே முகங்கொடாதே கிடக்கிறான்'' என்றறிந்து வருந்தி ''இவனை அனுபவித்தாருண்டோ' என்று ஆராய்ந்தாள். ''திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகள் இவனை அனுபவித்தார்கள்; ஆனால் அது காலாந்தரத்திலேயாகையாலே நாம் அதுக்கு உதவப்பெற்றிலோம்'' என்று ஏங்கினாள். ''இனி அவன் உலாவிப்போன அடிச்சுவடும், அவனும் பெண்களுமாய்த் திளைத்த யமுனையும், அவன் எடுத்த கோவர்த்தனமும் கிடந்ததாகில் அவற்றைக் கண்டாகிலும் உயிர்வாழ்வோம்'' என்று பார்த்து, அவ்விடங்களுக்குப் போக பலமில்லாமையாலே கலங்கினாள். ''ஜனகராஜன் திருமகளைப்போலே 'வில்' என்று ஒரு அவதிபெற்றிலேன்; நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்போலே ரிஷபங்கள் என்று ஒரு அவதிபெற்றிலேன் என்செய்வேன்?'' என்று நிலைதடுமாறினாள். அப்போது சில பெரியோர்கள் ''ராஸக்ரீடை செய்த பிறகு க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்த இடைப்பெண்கள் தங்கள் ஆற்றாமையாலே க்ருஷ்ணனாகத் தங்களை பாவித்துக்கொண்டு உயிர்தரித்தார்கள்; அம்மாதிரியே நீயும் அனுகரிப்பாயாக'' என்று உரைத்தனர். இவளும் 'க்ருஷ்ணனை அனுகரிப்பதைக் காட்டிலும் அவனை அனுகரித்த பெண்களை அனுகரிப்பது நல்லது'' என்று அறுதியிட்டு, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைத் திருவாய்ப்பாடியாகவும், அங்குள்ள பெண்களை இடைப்பெண்களாகவும், தன்னை அவர்களிலே ஒருத்தியாகவும் வடபெருங்கோயிலை ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகையாகவும், வடபெருங்கோயிலுடையானை க்ருஷ்ணனாகவும் பாவித்து இடைப்பெண்கள் நோற்ற நோன்பைத் தான்

நோற்கிருள். பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே (நினைவின் முதிர்ச்சியாலே) இவளுக்கு இடைநடையும், இடைமுடியும், இடைப்பேச்சும் முடைநாற்றமும் உண்டாயின. 'திருவாய்ப்பாடியில் மழைபொழியவேண்டும்' என்று நோன்பு நோற்கும்படி ஆய்ர்களால் நியமிக்கப்பெற்ற திருவாய்ப்பாடிப் பெண்கள் அதை வியாஜமாகக் கொண்டு கண்ணனைப் பெறுவதற்காக நோன்பு நோற்ற ப்ரகாரத்தை அனுகரித்து, பாதகங்கள் தீர்ப்பதாய், பரமனடி காட்டுவதாய், வேதம் அனைத்துக்கும் வித்தாவதான திருப்பாவையைப் பாடியருளினுள் ஆண்டாள்.

இவ்வநுகாரம் நாச்சியார் திருமொழியென்னும் இவ்ளது மற்ரெரு ப்ரபந்தத்திலும் தொடர்ந்தது. திருப்பாவையில் ''நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்'' என்று முதற்பாட்டிலும், ''கறவைகள் பின்சென்று'' (28) ''சிற்றம் சிறுகாலே'' (29) என்னும் கடைசிப் பாசுரங்களிலும் எம்பெருமானே உபாயம் என்றும், அவன் உகப்புக்கான அடிமைசெய்வதே ப்ராப்யமென்றும், தன் உறுதியை அறுதியிட்டபின்பும், தான் விரும்பியபடி எம்பெருமானைப் பெருமையாலே அவனைப் பெறவேணும் என்னும் மிகுந்த த்வரை ஏற்பட்டு, அதனுலே அறிவு கலங்கி, நாச்சியார்திருமொழி முதற்பதிகமான ''தையொரு திங்க''ளில் பிரிந்தாரைக் கூட்டும் இயல்புடைய காமதேவனை ''அனங்கதேவா! வேங்கடவற்கென்னை விதிக்கிற்றியே'' என்று ஆஶ்ரயித்தாள். இது கண்டு பொருத எம்பெருமான் ஆனைக்கு வந்து உதவினுற்போலே விரைந்து வந்து முகங்காட்ட, ஊடலாலே தான் சிற்றில் இழைத்துக்கொண்டிருந்ததையும், அவுன் பலாத்காரமாக இவளைப்பற்றி மெய்ப்பிணக்கிட்டதையும் (அணைத்ததையும்) பேசினுள் இரண்டாம் திருமொழியான நாமமாயிரத்தில். இப்பதிகத்தில் ஏற்பட்ட ஸம்ஶ்லேஷம் தொடர்ந்து நடந்தால், ஆனந்த மிகுதியினுலே அழிவை (உயிர் தரியாமையை) விளைத்துவிடும் என்று பயந்த உறவினர்கள் கண்ணனையும் ஆய்ச்சியரையும் பிரித்து நிலவறைகளிலே அடைக்க, அப்பிரிவாற்ருமையினுலே இவர்களுக்கு ப்ராணஹாநி உண்டாகும் நிலை ஏற்பட, அதுகண்ட உறவினர்கள் பெண்கள் நல்ல கணவனைப் பெறுவதற்குச் செய்யும் பனி நீராடுதல் என்னும் நோன்பைச் செய்வதற்காக இவர்களை வெளியில்விட, இவர்களும் கண்ணனைக் கூடியும் பிரிந்தும் படுகிற வருத்தங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக அவன் அறியாதபடி ஒரு பொய்கைக்குச் சென்று ஆடைகளைக் களைந்து கரையில் வைத்துவிட்டு விரஹதாபம் ஆறும்படி பொய்கையிலே குளித்திருந்ததையும், அவனும் இவர்கள் அறியாதபடி அங்கு வந்து இவர்களுடைய ஆடைகளை எடுத்துக்கொண்டு கரையில் இருந்த குருந்தில் ஏறி வீற்றிருந்ததையும், இவர்களும் குளித்துக் கரையேறிப்பார்த்தவுடன் ஆடையாபரணங்களைக் காணுமல், இவனை மரத்தின் மேலே கண்டு, இவனை இரப்பார், ஏத்துவார், வாழ்த்துவார், சீறுவாராய்ப் பலவிதமாகக் கெஞ்சிகேட்க, அவனும் ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்து ஸம்ஶ்லேஷித்ததையும் பேசினுள் மூன்ரும் திருமொழியான கோழியழைப்பதில். ஸம்

ஸ்லேஷமெல்லாம் விஸ்லேஷத்திலேயே முடியுமாகையாலே, இந்தக் கூடலும் பிரிவிலே முடிய, "'மறுபடியும் ஒருகால் இவனைக் கூடவல்லோமோ?' என்று கூடல் இழைத்ததைப் பேசினாள் நாலாம் திருமொழியான தெள்ளியாரில். அசேதனமான கூடல் மறுமொழி கூறாமையாலே சேதனமான குயிலைப்பார்த்து எம்பெருமான் வரும்படிக் கூவப் பிரார்த்திக்கிறாள் ஐந்தாம் திருமொழியான மன்னுபெரும்புகழில்.

குயில் கூவியும் அவன் வாராமையாலே மிகவும் வருத்தமுற்ற இவளை உயிர்தரிக்கச் செய்வதற்காக, இவள் விரும்பியிருந்த படிகளில் ஒன்றும் குறையாதபடி பாணிக்ரஹணம் ஈருகக் கனவிலே அவன் இவளை அனுபவிக்கச்செய்ய, அவ்வநுபவத்தைத் தோழிக்குச் சொல்லி தரித்திருந்தபடியைச் சொல்லுகிறாள் ஆறும் திருமொழியான வாரணமாயிரத்தில். கனாக்கண்டவுடன் அவனோடு ஏற்பட்ட ஸம்ஸ்லேஷம் நீடிக்கப்பெறுமையாலே, அவனோடு எப்போதும் சேர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜன்யத்தை போகவதநுபவம் இருக்கும்படியைப் பலவாறு கேட்கிறாள் ஏழாம் திருமொழியான "கருப்பூரம் நாறுமோ"வில். அவன் வருவதாகச் சொல்லிப்போன மழைகாலத்தில் அவன் வாராமையாலே, மேகங்களைத் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் தூதாக விட்டமையைப் பேசினாள் எட்டாம் திருமொழியான விண்ணீலமேலாப்பில். மேகங்களும் தூது செல்லாமல் நின்றவிடத்திலே நின்று மழை பொழிய, அதனாலே மழைகாலத்தில் உண்டாகும் இந்திரகோபங்கள், முல்லைகள், காயா முதலிய மலர்கள், களங்கனி முதலான கனிகள், வண்டினங்கள், பூஞ்சுனைகள் [illegible] எம்பெருமானுடைய திருமேனியையும் அவயவங்களையும் நினைவுபடுத்தித் தன்னை நலிவதைப் பேசினாள் ஒன்பதாம் திருமொழியான "சிந்துரச் செம்பொடி"யில். இப்படி இவற்றாலே நலிவு பெற்று, "நமக்கு உயிர்தரிக்க வழி உண்டோ?" என்று ஆராய்ந்து, "மற்றவையெல்லாம் தப்பினாலும் பெரியாழ்வாரோடு நமக்குண்டான உறவு தப்பாது. அவன் ஸ்வாதந்திரியத்தையும் மாற்றி, நம்மை அவன் திருவடிகளில் சேர்த்தேவிடும்" என்று உறுதி பூண்டிருக்குமதைப் பேசினாள் பத்தாம் திருமொழியான "கார்க்கோடு"வில். இப்படி உறுதியோடு இருந்த பின்பும், தனக்கு முகங்கொடுக்கக் காணாமையாலே இவள் மிகவும் நோவுபட்டுகிடக்கிற நிலையைக் கண்டு தாய்மார் தோழிமார் முதலான பெண்பிள்ளைகள் இவளைக் காணவந்து திரண்டுகிடக்க "அவன் நம்மை வைத்த பரிசைப் பார்த்தீர்களா" என்று வெறுத்து வார்த்தை சொல்லி, பின்பு "நம்மைப் போன்ற சில பெண்களுக்கு உதவியவன் பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த நமக்கும் உதவாதொழியான்" என்று ஒருபடி தரித்தமையைப் பேசினாள் பதினோராம் திருமொழியான "தாமுகக்கும் தம் கை"யில். இப்படி உறுதிபூண்டிருந்தும் முகம் காட்டாமையாலே, நடக்கவும் இயலாத நிலையை அடைந்து அருகில் இருப்பாரைப்பார்த்து, "அவன் இருக்கும் தேசத்திலே என்னைக்கொண்டுபோய்ச் சேருங்கள்" என்கிறாள் பனிரண்

டரம் திருமொழியான ''மற்றிருந்தீர்க''ளில் இவள் நிலையை அநுஸந்தித்து வருந்தியிருக்கையாலே, அருகில் இருந்தவர்களும் இவளைக் கொண்டுபோய் அவன் ஸம்பந்தமுள்ள மதுரைமுதலான தேசத்தில் சேர்க்கமுடியாமையாலே ''அவ னோடு தொடர்புள்ள ஏதாவதொன்றைக் கொண்டுவந்து என்னைத் தொடச்செய்து உயிர்தரிக்கச் செய்யுங்கள்'' என்று அவர்களைப் பிரார்த்தித்ததைப் பேசினுள் பதின்மூன்ரும் திருமொழியான ''கண்ணனென்னும் கருந்தெய்வ''த்தில், இவ ளுக்குப் பரமபக்தி பர்யந்தம் விளையச்செய்வதற்காக, இவ்வளவிலும் அவன் காலதாமதம் செய்ய, அதனுல் ஆற்ருமை கரைபுரண்டு, பெருவிடில் முடியும் நிலை ஏற்பட்டவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்டி இவளை விஷயீகரிக்க, அப்போது பிறந்த விடாயும் அதற்கு அநுகுணமாகப் பெற்ற பேரும், ஒருவ ரிடத்தில் வைத்துப் பேசவொண்ணுதபடி அளவிறந்திருக்கையாலே, ''கண்டீரே'' என்று கேட்கிறவர்கள் பாசுரத்தால் தனக்குப் பிறந்த விடாயையும், ''கண் டோம்'' என்று பதில் சொல்லுகிறவர்கள் பாசுரத்தால் தான் பெற்ற பேற்றையும் அந்யாபதேசத்தாலே சொல்லித் திருமொழியை நிறைவு படுத்துகிருள் பதினலாம் திருமொழியான பட்டிமேய்ந்தில்.

இப்படி பகவதநுபவம் செய்துகொண்டு ஆண்டாள் வாழ்ந்து வருகையில், இவளுக்கு விவாஹத்துக்கேற்ற பருவம் வந்ததைக்கண்டு, பெரியாழ்வார் இவளுக்கேற்ற கணவனைக் காணப்பெருமல் கவலைப்பட்டு, இவளை யழைத்து ''நீ யாருக்கு வாழ்க்கைப்பட விரும்புகிருய்?'' என்று கேட்க, ஆண்டாள் ''மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்'' என்று சொல்ல, பட்டர்பிரான் ''அப்படியானல் என்ன செய்வது?'' என்று கேட்க, கோதையும் ''எம்பெருமானையே மணம்புரிய விரும்புகிறேன்'' என்று உரைத்தனள். ஆழ்வாரும் ''நூற்றெட்டுத் திருப்பதி எம்பெருமான்களில் யாருக்கு வாழ்க்கைப்பட விரும்பு கிருய்'' என்று கேட்க, ஆண்டாளும் ''அவரவர்களுடைய குணங்களையும், பெருமைகளையும் சொல்லியருளவேணும்'' என்று பிரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் வட பெருங்கோயிலுடையானது வைபவம் தொடக்கமாகப் பாண்டியநாட்டில் எம்பெருமான்களின் பெருமைகளையும், மலைநாட்டுத் திருப்பதி எம்பெருமான்களின் மேன்மைகளையும், வடவேங்கடம் தொடக்கமாகத் திருப்பிரிதி ஈருக வடநாட்டுத் திருப்பதி எம்பெருமான்களின் வைபவங்களையும், தொண்டைநாட்டில் எம்பெரு மான்களின் பெருமைகளையும், நடுநாட்டில் எம்பெருமான்களின் ஏற்றங்களையும், அழகியமணவாளன் முதலான சோழநாட்டில் எம்பெருமான்களின் சீர்மைகளையும் அருளிச்செய்ய, ஆண்டாளும் அதுகேட்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்க மயிர்க்கூச்செறி யும் மேனியுடையளாய், அரங்கத்தின்னமுதருடைய குழலழகு வாயழகு கண்ணழகு களைக்கேட்டுப் பெருங்காதல்கொண்டு மோஹித்து, ''வந்தானே திருவரங்கன் வாரானே என்றென்றே வளையும் சோரும்'' என்கிறபடியே மனமுருகி, மலர்க் கண்கள் பனிப்ப, அழகிய மணவாளனையே காமுற்று, பெருப்பெருத்த கண்ணு லங்கள் செய்யக் கணுக்கண்டு, அணியரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத் தீர்ந்த காதலை யுடையவளானள்.

பெரியாழ்வாரும் ''கோதைக்குத் தக்க மணளன் கோயிற்பிள்ளையான நம்பெருமாளே'' என்று அறுதியிட்டு, ''இது எப்படி நடக்கும்'' என்று கவலைப்

பட்டுக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருள, திருவரங்கச் செல்வனும் ஆழ்வார் கனவிலே
எழுந்தருளி, ''உம்முடைய பெண்ணை கோதையைக் கூட்டிக்கொண்டு நம்
கோயிலுக்கு வாரீர். அவளுக்குத் தகுதியாக நாமே அவளைக் கைப்பிடிக்கிறோம்''
என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும் உகந்து கவலையற்றிருந்தார். நம்பெருமா
ளால் நியமிக்கப்பெற்ற திருவரங்கத்துக் கைங்கர்யபரர்கள் அவருடைய குடை
சாமரம் திருவாலவட்டம் முதலான எல்லாப் பரிச்சதங்களோடும் ஸ்ரீவில்லி
புத்தூருக்குச் சென்று, நம்பெருமாள் நியமனத்தை விண்ணப்பம் செய்ய, ஆழ்வாரும்
மிக உகந்து ஆச்சர்யப்பட்டு வடபெருகோயிலுடையானுடைய அநுமதி
கொண்டு மணிகளிழைத்த மூடு பல்லக்கிலே ஆண்டாளை எழுந்தருள்வித்துக்
கொண்டு, வாத்யகோஷங்களுடன், தொண்டர்குழாம் புடைசூழ, ''ஆண்டாள்
வந்தாள், சூடிக்கொடுத்தாள் வந்தாள். சுரும்பார்குழற்கோதை வந்தாள். திருப்
பாவை பாடிய செல்வி வந்தாள். தென்னரங்கம் தொழும் தேசுடையாள் வந்
தாள்'' என்று பலசின்னங்கள் பணிமாற வந்து, அழகியமணவாளனுடைய
பெரியதிருமண்டபத்தே சென்று மூடுபல்லக்கை மூடியிருந்த தட்டுப்பாயை
அகற்ற, சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரும் அனைவரும் காணும்படி—உதறி உடுத்த
பட்டுச்சேலையும், சுற்றிய செங்கழுநீர்மாலையும், திருநெற்றியிலே கஸ்தூரி திருநாம
மும், காதளவும் ஓடிக் கயல்போல் மிளிரும் கடைக்கண் விழியும் கொடியேரிடையு
மாய், சிலம்பார்க்கச் சீரார்வளையொலிப்ப, அன்னமென்னடையும் கொண்டு அழகிய
மணவாளன் திருமுன்பேசென்று உள்ளே புகுந்து, கண்களாரக்கண்டு, கேசவ
நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள் என்னும் பேறுபெற்று, நாகத்தணையை மிதித்தேறி,
தீமுகத்து நாகணைமேல் சேரும் திருவரங்கரைச் சேர்ந்து, எப்போதும் திருவரங்கன்
திருவடி வருடலாம்படி மறைந்தருள, இதைக்கண்ட ஆழ்வாரும் அவர் சிஷ்யரான
வல்லபதேவர் முதலானோரும் ஆஶ்சர்யப்பட, திருவரங்கச் செல்வனார் ஆழ்வா
ருக்கு அருளப்பாடிட்டருளி, ''திருப்பாற்கடலரசனைப்போலேயும், ஜனகசக்ரவர்த்தி
யைப்போலேயும் நீரும் நமக்கு மாமனாராகிவிட்டீர்'' என்று மிகவும் உகந்தருளி,
அவருக்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடன் ஸ்ரீசடகோபனும் பிரஸா
தித்து ''வில்லிபுத்தூருறைவானுக்கே கைங்கர்யம் செய்துகொண்டு வாழ்ந்து
வருவீர்'' என்று திருவாய் மலர்ந்து விடைகொடுத்தருளினார். பெரியாழ்வாரும்,

''ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால்
திருமகள்போல வளர்த்தேன் செங்கண் மால்தான் கொண்டுபோனான்!''

என்று தாம் பாடியது உண்மையானதை நினைத்து ஆஶ்சர்யப்பட்டு ஸ்ரீவில்லி
புத்தூருக்குச்சென்று முன்போலவே செண்பகம் மல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இரு
வாட்சி முதலிய பல மலர்களுடன், ஆர்வமென்பதோர் பூவையும். இட்டுக்
கொண்டு, எண்பத்தைந்து வருடங்கள் வாழ்ந்திருந்து, கடைசியில் திருமாலிருஞ்
சோலைமலை சென்று, அழகருக்குச் சிலகாலம் கைங்கர்யம் செய்து வாழ்ந்திருந்து,
பேரின்பப்பெருவீடு அடைந்தார்.

ஸ்ரீமத்யை விஷ்ணுசித்தார்யமநோநந்தநஹேதவே ।
நந்தநந்தநஸுந்தர்யை கோதாயை நித்யமங்களம் ॥

[விஷ்ணுசித்தர் என்னும் பெரியாழ்வாருடைய திருவுள்ளமுகக்கக் காரணமான
வளும், (அவ்விஷ்ணுசித்தரோடுள்ள உறவாகிய) பெருஞ்செல்வத்தை உடைய
வளும், நந்தகுமாரனுக்குப் பொருந்திய அழகுடையவளுமான கோதைக்கு
என்றும் மங்களமாகுக.]

ஆண்டாள் வைபவம் நிறைவுற்றது. ஆண்டாள் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருப்பாவை "மூவாயிரப்படி" உரையை அருளிய

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஃ ஸ்ரீதரஸ் ஸதா॥

[எவருடைய கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானவர்களுக்கு ஸ்ரீதரன் எப்போதும் கிடைத்தற்கெளியவனோ, அத்தகையவராய், யாமுநாசார்யரின் பிள்ளையாய், ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணர் என்னும் பெயரையுடையவரான பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு வணக்கம்.]

நம்பிள்ளைக்கு "ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:" என்று பெருமாளுக்கு இளையபெருமாள்போலே வலதுகையாயிருந்து, அவருடைய நியமனம் பெற்று அவருடைய உபந்யாஸ வர்ஷங்களையெல்லாம் வ்யாக்யானங்களாக ஏடுபடுத்தியருளிய 'ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்' என்னும் திருநாமமுடைய பெரியவாச்சான்பிள்ளை (கி. பி 1167) ஸர்வஜித் வருஷத்திலே ஆவணி மாதம் க்ருஷ்ணாஷ்டமீ ரோஹிணியிலே சோழநாட்டில் (தஞ்சை ஜில்லாவில்) உள்ள திருவெள்ளியங்குடிக்கு அருகிலுள்ள சங்கநல்லூரில் பூர்வஶிகா ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணோத்தமரான யாமுநாசார்யருக்கும் நாச்சியாரம்மனுக்கும் திருக்குமாரராய், கண்ணனுடைய அம்சமாய் அவதரித்தருளினார். இவருடைய ப்ரபாவத்தைப் பற்றி 'பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவ ப்ரகாஶிகை'' என்ற பெரிய நூலொன்று ஸுதர்ஶன ஸ்தாபகரான எந்தையாரால் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் ஸுதர்ஶனத்தில் தொடங்கப்பெற்று, பதினாறு பக்கங்களுடன் நின்றுவிட்டது. அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை அடுத்தபடியாகக் கீழே அளிக்கிறோம்.

பெரியபெருமாள் ப்ரபாவத்தைப் பேசி முடித்தாலும் முடிக்கலாம்; பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவத்தைப் பேசி முடியாதென்பர் பெரியோர். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தைப் பரவச்செய்த ஆசாரியர்களுள் இவர்க்கு ஒப்பானவர்கள் முன் அவதரித்ததுமில்லை, இனி அவதரிக்கப் போவதுமில்லை என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லலாம். இவருக்கு மேற்பட்டவர் 'ந பூதோ ந பவிஷ்யதி' [முன் இருந்தது மில்லை; இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை.] என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இவர் பல நற்குணங்களுக்கு அவதாரஸ்தலமென்றும், சிஷ்ய லக்ஷணத்திற்கும் ஆசார்யலக்ஷணத்திற்கும் ஸீமாபூமி (எல்லைநிலம்) என்றும் புகழ்பெற்று விளங்கினார். இருள்தருமாஞாலம் எனப்பட்ட இந்த பூமி இவர் அவதரித்தபின், அருள்பெற்ற அவனியாகியது. "குணைர் தாஸ்யமுபாகத:" என்கிறபடியே இவருடைய குணங்களுக்கு ஆட்படாதவர் அக்காலத்திலுமில்லை, இக்காலத்திலுமில்லை, எக்காலத்திலுமில்லை என்று சபதமிட்டுச் சொல்லலாம். அவருக்குப் பரமகாருணிகர், அபாரகருணாம்ருதஸாகரர் என்று எல்லாரும் ஒருமிடருகச் சிறப்புப்பெயர் சூட்டினார்கள். ஸத்வகுணமே உருவெடுத்துவந்தவர் இம்மஹான். இவருடைய

விரிவான கிரந்தங்களுள் ஓரிடத்திலும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தவறென்று தூஷிப்பது கிடையாது. தம்முடன் ஸமகாலத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவர்களையும், அவர்களுடைய கிரந்தங்களையும் தூஷிக்கும் வழக்கமும் இவரிடமில்லை.

''ஆழ்வார்கள் எல்லோரையும் போலல்லர் பெரியாழ்வார்'' என்றார் பிள்ளை லோகாசார்யர். 'ஆசாரியர்கள் எல்லாரையும் போலல்லர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை' என்பர் பெரியோர். ரஹஸ்யங்களுக்குச் சேமவைப்பாயிருந்தார் திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள். திருவாய்மொழியின் பொருளை விவரித்துச் சொல்ல அதிகாரியாயிருந்தார் திருமாலையாண்டான். ஸ்ரீராமாயணார்த்தத்திற்குப் பெரியதிருமலைநம்பிகளிடம் போய் ஒரு வருஷம் காலக்ஷேபம் செய்யவேண்டியிருந்தது. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்திற்கு இன்றியமையாத இம்மூன்றின் மறைபொருள்களையும் தம் நெஞ்சிலே தேக்கிவைத்திருந்து, பல்லாயிரக்கணக்கான சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்துவந்ததோடன்றியில், பின்னுள்ளரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உய்யும்படி அருளிச்செயல்கள், ஸ்ரீராமாயணஸ்லோகங்கள், ரஹஸ்யங்கள், ஸ்தோத்திரங்கள், கத்யங்கள் முதலியவைகளுக்குத் தேனிலுமினிய வியாக்கியானங்களை இயற்றிப் பேதை பாமரரும் உணரும்படி செய்த ஆசாரியர் வேறு எவரிருக்கிறார்? அருளிச் செயல்களுக்கு வியாக்கியானம் செய்து, அவற்றை அருளிச்செயலாக்கின பெருமை வேறு எந்த ஆசாரியர்க்குண்டு? இவருடைய வியாக்கியான ரஸங்களை அனுபவிப்பவர்கள், 'இச்சுவை தவிர அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' என்று ஆநந்த நிர்ப்பரராயிருப்பர்கள்.

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் வியாக்கியானம் செய்தவர் இவரொருவரே. நம் தர்சனத்திற்கு அடிப்படையான ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயல்களின் ஆழ்பொருள்களை அறிவதற்கு இவர் அருளிச்செய்த அமுதினுமினிய வியாக்கியானங்களையொழிய வேறு கதியில்லை என்பதை மத்யஸ்தர்களான மதாந்தரஸ்தர்களும் உணர்த்தியுள்ளார்கள். ஆழ்வாராசார்யர்கள் வைபவ நூலில் ''விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திலே இருக்குமவர்களுக்குத் திருப்பல்லாண்டு முதலிய திவ்யப்ரபந்தமொழிய வேறு கதியில்லை. பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலே வந்த திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்தங்களை அறிகைக்குப் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின வியாக்கியானங்களையொழிய வேறு கதியில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல்லாரும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸம்பந்தம் பெற்று, அவருக்கு சிஷ்யகோடிகளாயிருப்பார்கள்'' என்று சொல்லப்பட்டது. இவருடைய திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியானங்களைக் காலக்ஷேபம் செய்யாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அப்படியிருந்தார்களாகில்,

''நிந்திதஸ் ஸ வஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே''

[அவன் உலகில் நிந்திக்கப்பட்டவனாகவே வாழ்கிறான். அவனுடைய மனமும் அவனை நிந்திக்கும்.] என்றகணக்கிலேயாவர்கள்.

இவருக்கு அபயப்ரதராஜர் என்னும் சிறப்புப்பெயர் இவருடைய வியாக்கியானங்களைச் செவிசாற்றின ஸ்ரீரங்கநாதனால் அளிக்கப்பட்டது. ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களையும் அதற்கு இவர் அருளிய வியாக்கியானங்களையும் கேட்பதற் கல்லவா இன்றும் திருமொழித் திருநாளாகிய அத்யயநோத்ஸவம் நடக்கிறது. ஸ்ரீராமாயண விசேஷார்த்தங்களைத் தனிச்லோக வ்யாக்யானமாகவும், ராமசரம்ஸ்லோக வ்யாக்யானமான அபயப்ரதான ஸாரமாகவும், திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யானங்களில் பல ஸ்லோகங்களையெடுத்து விவரணம் செய்வதன்மூலமும் வெளியிட்டு, ஸ்ரீராமாயணப்பெருக்கர் என்று பிரஸித்திபெற்றார். அவற்றை ஸேவித்த மதாந்தரஸ்தர்களும், இவர் வால்மீகி ஹ்ருதயத்தினுள்ளிருக்கும் அந்த ராதமாவோ, அல்லது வால்மீகியின் அபராவதாரம்தானோ என்று ஆச்சரியப் பட்டார்கள்.

மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்கள் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலோ, ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யங்கள் நிறைந்த கடுந்தமிழ் நடையிலோ கிரந்தங்களும் வியாக்கியானங்களும் எழுதியிருக் கிறார்கள். வியாக்கியானங்களில்லாமல் அவற்றின் அர்த்தங்களை அறிவதுஅரிது . இம்மஹாசார்யர் வேதபாஷாவிற்பன்னராயிருந்தபோதிலும் பேதை பாமரர்களும் அருமறைப் பொருளை அறிந்துய்யவேணும் என்கிற பொங்கும் பரிவாலே வடமொழியில் க்ரந்தங்களியற்றுவதில்லை என்கிற விரதம் பூண்டு, முத்தும் பவளமும் போன்ற வடமொழி தென்மொழிச் சொற்கள் கலந்த மணிப்ரவாள பாஷையில் எளிய தெள்ளிய நடையில் நெஞ்சையுருக்கும் வாக்யரத்னங்கள் பொதிந்த வியாக்கியானரத்நமாலைகளை அருள்மாரியாகப் பொழிந்திருக்கிறார். மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்களில் பலரும் பத்தெட்டு கிரந்தங்களுக்குமேல் அருளிச் செய்ததில்லை. நூற்றுக்கணக்கான கிரந்தங்களை இவர் அருளிச் செய்ததாக ப்ரஸித்தியிருக்கிறது. இவைகளில் அநேகம் நம் அஜ்ஞாதையினால் மறைந்தன. இப்போதும் நம் பாக்கியத்தால் அறுபது கிரந்தங்களுக்குமேலிருக்கின்றன. அவை முழுவதையும் காலக்ஷேபம் செய்து அறிந்து ஆநந்திப்பதற்கு ஒரு புருஷாயுஸ்ஸும் போராது.

பெரியபெருமாள், பெரியாழ்வார், பெரியவாச்சான்பிள்ளை, பெரியஜீயர் என்று சொல்லப்பட்ட நால்வரும் அவரவர் பெருமையால் 'பெரிய' என்கிற பட்டம் அடைந்து புகழ்ப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல பெருமைகளையுடைய இம் மஹாசார்யரின் மஹிமையையுணர்ந்த முன்னோர்கள்,

"வ்யாஸோ வல்மீகஜந்மா வா கருட: க்ருஷ்ண ஏவ வா |
புதைரிதி விதர்க்யாய ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயாஸ்து மங்களம் ||"

['இவர் வ்யாஸரோ? வால்மீகியோ? கருடனோ? க்ருஷ்ணன் தானேயோ?' என்று ஞானிகளால் எண்ணப்படுகிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸூரிக்கு மங்களமுண்டாகக் கடவது.] என்று மொழிந்திருக்கிறார்கள். வடமொழி வேதங்களைப் பிரித்தெடுத்துச்

சிக்கறுத்து, ஸூத்ரங்களாலே அவற்றின் பொருளை விவரித்த க்ருஷ்ண த்₃வைபாயனரே தமிழ்வேதப்பொருளை விவரிக்க ஸ்ரீகிருஷ்ணஸூரியாய் அவதரித்தாரோ? அல்லது ஆதி₃காவ்யமாகவும் வேதோ₃பப்₃ரும்ஹணமாகவும் விளங்கும் ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பாடின வால்மீகியே தம்முடைய ஹ்ருத₃யத்திலிருந்த அர்த்த₂ங்களை வெளிப்படுத்த அப₄யப்ரத₃ராஜராக அவதரித்தாரோ, அல்லது வேத₃ ஸ்வரூபவிஹங்க₃ராஜரான பெரிய திருவடியே மறைப்பொருளை மாண்புறச்செய்யப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையாக அவதரித்தாரோ, அல்லது பூர்ணாவதாரமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணப₄க₃வானே உபனிஷத்துக்களாகிற க்ஷீராப்₃தி₄யைக் கடைந்து கீ₃தாம்ருதத்தைக் கொடுத்துதவினதுபோல், சரமஶ்லோகார்த்த₂வ்யாக்யானம் செய்து ப்ரபத்தியின் பெருமையைப்பேசியும், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களாகிற அமுதக்கடலைக் கடைந்து, தமிழ்வேத₃ பா₄ஷ்யங்களாகிற ஆராவமுதத்தைஅவனிக் களித்தும் புகர்பெறுகைக்காகத் தன் ஜந்மதி₃னமாகிய ஸ்ரீஜயந்தியிலே 'க்ருஷ்ணன்' என்னும் திருநாமத்துடனேயே திருவவதரித்தானோ என்று பு₃த்₃தி₄மான்கள் எண்ணியெண்ணி அவருக்கு மங்களாசாஸனம் செய்வர்கள்.

[இதுவரை ப்ரப₄ாவப்ரகாஶிகா ஸ்ரீஸூக்திகள்]

அவதாரரஹஸ்யம்

பெரியதிருமொழியிலே—

''மெய்ம்மை சொல்லில் வெண்சங்கமொன்றேந்திய
கண்ணா! நின்தனக்கும் குறிப்பாகில்
கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே'' [பெரிய-திரு 7-10-10]

என்று திருமங்கையாழ்வார் திருக்கண்ணமங்கைக் கண்ணன் தம் திருமொழியின் அர்த்த₂ங்களை அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதை அவன் திருமுகக் குறிப்பிலிருந்து கண்டு, ''நீ என்னிடமிருந்து கவியின் பொருளைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்'' என்று நியமித்தார். அதைக்கேட்ட பரமரஸிகனான கண்ணனும் "அவஶ்யம் உம்மிடமிருந்து கவிப்பொருள்களைக் கற்கிறேன். ஆனால் இப்போது அர்ச்சாவதாரமாகையாலே அது கூடாது. பின்னொருஸமயத்திலே நீர் உமது அவதார திருநக்ஷத்ரமான கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாளிலே உமது திருநாமமான 'திருக்கலிகன்றிதாஸர்' என்ற திருநாமத்துடன் இந்தச்சோழ நாட்டிலேயே அவதரிக்கப்போகிறீர். அப்போது நான் இச்சோழநாட்டிலேயே எனது அவதார நக்ஷத்ரமான ஆவணியில் ரோஹிணியிலே (கண்ணன்) க்ருஷ்ணன் என்னும் பெயருடன் அவதரித்து உம்மை ஆசார்யனாகக்கொண்டு ஆழ்வார்கள் அனைவருடையவும், ஆண்டாளுடையவும் அருளிச் செயல்களின் பொருள்களையும், மற்றுமுள்ள ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களையும், ஸ்ரீராமாயணார்த்த₂ங்களையும் உம்மிடம் இருந்தே கற்றறிந்து உலகுய்ய வெளிப்படுத்துவேன்'' என்று அருளிச்செய்தான். அதன்படியே கலிகன்றியாகிய திருமங்கையாழ்வார் திருக்கலிகன்றித₃ாஸ

ராகிற நம்பிள்ளையாகவும், கண்ணன் ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வரான (க்ருஷ்ண ஸூரி எனும்) பெரியவாச்சான்பிள்ளையாகவும் அவதரித்தனர் என்று பெரியோர் பணிப்பர். இது நம்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளைகளின் அவதார ரஹஸ்யம். மஹாபாரதத்தைச் செய்த வேதவ்யாஸர் அக்காரணத்தையிட்டே அவரது தகப்பனரான பராசர மஹரிஷியால் நாராயணனுடைய அம்சாவதாரமாக அறுதி யிடப்பட்டதுபோலே, அந்த மஹாபாரதத்தைக் காட்டிலும் சொற்பொருள் பெருமைகள் மிக்க நாலாயிர வ்யாக்யானங்களையும், ஸ்ரீராமாயண தனிஸ்லோகத்தையும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களையும், ஸ்தோத்ரகத்ய வ்யாக்யானங்களையும் அருளிய பெரியவாச்சான்பிள்ளையை நாம் எம்பெருமானின் அவதாரமாக அறுதி யிடத்தட்டில்லை.

சங்கநல்லூரில் இவரைப்பற்றின சரித்திரம் அதிகமாக வழங்கவில்லை. குடும்பத்தோடு திருமலையாத்ரை எழுந்தருளினரென்றும், அங்கு திருமலை ஸ்ரீநிவாஸனிடம் திருவேங்கடமுடையான் விக்ரஹமொன்றைப் பெற்றரென்றும், அவ்விக்ரஹத்தைச் சங்கநல்லூரில் ப்ரதிஷ்டை செய்தாரென்றும் அவ்வூரில் வரலாறு வழங்குகிறது. பெருமாளைக் கைப்பிடித்தபின்பு மிதிலைக்குச் சென்றறியாத ஸீதாப்பிராட்டியைப்போலே—தம்முடைய தாய் தந்தையர்களுக்குச் சரம கைங்கர்யம் செய்துவிட்டுத் திருவரங்கத்துக்கு வந்து நம்பிள்ளைதிருவடிகளை ஆச்ரயித்த பின்பு "தெரித்தெழுதி வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன் போது" [நான் திருவ 63] என்று திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த ரீதியிலே, நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸகலார்த்தங்களையும் கேட்பதிலும், அவருடைய நியமனம்பெற்று அவைகளை வ்யாக்யானங்களாக வடித்தெழுதுவதிலும், அவர் பரமபதித்தபின்பு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை முதலான ஸப்ரஹ்மசாரிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்தில் தர்சனம் நிர்வஹிப்பதிலுமே இவருடைய காலமெல்லாம் கழிந்துவந்தபடியால், இவர் சங்கநல்லூருக்குத் திரும்பினதே இல்லை என்று கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் இவர் வாழ்ந்தகாலம் முன்னும் பின்னும் காணமுடியாத நல்லடிக் காலமாயிருந்தது. எம்பெருமானர் காலத்திலும், பட்டருடைய காலத்திலும் அரசர்களின் உபத்ரவம் நேர்ந்ததென்று அறிகிறோம். பிள்ளை லோகாசார்யர், வேதாந்ததேசிகர் முதலானோர் வாழ்ந்த பிற்காலத்திலும் துருஷ்கர்களால் பெரு உபத்ரவங்கள் விளைந்தன என்று அறிகிறோம். இத்தகைய இடையூறுகளில்லாமல் பெரிய கி(ரு)தயுகம் பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம் பெருகியதாலேயே இந்த மஹாசார்யரால் சொற்பொருள் பெருமைகள் மிக்க ஏராளமான க்ரந்தங்கள் அருளிச்செய்யப்பட்டன—என்று விளங்குகிறது. இவருக்கு ஔரஸபுத்ரரில்லை. மருமகனராய் (ஸஹோதரிபிள்ளையாய்) தத்த புத்ரரான நாயனாராச்சான்பிள்ளை இவரிடமிருந்து ஸகலார்த்தங்களையும் க்ரஹித்தருளினர். இவர் தவிர பன்னீராயிரப்படியுரையருளிய வாதிகேஸரி அழகிய

மணவாளச் சீயரும், அஹோபிலமடம் ஸ்தாபகரான ஆதிவண்சடகோப ஜீயருக்குப் பரமாசார்யரான ஸ்ரீரங்காசார்யரும், பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம், மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக்குப் பெரிய வ்யாக்யானம், ஆசார்யஹ்ருதயத்துக்கு முந்துறமுன்னம் வ்யாக்யானம் ஆகியவையருளிய பரகாலதாஸர் முதலானோரும் இவருடைய சிஷ்யர்களாயிருந்தவர்கள் என்பது பெரிய திருமுடியடைவு முதலான க்ரந்தங்களிலிருந்து விளங்குகிறது. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையும் நம்பிள்ளை காலத்துக்குப் பிறகு பெரியவாச்சான் பிள்ளையிடம் சில அர்த்த விசேஷங்கள் கேட்டதாக ''ஆசார்ய ஸம்மதி'' என்னும் தம்ரஹஸ்யத்தில் அருளியிருப்பதாக பகவத்விஷய தனியன் வ்யாக்யானத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரும் நம்பிள்ளை காலத்துக்குப்பின் இவரை ஆஶ்ரயித்திருந்ததாகப் பெரிய திருமுடியடைவு கூறுகிறது. இதனுல் நம்பிள்ளை காலத்துக்குப்பின்பு ஸ்ரீரங்கத்தில் தர்ஶனம் நிர்வஹித்து வந்தவர் இம்மஹாசார்யரே என விளங்கும்.

வாதிகேஸரி ஜீயர் இவரால் உய்வுபெற்றதைப்பற்றிப் பின்வரும் செய்தியொன்று வழங்குகிறது. பூர்வாஶ்ரமத்தில் அவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்குத் திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யம் செய்துவந்தார். நிரக்ஷரகுக்ஷியாகவும் இருந்து வந்தார். அப்பொழுது பெரியவாச்சான்பிள்ளையை ஸேவிக்கவந்திருந்த சில பண்டிதர்கள் அவர் திருமாளிகையில் ஒருபுறத்தில் இருந்துகொண்டு க்ரந்தத்தை ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தனர். இவர் 'அது என்ன ஸ்ரீகோஶம்?' என்று அவர்களைக் கேட்டார். நிரக்ஷரகுக்ஷியான இவர் க்ரந்தத்தின் பெயரைச் சொன்னாலும் புரிந்துகொள்ள முடியாத உலக்கைக்கொழுந்து போன்ற அறிவுடையவர் என்று சுட்டிக்காட்டிப் பரிஹஸிப்பதற்காக ''முஸலகிஸலயம்'' (உலக்கைக் கொழுந்து) என்று பதில் கூறினர்கள் அவர்கள். யதாஶ்ருதக்ராஹியான இவர் உண்மையில் அப்பெயரையுடைய க்ரந்தத்தையே அவர்கள் பரிஶீலிக்கிறார்கள் என்று எண்ணி, பெரியவாச்சான்பிள்ளையிடம் ''அந்த வித்வான்கள் அடியேன் கேட்டதற்கு முஸலகிஸலய க்ரந்தத்தைப் பரிஶீலித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுயார் அருளிச்செய்தது?'' என்று கேட்டார். பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் உண்மையை உணர்ந்து ''அப்படியொரு க்ரந்தமில்லை; உன் புத்தி உலக்கைக்கொழுந்து போன்றுள்ளது என்று பரிஹஸித்திருக்கிறார்கள்'' என்று வருத்தத்துடன் சொன்னார். இதைக்கேட்ட அழகியமணவாளர், பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடியைப்பிடித்துக்கொண்டு 'அடியேனை எப்படியாவது வித்வானாக ஆக்கிவிடவேணும்' என்று ப்ரார்த்தித்தார். அபயப்ரதராஜரும் அவரையெழுப்பி அன்போடு அணைத்துக்கொண்டு அபயப்ரதானம் செய்து, அன்று முதல் அக்ஷராப்யாஸம் தொடக்கமாகப் பல கலைகளிலும் பாடம் சொல்லி, தென்மொழி வடமொழி இலக்கண இலக்கியங்களையும், உபயவேதங்களையும், ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் கரைகண்டவராக ஆக்கினர். அதன் பிறகு ''முஸலகிஸலயம்'' என்றொரு க்ரந்தம் செய்து பரிஹஸித்த வித்வான்கள் நாணும்படி அவர்களிடமே காட்டினர் வரதராஜர் என்று பூர்வாஶ்ர

மத்தில் பெயர் பெற்றிருந்த அவர் என்பது அந்த வ்ருத்தாந்தம். வாதி₃கேஸரீ ஜீயர் அருளிய "தத்வ நிரூபணம்" என்னும் க்₃ரந்த₂த்தின் தொடக்கத்தில்,

அபீ₄யப்ரத₃நாமாநம் அஸ்மத்₃கு₃ருமஹம் ப₄ஜே।
யத்கடாக்ஷாத₃யம் ஜந்து: அபுநர்ஜந்மதாம் க₃த: ॥

[ஒன்றுமறியாத விலங்குபோல் இருந்த அடியேன், எவருடைய கடாக்ஷத்தால் பிறவாமை பெற்றேனோ, அத்தகைய பெருமைபெற்ற அப₄யப்ரத₃ர் என்னும் திருநாமமுடைய நம் ஆசார்யரை அடியேன் வணங்குகிறேன்] என்று இவர் அருளிய ஶ்லோகம் இச்செய்தியை உணர்த்துவதாயுள்ளது.

கடலிலும் பெரிதான பெரிவாச்சான்பிள்ளையின் பெருமையில் ஒரு திவலையே இங்கு அனுப₄விக்கப்பட்டது. வ்யாக்₂யான சக்ரவர்த்தியான இவருடைய க்₃ரந்த₂ங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு வாக்யமும் இவர் ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் கரைகண்டவர் என்பதையும், ஆழ்வார்களாலே மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர் என்பதையும், பரமரஸிகர் என்பதையும், பரமகாருணிகரென்பதையும் பறைசாற்றுகின்றது.

இவர் தொண்ணூற்றைந்து திருநக்ஷத்திரம் எழுந்தருளியிருந்ததாகப் பெரியதிருமுடியடைவில் உள்ளதாகையால், இவரது தீர்த்த₂ம் து₃ந்து₃பி₄ வருஷம் (கி. பி. 1262) எனக்கொள்ளலாம்.

நஞ்சீயர் செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்(கு)
எஞ்சாமை யாவைக்குமில்லையே—தம்சீரால்
வையகுரு வின்தம்பி மன்னுமண வாளமுனி
செய்யுமவை தாமும் சில. [உபதேசரத்தினமாலை 47]

பெரியவாச் சான்பிள்ளை பின்புள்ள வைக்கும்
தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால்—அரிய
அருளிச் செயற்பொருளை யாரியர்கட் கிப்போது
அருளிச்செயலாய்த் தறிந்து. [உபதேசரத்தினமாலை 46]

என்று மாமுனிகள் அருளிச்செய்தபடியே பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் பேரருளாலேயே பின்புள்ளாரனைவரும் அருளிச்செயற் பொருளையறிந்து ஆசார்யபத₃ம் நிர்வஹிக்கிறார்கள்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைப₄வம் முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வாழித்திருநாமம்

தண்(ன்)மை சிங்கம் ரோகிணிநாள் தழைக்க வந்தோன் வாழியே*
தாரணியில் சங்கநல்லூர் தானுடையோன் வாழியே*
புன்மை தவிர் திருவரங்கர் புகழுரைப்போன் வாழியே*
பூதூர் எதிராசர்தாள் புகழுமவன் வாழியே*
மன்புகழ் சேர் சடகோபர் வளமுரைப்போன் வாழியே*
மற்றை நாலின் பொருள்தன்னைப் பகுத்துரைத்தான் வாழியே*
அன்புடன் உலகாரியர்தம் அடியிணையோன் வாழியே*
அபயப்ரதராசர் தாள் அனவரதம் வாழியே.

திருப்பாவை "ஆருயிரப்படி" உரையை அருளிய

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனர் வைபவம்

த்₃ராவிட₃ஶ்ருதிஹ்ருத₃யம் கு₃ருபர்வக்ரமாக₃தம் |
ரம்யஜாமாத்ருதே₃வேந த₃ர்ஶிதம் க்ருஷ்ண ஸூநுநா ||

[ஆசார்ய பரம்பராப்ராப்தமான த்ராவிடவேதஹ்ருதயம் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையின் குமாரரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனரால் (ஆசார்யஹ்ருத₃யநூலில்) காட்டப்பட்டது.]

ஆசார்யாக்₃ரேஸரரான பிள்ளையுலகாசிரியர் ஸ்ரீரங்க₃த்தில் க்ரோத₄ன-ஸூ (கி. பி. 1205) ஐப்பசித் திருவோணத்தில் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்குக் குமாரராய் அவதரித்ததாகப் பெரியதிருமுடியடைவில் உள்ளது. கி.பி. 1311ல் நிகழ்ந்த துருஷ்கர் படையெடுப்பின்போது இவர் பரமபதி₃த்ததால் இவர் 106 வருஷங்கள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். பதின்மூன்ரும் நூற்ருண்டின் பெரும்பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த பெரியவர் இவர். துருஷ்ககலாபத்தின்போது நம்பெருமாள் விக்₃ரஹத்தை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்று இடையில் ஜ்யோதிஷ்குடியென்னுமிடத்தில் ஜ்யேஷ்ட₂ஶுக்ல த்₃வாத₃ஶியில் பரமபதி₃த்தார். அப்போது ஸ்ரீரங்க₃த்திலிருந்து ஶ்ருதப்ரகாஶிகையை ரக்ஷித்துக் கொண்டு போன ஸ்ரீவேதா₃ந்ததே₃ஶிகர்க்கு வயது 42 திருநக்ஷத்திரமாகிறது. இப்பிள்ளையுலகாசிரியர்க்குத் திருத்தம்பியார் அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனர்.

அவதார வைபவம்

கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் காசினியில் வந்துதித்த கலிகன்றியாம் திருமங்கைமன்னனே "கண்ண நின்தனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே" [பெரிய திருமொழி 7-10-10] என்ற தம் திருவாக்கின்படி, ஸ்ரீஜயந்தியிலேயே அவதரித்த கண்ணனும் பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்குக் கவியின் பொருளைக் கற்பிக்கக் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாளிலேயே கலிகன்றியென்னும் திருநாமத்துடன் அவதரித்த பெருமையையுடைய லோகாசார்யரான நம்பிள்ளை ஒருநாள் நித்யப்படி காலக்ஷேபம் நிறைவடைந்தவுடன் நடுப்பகலில் ஏகாந்தமாய் எழுந்தருளியிருக்க, அவரது சிஷ்யரான வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையின் திருத்தாயாரான அம்மி என்பவள், "உம்முடைய சீடனை என் பிள்ளைக்கு ஓர் கல்யாணம் செய்வித்தீரே! அவன் பத்தினியோடு வாழமறுக்கிருன்; வம்ஶத்திற்குப் பிள்ளையில்லாமற் போய்விடும் போல் இருக்கிறதே!" என்று

பெருவருத்தத்துடன் விண்ணப்பிக்க, அவளைத்தேற்றி அவளுடைய மணுட்டுப் பெண்ணை அழைத்துவரச்சொல்லி, திருவயிற்றைத் தம் திருக்கையாலே ஸ்பர்ஶித்து 'நம்மைப்போல் இருக்கும் ஒரு பிள்ளையைப் பெறக்கடவாய்' என்று அநுக்ரஹித்து, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையை அழைத்து, ''உம்முடைய விஹிதவிஷய வைராக்யத்தை உணர்ந்தோம்; ஆயினும், லோகமர்யாதைக்கு நாம் சொன்னதற்காக இன்றிராக் கூடியிரும்'' என்று நியமிக்க, அப்படியே கூடியிருந்தவளவில் உண்டான கர்ப்பம் பன்னிரண்டாம் மாதத்தில் பூலோக வைகுண்டமான ஸ்ரீரங்கத்தில் ஐப்பசித் திருவோணத்தில் ஆண் குழந்தையாகப் பிறந்தது. ''லோகாசார்யர் பிள்ளை'' என்று நம்பிள்ளையுடைய திருநாமத்தையே சாத்தி, திருத்தமப்பனாரான வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையால் ஸகலார்த்தங்களையும் அளித்து வளர்க்கப்பட்ட அவரே பிள்ளையுலகாசிரியர். இவர் திருத்தாயார் திருநாமம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். இவர் கச்சிநகர் எழுந்தருளும் பேரருளாளனும் வரதனின் அம் ஶாவதாரமே என்பதை மாமுனிகள் தாமே ஓர் ஐதிஹ்யத்தின் மூலம் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாந ப்ரவேஶத்தில் (நமது பதிப்பு பக்கம் 33-36) நிலை நாட்டியருளினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யருடைய அப்ததபூர்த்திக்கு நம்பெருமாளை ஸேவிப்பதற்காகக் குழந்தையைப் பல்லக்கில் எழுந்தருளுவித்து, நம்பிள்ளை முதலான பெரியவர்களனைவரும் கோயிலுக்குச் சென்று மங்களாஶாஸனம் செய்ய, பெருமாளும் நம்பிள்ளையை அர்ச்சகமுகமாக, ''உம்மைப்போல் ஒருபிள்ளையை அருளினீரே; இனிநம்மைப்போல் ஒரு பிள்ளையை அருளும்'' என்று நியமிக்க, நம்பிள்ளையும் அதை அங்கீகரிக்க அவ்வநுக்ரஹத்தாலே பிள்ளையுலகாசிரியர்க்குத் திருத்தம்பியார் அவதரித்தருளினார். அழகியமணவாளனின் பிள்ளை என்பது தோற்ற அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனார் என்று அவருக்குத் திருநாமம் சாத்தி, ராமலக்ஷ்மணர்களைப்போலும், பலராம க்ருஷ்ணர்களைப்போலும் அவர்களை வளர்த்து வந்தனர். இது இவர்களின் அவதாரப்பெருமை.

நிஷ்டாவைபவம்

திருத்தகப்பனாரைப்போலே பரமவிரக்தரான இப்பிள்ளைகளிருவரும், வைராக்யபங்கம் ஏற்படலாகாது என்னும் திருவுள்ளத்தாலே நைஷ்டிகப்ரஹ்ம சாரிகளாகவே இறுதிவரையில் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்பெருமையாலேயே, க்ருஹஸ்தர்களாயிருந்த மற்ற ஆசார்யர்கள் ப்ரபந்நனுக்கு விஹிதவிஷய நிவ்ருத்தி தன்னேற்றம் (சிறப்பு) என்று சொல்லத் துணியாதபோது, பிள்ளையுலகாசிரியர் ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே இவ்வரும் பொருளை ஸூத்ரமிட்டருளினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யரின் திருத்தம்பியாரான நாயனாரின் திருநக்ஷத்ரம் மார்கழி அவிட்டம். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் நித்யாநுஸந்தானமும் ஸாதித்

தருளினவர் திருத்தகப்பனாரான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை. ஸ்ரீபா4ஷ்யாதி க்3ரந்த2ங்களும், ஶ்ருதப்ரகாஶிகையும், ரஹஸ்யங்களும், ரஹஸ்யவ்யாக்2யானங்களுமாகிய ஸகலார்த்த2ங்களையும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் நம்பிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களும், அவற்றின் வ்யாக்2யானங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் திருத்தமயனாரான பிள்ளைலோகாசார்யர். இவர் திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். இவர்செய்தருளின தலைசிறந்த க்3ரந்த2ம் ஆசார்யஹ்ருத3யம். ஸ்ரீவசனபூ4ஷணத்தைப் பற்றிச் சிலர் ஆக்ஷேபிக்க, அதில் அருளப்பட்ட அர்த்த2ங்களை நிலைநிறுத்துவதற்காகவே அழகியமணவாளன் திருமுன்பே, அவர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராலே ஆசார்யஹ்ருத3யம் என்னும் அத்3பு4தக்3ரந்த2ம் அருளிச்செய்யப்பெற்று, நம்பெருமாளின் அங்கீ3காரத்தையும் அநுக்3ரஹத்தையும் இந்த தி3வ்யக்3ரந்த2ம் அடைந்தது. திருப்பாவை ஆறாயிரப்படி, அமலனாதிபிரான், கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு முதலான சில தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களுக்கு வ்யாக்2யானங்கள், அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் ஆகியவை இவரது மற்ற க்3ரந்த2ங்கள். ''தஞ்சீரால் வையகுருவின் தம்பி செய்யுமவைதாமும் சில'' [உபதேச 47] என்று இவர் சில தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களுக்கு விரிவாக வ்யாக்2யானம் செய்தருளியதை மாமுனிகள் எடுத்துக்காட்டினார். பிள்ளைலோகாசார்யருக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களே இளையவரான இவர், சுமார் நூறுவருடங்கள் வாழ்ந்து, பிள்ளைலோகாசார்யருக்கு முன்னதாகவே, ஸ்ரீரங்க3த்தில் பரமபதித்தருளினார். பிள்ளைலோகாசார்யர் பரமபா4க3வதரான இவரது விஶ்லேஷத்தாலே மிகவும் வருந்தியவராய், இவர் திருமுடியைத் தம் மடியிலே வைத்துக்கொண்டு ''மாமுடும்பை மன்னு மணவாளவண்ணலொடு சேமமுடன் வைகுந்தம் சென்றக்கால்—மாமென்று தொட்டுரைத்த சொல்லும் துயந்தன்னினுழ்பொருளும் எட்டெழுத்து மிங்குரைப்பாரார்?'' என்று பலவாறு புலம்பித் திருமுத்துதிர்த்து (கண்ணீர் பெருக்கி), முதலிகள் தேற்றத்தேறி நின்று, நாயனாருக்குச் சரம கைங்கர்யம் செய்து திருவத்4யயனமும் நடத்தியருளினார்.

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் வாழித்திருநாமம்

மன்னியசீர் மதிளரங்கம் மகிழவந்தோன் வாழியே*
மார்கழியில் அவிட்டத்தில் வந்த வள்ளல் வாழியே*
மின்னுபுகழ் ஆர்யமனம் மொழிந்தருள்வோன் வாழியே*
மேன்மைமிகு திருப்பாவை விரித்துரைத்தான் வாழியே*
தென்னுரையில் உலகாரியன் திருவடியோன் வாழியே*
ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதகுரு செல்வமைந்தன் வாழியே*
அன்னபுகழ் முடும்பை நம்பிக் கன்புடையோன் வாழியே*
அழகியமணவாளன்தன் அடியிணைகள் வாழியே.

[ஆர்யமனம்—ஆசார்யஹ்ருதயம்]

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் வைப4வம் முற்றிற்று.

திருப்பாவை "ஈராயிரப்படி" "நாலாயிரப்படி" உரைகள் அருளிய

"திருநாராயணபுரத்து ஆய்" (என்னும்)

ஜநந்யாசார்யர் வைபவம்

ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தா: ஸகலா யேந தர்ஶிதா: |
ஸ்ரீஸாநுதாஸமமலம் தேவராஜம் தமாஶ்ரயே ||

[ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தின் அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் அருளிச்செய்தவராய், ஸ்ரீஸாநுதாஸர், தேவராஜர் என்னும் திருநாமங்களை உடையவரான திருநாராயணபுரத்தாயை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

ஸ்ரீயாதவாத்ரி, திருநாராயணபுரம், அஷ்டோத்தரஶத ஸ்தானஸாரம், தக்ஷிண பதரிகாஶ்ரமம், வைகுண்டவர்த்தநக்ஷேத்ரம், இந்திராக்ஷேத்ரம், ஸம்யமி ஸார்வபௌம விஜயஸ்தானம் என்னும் பல பல திருநாமங்களால் விளங்குகிற (மேலக்கோட்டை) திவ்யக்ஷேத்ரத்தில், ஸேனைமுதலியார் அவதரித்த ஓங்கு துலாப் பூராட நன்னாளில் உதித்து, எம்பெருமானார் தம் திருக்கைகளாலே திருவாராதனம் ஸமர்ப்பித்த திருநாராயணப் பெருமாளுக்கும், ராமப்ரியனும், யதிராஜ ஸம்பத்குமாரனுமான செல்வப்பிள்ளைக்கும் யஶோதா தேவியைப் போலப் பாலமுதும், ஸ்ரீமாலாகாரர், ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர், ஆண்டாள் முதலானவர்களைப்போலப் புஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு புஷ்ப க்ஷீர கைங்கர்ய நிரதராய், நம் தர்ஶனத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராய் விளங்கினவராய், "திருநாராயணபுரத்தாய்" "திருத்தாழ்வரைதாஸர்" (ஸ்ரீஸாநுதாஸர்), "ஜநந்யாசார்யர்" "மாத்ருகுரு" "ஆயி" "தேவராஜர்" என்று ப்ரஸித்தி பெற்றவரே இம்மஹாசார்யர்.

எம்பெருமானார் திருவவதரித்த வம்ஶம்—ஹாரீத வம்ஶம். "ஆஸூரிப் பெருமாள்" "ஆஸூரிதேவர்" என்று ப்ரஸித்தரான ஆஸூரி புண்டரீகாக்ஷர் இந்த ஹாரீத வம்ஶத்தில் அவதரித்து, எம்பெருமானாரை அடிபணிந்து போந்த மஹாநுபாவர். இவர் 74 ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளில் ஒருவர். "குடீங்க்ருத்வா தஸ்மிந் யதுகிரிதடே நித்யவஸதி:" என்று எம்பெருமானார் பரமபதத்துக்கெழுந்தருளுவதற்கு முன்பு நியமித்த ஆறு உபதேஶங்களில் நான்காவதான ஸ்ரீயாதவகிரியில் நித்யவாஸத்தை ஆதரித்து இந்த ஆஸூரிப்பெருமாள் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளி எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்துக்குகப்பாக அங்கே நிலையாகநின்று பெருமாளுக்கு மங்களாஶாஸநபரராய், தர்ஶந நிர்வாஹகராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் வம்ஶத்தில் அவதரித்தவர் ஜநந்யாசார்யர். இவர் திருத்தகப்பனார் திருநாமம் லக்ஷ்மணாசார்யர். இவர் திருக்குமாரர் கேசவாசார்யர். இந்த ஆயி ஸ்வாமி ஸர்வஸங்க பரித்யாகம் பண்ணி உத்துங்கமான ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தையும் ஸ்வீகரித்தார்.

நம்பிள்ளையின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராய், அவரிடமிருந்து திருவாய்மொழி யீட்டைப் பெற்றவர் ஈயுண்ணிமாதவர். இவருடைய சிஷ்யர் பரம்பரையிலேயே ஈடு ஒராண் வழியாய் உபதேசிக்கப்பெற்று வந்தது. இவருடைய குமாரர் (சிஷ்யர்) ஈயுண்ணி பத்மநாபர். இவருடைய சிஷ்யர் நாலூர்ப்பிள்ளையென்னும் ஸுமந:கோலேஶர். இவருடைய குமாரர் (சிஷ்யர்) தேவராஜர் என்னும் நாலூராச்சான்பிள்ளை. இவருடைய சிஷ்யர்களில் முக்கியமானவர் திருநாராயணபுரத்தாய் என்னும் ஜநந்யாசார்யர்.

தேவராஜர்க்கு ''ஆய்'' என்று திருநாமம் வந்த வகையாவது:— இவர் தினந்தோறும் பரிவுடன் செல்வப்பிள்ளைக்கு ரஸவிஶேஷம் ஸுகோஷ்ணமாயும், ஏலாலவங்கககநஸாரகுங்குமபரிமளயுக்தமாயும் குறையாமல் காய்ச்சி அமுது செய்யப்பண்ணிவந்தார். ஒருநாள் பாலமுது தாழ்க்கவே, செல்வப்பிள்ளை அதுபொருமல் 'நம் ஆய் (தாய்) எங்கே? இன்னம் காணேமே?' என்று அர்ச்சகமுகேந வினவினபடியாலே இவருக்கு 'ஆய்' என்றும், 'ஜநந்யாசார்யர்' என்றும் திருநாமமுண்டாயிற்று என்பர்.

பகவத்பாகவதர்களுக்குத் தாய்போலே பரிவுகாட்டி வந்தமையாலே 'ஆய்' என்றும், 'ஜநநீ' என்றும் சிறப்புப்பெயர் பெற்றவர் என்றும் கொள்ளலாம். தேவராஜர் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். திருநாராயணபுரத்தில் அவதரித்தவராகையாலே 'திருநாராயணபுரத்து ஆய்' என்று அழைக்கப்படுவர். இவர் அருளிய ஸ்ரீவசந பூஷண வ்யாக்யாநமும், இவர் அருளிய திருப்பாவை வ்யாக்யானங்களான ஈராயிரப்படியும் நாலாயிரப்படியும் இப்போது உள்ளன. திருமாலைக்கும் ஆசார்யஹ்ருதயத்திற்கும் இவர் வ்யாக்யானமிட்டருளியுள்ளதாகப் பெரியதிருமுடியடைவு கூறும். அவை இப்போது கிடைப்பதில்லை.

ஆயி சிஷ்யர் நல்லப்பநாயன்—என்பவரை, பிள்ளைலோகம் ஜீயர் ''சச்சம்பிரதாயம்'' [உபதேச. 58] என்கிறபாட்டு வ்யாக்யாநத்தில் கூறியிருக்கிறார். 'ஆயி' பெருமை கூறும் பின்வரும் பாடலையும் எடுத்துள்ளார்.

மாறில் முடும்பை உலகாரியன் வசனக்கலனும்
மாறன் கருத்தின் மணவாளன் வார்த்தையும் வல்லிருளச்
சிறும்படி திருத்தாழ்வாரை தாதன் தெரிந்தெனக்குத்
தேறும்படி யுரைத்தான் திருத்தாள்களென் சென்னியதே.

[வசனக்கலன்—வசநபூஷணம். மாறன் கருத்தின் மணவாளன் வார்த்தை —ஆசார்யஹ்ருதயம்] என்று பிள்ளைலோகம் ஜீயர் எடுத்துள்ள பாடல் இவரை ஆசார்யஹ்ருதயஸ்ரீவசநபூஷண ப்ரவசனத்தில் ஈடுபட்டவராகக் காட்டுகிறது.

மாமுனிகளுக்கும் இவருக்குமுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம் யதீந்த்₃ரப்ரவண ப்ரப₄ா வத்தில் பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது:—

(மாமுனிகள்) ஆசார்யஹ்ருத₃யத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்யும்போது ''ஜ்ஞானசதுர்த்தி₂களின் மேலேயிறே ஆநந்த₃ஷஷ்டி₂களுக்குத₃யம்'' என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்த₂ம் ஸ்வரஸமாக ஆகாமையாலே, இதற்கு அர்த்த₂மருளிச் செய்வாரார்? என்று விசாரமுண்டாய், திருநாராயணபுரத்தாயி பக்கலிலே இவ் வர்த்த₂ம் கேட்கவேணும் என்னும் பேராசையோடே ஆழ்வாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவரநுமதிகொண்டு திருநாராயணபுரத்துக்குப் போவோமென்று புறப்பட்டெழுந்தருளாநிற்க, ஆயியும் ஜீயருடைய ப்ரப₄ாவங்கேட்டு இவரை ஸேவிப்பதாகத் திருநகரிக்கு ஆஸந்நமாக மார்க்க₃மத்₄யே வந்து ஸங்க₃தராக அவரைக்கண்டு, ''எண்ணின ப₂லம் எதிரிலே வரப்பெறுவதே!'' என்று பெரிய ப்ரீதியோடே தீ₃ர்க்க₄ப்ரணாமம் பண்ணிநிற்க, ஆயியும் தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி ஸேவிக்க, இருவரும் அந்யோந்யம் வந்த₃நபரராய் குஶலப்ரஶ்நம் பண்ணி நிற்க, இதைக்கண்டு ஜீயர் ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளெல்லாரும் ''பெரியநம்பியும் எம்பெருமானாரும் எதிர்ப்பட்டாப்போலாயிற்று'' என்று மிகவும் உகந்தருளி னார்கள். அநந்தரம் குன்றமாடத்திருக்குருகூரேற எழுந்தருளி, ஆயி பக்கலிலே ''ஆசார்யஹ்ருத₃யஸ்யார்த்த₂ாஸ் ஸகலா யேந த₃ர்ஶிதா:। ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸமமலம் தே₃வராஜம் தமாஶ்ரயே ॥'' என்று அந்த உபகாரஸ்ம்ருதிக்கு அவர் விஷய மாக ஒரு தனியனருளிச்செய்தருள; ஆயி தமக்கு அதில் அந்வயமற்றபடி தோற்ற

பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனோ? பூங்கமழும்
தாதாரு மகிழ்மார்பன் முனிவனோ?—தூதூர
வந்த நெடுமாலோ? மணவாள மாமுனிவன்
எந்தையிவர் மூவரிலும் யார்?

என்று அருளிச்செய்து, ஜீயரை அவதாரவிஶேஷமென்று ஆதரித்துக்கொண்டு ஆழ்வாரையும் அநுதி₃நம் ஸேவித்துக்கொண்டு ஆங்கே சிலகாலமெழுந்தருளி யிருக்க;

அதுவே ஹேதுவாக 'ஆயி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்' என்று திரு நாராயணபுரத்திலுள்ள அஸூயாளுக்கள் திருமாளிகையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தை யும் செல்வப்பிள்ளை அங்கீ₃கரித்தருளும்படி ஸ்ரீப₄ண்டா₃ரத்தில் சேர்க்க, அக் காலத்திலே ஆயியும் மீண்டு திருநாராயணபுரத்துக்கெழுந்தருளி இச்செய்தியைக் கேட்டு ஹ்ருஷ்டராய், '''யஸ்யாநுக்₃ரஹமிச்சா₂மி தஸ்ய வித்தம் ஹராம்யஹம்'' [எவனுக்கு நான் அருள்புரிய விரும்புகிறேனோ, அவனுடைய செல்வத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.] என்னும் திருமுகப்படியே ப்ரத்யக்ஷமாகச் செல்வப்

பிள்ளை இத்தைக் கைக்கொண்டருளியபின்பு நாம் இனி இரக்கத்துக்கு விஷய மென்கிறது கிப்புநர்ந்யாயஸித்₃த₄மிறே. ''யஸ்யைதே தஸ்ய தத்₃த₄நம்'' [மனைவி, புத்ரன், அடிமை ஆகியவர்களுடைய செல்வம் அவர்களுடைய யஜ மானனுக்கே உரியது] அன்றோ?' என்று ஈடுபட்டு ஆநந்த₃ாஶ்ருக்கள் பனிப்ப எழுந்தருளி, ஆசார்யக்ருபாலப்₃த₄ரான ஞானப்பிரானொருவரையுமே அர்த்திடித் துப்பெற்று மற்றவைகளையெல்லாம் அங்குத்தைக்கு ஸமர்ப்பித்து, யாத₃வகிரி நிலயனுக்கு மால்ய ஸமர்ப்பணைகநிஷ்ட₂ராய், அங்கே ப்ரீதராயெழுந்தருளி யிருந்தார்.

மாதவத்தோர் வாழ்த்தும் முடும்பை மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய்மறையோ ரானபெற்றூர் — தீதற்ற
ஆசா ரியவிதயம் பெற்றூர்நம் மாயியிவர்
தேசாரத் தாள்கள்நெஞ்சே! காண.

என்று ஆசார்யஹ்ருத₃ய ஸம்ப்ரத₃ாயத்தைத் தாம் (மாமுனிகள்) அனுஸந்தி₄த் தருள அப்படியே முதலிகளும்

மாதவத்தோன் மாறன் மனங்கூறும் மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய்மறையோ ரானபெற்றூர்—நீதியினல்
ஆங்கவர்தாள் சேரப் பெற்றூர் ஆய்மணவாளன்
பூங்கமலத் தாள்கள் நெஞ்சே போற்று.

என்று அநுஸந்தி₄த்தார்கள்.

பூர்வாஷாட₄ாவதிர்ணய துலாயாம் யது₃பூ₄த₄ரே ।
ஸ்ரீஸாநுத₃ாஸகு₃ரவே தே₃வராஜாய மங்க₃ளம் ॥

[திருநாராயணபுரத்தில் ஐப்பசிப் பூராடத்தில் அவதரித்தவராய், திருத்தாழ்வரை த₃ாஸர் எனப்படும் தே₃வராஜருக்கு மங்களம்.]

ஜநந்யாசார்யர் வைப₄வம் முற்றிற்று.

ஆய் என்கிற ஜநந்யாசார்யர் வாழித்திருநாமம்

ஓங்கு துலா பூராடத் துதித்த செல்வன் வாழியே*
ஒண்மதியோன் எதிராசன் ஒண்சரணேன் வாழியே
பாங்குடனே ஞானப்பிரான் பணியுமவன் வாழியே*
பஞ்சமத்தின் பொருள் தன்னைப் பரிந்துரைத்தோன் வாழியே
தேங்குபுகழ் தேவராசர் திருவருளோன் வாழியே*
தென்மறையின் மனப்பொருளைத் தெளிவித்தான் வாழியே
தாங்கு திருக்கை திரிதண்டம் தரித்த வள்ளல் வாழியே*
திருத்தாழ்வரை தாதர் திருவடிகள் வாழியே.

[பஞ்சமம் - பஞ்சமோபாயமான ஆசார்யாபி₄மானம்; தேவராசர் - நாலூராச்சான் பிள்ளை]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

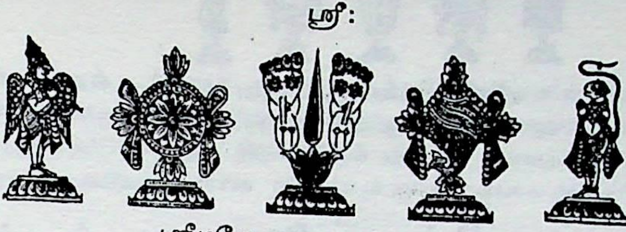
விஷயஸூசிகை

I முற்சேர்க்கைகள் (புரோபந்தங்கள்)

II வ்யாக்யானங்கள்

III பிற்சேர்க்கைகள் (அநுபந்தங்கள்)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பொதுத் தனியன்கள்.

அழகிய மணவாளன் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம-
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே ।
அஸ்மத்குரோர் பகவதோऽஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் ।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥

பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது.

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலஶேகர யோகிவாஹாந் ।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

திருப்பாவையின் தனியன்களுக்குப்

பிள்ளைலோகஞ்சீயர் அருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்.

1. **அவதாரிகை**—(நீளாதுங்கே3த்யாதி3) பரத3ஶையில் மற்றைப் பிராட்டிமார்க்குப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக வேண்டினாற்போலே, க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பெரியபிராட்டியார்க்கும் ஆண்டாளுக்குமகப்பட நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக வேணும். அங்குத்தை ஐஶ்வர்யத்துக்குப் பிராட்டி ஸத்3ருஶையானாற்போலே, இங்குத்தைக்கு இவனுடைய எல்லாப் படிகளுக்கும் குலஶீலாதி3களால் ஸத்3ருஶையா யிருக்குமவள். இந்த ஶ்லோகம், ப4ட்டர் தென்னாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்க, பெருமாளைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே திருவுள்ளங் கலங்கியிருக்கிற த3ஶையிலே திருவுள்ளம் ப்ரஸந்நமாகைக்காக, நஞ்சீயர் “ஆண்டாளை ஒரு ஶ்லோகமும் ஆழ்வார்களை ஒரு ஶ்லோகமும் அருளிச்செய்யலாகாதோ?” என்ன, அதி ப்ரீதராய்த் திருப்பாவைக்கு வாக்யார்த்த2மாக அருளிச்செய்து ஆண்டாளை ஶரணம் புகுகிற ஶ்லோகம். ‘சேதநரடைய நஞ்சுண்டாரைப்போலே அநாதி3மாயையாலே மயங்கிக்கிடந்து உறங்க, இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே, திருவாய்ப்பாடிப் பெண்பிள்ளைகள் பரஸ்பரம் உணருவாரும் உணர்த்துவாருமாய்ப் பரமபத3த்தில் யாத்ரைபோலே செல்லாநிற்பதே!’ என்று ஆண்டாள்தானும் அநுகாரத்தாலே இவர்களை உணர்த்தினவோபாதி அவன் தன்னையும் உணர்த்தினாள்.

பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த தனியன்.

நீளாதுங்க3ஸ்தநகி3ரிதடீ ஸுப்தமுத்3போ3த்4ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்2யம் ஸ்வம் ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸித்3த4மத்4யாபயந்தீ |
ஸ்வோச்சி2ஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிக3ளிதம் யா ப3லாத்க்ருத்ய பு4ங்க்தே
கோ3தா3 தஸ்யை நம இத3மித3ம் பூ4ய ஏவாஸ்து பூ4ய:||

நீளாதுங்க3ஸ்தநகி3ரிதடீ ஸுப்தம்— நப்பின்னைப் பிராட்டியின் உயர்ந்த திருமுலைத் தடங்களாகிற மலைச்சாரலில் திருக்கண்வளர்ந்தருளுமவனும், ஸ்வ உச்சி2ஷ்டாயாம்—தன்னால் சூடிக் களையப்பட்ட, ஸ்ரஜி — மாலையிலே, நிக3ளிதம் க்ருஷ்ணம் — விலங்கிடப்பட்டவனுமான கண்ணபிரானை, உத்3போ3த்4ய—திருப்பள்ளியுணர்த்தி, ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸித்3த4ம் — பற்பல வேதங்களின் தலையான பா4க3ங்களாலே தேறின [வேதா3ந்தஸித்3த4மான], ஸ்வம்—தன்னுடையதான, பாரார்த்2யம் — பாரதந்த்ரியத்தை, அத்4யாபயந்தீ — அறிவியாநின்றவளாய், ப3லாத்க்ருத்ய—வலியச்சென்று, யா கோ3தா3—யாவளொரு ஆண்டாள், பு4ங்க்தே-(அக்கண்ணபிரானை) அநுபவிக்கிறாளோ, தஸ்யை—அப்படிப்பட்டபெருமையையுடையவளான ஆண்டாளின் பொருட்டு, பூ4யோ பூ4ய ஏவ—காலதத்துவமுள்ள வரையிலும், இத3ம் இத3ம் நம:—இந்த இந்த நமஸ்காரமானது, அஸ்து—ஆயிடுக.

வ்யாக்2யாநம் — (நீளா) அவன் A 'நந்தகோபன் தனினுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்கடுத்த பேரின்பக்குலவிளங்களிறே'' என்றும், B ''நந்தகோபன்குமரன் ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்'' என்றும் இருவருக்கும் மகனாக அவதரித்தாற்போலே, இவளும் யசோதைப் பிராட்டி ஸஹோத3ரரான ஸ்ரீ கும்ப4ர் குமாரத்தியாக அவதரித்தபடி :

1. ''ஸ்யாலோS'த2 நந்த3கோ3பஸ்ய மிதி2லேஷு க்3வாம் பதி: |
ப்ரவ்ருத்3த4 கோ3த4நோ த3க்ஷ: கும்ப4கோ நாம நாமத: ||
தா3தா து3க்3த4ஸ்ய ஸர்வேஷாம் தக்ரஸ்ய ச க்4ருதஸ்ய ச |
ஜநஸ்ய ப்ரியவாக் நித்யம் யஶோத3ாயா ஜக4ந்யஜ: ||
த4ர்மத3ா தஸ்ய ப4ார்யாஸீத் த4ர்மதை3வதநாமத: |
ஸாSஸூதாபத்யயுக3ளம் ஶோப4நம் கோ3பபூ4ஷணம் ||
தயோஸ் தத்ர புமாந் ஜஜ்ஞே ஸ்ரீத3ாமா நாம விஶ்ருத: |
ஸர்வைஶ்சாஸீத் கு3ணைர் யுக்தஸ் ஸர்வப்ராணிமநோரம: ||
நீளாநாமா ச கந்யா ஸா ரூபௌதா3ர்யகு3ணாந்விதா || ''.

2. ''நீளா குலேந ஸத்3ருஶீ'' ஆகையாலே C ''நந்தகோபாலன் மருமகளே நப்பின்னாய்'' என்றதும். அவன் D ஆயர்கொழுந்து; இவள் E குலவாயர் கொழுந்து, 3 ''துல்ய ஶீல வயோவ்ருத்தாம் '' F ''தோளி சேர்பின்னை,'' G ''ஆயனுகியாயர் மங்கை வேயதோள் விரும்பினுய்''. மற்றைப் பிராட்டிமாரில் ஆபி4ஜாத்யத்தாலும், உகக்கைப்பாடியாகையாலும் உள்ள வாசி. H 'கோவலர் பட்டங்கவித்தது' இவளுக்கேயாகையாலே; I ''கூட்டு நன்மாலைகள்-ஓர் மாயையினுலீட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்து இமிலேற்று வன்கூன் கோட்டிடையாடினை கூத்து அடலாயர்தங் கொம்பினுக்கே'' என்னக்கடவதிறே.

(துங்க3ஸ்தநகி3ரி தடீஸுப்தமுத்3போ3த்4ய க்ருஷ்ணம்) நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஓங்கிப் பணைத்திருந்துள்ள திருமுலைத்தடங்களாகிற மலைத்தாழ்வரையிலே நஞ்சுண்டாரைப் போலே மயங்கிக்கிடந்துறங்குகிற க்ருஷ்ணனுகிற ஸிம்ஹத்தை உணர்த்தினுள்; J ''நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா'' என்றும், B ''யசோதை யிளஞ்சிங்கம்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இக்ஷ்வாகு ஸிம்ஹமான பெருமாள், பிராட்டியைப்பிரிந்து மால்யவானுகிற மலையிலே K முன்னிக்கிடந்து உறங்கப்பெருமல் 4. 'அநித்3ர'ராயிருந்தார்; இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே J பிரிவாற்றகில்லாமையை அறிந்து தானே மேல்விழுந்து அநுப4வித்தபடி. ப3ஹு குடும்பி3யாயிருப்பார் சிலர் ஒரு மலையடியைப்பற்றி ஜீவிக்குமாபோலே ஸர்வலோககுடும்பி3யான ஸர்வேஶ்வரன் இவள் முலையடியைப்பற்றிக் கிடக்கிருன். 'துங்க3' என்கையாலே அளவிறந்த போ4க்3யதாதிஶயம் சொல்லுகிறது. 'தடீஸுப்தம்' என்கையாலே அவயவைகதே3ஶத்திலே மக்3நனானபடி; L ''மலராள் தனத்துள்ளான்'' என்னுமாபோலே ''ஸ்தநகி3ரி தடீஸுப்தம்'' என்கையாலே அவயவாந்தரத்திற் செல்லாதே 5. அஸ்தமிதாந்யபா4வமாயிருந்தபடி; இத்தால், எம்பெருமானுடைய போ4க்த்ருத்வம் சொல்லுகிறது.

A-திருவாய் 8-1-3, B-திருப்பாவை-1, C-திருப்பாவை 18, D-திருவாய்1-7-2, E-திருவாய் 5-6-11, F.திருவாய் 4-2-5, G-திருச்சந்த 41, H-பெரியாழ் திரு 3-8-7, I-திருவிருத்தம் 21, J-திருப்பாவை 19, K-திருப்பாவை 23, L-மூன்-திரு 3,

(நீளா துங்க₃ஸ்தநகி₃ரிதடீஸுப்தம்) A "நிறைவினல் குறைவில்லா நெடும்பணைத் தோள் மடப்பின்னை, பொறையினல் முலையணவான் பொருவிடையேழடர்த்துகந்த" என்னக்கடவதிறே; ப்ராப்திக்கு உகப்பானும் அவனேயிறே. 'உத்₃போ₃த்₄ய' என்று உணர்த்த வேண்டும்படி பே₄ாக₃பரவசனுனுன். இப்படி அந்யபரனுனவன்தான் ஆரென்னில்: — நிரதிசயஸுக₂ருபனுன க்ருஷ்ணனென்கிருள் — (க்ருஷ்ணம்) என்று. 1. "க்ருஷிர் பூ₄வாசகஶ்ஶப்₃தோ₃ ணஶ்ச நிர்வ்ருதி வாசக:" என்னக்கடவதிறே. 2. "ரஸோ வை ஸ:" 3."ஆநந்தோ₃ ப்₃ரஹ்ம" 4. "ஆநந்த₃: யாதி" B "நந்தகோபன் மகன் கண்ணன்" 5. "பரமாநந்த₃ம்" என்னும்படியிறே இருப்பது. (ஸ்தநகி₃ரிதடீஸுப்தம் க்ருஷ்ணம்) என்கையாலே-பொற்குப்பியின் நுனியிலே கருமாணிக்கத்தை அழுத்திவைத்தாற்போலவும், விகாஸோந்முக₂மான பத்₃மகோசத்திலே ஷட்பத₃ம் படிந்தாற்போலவும் இருக்கை. 6. "மஞ்ஜரீஸுப்த ப்₄ருங்க₃ா" C. "போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப" D "தெய்வவண்டு" என்றும் 7 " ஸ்ரீரங்க₃ராஜ ப்₄ருங்க₃:" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. E "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்று ஸ்ரீஸ்தநத்திலும் F "தென்னனுயர் பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும் என்னுமிவையே முலையாவடிவமைந்த-அன்னநடைய அணங்கு" என்கிற பூ₄ஸ்தநத்திலும் மக்₃நனுய் G நிலையார நின்ருற்போலே நீளாஸ்தநத்திலும் ஸுப்தனுனபடி. H "வடமாமலை யுச்சியை" I "மாலிருஞ்சோலை யென்னும் மலையையுடைய மலையை" என்னக்கடவதிறே. "உத்₃போ₃த்₄ய" என்கையாலே J "துயிலெழப்பாடி" K "உம்பர்கோமானே உறங்காதெழுந்திராய்" L "செற்ருர்க்கு வெப்பங்கொடுக்கும் விமலா துயிலெழாய்," என்று எழுப்பும்படி சொல்லுகிறது. இத்த₃சையிலே இவர்களுணர்த்த உணர்வானுகில் ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமன்ருே என்னில்—நெருப்புப்பட்டு வேவாநின்ருல் ப்ரணயிநிகள் என்னுங்காட்டில் உறங்கப்போமோ? இவர்களுடைய ஆர்த்தநாத₃ம் அக்₃நி ஜ்வாலை கதுவினுற்போலே கதுவ, தாய்வேறு கன்றுவேருய்த் துடித்துக்கொண்டு எழுந்திருந்தார்கள்.

இப்படி உணர்த்தினவதுக்கு ப்ரயோஜனம் சொல்லுகிறது மேல்— (பாரார்த்₂யம் ஸ்வம் ஶ்ருதிஶத ஶிரஸ்ஸித்₃த₄ம்) தன்னுடையதாயிருந்துள்ள உபநிஷத்₃ கு₃ஹ்யமான பாரதந்த்ரியத்தினை. 8 "மந்த்ரப்₃ரஹ்மணி மத்₄யமேந நமஸா பும்ஸஸ் ஸ்வரூபம்" என்கிறபடியே ஆத்மாவுக்கு நிலைநின்றதாய் ஸ்வம்மாயிறே பாரதந்த்ரியந்தானிருப்பது. 9 "யஸ்யாஸ்மி" 10 "பரவாநஸ்மி" M "தனக்கேயாக" N "உனக்கேநாமாட் செய்வோம்" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வத்வமுண்டானுல் ஸ்வாமித்வம் தன்னடையே வரக்கடவது. 11 ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்₃ரஹ்மணி ஸ்தி₂தம்" இதுக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிருர் (ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸித்₃த₄ம்) என்று. மஹாநிதி₄ பர்வதகுஹரங்களிலே ஸஞ்சிதமாய்க் கிடக்குமாபோலே, உபநிஷத்துக்களிலே ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கிறபடி. (ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸித்₃த₄ம்) என்கையாலே—இதுதான் ஓரோ ப்ரதே₃ஶங்களிலன்றிக்கே எங்குமுண்டாயிருக்கை. 12 "ஸர்வே வேதா₃:" 13 "வேதை₃ஶ்ச ஸர்வை:" என்னும்படி எங்குமுண்டாயிருக்கை. ஶேஷியைச்சொன்ன இடமெங்கும் ஶேஷபூ₄தருமுண்டாயிறேயிருப்பது. இந்த ஶேஷஶேஷிபா₄வமாகிற பரிமாற்றம் பரமபத₃த்தில் பரிமாறக்கடவதாயிருக்கும். இப்படி பரமபத₃த்தில் பரிமாறக்கடவதான பாரதந்த்ரியத்தை, அதுக்கு எதிர்த்தட்டான ஸ்வாதந்த்ரியமே பரிமாறும் வழிபறிக்கும் தே₃ஶத்திலே இம்மஹாநிதி₄யை வெளியிடுகிருள். (அத்₄யாபயந்தீ) 14 'பதிம் விஶ்வஸ்ய'

A-திருவாய் 4-8-4, B-பெரியாழ் திரு 3-8-8, C-திருப்பாவை 3 D-திருவாய் 9-9-4 E-மூன்-திருவ 3 F-பெரியதிருமடல் 6, 7, G-பெரியதிரு 6-9-8, H-பெரிய திரு 7-10-3, I-பெரியாழ்திரு 4-3-11, J-திருப்பாவை 16, K திருப்பாவை 17, L-திருப்பாவை 20, M-திருவாய் 2-9-4, N-திருப்பாவை 29.

1. 'ய ஸ் யா ஸ் மி' என்று ஓதிக்கிடக்கிற ஶேஷஶேஷிப1ாவம் அநுஷ்டி2ப்பாரில்லாமையாலே, இவர்களைப்போலே அவனும் மறந்து கைவிட்டிருக்க, A "பொற்றுமரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்" என்று அவனை மறித்துவைத்து A "உன்தன்னோடுற்றோமே யாவோ முனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்று ஓதுவித்தாள். 2. "யோ வை வேத3ாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" B "எயிற்றிடை மண்கொண்ட எந்தை இராப்பகலோதுவித்து" என்கிற நிலை குலைந்தது, பரதந்த்ரைகளாயிருக்கிற இவர்கள் நியமிக்கப்பெறுவார்களோ? என்னில்— ஸ்வதந்த்ரரோபாதி ஆற்றுமையுடையாரும் நியமிக்கப்பெறுவார்கள். ஆர்த்தர்பாடும் ஸ்வாதந்த்ரியமேறிப் பாய்வது: 'நான் என்னது' என்று அவனையொழியவும் சொல்லுவார் பாடேயும் ஸ்வாதந்த்ரியமேறிப் பாய்வது. தம் திருவுள்ளந்தன்னை நியமிக்குங்காட்டில் ஸ்வாதந்த்ரியமாகமாட்டாதிறே. பண்டும் இப்படி நியமித்தாருண்டு. 3. "ஸ்த்ரீசாபலாதே3தது3நுஜெநயத்3ரோசதே தத்குரு மாசிரேண ||" என்றுள். அப்படியே இவளும் நியமித்து த3ாஹ்ருதம் மே த4ர்மஞ்ச வக்தும் தவ கஸ்ஸமர்த்த2:| விசார்ய பு3த்3த்4யா து ஸஹா- C "சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே" என்கிறுள்.

இப்படி ஸர்வஜ்ஞனுக்குங்கூட அத்4யயநம் பண்ணுவிக்கிறவளுடைய வைலக்ஷண்யஞ் சொல்லுகிறது மேல்; (ஸ்வோச்சி2ஷ்டேத்யாதி3) தான் சாத்திக் கழித்த மாலையாகிற விலங்காலே இவனைப் பேராதபடி விலங்கிட்டு யாவளொருத்தி அவனை 'ப3லாத்கரித்து பு4ஜித்தாள்; (கே3ாத3ா தஸ்யை நம இத3மித3ம் பூ4ய ஏவாஸ்து பூ4ய:) இப்படி வேண்டற்பாட்டையுடையளாய், எம்பெருமானுக்கு D "மார்வத்து மாலை" என்கிறபடியே நிரதிஶயபோ4க்3யையாயிருக்கையாலே "கோதை" என்னுந் திருநாமத்தையுடைய ஆண்டாள் திருவடிகளிலே காலதத்வமுள்ளதனையும் அடிமை (அடிமை அடிமை) என்கிறுர்.

ஸ்வோச்சி2ஷ்டமாவது-சூடிக்களைந்தது; E "தொடுத்த துழாய் மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம்" 4. "த்வயோபபு4க்த ஸ்ரக்3க3ந்த4—உச்சி2ஷ்டப4க்ஷிணோ த3ாஸா:" என்னுமது ப்ரணயித்வத்தாலே மாறுடிக் கிடக்கிறது. இப்படி ஈஶ்வரன் யதே2ஷ்டவிநியோக3ார்ஹனும்படி தன்னை ஒக்கிவைக்கையாலே, அவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் தோற்றுகிறது, F பார்வண்ணமடமங்கை பத்தரிறே; G "அரங்கர்மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவ"ளிறே; D வாசஞ்செய் பூங்குழலிலே வாஸிதமாக்கிக் கொடுத்தபடி. (ஸ்ரஜி நிக3ளிதம்) மாலை மாலையாலே விலங்கிட்டாள். கால்விலங்காகிலிறே கழற்றுவது: H தந்தை காலில்விலங்கற" I "தந்தை தளைகழல" என்னக்கடவதிறே. எல்லாரையும் கர்மாநுகு3ணமாகக் கட்டுமவன் காமிநி கழித்த கண்ணியாலே கட்டுண்டான். J கண்ணியார் குறுங்கயிற்றுற் கட்டுண்டபடியாய்த்து. K "மல்லிகைமாமாலை கொண்டங்கார்த்ததும்" L "மன்னிலங்குபாரத்தை மாளவூர்ந்த வரையுருவின் மாகளிற்றைப் பொன்னிலங்கு முலைக்குவட்டில் பூட்டிக் கொண்டு" அநுப4வித்தாள், M தறியார்ந்த கருங்களிறிறே. ஸ்வேச்ச2ாவிஹாரம் பண்ணித் திரிகிற க்ருஷ்ண மஹாமதங்க3ஜத்தைத் தன்னுடைய குசகுட்3மளமாகிற ஆளாநத்தோடே அணைத்து அநுப4வித்தாள்.

(யா ப3லாத்க்ருத்ய பு4ங்க்தே) யாவளொருத்தி ப3லாத்கரித்து பு4ஜித்தாளென்கையாலே, அதுவும் அவனுகப்புக்கு உறுப்பாயிருக்கும்; 5. "அஹமந்நமந்நமத3ந்தமத்3மி"

A-திருப்பாவை 29, B-பெரியாழ் 5-2-3. C-திருப்பாவை 28. D-திருவாய் 10-10-2. E-திருப்பல்லாண்டு 9, F-திருநெடு 18, G-இராமாநுச 16. H-பெரியதிரு 8-5-1, I-பெரியதிரு 11-5-2, J-பெரியதிரு 11-5-5, K-பெரியாழ் 3-10-2, L-திருநெடு 28. M-பெரியதிரு 2-10-6.

அல்லாதபோது அவனுக்கு அனுப4வம் குலையும். (கே3ாதா3) என்று கோதையென்றபடி. A "குழற்கோதை" என்றாரிறே; கோதை-மாலை; மாலைபோலே போ4க்3யையாயிருக்கை; ஸ்ரீமாலாகாரர் மகளாகையாலே மாலை என்னலாம்படியானாள்; மாலையான தான் தலையான மாலையை வழங்கினாள்; திருமாலை வழங்கினாளிறே. 1 "ரங்கீ3நேத்ரஶரேண தாடி3ததநுஶ் ஶேதே ஸ்வயம் ஸுந்த3ரோ ப3த்3த்4ஶ்சம்பகதா4மபி: குசதடே மக்3நோZஞ்ஜநாத்3 ரீஶ்வர:| போ4க3ாபாடவலஜ்ஜயா வடமஹாதா4மா ப2ணீந்த்3ரேSபதத்ரம்யேஶஸ்தவ விஸ்மிதேந மநஸா கோ3ாதே3 பரம் திஷ்ட்ட2தி ||" என்றிறே ஆண்டாள் வீறுடைமையிருப்பது.

(அத்4யாபயந்தீ) என்கையாலே- B பாமாலை பாடிக்கொடுத்தபடி சொல்லிற்று. (ஸ்ரஜி நிக3ளிதம் யா ப3லாத்க்ருத்ய பு4ங்க்தே) என்கையாலே பூமாலை சூடிக்கொடுத்த படி சொல்லுகிறது. எல்லாப்படியாலும் இவளுக்கு எம்பெருமானை வஶீகரித்து ஆத்மாக்களை ரக்ஷிப்பிக்கவல்ல புருஷகாரத்வமும், இருவருமான சேர்த்தியாலே ப்ராப்யத்வமும் சொல்லுகிறது, ஆகையாலிறே, எம்பெருமானார் ' C நாறுநறும் பொழிலில் இவள் ப்ரார்த்தி2த்தபடி நடத்தியும், திருப்பாவையை நாடோறும் நடத்தியும், அத்தாலே D சூடிக் கொடுத்தவள் தொல்லருளால் வாழ்கின்ற வள்ளல் இராமானுசனானதும்; அவளுக்கும் E ஆழ்வார் திருமகளானதுக்கு மேலே ராமாநுசனை அண்ணராக அபி4மாநித்த ஏற்றமும் உண்டிறே.

இப்படி எல்லாவற்றாலும் நிரவதி4க வைப4வத்தையுடைய அந்த ஆண்டாள் பொருட்டு அடிமையாய் அற்றுத்தீர்ந்து ஓரொன்றுகளிலே தம்மை எழுதிக்கொடுத்து ஆழங்காற்படுகிறார். (பூ4ய ஏவாஸ்து பூ4ய:) அவள்தான் F "எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்குமுன்தன்னோடுற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்றத்தை, தத்3விஷயத்திலே தாம் ப்ரார்த்தி2க்கிறார். 2 "நாராயணாய நம இதி ப்ரணம்யோத்த2ாயோத்த2ாய புந:புந: ப்ரணம்ய" என்றிறே எம்பெருமானார் பரிமாற்றமிருப்பது. இதுதான் 3 'அத்ர பரத்ரசாபி நித்யம்' என்னக்கடவதிறே. அங்கும் 4 "பூ4மிநீளா நாயக" என்றும், 5 "உப4ாப்4யாம் பூ4மிநீளாப்4யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர:" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இத்தால் திருப்பாவையின் அர்த்த2த்தை அநுஸந்தி4த்து ஆநந்த3மக்3நராய் அத்தாலே தாம் ஆண்டாளை ஶரணம் புக்கபடியை அனைவரும் அநுஸந்தி4க்கும்படி அருளிச்செய்தாராய்த்து,

2. அவதாரிகை—(அன்னவயல் புதுவை) இதில், ஆபி4ஜாத்யத்தையுடையளாய், பெரியபெருமாளுக்கு வாசிக காயிகரூப மாலாப்ரதை3யாய், "கோதை" என்று நிருபகமான சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல் என்கிறது. 'சொல்" என்கிறது—நெஞ்சையாதல், நெஞ்சுபோல் வாரையாதல்,

உய்யக்கொண்டார் அருளிச்செய்த தனியன்கள்.

1. அன்ன வயற்புதுவை யாண்டா ளரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம் — இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள்நற் பாமாலை பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

அன்னம் வயல்-ஹம்ஸங்கள் (உலாவுகின்ற) வயல்களையுடைய, புதுவை—ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் (திருவவதரித்த), ஆண்டாள்—ஆண்டாள் என்னும் திருநாமத்தை உடையவளும், பன்னு—ஆராய்ந்து அருளிச்செய்யப்பட்ட, திருப்பாவை பல் பதியம்—திருப்பாவை என்னும் பல பாட்டுக்களை; இன் இசையால் பாடி—இனிய இசையுடன்பாடி (அவற்றை), அரங்கற்கு—ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு, நற்பாமாலை—விலக்ஷணமான பாமாலையாக, கொடுத்தாள்—ஸமர்ப்பித்தவளும், பூ மாலை—செண்பகம் முதலிய பூக்களினாலான மாலையை, சூடி—(தான் முதலில்) சூடி, கொடுத்தாளை —(பிறகு ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு) ஸமர்ப்பித்தவளுமான கோதையை, சொல்லு—அநுஸந்திப்பாயாக.

A--நாச் திரு 9-10, B-திருப்பாவைத் தனியன், C-நாச் திரு 9-6. D-இராமாநுச 16
E-உபதேச 22, F-திருப்பாவை 29,

வ்யா:— (அன்னவயல் புதுவை) A. மென்னடையன்னம் பரந்து விளையாடும் வில்லிபுத்தூரிறே; B. அன்னநடைத் திங்கள்முகவல்லியான ஆண்டாள் போலேயிறே அவையிருப்பது; அன்னங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் வயலையுடைய புதுவை, C. "புரவிமுகஞ்செய்து செந்நெலோங்கி விளைகழனிப்புதுவை...பட்டர்பிரான்," D. "தண்புதுவைப் பட்டன்" என்றிறே திருத்தமப்பனர்க்கு நிருபகம்; இவளுக்கும் அப்படியேயாயிருக்கை, (புதுவையாண்டாள்) ஸ்ரீ பூமி நீளைகளுடைய ப்ராதாந்யமாயிறே திருவெள்ளறை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் திருநறையூரென்கிற த்ரிஸ்தாநமிருப்பது. ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரான ஆண்டாள், 1. ஸிஷ்யா தாஸீபக்தைகளாய் E பாடி F பருடி G "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்று அடிமைசெய்ய H ஆழ்வார் திருமகளாராய் வந்து அவதரித்தபடி, ஆகிலும் அடியில் திருநாமமே ஆண்டாளென்று அநுவர்த்திக்கிறது, (ஆண்டாளரங்கற்குப்பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம் இன்னிசையால் பாடிக் கொடுத்தாள்) இவள் க்ருஷ்ணனையன்றோ திருப்பாவை பாடிற்று; பெரியபெருமாளுக்குப் பாடிக்கொடுக்கையாவது- I "அண்ணுந்திருக்கவே ஆங்கவனைக் கைப்பிடித்த பெண்ணுளன் பேணுமூர் பேருமரங்கம்" என்றும்; J "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை" என்றும், K பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்குப் பண்டொருநாள்-மாசுடம்பில் நீர் வாரா மானமிலாப்பன்றியாந் தேசுடைய தேவர் திருவரங்கர்" என்றும். L "நிலமகள் கேள்வன்" என்றும் பூமிப்பிராட்டியான இவள் ஆதரித்துப் போருகிற ஸ்ரீவராஹநாயனர்படியும், அநுகாரத்தாலே ஆதரித்துப்போருகிற கோபாலர்படியும் தர்ம்யைக்யத்தாலும் ஆஸ்ரித வ்யாமோஹ குணத்தாலும் பெரியபெருமாளிடத்திலே காணலாயிருக்கும். இனித்தான் M பள்ளிகொள்ளுமிடத்தே N துயிலெழப்பாடித் திருப்பள்ளியுணர்த்துவதும் இங்கேயுண்டிறே; வடபெருங்கோயிலுடையானை க்ருஷ்ணனாக அநுகரித்தாற்போலே, O கோவலனாய் வெண்ணெயுண்ட வாயோடே கண்வளர்ந்தருளுகிறதாக அநுஸந்திக்கலாமிறே. M "பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடி கொட்டிட" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே P பணவாளரவணைப் பற்பலகாலமும் பள்ளிகொள் மணவாளரோடு மணம்புணர்ந்து கூடினளிறே. ஆகையாலே பாடின விஷயமும் அவரேயிறே. விஶேஷித்துப் Q பாட்டினால் கண்டுவாழும் பாணர்பாட்டுக் கேட்குமிடமாகையாலும், இவள் அவர்மகளாகையாலும் பாடவல்ல நாச்சியாராய் அவ்விஷயத்தையே பாடினளாய்த்து, (அரங்கற்குப் பன்னு திருப்பாவைப் பல் பதியம்) அர்த்தத்தின் சீர்மையாலே எல்லாராலும் ஆராய்ந்து அநுஸந்திப்பதான திருப்பாவை யென்னுதல்; ஆராய்ந்து அருளிச்செய்த திருப்பாவை யென்னுதல், நிருபித்தால், பல்பதியம்—பல பத்யமென்றபடி. R சங்கத்தமிழ் மாலை முப்பதுந் தப்பாமலிறே அருளிச்செய்தது; அதுதான் இன்னிசையாலேயாய்த்துப் பாடிக் கொடுத்தது. 2. "ஸம்ஸ்ரவே மதுரம் வாக்யம்" S "செவிக்கினிய செஞ்சொல்" என்னுமாபோலே, (நற்பாமாலை) விலக்ஷணமாய், சந்தோரூபமாயிருப்பதான மாலையைப் பாடிக்கொடுத்தாள், அதாவது T "சூட்டினேன் சொல்மாலை" என்னும்படி ஸ்ரீரஸாதரிக்கும்படி பண்ணுகை, பூமாலை சூடிக்கொடுக்கையாவது U செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சியாலும் இடையிட்டுத் V தொடுத்த துழாய் மாலையை; (சூடிக்கொடுத்தாள்) தன் W வாசஞ்செய் பூங்குழலிலே வாஸிதமாக்கிச் சூடிக்கொடுத்தாளாய்த்து. ஆகையால் திருப்பாவையநுஸந்தாநத்துக்கு முன்னே (சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு) என்று-அவளை அநுஸந்திக்கச் சொல்லுகிறது. இத்தால், அவள் திவ்யப்ரபந்தத்திலும் அவள் திருநாமமே ப்ரதமம் அநுஸந்தேயமென்றதாய்த்து.

A-நாச்-திரு 5-5, B- C-பெரியாழ் 4-1-10, D-பெரியாழ் 3-8-10, E-திருப்பாவை 27, F-பெரு-திரு 1-1, G-திருப்பாவை 29, H-உபதேச 22, I-நாச்திரு 11-9, J-நாச்-திரு 11-10, K-நாச்-திரு 11-8, L-திருவாய் 7-2-9, M-நாச்-திரு 4-1, N-திருப்பாவை 16, O-அமலனதி 10, P-நாச்-திரு 10-6. Q-அமலனதி-தனியன், R-திருப்பாவை 30, S-திருவாய் 10-6-11, T-முதல் திருவ-1, U-பெரியாழ் 2-7-10, V-திருப்பல் 9, W-திருவாய் 10-10-2.

3. அவதாரிகை (சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே) இதில் சூடிக்கொடுத்தபடியையும் பாடிக்கொடுத்தபடியையும் சொல்லி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, திருவேங்கடமுடையானடியாகச் சொன்ன இதன் அர்த்த2ங்களை நாம் அதிக்ரமியாதபடி அநுக்3ரஹிக்கவேணுமென்று ஆண்டாளை அர்த்தி2க்கிறது. கீழ் "அரங்கற்கு" என்றது; இதில் "வேங்கடவற்கு" என்றது; கோயில் திருமலைகளிலேயாய்த்து, கோதை சூடிக்கொண்டிருப்பது.

2. சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே தொல்பாவை
பாடி யருளவல்ல பல்வளையாய்—நாடிநீ
வேங்கடவற் கென்னை விதியென்ற விம்மாற்றம்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

சூடிக்கொடுத்த—(பூமாலையைத் திருக்குழலிற்) சூடி, (அதனை எம்பெருமானுக்கு) ஸமர்ப்பித்த, சுடர் கொடியே—ஒளிமயமான கொடிபோன்றவளே! தொல்பாவை—அநாதி3யான ஆசாரத்தினுல் ஸித்3த4மான நோன்பை, பாடி—(திருப்பாவை முகமாகக்) கூறி, அருளவல்ல—(அடியார் திறத்துக்) கருணை புரிய வல்லவளும்; பல்வளையாய்-பல வளைகளைக் கையிலணிந்துள்ளவளுமான கோதாய்! நீ—நீ. நாடி—(மன்மதனை) நாடி, என்னை வேங்கடவற்கு விதி என்ற இம்மாற்றம்—"காமதேவா! நீ என்னைத் திருவேங்கடமுடையானுக்கு வாழ்க்கைப் படுத்த வேணும்" என்று காமனைக் குறித்துக் கூறியவற்றை, நாம் கடவாவண்ணம்—யாம் மீருதொழியுமாறு, நல்கு—அருள்புரிவாயாக.

வ்யா:-(சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே) A குழற்கோதையாகையாலே அளகத்திலே வளையமாகச் சூடிக்கொடுத்தாளாய்த்து. (சுடர்க்கொடி) ரூப ஸம்ஸ்தா2நம் பொற்கொடி யென்னலாம்படியிருக்கை. 1. "ஹேமலேகா2ம்" 2. "மங்க3ளதீ3ப லேகா2ம்" (கொடி) அவனைக்கட்டலாங்கொடி. B "பெண்ணுக்கையாப்புண்டு" என்னக்கடவதிறே; (சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே) நிரூபகம். (தொல்பாவை பாடியருள வல்ல பல்வளையாய்) தொல்-பழையதான, பாவை-நோன்பை; பஞ்சலக்ஷங்குடியிற்பெண்களுங் கூடி நோற்ற நோன்பை 3 "ஹேமந்தே ப்ரத2மே மாஸி நந்த3வ்ரஜகுமாரிகா:" என்று-எல்லாருங்கூடி க்ருஷ்ணனைப்பெறுகைக்கு மார்கழி நீராடி நோற்ற நோன்பை, பிற்பாடர்க்கும் அநுஸந்தே4யமாம்படி ப்ரப3ந்த4மாக, பாடியருளவல்ல-பாடி உபகரிக்க வல்லவளென்னுதல்; அன்றிக்கே, பழையதாய்ப் போருகிற திருப்பாவையென்கிற ச2ந்தே3ாரூபமான ப்ரப3ந்த4த்தை என்னுதல். (பல்வளையாய்) C "பல்வளையாள்" என்னுமாபோலே வளையே நிரூபகமாயிருக்கை. (நாடி நீ வேங்கடவற்கு என்னை விதி என்ற) – நீ D "திருவேங்கடத்தானை நான் சென்று நாடி" என்கிறபடியே அபி4நிவேசத்தைப் பண்ணி, E "காமதேவா" என்று - உன்னுடைய காமத்தீயாலே F "வேங்கடவற்கென்னை விதிக்கிற்றியே" என்ற; (இம்மாற்றம்) இந்தச் சொல்லை யென்னுதல்; இந்த ப்ரகாரமென்னுதல்; ப4க3வத் காமத்தாலே சொன்ன பாசுரத்தை யென்னுதல், அர்த்த2த்தையென்னுதல். (நாம் கடவா வண்ணமே நல்கு) உனக்கு அடிமையாயிருக்கிற நாங்கள் அதிக்ரமியாத ப்ரகாரம் உபகரிக்கவேணும். நல்குதல்-கொடுத்தல்.

இத்தால்-ஆண்டாளுடைய ப4க3வத்ப்ரேமம் உண்டாக வேணுமென்று அவளை வேண்டுகிறது.

பிள்ளைலோகஞ்சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

A-நாச்-திரு 9-10, B-நாச்-திரு 11-7, C-பெரியாழ் 2-2-5, D-பெரிய-திரு 6-8-1, E-நாச்-திரு 1-2, F-நாச்-திரு 1-1.

ஸ்ரீ:

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச் செய்த

திருப்பாவை மூவாயிரப்படி

வ்யாக்₁யாநத்தின் அவதாரிகை.

a தே₃ஹாத்மாபி₄மாநிகளுக்கும் b ஆத்மஸ்வரூபம் கைவந்திருக்கும் ரிஷி
களுக்கும் பர்வதபரமாணுவோட்டை வாசி போரும்; c ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்
களுக்கும் அத்தனைவாசி போரும்; ஆழ்வார்களுக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் அத்
தனைவாசி போரும்; d பெரியாழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் அத்தனைவாசி
போரும். e அவர்களில் இவளுக்கு வாசியென்? என்னில்: 1 'அநாதி₃ மாயயா
ஸுப்த:' என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்திலே உறங்குகிறவர்களை எழுப்பி, எம்
பெருமான் தானே தன்னைக் காட்டக் கண்டார்கள் ஆழ்வார்கள்; f இவள் தானே
சென்று எம்பெருமானையெழுப்பித் தன்குறையை அறிவித்தாள்; g ஆகையாலே,

பெரிய அரும்பத விளக்கம்

a......l. பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருப்பாவை என்கிற தி₃வ்யப்ர
ப₃ந்த₄த்துக்கு வ்யாக்₂யானஞ் செய்தருளக் கோலி, வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரப₃ந்த₄
வைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரதிபாத்₃யவைலக்ஷண்யத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்-(தே₃ஹாத்மாபி₄
மாநிகளுக்கும் என்று தொடங்கி—அபேக்ஷிக்கிறது) என்னுமளவும்.

b (ஆத்மஸ்வரூபம் கைவந்து) என்றது, தே₃ஹாதிரிக்த-ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யோக₃த்
தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து என்றபடி. c (ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் அத்தனைவாசி)
என்றது; ரிஷிகள் ஸ்வயத்நபரராகையாலும், ஆழ்வார்கள் A மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்று
எம்பெருமானையே தஞ்சமென்றிருக்கையாலும் உண்டான வாசி என்றபடி. e, f, g 'ஆழ்வார்
களனைவர்க்கும் ஆண்டாளுக்கும் ஜ்ஞாநாதி₄க்யம் துல்யமாயிருக்க வாசியெங்ஙனே' என்னும்
ஶங்கையை அநுவதி₃த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (அவர்களில்) இத்யாதி₃வாக்யத்ரயத்தாலே.
ஆழ்வார்களெல்லாரையும்போலே முன்பில்லாத ஜ்ஞாநாதிஶயம் எம்பெருமான் கடாக்ஷத்
தாலே வந்ததன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸஹஜஸித்₃த₄ ஜ்ஞாநாதிஶயத்தாலே
அவனை எழுப்புகையாலே ஏற்றமுண்டு என்று கருத்து. அவனை யெழுப்புகையாவது— B நப்
பின்னை கொங்கை மேல் வ்யாமோஹத்தாலே உறங்குமவனைத் தங்களிடத்திலும் அபி₄முக₂
னாகப் பண்ணிக்கொள்ளுகை.

சின்ன அரும்பத விளக்கம்

திருப்பாவையால் செய்தது - தத்காலத்தில் கோ₃பிமார் நோன்பென்கிற வ்யாஜத்தாலே
க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணின ப்ரகாரத்தை ஆண்டாள் அநுகரிக்கிறதாயிருக்கிறது.
a......l. ஆழ்வார்களிற் காட்டில் ஆண்டாளுக்குண்டான ப்ரமாத்ருவைப₄வத்தை அருளிச்
செய்துகொண்டு இந்த ப்ரப₃ந்த₄த்துக்கு ஸ்வாபதே₃ஶம் அருளிச்செய்கிறார்-(தே₃ஹாத்மாபி₄
மானிகளுக்கும்) என்று தொடங்கி (யாவதா₃த்மப₄ாவியாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்
றபேக்ஷிக்கிறது) என்னுமளவும். c (ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் பர்வத) இத்யாதே₃:
ப்ரமாணம் 2. "ஸத்கர்மநிரதாஶ்ஶுத்₃த₄ாஸ் ஸாங்க்₂யயோக₃விதூ₃ஸ் ததா₂ ! நார்ஹந்தி
ஶரணஸ்த₂ஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி ||" d (பெரியாழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும்) என்றது
மற்றையாழ்வார்களுக்கும் உபலக்ஷணம்; மேலே e (அவர்களிலிவளுக்கு) என்றிருக்கையாலே.

A திருவாய் 1-1-1, B திருப்பாவை 19.

அவர்களிலும் இவள் விலக்ஷணை. h 1. ''பா3ல்யாத் ப்ரப்4ருதி ஸுஸ்நிக்3த4:'' என்கிறாப்போலே, தொடக்கமே பிடித்து ப4க3வத்3கு3ணங்களிலே அவகா3ஹித்துப் போரும். புருஷன் புருஷனைக் கண்டு ஸ்நேஹிப்பதிலுங்காட்டில் ஸ்த்ரீ புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிக்கை பள்ளமடையாகையாலே, ஆழ்வார்களிற்காட்டிலும் எம்பெருமான்பக்கல் பரமப4க்தியுடையளான ஆண்டாள் அருளிச்செய்த திருப்பாவைக்குக் i கருத்து, j மார்கழி நீராட என்று ஒரு வ்யாஜத்தைக் கொண்டு, k நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே எம்பெருமான் பக்கலிலே சென்று, ''உனக்கு ஶேஷமாயிருக்கிற இந்த ஆத்மா அநர்த்த2ப்படாதபடி பண்ணி, இதுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யங்களையுங் கொடுத்து, அதுதானும் யாவதா3த்மபா4வியாம்படி பண்ணியருளவேணும்'' என்று l அபேக்ஷிக்கிறது.

இந்நோன்புக்கு m மூலம் என்னென்னில்:- n மீமாம்ஸையிலே n2ஹோளாகாதி4கரணந்யாயத்தாலே ஶிஷ்டாசாரஸித்3த4ம். o A''மேலையார் செய்வனகள்'' என்று ஆண்டாள் தானும் அருளிச்செய்தாள். p பொய்யே ''நோற்கிறோம்'' என்று சொல்லலாமோ? என்னில்: விவாஹங்களிலும் மரணபர்யந்தமான த3ஶைகளிலும் வந்தால் பொய் சொல்லலாம்.

பெ. அ-h...l இந்தப்ரப3ந்த4த்துக்கு அடியான ப4க்திபரீவாஹமும் இவளுக்கு ஆழ்வார்களிற்காட்டில் அதிஶயித்திருக்குமென்று உபபாதி3யாநின்றுகொண்டு, ப்ரப3ந்த4 வைலக்ஷண்யங்காட்டுகிறார் (பா3ல்யேத்யாதி3) i...l 'கருத்து' இத்யாதி3யெல்லாம் ப்ரதிபாத்3ய வைலக்ஷண்யம்; இவ்வைலக்ஷண்யமாவது—யாவதா3த்மபா4வியாய், அநர்த்த2ரூபமான இதரபுருஷார்த்த2 வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கை. j (மார்கழி நீராட என்று ஒரு வ்யாஜத்தைக்கொண்டு) என்றது க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷமாகிற ப2லத்தை நெஞ்சிலே வைத்து. k (நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே) என்றது அந்த ப2லத்துக்கு அவனே உபாயமென்னும் அபேக்ஷையை நெஞ்சிலே வைத்து. j (மார்கழி நீராட) என்றது நோன்புக்கு அங்க3மாகக் குளிக்கை. இத்தால் அங்கா3ங்கி3களெல்லாம் வ்யாஜமென்று கருத்து.

m (மூலமென்னென்னில்) என்றது ப்ரமாணமென்னென்னில் என்றபடி. n 2. ''த4ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்'' 3.''ஸ்ம்ருதிஶீலே ச தத்3விதா3ம்'' 4.''ஆசாரஶ்சைவ ஸாதூ4நாம்'' என்கிறபடியே ஶிஷ்டர்கள் ஆசரித்ததெல்லாம் கர்த்தவ்யமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (மீமாம்ஸையிலே இத்யாதி3) n2(ஹோளை) யாவது — வஸந்தோத்ஸவம். இத்தை ஹோளாகமென்றும் சொல்லுவர். அதாவது பா2ல்கு3நபௌர்ணமாஸ்யநந்தரப்ரதிபத்திலே க்ரியமாணமாய், பரஸ்பர ஹரித்3ராஜலஸேசந ரூபமான உத்ஸவமென்கை. o இந்நோன்பு ஶிஷ்டாசாரமென்கைக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (மேலையார் இத்யாதி3) p நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜமாத்ரத்தாலே, க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கக் கோலி, அந்நோன்பு நோற்கச்சொன்ன கோ3பவ்ருத்3த4ர்களோடே வர்ஷார்த்த2மாக நோற்கிறோமென்று சொல்லுகை, த4ர்மஸம்ஸ்தா2பநம் பண்ணப் பிறந்தவனை அடுத்திருக்கும் இவர்களுக்குக் கூடுமோவென்னும் ஶங்கையை அநுவதி3த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (பொய்யே இத்யாதி3) ஒருத்திக்கொருத்தி க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு க4டகைகளாயிருக்கையாலே விவாஹம் பண்ணுவிக்குமவர்களாகையாலும், க்ருஷ்ண விஶ்லேஷத்தால் மரணத3ஶையை ப்ராப்தைகளாம்படியிருக்கையாலும் பொய் சொல்லலாமென்று கருத்து.

சி. அ-n2 ஹோளாதி4கரணந்யாயமாவது:— ஹோளை என்று-உத்ஸவமாய், அந்த உத்ஸவம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விஹிதமன்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் ஶிஷ்டாசார ஸித்3த4ம் என்கிற ந்யாயம்.

A திருப்பாவை 26.

q ஆண்டாள் r இப்படி திருவவதரித்து வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே பெரியாழ்வார் வயிற்றிற் பிறக்கையாலும், s தானான தன்மையாலும் ஜ்ஞானபக்திகள் க்ஷணந்தோறும் இட்டுமாறினாற்போலே வடிவிலே காணலாம்படி பெருகிச்செல்லா நிற்க, t 1. ''பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா| சிந்தார்ணவகத: பாரம் நாஸஸாதாப்லவோ யதா ||'' என்கிறபடியே u ஒரு கொள்கொம்பிலே சேர்க்க வேண்டும் பருவமாய், A மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழாத u_2 தன்மையளுமாய், vB ''கோல்தேடியோடுங் கொழுந்ததே போன்றதே மால்தேடியோடும் மனம்'' என்கிறபடியே அபிநிவேசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு வடபெருங்கோயிலுடையானுடனே C தழுவி w முழுசிப் பரிமாறவேணும் என்று செல்ல; இவள் நினைத்தபடிகளுக்கு அவன் x முகங்காட்டாமையாலே மிகவும் அவஸந்நையாய், ''இவனோடு கலந்து பரிமாறப்பெற்றாருண்டோ? இல்லையோ?'' என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, ''திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் யதாமநோரதம் y இவனோடே அநுபவிக்கப்பெற்றார்கள்'' என்று அநுஸந்தித்து, ''அது காலாந்தரத்திலே யாகையாலே அதுக்கு உதவப்பெற்றிலோமே!'' என்று இன்னாதாய்; ''இனி z அவன் உலாவிப்போன z_1 அடிச்சுவடும், அவனும் பெண்களும் a திளைத்த யமுனையும், அவனெடுத்த கோவர்த்தநமும் கிடந்ததாகில் b அவற்றைக்கண்டாகிலும் தரிப்போம்'' என்று பார்க்க, அதுக்கு,

---

பெ.அ-q...h இப்படி கோபிமாரைப்போலே நாய்ச்சியாரும் நோன்பு நோற்க அநுகரிக்கப்ரஸக்தி ஏதென்னும் ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்துக்கு விஸ்தரேண உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆண்டாள் இத்யாதி—தரிக்கப்பார்க்கிறாள் என்னுமளவும்) (இப்படி)யென்றது — நோன்புயுடையளாய் என்றபடி. s (தானான தன்மையாலும்) என்றது ஸ்த்ரீ புருஷனைக்கண்டு மிகவும் ஸ்நேஹிக்கும்படியான ஸ்வபாவத்தாலுமென்றபடி. t, u 1. ''பதிஸம்யோகேந ஸுதராம் லப்தும் யோக்யம் வய:'' என்று அக்ஷரார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி த்ருஷ்டாந்தமுகேந தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு கொள்கொம்பிலே இத்யாதி) அந்யதா துர்லபமென்று கருத்து. u_2 தன்மையளுமாய்—ஸ்வபாவத்தையுடையவளுமாய். v ''கொழுந்து கோல்தேடியோடும், மால்தேடியோடும் மனம் அதே போன்றதே'' என்று அந்வயம். w முழுசி-மிகவும் அவகாஹித்து என்றபடி. x (முகங்காட்டாமையாலே) என்றது குளிர நோக்குதல், குஶலப்ரஶ்நம் பண்ணுதல் செய்யாமையாலே என்றபடி. y (இவனோடே அநுபவிக்க) என்றது அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்குமுள்ள தர்மைக்யத்தைப் பற்ற. z_2 (அடிச்சுவடு) என்றது – திருவடிகள் பட்ட அடையாளம் என்றபடி. a திளைத்த—விளையாடின. b (அவற்றைக் கண்டாகிலும் தரிப்போம்) என்ற விடத்தில், க்ருஷ்ணனுக்கும்

சி.அ-q...m இனிமேல் ஆண்டாள் ப்ராப்தயௌவனையாகக் கொண்டு வடபெருங்கோயிலுடையானோடே யதாமநோரதம் அநுபவிக்கவேணும் என்று செல்ல, அங்கு அநுபவம் கிடையாமையாலே க்ருஷ்ணனோடே அநுபவிக்கலாம் என்று விசாரிக்க, அது காலாந்தரமாகையாலே அதுக்கு உதவப்பெற்றிலோமென்று மிகவும் தளர்ந்து, கோபிமார் திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்து அநுகரித்து தரித்தாப்போலே, இவளும், அந்த கோபிமார் நோன்பு நோற்ற ப்ரகாரத்தை அநுகரிக்கிறாளென்று அந்யாபதேசமுகேந அருளிச்செய்கிறார் ஆண்டாளிப்படி திருவவதரித்து வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே) என்று தொடங்கி இடைப்பேச்சும் முடைநாற்றமுமாய் விட்டது) என்னுமளவும். x (முகம்காட்டாமை) என்

A நாச்-திரு 1-5. B இர-திருவ 27. C நாச்-திரு 13-5.

தனக்குப்போக பூலமில்லாமையாலே அவற்றை அனுஸந்தித்து மிகவும் அவஸந்நையாய், ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளைப்போலே 'வில்' என்று ஒரு அவதி பெறுதல், நப்பின்னைப் பிராட்டியைப்போலே 'ரிஷபங்கள்' என்று ஒரு அவதி பெறுதல் செய்யப்பெறுமையாலே மிகவும் தளர்ந்து, 'நமக்கு தரிக்கைக்கு விரகு என்?' என்று ஆராய; சில c தார்மிகர், அவ்வளவிலே சொல்லுகிறார்கள்-- d 'திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாய்த் திருக்குரவைகோத்து அதிரஸம் செல்லாநிற்க, e ப்ரீதியாலே குமிழ்நீருண்டு, இனி f நற்கேடு கெடவொண்ணாது என்று இந்த ரஸம் மாறுகைக்காகப் பெண்களைப் பிரிந்து க்ருஷ்ணன் ஒளிக்க; பெண்பிள்ளைகள் தங்களாற்றாமையாலே 1. ''துஷ்ட காளிய திஷ்டாத்ர க்ருஷ்ணோ஽ஹமிதி சாபரா'' என்கிறபடியே அவர்கள் அநுகரித்து g தரித்தார்கள்' என்றுகேட்டு, தானும் அவர்களைப்போலே அநுகரித்து h தரிக்கப்பார்க்கிறாள்.

i இவள்தான் ப்ராஹ்மணியாயிருந்துவைத்து அவர்களைப்போலே அநுகரிக்கும்படியெங்ஙனேயென்னில்:--யாகத்திலே தீக்ஷித்தவர்களுக்கு தேவதத்தாதி நாமங்களைத் தவிர்ந்து, யாகம் முடியுமளவும் ''யஜமாநன்'' என்றும் ''அத்வர்யு'' என்றும் ''ஹோதா'' என்றும் இத்யாதி j நாமங்களேயாகிறாப்போலே இவளும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே திருவாய்ப்பாடியாகவும், அங்குள்ள பெண்கள் இடைப்பெண்களாகவும், தானும் அவர்களிலே ஒருத்தியாகவும், வடபெருங்கோயிலே ஸ்ரீ நந்தகோபர் திருமாளிகையாகவும், உள்ளே நிற்கிறவன் க்ருஷ்ணனாகவும் அநுஸந்தித்து, தன்னுடைய திருவுள்ளம் திருவாய்ப்பாடியிலே குடிபோய்,

---

பெ. அ. வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு மூண்டான தர்ம்யைக்யத்தாலே அவனே இவனாயிருந்தானேயாகிலும், பெண்களோடு பரிமாறின திருமேனி அதுவாகையாலே அத்தோடு ஸம்பந்தமுடையவைகள் தரிப்புக்குடலாமென்று கண்டுகொள்வது. c தார்மிகர்—பராசர பாராசர்யாதிகள். d அவர்கள் சொல்லுகிற ப்ரகாரம் ஏதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலே இத்யாதி) g (தரித்தார்கள் என்று) என்ற அநந்தரம் அத்தை என்று ஶேஷம்.

i...m ராஸக்ரீடையில் க்ருஷ்ணன் மறைந்தபோது கோபிமாரில் 1. 'துஷ்ட காளிய'என்றொருத்தியை ஸம்போதித்து ஒருத்தி 1, ''க்ருஷ்ணோ஽ஹம்'' என்று சொல்லக்காண்கையாலே காளியனென்றே நினைவும் க்ருஷ்ணனென்றே நினைவும் தோன்றுகையால் அவர்களுக்கு அந்நினைவேயானாற்போலே, ப்ராஹ்மணி என்று தன்னை எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் அந்த நினைவு உண்டாய் அநுகரிக்கிறாளோ? என்னும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதித்து த்ருஷ்டாந்தமுகேந உத்தரம்அருளிச்செய்கிறார் (இவள்தான் இத்யாதி-முடைநாற்றமுமாய் விட்டது என்னுமளவும்) j (நாமங்களேயாகிறாப்போலே) என்றது நாமங்களே உண்டாய் அவற்றை அநுஸந்திக்கிறாப்போலே என்றபடி. k (அவைதானேயாய்) என்றது அவையேயாக

சி. அ. றது—குளிர நோக்குதல் குஶலப்ரஶ்நம் பண்ணுதல் செய்யாமை. z (அவனுலாவிப்போன அடிச்சுவடும்) என்றது—அவன் ஸஞ்சரித்த பூமியுமென்றபடி. a (திளைத்து) விளையாடி. c (தார்மிகர்) வ்யாஸாதிகள், புராணங்களிலே சொன்னார்கள் என்றபடி. e (ப்ரீதியாலே குமிழ்நீருண்டு) உந்மஸ்தகமாக அநுபவித்து. f (நற்கேடு) என்றது—கேடான நலமாய், ஆஶ்ரயத்துக்கு ஹாநிவரும்படியான ஆநந்தம்.

பா₄வநாப்ரகர்ஷத்தாலே அநுகாரம் முற்றி k அவைதானேயாய், இடைநடையும் இடைமுடியும் l இடைப்பேச்சும் m முடைநாற்றமுமாய்விட்டது.

n ஶ்ரிய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸ்ரீவைகுண்ட₂நிகேதநனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன், நஷ்டமாய்க்கிடக்கிற ஜக₃த்தை க்ருபையாலே ஸ்ருஷ்டித்து, ஆத்மாக்களுக்குக் கரணகளேப₃ரங்களைக் கொடுத்து; 1. "ஶாஸநாத் ஶாஸ்த்ரம்" என்று சொல்லுகிறபடியே, வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களைத் தன்னைப்பெறுகைக்கு உபாயமாகக் காட்டிக்கொடுக்க; அவற்றைக் காற்கடைக்கொண்டு விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி அநர்த்த₂ப்பட்டுப்போகிற த₃ஶையிலே தான்வந்து பிறந்தருளி, தன்னுடைய ஸௌந்த₃ர்யத்தாலும் ஶீலாதி₃கு₃ணங்களாலும் இந்த ஜக₃த்துக்களை ஈடுபடுத்தி o வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டுபோவானொருவனாகையாலே, தத₃ர்த்த₂மாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணி, தன்னுடைய ஸௌந்த₃ர்யத்தாலும் கு₃ணசேஷ்டிதங்களாலுமாக, பஞ்சலக்ஷங்குடியிலுள்ள பெண்களைத் தோற்பித்துக்கொண்டு, ஒத்தபருவத்திற்பெண்களும் தானுமாய் வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே தானும் ப்ராப்தயௌவநனாய், அவர்களுக்கும் யௌவநம்வந்து தலைகாட்டினவாறே, கோ₃பவ்ருத்₃த₄ரெல்லாரும் கூடி, "க்ருஷ்ணன் தூ₄ர்த்தனாயிராநின்றான். இவன்முகத்திலே பெண்கள் விழிக்கலாகாது" என்று பார்த்து, இவர்களைக்கொண்டுபோய் நிலவறைகளிலேயடைக்க, பெண்களும் க்ருஷ்ணனும்பண்ணின பா₄க்₃யத்தாலே வர்ஷமின்றிக்கேயொழிய, பெண்கள் இருந்து மநோரதி₂க்கிறார்கள்; - " p கோ₃பத₄நராயிருக்கிற இடையர் வர்ஷார்த்த₂மாக நம்மை நோற்கச்சொல்லக்கடவர்கள். க்ருஷ்ணன் இதுக்குக் q கடைக்கூட்டனாகவுங்கடவன், நமக்கு ஒரு r து₃:க்க₂மில்லை" s என்று

பெ.அ—அத்₄யவஸித்து என்றபடி. l இடைப்பேச்சு என்றது A"நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்" என்ற ஜாதிப்பேச்சு என்றபடி. m B "ஆயர் சிறுமியரோம்' என்றத்தாலே முடைநாற்றம் அர்த்த₂ஸித்₃த₄ம்.

n...b₄ கோபிமார் நோற்ற ப்ரகாரத்தை ஸஹேதுகமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதி இத்யாதி₃) o (வாரி) என்றது திரட்டி என்றபடி; (பிடியாக) என்றது ஒரு பிடியாக என்றபடி. இத்தால் 2."பூர்வம் ஸது₃ர்வமப₄ஜந்த ஹி ஜந்தவஸ்த்வாம்" என்கிறபடியே சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்க் கொண்டுபோந்தவனாகையாலே என்கை. p...r மநோரதி₂க்கும் ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் (கோ₃பத₄நர் இத்யாதி₃—து₃:க்க₂மில்லை இத்யந்தம்) q கடைக்கூட்டன்—நிர்வாஹகன். s (என்று) என்ற அநந்தரம், இப்படி என்று ஶேஷம்.

சி.அ-n...b அவர்களது கரித்தாப்போலே இவளுமநுகரித்தாள் என்றதே. அநுகார்யைகளான இடைப்பெண்கள் ஸ்வரூபமெப்படி? அவர்கள் நோன்பு நோற்றுப₂லம்பெற்ற ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதியாயித்யாதி₃) அவர்கள் நோன்பு நோற்றார்களோ, என்ன. அவர் o (வாரிப்பிடியாக) எல்லாரையும் கூட்டி என்றபடி. p...r பெண்கள் மனோரத₂ந்தானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கோ₃பத₄நராயித்யாதி₃) q (கடைக்கூட்டு) ஸஹகாரி.

A திருப்பாவை-2, B திருப்பாவை-16

பெண்கள் ப்ரீதைகளாய் தரித்திருக்கிற தசையிலே; வர்ஷமின்றிக்கேயிருக்கிற படியைக் கண்டு, கோபவ்ருத்தரெல்லாரும் திரண்டு, ''பசுக்களும் மநுஷ்யரும் பிழைக்கும் விரகு ஏதோ?'' என்று பார்த்து, ''வர்ஷார்த்தமாக நோற்க வர்ஷ முண்டாம்'' என்று, ''இவ்வூரில் பெண்களடைய நோற்கக்கடவர்கள்; இந்நோன் புக்கு இங்குத்தைக்கு அதிபனன ஸ்ரீநந்தகோபர் மகன் க்ருஷ்ணன் கடகனு வான்'' என்று அத்யவஸித்து, பெண்பிள்ளைகளையடைய அழைத்து, க்ருஷ்ணனை யும் அழைத்து, பெண்களை நோற்கச்சொல்லி, ''இவர்கள் நோன்புக்கு நீ கடகனுக வேணும்'' என்று க்ருஷ்ணனை அபேக்ஷிக்க; அவன், ''எனக்கு க்ஷமமன்று'' என்ன, ''இத்தனையும் செய்யவேணும்'' என்று மறுக்கவொண்ணுதபடி நிர்ப்பந்திக்க அவனும் இசைந்தபின்பு, எல்லாரும் திரள இருந்து, ''பெண்கள் நோற்பார்; இதுக்கு வேண்டுவது க்ருஷ்ணன் ஸஹகரித்துக் கொடுப்பான்'' என்று t ஓமறைந்து u க்ருஷ்ணன் கையிலே பெண்களைக் காட்டிக்கொடுத்து கோபவ்ருத்தரெல்லாரும் போனபின்பு, பெண்களும் க்ருஷ்ணனும் கூட v இருந்து ''திருக்குரவைகோத்த ராத்ரிபோலே, பெண்காள்! இதுவும் நமக்கு ஒரு ராத்ரியே!'' என்று க்ருஷ்ணன் கொண்டாடி, ''இனி w அசிர்ப்புப் பிறக்க x வைகல் இருப்போமல்லோம்; இப்போது எல்லாரும் போய் அபரராத்ரியிலே வந்து எழுப்புங்கோள் நோன்புக்குக் குளிக்க லாம்படி'' என்று அருளிச்செய்து, க்ருஷ்ணனும் பெண்களைப் பிரிந்துபோய் தரிக்க மாட்டாமே y நப்பின்னைப் பிராட்டி திருமாளிகையிலே புக்கான். பெண்களும் பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே கால்நடை தந்துபோய்த் தந்தம் மாளிகையிலே புக்கு உறங்கப்புக்கவிடத்தில் கண்ணுறங்காமையாலே, முற்படவுணர்ந்தவர்கள், க்ருஷ்ண குணசேஷ்டிதங்களை நினைத்து எழுந்திருக்கமாட்டாதே கிடக்கிறவர்களை உணர்த்த,

---

பெ. அ-t (ஓமறைந்து)என்றது கோபவ்ருத்தர்களும் மற்றுமுண்டான கோபருங்கூட ஸம்மதித்து என்றபடி. u (க்ருஷ்ணன் கையிலே பெண்களைக் காட்டிக்கொடுத்து) என்ற துக்கு கோக்களும் தாங்களும் பிழைக்கவேண்டி க்ருஷ்ணனுல் வந்த அபவாதத்தையும் பொறுக்கக்கடவோமென்று நோன்புக்காகக் காட்டிக்கொடுத்தார்களென்று கருத்து. v (இருந்து) என்ற அநந்தரம், 'பின்' என்று அத்யாஹார்யம். w (அசிர்ப்பு) என்றது அதிஶங்கை என்றபடி. x (வைகல்) என்றது நெடும்போது என்றபடி. y A ''நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த'' என்று க்ருஷ்ணனையெழுப்பும்போது சொல்லுகையைப்பற்ற (நப்பின்னைப் பிராட்டி திருமாளிகையிலே) என்றது. நந்தகோபர் க்ருஹத்தில், நப் பின்னையுந் தானுமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற க்ருஹத்தில் என்றபடி.

சி அ.—w (அசிர்ப்பு) ஸந்தேஹம்.

A திருப்பாவை 19.

தனித்தனியே சென்று எழுப்பி, எல்லாருங்கூடி, உத்₃தே₃ஶ்யமான ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர் திருமாளிகையிலேசென்றுக்ருஷ்ணனை எழுப்பித் z தங்கள் அபேக்ஷிதத்தையறிவித்து, a 1. "யாவத₃ாவர்த்ததே சக்ரம்" என்று ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து a₂ வேண்டிக்கொண்டாற்போலேயும், b அர்ஜுநன் ஷட்கத்ரயத்திலுங்கூட b₂ எடுப்பும் சாய்ப்புமாய்ச் சென்று சரமஶ்லோகம் b₃ கேட்டு த₄ரித்தாற்போலேயும் b₄ அபேக்ஷிதம் பெற்று முடிக்கிறது.

c இவள்மடலூராதே நோன்பிலே கைவைப்பானென்னென்னில் : d "ராஜமஹிஷி உஞ்ச₂வ்ருத்திபண்ணி ஜீவித்தல் ராஜாவுக்கு அவத்₃யாவஹமாமாபோலே மடலிலுங்காட்டில் இது அவத்₃யாவஹமாகையாலும், e சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே e₂ கு₃ணவ்யஸநியன்றியே தானும் ஒக்கமடலெடுப்பானொரு e₃ சுணைக்கேடன்

பெ. அ.-z (தங்களபேக்ஷிதத்தை அறிவிக்கை)யாவது A "இறைவா நீதாராய்" என்று தங்கள் புருஷார்த்த₂த்துக்கு நீயே உபாயமாகவேணுமென்று அறிவிக்கையும், B "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்று தங்கள் புருஷார்த்த₂ ஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கையுமென்று கண்டு கொள்வது. z, b₄ (தங்களபேக்ஷிதத்தை அறிவித்து அபேக்ஷிதம்பெற்று முடிக்கிறது) என்று அந்வயம். a, b அபேக்ஷிதம் பெற்று முடிக்கையிலே இரண்டு த்₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (யாவதி₃த்யாதி₃) a₂ (வேண்டிக்கொண்டாற்போலேயும்) என்றது 1. "ஸ்வாமித்வமநுவர்த்தய" என்று வேண்டிக்கொண்டு அபேக்ஷிதமான உபேயத்தைப் பெற்றாற்போலேயும் என்றபடி, b₂ (எடுப்பும் சாய்ப்பும்) என்றது ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனை க்ருஷ்ணன் எடுக்கவும் மீள அர்ஜுநன் ஶோகிக்கவும் என்றபடி. b₃ (கேட்டு த₄ரித்தாற்போலேயும்) என்றது உபாயத்தைக் கேட்டு த₄ரித்தாற்போலேயும் என்றபடி. b₄ (பெற்று முடிக்கிறது) என்றது—பெற்று முடிக்கிறார்கள் என்றபடி.

c, d, e ஆண்டாள், தமப்பன்மாரைப்போலே எம்பெருமான் முகங்காட்டாவிடில் மடலூர வொண்ணாதோ? கோ₃பிகாநுகாரத்தாலே நோன்பிலே கைவைப்பானென்? என்னும் ஶங்கையை அநுவதி₃த்து, அதுக்கு இரண்டுவிதமாகப் பரிஹரிக்கிறார் (இவள் மடலூராதே இத்யாதி₃) e₂ (கு₃ணவ்யஸநியன்றியே) என்றது கு₃ணத்துக்கு ஹாநி எங்கே வருகிறதோ? என்னும் வ்யஸநமுடையனன்றிக்கே என்றபடி. e₃ சுணைக்கேடன்—லஜ்ஜாஹீநன்.

சி. அ—b₂ (எடுப்பும் சாய்ப்பும்) என்றது ஜ்ஞானத்தினுடைய தலையெடுப்பும் சாய்ப்பும் என்றபடி. e₂ (கு₃ணவ்யஸநியன்றியே) என்றது-கு₃ணஹாநியாகிறதென்கிற வ்யஸநமின்றியிலே என்றபடி.

A திருப்பாவை 28, B திருப்பாவை 29,

ஆகையாலும், மடல் இவ்விஷயத்தில் பலியாது என்று பார்த்து நோற்கிறார்கள். f உத்தேஶ்யம் வேறென்றாய் நோன்பு வ்யாஜமாத்ரமாகில் இவர்களுக்கு தேவதை வர்ஷிக்குமோ? என்னில்? g வ்ரதோபவாஸ கர்ஶிதமான வடிவைக் கண்டால் சேதநமன்றே, வர்ஷியாதோ! என்று பார்த்தார்கள்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

பெ. அ-f (உத்தேஶ்யம்) என்றது க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம். g (வ்ரதோபவாஸ கர்ஶிதமான வடிவைக் கண்டால் சேதனமன்றே வர்ஷியாதோ) என்றது-கோபவ்ருத்தர் தங்களுக்கு வர்ஷார்த்தமாக அநுமதிபண்ண, பரதந்த்ரைகளாய் வ்ரதத்தை ஆசரிக்கும் பெண்களுக்கு அந்த பலம் அநுத்தேஶ்யமாகிலும் பண்ணிவைக்கும் கோபவ்ருத்தருக்கு உத்தேஶ்யமாகையாலே வர்ஷிக்கவேணுமென்று அறிந்து வர்ஷிக்கும் என்றபடி,

---

சி. அ. இப்ரபந்தத்தால் சொல்லியற்ற வேதார்த்தமாவது — அவதார ஸ்தலமே ஸமாஶ்ரயணீய ஸ்தலம் என்றும், அவதீர்ணனானவனழகே ருசிஜநகம் என்றும், ருசியுடையார் ப்ராப்யத்வரையாலே அவனை மேல்விழுந்து அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தமென்றும், இவ் விஷயத்திலிழிவார்க்கு ருசியுடையாரடங்க உத்தேஶ்யர் என்றும், ப்ராப்யமாகிறது—அநுபவஜநித் ப்ரீதிகாரிதமாய் யாவதாத்மபாவியான கைங்கர்யம் என்றும், இதுக்கு ஸாதநம் அவன் திருவடிகள் என்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

திருப்பாவையில் முதற்பாட்டால்-நோன்புக்கடைத்த காலத்தைக் கொண்டாடி, இரண்டாம்பாட்டால்—இன்னதுசெய்வோம் இன்னது தவிர்வோம் என்றும், மூன்றாம் பாட்டால்-நோன்புக்கு ஸஹகரிப்பார்க்கு பலிக்கும் பலமும், நாலாம்பாட்டால்—வர்ஷ தேவதையை நியமித்து இன்னபடியும் இன்னபடியும் செய்யவேணுமென்றும், அஞ்சாம் பாட்டால்—நோன்பிலே இழியவே விரோதிபாபங்கள் நசிக்குமென்றும், மேல்பத்துப் பாட்டால்—பத்துப் பெண்களை எழுப்பி, பத்துப்பெண்களும் பஞ்சலக்ஷம் பெண்களுக்கும் உபலக்ஷணம், மேல் பதினஞ்சுபாட்டால் கோயில்காப்பானையும், திருவாசல் காப்பானையும், ஸ்ரீநந்தகோபரையும், யஶோதைப்பிராட்டியையும், நம்பி மூத்த பிரானையும், நப்பின்னைப் பிராட்டியையும், க்ருஷ்ணனையும் எழுப்பி மங்களாஶாஸநம் பண்ணி வேண்டுமவை ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானம்

அவதாரிகை.

[பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த மூவாயிரப்படி வ்யாக்யானம் அவதாரிகையையே அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் ஏற்றுக்கொண்டு அருளினார்.]

திருநாராயணபுரம் "ஆய்" ஜநந்யாசார்ய ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

ஈராயிரப்படி வ்யாக்₂யானம்

அவதாரிகை

எம்பெருமானுரை "ஒருரு திருப்பாவைக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச் செய்ய வேணும்" என்ன, "திருப்பல்லாண்டுக்கு ஆள்கிடைக்கிலும், திருப்பாவைக்கு ஆள்கிடையாது" என்று அருளிச்செய்தார். "மோவாயெழுந்தமுருடர் கேட்கைக்கு அதி₄காரிகளல்லர்; முலையெழுந்தார் கேட்க வேணும்; அவர்களிலும் எம்பெருமானைத் தாங்கள் அனுப₄விக்கவேணுமென்றிருக்கும் பரிவாணிச்சிகளான பிராட்டிமார்க்கும் கேட்க நிலமல்ல; பலசொல்லியென்? பத்து ஆழ்வார்களுடைய ஸாரபூ₄தையான தானே சொல்லித் தானே கேட்குமித்தனை" என்று அருளிச்செய்தார்.

ஒரு பர்வதத்துக்கும் பரமாணுவுக்கும் உள்ள வாசிபோரும் ரிஷிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கும். அத்தனைவாசிபோரும் ஆழ்வார்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும். அப்படியே பெரியாழ்வாருக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும். அத்தனை வாசி போரும் பெரியாழ்வாருக்கும் திருமகளாருக்கும். பதின்மருடைய ஜ்ஞானமும் ஸ்த்ரீத₄னமாக இவள்பக்கலிலேயிறே குடிகொண்டது. பத்துப்பேர்க்கு ஒரு பெண்பிள்ளையிறே.

ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானுலே மயர்வற மதி நலமருளப் பெற்றனர். இவள் தான் எம்பெருமானுக்கு மயர்வற மதிநலமருளினுள்; இவள் அருளுகையாவது எம்பெருமானை எழுப்பித் தன்குறையை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பம்செய்கை.

இளையபெருமாள்படி ஆழ்வார்களது; ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான்படி பெரியாழ்வாரது; ஸ்ரீஶத்ருக்₄நாழ்வான்படி அவர் திருமகளது. ஆழ்வார்களும் இளையபெருமாளும் ப₄க₃வத₃னுப₄வத்தை ஆசைப்பட்டார்கள்: ஸ்ரீப₄ரதாழ்வானும் பெரியாழ்வாரும் ப₄க₃வத்ஸம்ருத்₃தி₄யை ஆசைப்பட்டார்கள்; ஸ்ரீஶத்ருக்₄நாழ்வானும் நாய்ச்சியாரும் ஸ்ரீமது₄ரகவிகளோடொப்பர்கள். நாய்ச்சியார் பெரியாழ்வாரையே உபாயமாக விஶ்வஸித்திருப்பர்.

இளையபெருமாள் 1. "பா₃ல்யாத் ப்ரப்₄ருதி ஸுஸ்நிக்₃த₄" ர்னுப் போலே இவளும் தொடக்கமே பிடித்து ஸ்நேஹித்துப் போரும். இப்படி விலக்ஷணையான நாய்ச்சியார் அருளிச்செய்த ப்ரப₃ந்த₄மிறே திருப்பாவை.

இப்ரப₃ந்த₄த்துக்குக் கருத்து—மார்கழி நீராட என்கிற இத்தை ஒரு வ்யாஜமாகக் கொண்டு நோன்பு முன்னாக எம்பெருமானை, "உனக்கு ஶேஷமாயிருக்கிற இவ்வாத்மா அநர்த்த₂ப்படாதபடி பண்ணி இதற்கு ஸ்வரூபானுகு₃ணமான கைங்கர்யத்தையும் கொடுத்து அதுதான் யாவதா₃த்மப₄வியாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்கிருள்.

அர்ஜுனன் ஷட்கத்ரயத்தாலுங்கூட 2. "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று அவனைக்கொண்டு உபாயத்தை அறுதியிடுவித்தாப்போலே, இவளும் முதற்பாட்டில் A "நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்" என்று உபாயத்தை அறுதியிட்டுச்

A திருப்பாவை 1.

A 'சிற்றஞ்சிறு காலே'யிலே உபேயத்தை அறுதியிட்டுக்கொண்டு நடுவே தே₃ஹயாத்ரைக்கு உடலாக்கிவிடுகிருள். B "அன்றெனக்கவை பட்டினி நாள்" என்னுமவர் மகளிறே. C "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்றுமுண்டிறே. மாலாகாரர் மகளிறே.

ஆழ்வார்களுக்கு அந்யாபதே₃ஶம் ஆண்களாயிருக்கச் செய்தே பெண்களாகை. இவளுக்கு அந்யாபதே₃ஶம் ப்₃ராஹ்மணியான இவள் இடைச்சியாகை. D "குலம்தரு"மிறே. E "பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து" என்றுமுண்டிறே.

இவளுடைய ஜ்ஞானப₄க்திகள் க்ஷணந்தோறும் ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே கைவளர, வடபெருங்கோயிலுடையான் முகங்கொடாதேயிருக்க, இவளும் "ஐஶ்வர்யார்த்தி₂களுக்காக எல்லைநடந்து கொடுத்து இளைப்பாலே கிடக்கிருன்" என்று பு₃த்₃தி₄ பண்ணித் தன் திருமுலைத்தடங்களையிட்டு நெருக்கினுள்; அத்தாலும் எழுந்திருந்து ப்ரதிவசனம் பண்ணக் கண்டிலள். காணுமையாலே வ்யஜனுதி₃களாலே மீளவும் ஶிஶிரோபசாரம் பண்ணினுள். அத்தாலும் எழுந்திருக்கக் காணுமையாலே "இது நோவல்ல; நம் பக்கல் ப்ரணயாபராத₄த்தாலே கிடக்கிருன்" என்று நினைத்து மிகவும் தளர்ந்து, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளை அநுஸந்தி₄த்துப் பார்த்தாள். அது காலாந்தரத்திலேயாகையாலே உதவப்பெற்றிலோம் என்று தளர்ந்து மிகவும் அவஸந்நையாய், 'நமக்கு த₄ரிக்கைக்கு விரகு என்?' என்று கூப்பிடச்செய்தே சில ஶாப₃ராணிப்ரப்₄ருதிகள் க்ருஷ்ணுவதாரத்திலே க்ருஷ்ணனேடே கலந்து பிரிந்த பெண்கள் தங்களாற்ருமையாலே 1. "து₃ஷ்ட காளிய திஷ்ட₂ாத்ர க்ருஷ்ணேஹமிதி சாபரா" என்று க்ருஷ்ணனை அனுகரித்து த₄ரித்தாப்போலே இவளையும் அனுகரித்து த₄ரிக்கச் சொல்ல, இவளும் 'க்ருஷ்ணனை அனுகரிப்பதிலும், க்ருஷ்ணனை அனுகரித்த பெண்களை அனுகரிக்கை நன்று' என்று பார்த்து அனுகரித்து த₄ரிக்கிருள். அவ்வனுகாரம் முற்றி இடை முடியும், இடை நடையும், இடைப்பேச்சும், முடை நாற்றமுமாய் விட்டது. இப்படி தானிருந்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே திருவாய்ப்பாடியாகவும், வடபெருங்கோயில் ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர் திருமாளிகையாகவும், வடபெருங்கோயிலுடையானே க்ருஷ்ணனுகவும், தன்னைப் பிராட்டியாகவும் தோழிமாராகவும் அனுகரித்துக்கொண்டு நோற்கிருள்.

நோன்புக்கடியென்னென்னில்? மீமாம்ஸையிலே ஹோளாகாதி₄கரணந்யாயத்தாலே ஶிஷ்டாசாரஸித்₃த₄ம். F "மேலையார் செய்வனகள்" என்று, நோன்பு நோற்க அறுதியிட்ட வாயாலே எல்லை நிலத்திலே நிற்கிற நாய்ச்சியார்தாமே அருளிச்செய்தார். பொய்யே நோற்கிருேமென்று சொல்லலாமோ? என்னில்; விவாஹ ஸமயத்திலும் ப்ராணுந்திக ஸமயத்திலும் பொய் சொல்லலாமென்று ஶாஸ்த்ரமுண்டு. உண்டென்று சொல்ல வேணுமோ? அனுஷ்ட₂ானமேயன்ருே ப்ரதா₄னம். இவ்விரண்டுக்கும் கைம்முதல் வேறே தேட வேணுமோ? இவர்களுடைய ஆற்ருமைதான் என் செய்யாது?

அழகிது, இதுதான் இங்கு விளைந்தபடியென்னென்னில்: ஶ்ரிய:பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், புருஷோத்தமனுய், புண்ட₃ரீகாக்ஷனுய், ஸ்ரீவைகுண்ட₂ நிகேதனனுய், ஸாத்விகைஸ்ஸேவ்யமானனுயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் தன் க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக வந்துபிறந்தருளி, தன்னுடைய ஶீலாதி₃களாலே ஜனங்களை

A திருப்பாவை 29, B பெரியாழ்-திரு 5-1-6, C திருவாய் 3-3-1, D பெரிய-திரு 1-1-9, E திருப்பல்லாண்டு 5, F திருப்பாவை 26.

ஈடுபடுத்தி வாரிப்பிடித்துக்கொண்டு போவானொருவனுகையாலே ததர்த்தமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே வந்து திருவவதரித்துப் பெண்களும் தானுமாய் வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே க்ருஷ்ணனும் ப்ராப்தயௌவனனாய், பெண்களும் குமாரிகளாயிருக்கிற இருப்பைக் கண்டு "இவனிப்படி தூர்த்தனுயிரா நின்றான்; இவன் பாடு பெண்கள் சேரக் கடவர்களன்று" என்று எல்லாருமாகத் திரண்டு இப் பெண்பிள்ளைகளை நிலவறைகளிலே அடைத்தார்கள். க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு வெண்ணெய்களெல்லாம் மறைய வைத்தார்கள். இப்படி வெண்ணெயும் பெண்களும் க்ருஷ்ணனும் பிரிந்த தர்மஹாநி கண்டாவது, இவர்கள் பண்ணின பாக்யமாவது நாடு வர்ஷமின்றிக்கே நோவுபட்டுப் பசுக்களுக்கு ஊணின்றிக்கே ப்ராணனின்றிக்கே ஸஸ்யவ்ருத்திகளுமில்லையாய்த்து. நாடுவர்ஷமின்றிக்கே இருக்கிறபடி கண்டு கோபவ்ருத்தர்களெல்லாரும் திரண்டு, "பசுக்களும் மனுஷ்யரும் பிழைக்கைக்கு விரகென்?" என்று விசாரிக்க, அசரீரிபோலே புருஷவாக்யம் "தேவதை த்ருப்தனாக வர்ஷமுண்டு" என்று பிறக்க, இவர்களும் "வர்ஷார்த்தமாக இவ்வூரில் பெண்பிள்ளைகளடைய நோற்கக் கடவர்கள்" என்றார்கள். இக்ரமம்—1. "அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" என்றது போய், 2. "அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷா:" என்று புண்யகாலம் வந்தாப்போலேயிருந்தது. அநந்தரம் வர்ஷார்த்தமாக நோற்கைக்காக நிலவறைகளிலே அடைத்த பெண்களைப் புறப்படவிட்டு, நந்தகோபர் வ்ருத்தராகையாலே எல்லாவற்றுக்கும் கடவனாக க்ருஷ்ணனையும் ஸாந்த்வவாதனம் பண்ணிப் பெண்களையும் க்ருஷ்ணனையும் சேரவிட்டு ஶரணம் புக, க்ருஷ்ணனும் 3. "கோபீபரிவ்ருதோ ராத்ரிம் ஶரச்சந்த்ரமனோரமாம்" என்று சொல்லுகிறபடியே தண்டலிட்ட நிலவும், விள்ளலிட்ட நாண்மலர்ச் செறிவும், இருண்ட சோலையும், பளிங்குப்பாறையும், செங்குன்றுத்தாழ்வரையும், பரப்புமாறப்பூத்த காவியோடையும், நாயடியிட்டுப் புகுந்த தென்றலுமாயிருக்கிற யமுனா தீரத்திலே பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களையடைய மெய்க்காட்டிக் கொண்டு கழகமிருந்து "இனி நாம் வைகலிருக்கில் மாதாபிதாக்கள் அதிஶங்கை பண்ணுவர்கள்; உந்தமகங்களிலே போய்ச் சேருங்கோள்" என்று தானும் நப்பின்னைப் பிராட்டி திருமாளிகை சேர, பெண்களும் தந்தாமகங்களிலேபோய்ப் படுக்கையிலே சேர, படுக்கை அடிகொதித்து A 'மென்மலர்ப் பள்ளி வெம் பள்ளி'யாய் மத்யராத்ரியிலே எழுந்திருந்து சிலர் உறங்குகிற பெண்பிள்ளைகளை எழுப்புகிறார்கள்.

"உறங்குகிறார் யார்? எழுப்புகிறார் யார்?" என்னில்: குணவித்தர் உறங்குகிறார்கள், கைங்கர்யபரர் எழுப்புகிறார்கள். ராமஶரம் ஒருபடிப்பட்டிராதிறே; 4. "சிந்நம் பிந்நம்" அப்படி க்ருஷ்ணகுணங்களும் நாநாவாயிறே இருப்பது. இரண்டு ப்ரகாரமும் பரமபதத்திலுமுண்டு. B 'அமரரும் முனிவரு'மிறே. முனிவரோடொப்பார் உறங்குகிறார்கள். அமரரோடொப்பார் எழுப்புகிறார்கள்.

ஆக, நோன்புக்குக் காலத்தைச் சொல்லி, இதுக்குச் செய்யக் கடவன சொல்லி, அனுமதி பண்ணினார்க்குண்டான நன்மை சொல்லி, வர்ஷிக்கும்படியை நியமித்து, "நாம் இதிலே அந்வயிக்கவே ஸகல ப்ரதிபந்தகங்களும் போம்" என்று சொல்லி, மேல் பத்துப்பாட்டாலே ஒருவரையொருவர் எழுப்புகிறார்கள். மேல் விஶதமாக விருக்கும்.

ஈராயிரப்படி அவதாரிகை முற்றிற்று.

A திருவாய் 9-9-4, B திருவாய் 10-9-9.

திருநாராயணபுரம் 'ஆய்' ஜநந்யாசார்யஸ்வாமி
அருளிச் செய்த

நாலாயிரப்படி வ்யாக்₂யானம்

அவதாரிகை.

1. "அநாதி₃மாயயா ஸுப்த: யதா₃ ஜீவ: ப்ரபு₃த்₄யதே" என்கிறபடியே அநாதி₃காலம் ஒருபோகியாக உறங்கினவன் இனி அநந்தகாலம் ஒருபோகியாக உணர்ந்தேயிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. உணர்ந்தது எம்பெருமானையாகையாலே உணர்த்திக்கு பா₃த₄கமில்லை. ப்ரக்ருதியைச் செறியச்செறிய இருள் மிகும்; எம்பெருமானைச் செறியச்செறிய உணர்த்தி மிகும். ஜ்ஞாநாநந்த₃மயமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குத் திரோதா₄நம் பிறந்த வித்தனையிறே பண்டு செய்தது. ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யேயன்றோ ப்ராப்யம். A "பகற் கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்"—உறங்காத என்னையும் கண்டேன். அஸ்தமியாத ஆதி₃த்யனையும் கண்டேன். 2. "பா₄ஸ்கரேண ப்ரபா₄ யதா₂". B 'திருக் கண்டேன்' என்ற பின்பு, B 'பொன்மேனி கண்டேன்' என்றாரிறே. ப்ரபை₄யை முந்துறக் கண்டிறே ஆதி₃த்யனைக் காண்பது. 3. "ஸுப்ரபா₄தா ச மே நிஶா" என்று அக்ரூரனுக்கும் கம்ஸஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே விடிவு காணவொண்ணாத ராத்ரியும் விடிந்து அஸ்தமியாத பகலாய்த்து. கும்ப₄கர்ணனுக்கு உறக்கம் தேட்டம். விபீ₄ஷணாழ்வானுக்கு உணர்த்தி தேட்டம், ராவணனுடைய உணர்த்தியில் கும்ப₄கர்ணனுடைய உறக்கம் நன்றாயிருந்தது; உணர்ந்தால் எம்பெருமான்பக்கலிலே செல்லுகைக்கு இருய்க்கு மத்தனையிறே. 4. "ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:" 5. "ஸுப்ரபா₄தாऽத்₃ய ரஜநீ மது₄ராவாரயோஷிதாம்" என்று அங்குள்ளார்க்கு நல்விடிவும் நமக்கு விடியாத ராத்ரியுமாய்த்து என்றார்களிறே. ஆதி₃த்யனுண்டானாலும் கண்ணுள்ளார்க்கிறே விடிவுள்ளது.

ஆண்டாளுக்குப் பத்துத் தமப்பன்மாருக்கு உண்டான ஆற்றாமையும் ஸ்த்ரீத₄நமாகப் பெற்று இவள்பக்கலிலே குடிகொண்டது. ஆழ்வார்களுக்கு த₄ரிக்கைக்கும் ஒரு பொற்றையுண்டு. தாங்களான தன்மை அழிந்திருக்கச் செய்தே நாய்ச்சியார்த₃ஶை யாக அந்யாபதே₃ஶத்தாலே பேசியனுபவித்தார்கள். இவள் C "பிறந்திட்டாள்" என்னுமாபோலே அந்யாபதே₃ஶத்தாலே அநுப₄விக்கவேண்டாதே அவனைப் பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் படுத்தவல்ல ஸ்த்ரீத்வத்தை உடையளாயிருக்கும்; அவர்களிற்காட்டில் ஆற்றாமை தன்னேற்றம், (எம்பெருமான் தன்னழகையும் கு₃ணங்களையும் இவளுக்குக் கொடுத்தான்,) பிராட்டிமாரும் தங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபா₄வங்களையும் இவளுக்குக் கொடுத்தார்கள்; தமப்பன்மாரைப்போலே ஆக்கனை பெண்மையன்று இவளது.

A இர-திருவ 81, B மூன்-திருவ 1, C திருவாய் 6-5-10.

இவளுக்கு ஓர் அங்யாபதேசமுண்டு; அதாகிறது ப்ராஹ்மணி இடைச்சியாகை. A "குலந்தரும்" என்று அவனுக்கு அண்ணிய குலமிறே குலமாவது.

1. "பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா।
சிந்தார்ணவகத: பாரம் நாஸஸாதாப்லவோ யதா ॥"

என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பிலே சேர்க்கவேண்டும் பருவமாய், B "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்னும் தன்மையையுடையளாய், c "கோல் தேடியோடும் கொழுந்ததே போன்றதே மால்தேடியோடும் மனம்" என்கிறபடியே அபிநிவேசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு 'வடபெருங் கோயிலுடையானோடே D தழுவி முழுசிப் பரிமாற வேணும்' என்று இவள் செல்ல, இவள் நினைத்தபடிகளுக்கு அவன் முகங்காட்டாமையாலே மிகவும் அவஸந்நையாய், 'இவனோடு கலந்து பரிமாறப் பெற்றாருண்டோ, இல்லையோ?' என்று ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில், 'திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகள் யதாமநோரதம் இவனோடு அநுபவிக்கப் பெற்றார்கள்' என்று கேட்டு 'அதுக்கு நாம் உதவப் பெற்றிலோம்' என்று இன்னாதாக;

2. "கோவர்த்தநோ கிரிவர:" அவன் பருப்பன பன்னிரண்டுங் காட்டின மலை கிடந்தது. 2. "யமுநா நதீ ஸா" அவனும் பெண்களும் புக்குக் கலக்கின நீர் இன்னமும் தெளிந்ததில்லை, மஞ்சளும் குங்குமாதிகளும் இப்போதும் காணலாம். அநந்தாழ்வான் திருமுக்குளத்திலே புக்குத் தடவினர். 'இது வென்' என்ன, 'அப்பெண் பிள்ளைகள் குளித்ததொரு மஞ்சட் கொழுந்தாகிலும் கிடைக்குமாகக் கருதிக் காண்' என்றார். 2. "ப்ருந்தாவநம் ச" அவனாலும் பெண்களாலும் பருத்தி பட்ட பன்னிரண்டும்பட்ட ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்தில் திருக்குரவைகோத்த அடிச்சுவடும் இன்னமும் அழிந்ததில்லை. 2. "மதுரா ச புரீ புராணீ" ஆஸ்ரிதர்க்கு வயிறெரித்தலான தேசம். கொடுந்தேசமென்றுமாம். ஆனை படும் ஆகரம்போலே ஸர்வேஸ்வரன் படும் ஆகரம். 2. "அத்யாபி ஹந்த ஸுலபா: க்ருதிநாம் ஜநாநாம்" கால்நடைதரும் பாக்யவான்களுக்கு இப்போதும் காணலாம் கிடீர்.

வைலக்ஷண்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம்-(தேஹாத்மாபிமானத்துக்குக் கூனியும் கைகேயியும்; தார்மிகத்வத்துக்கு சக்ரவர்த்தி; ஆத்மஜ்ஞாநத்துக்கு வஸிஷ்டாதிகள்,) கைங்கர்யத்துக்கு இளையபெருமாள், பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ஸ்ரீபரதாழ்வான், பாகவத பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ஸ்ரீஸத்ருக்நாழ்வான். இளையபெருமாள்படி ஆழ்வார்களது. ஸ்ரீபரதாழ்வான்படி பெரியாழ்வாரது. ஸ்ரீஸத்ருக்நாழ்வான்படி ஆண்டாளது. பெரியாழ்வார் பகவத்ஸம்ருத்தியை ஆசைப்பட்டார். இவள் பாகவத ஸம்ருத்தியை ஆசைப்பட்டாள். முந்துறவே E "பல்லாண்டு" என்றார் அவர். இவள் F "நீராடப் போதுவீர்" என்றாள். உபாயத்திலும் இவர்க்கு G "மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்". இவளுக்கு உபாயம் H "விட்டு சித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேலது காண்டும்". பெரியாழ்வார் தம்மையழித்து இவனைப்பெறவிருக்க, இவள் தன்னையழித்து அவர்களைப் பெறப்பார்க்கிறாள், நம்மாழ்வார் i நெடுமாற்கடிமையிலும் j வேய்மருதோளிணையிலும் 'கடை கோழி(கண்டக்கோடி?) நிலையிட்ட அர்த்தம் இவளுக்கு முற்பட்டது.

A பெரியதிரு 1-1-9. B நாச்-திரு 1-5, C இர திருவ 27, D நாச்-திரு 13-5, E திருப்பல்லாண்டு 1, F திருப்பாவை 1, G நாச்-திரு 11-10 H நாச்-திரு 10-10 I திருவாய் 8-10. J திருவாய் 10-3.

க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்த இத்தர்மஹாநி கண்டு மாரி மறுத்தது; கூடினல், 1. "ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதோ லோக:"; பிரிந்தாலும், 2. அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" என்னும்படியாமிறே. முன்பே மழை பெய்யாமைக்கு நோற்றார்களாகவுமாம். A "மேலையார் செய்வனகள்" என்று வ்ருத்தாசாரங்களை நினைக்கிறது ஆழ்வார்களை. அர்ஜுநன் உபாயத்தைக் கடைகோழி (கடைக்கோடி?) நிலையிடுவித்துக்கொண்டாப்போலேயும், ஸ்ரீபரதாழ்வான் உபேயத்தை நிலையிடுவித்துக்கொண்டாப்போலேயும் B "நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்" என்று (உபாயத்தை) முதலிலே நிலையிட்டு, முடிவிலே C "உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்" என்று உபேயத்தை நிலையிட்டு, நடுவே தேஹயாத்ரைக்கு உடலாக்கி விடுகிறாள் ஆண்டாள்.

D "வில்லிபுத்தூருறைவான்தன் பொன்னடி காண்பதோர் ஆசையினால் என் பொருகயற்கண்ணிணை துஞ்சா" என்பானென்னென்னில்; ஸத்ப்ரக்ருதியாகையாலே காணில் மோஹிக்குமென்று வடபெருங் கோயிலுடையான் திருவடிகளில் புகாதபடி அடக்கிக் கொண்டிருப்பர்கள். E மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றபோதே "ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் அவனே" என்று நினைவிட்டிப்பர்கள். இது ஆழ்வார்களுக்கும் ஒக்கும். ஆண்டாளுக்கும் ஒக்கும், எம்பெருமானையொழிய அரை க்ஷணமும் தங்களுக்கு தேஹயாத்ரை நடவாமையாலே கிடந்து அலமந்து கூப்பிட்ட பாசுரங்கள் இப்ரபந்தங்கள். ஸாக்ஷாத் ப்ரமேயம் இது. அல்லாதன பகவதபிப்ராயத்தாலே அர்த்தாத் ஸித்தங்கள்.

ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுடைய ஆற்றாமை பிறந்த பாசுரங்கள் சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப் பெறுகைக்கு உடலாக விழுந்தாப்போலே, ஆண்டாளுடைய ஆற்றாமை பிறந்த பாசுரங்கள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கு உடலாய் விழுந்தது.

ஸ்வாபதேஶாதிகளால், பகவத்த்யாநத்துக்கு எல்லை பெரியாழ்வார்படி; அந்யாபதேஶத்துக்கு எல்லை அவர் மகள்படி.

மடலெடுக்கப்பாராதே நோன்பிலே கையை வைத்தது, க்ருஷ்ணன் மடலெடுக்கக் காணில் "நாமும் வீறுடையோம்" என்று உபேக்ஷித்திருக்கும்; 'இதரோபாயங்களை விட்டு என்னைப்பற்று' என்கையாலே நோன்பென்னில்; ஒன்றும் ஸஹியான்; இவர்கள் தங்களுக்கு தேஹயாத்ரையாயிருக்கிலும் நாட்டார் 'தர்மம்' என்று அடுத்துக் கட்டுமதும் பொறுக்க மாட்டான், அப்போதே கலந்துகொடு நிற்கும்.

நாலாயிரப்படி அவதாரிகை முடிந்தது.

A திருப்பாவை 26, B திருப்பாவை 1, C திருப்பாவை 29, D நாச் திரு 5-5, E திருவாய் 1-1-1.

ஸ்ரீ:

மூவாயிரப்படி

அவதாரிகை—முதற்பாட்டில் a இந்நோன்புக்கு ஒருகாலம் நேர்படுவதே! என்று காலத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். b ''மார்கழித்திங்கள்'' என்று தொடங்கி, ''சிறுமீர்காள்'' என்னுமளவும் ப்ராப்யம்; மேல் ப்ராபகம்; ப்ராப்ய ப்ராபகஸங்க்ரஹமென்றுமாம்.

முதற்பாட்டு

மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்*
நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்*
சீர்மல்கு மாய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்
கூர்வேற் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்*
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்*
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்*
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்*
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 1.

பதவுரை:-சீர் மல்கும் ஆய்ப்பாடி-செல்வம் நிறைந்துள்ள திருவாய்ப்பாடியில், செல்வச் சிறுமீர்காள் — கைங்கர்யமாகிற செல்வத்தையும் இளம் பருவத்தையுமுடைய பெண்காள்! நேர் இழையீர் — சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளவர்களே! மார்கழி திங்கள் — (மாதங்களிற் சிறந்த) மார்கழி மாஸமும், மதி நிறைந்த நன்னாள் — பூர்ண சந்திரோதயத்தையுடைய (சுக்கில பக்ஷத்தில்) நல்ல நாளும் (நமக்கு வாய்த்திரா நின்றன); கூர் வேல் — கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையவனும், கொடும் தொழிலன் — (கண்ணபிரானுக்குத் தீங்கு செய்யவரும் க்ஷுத்ர ஜந்துக்கள் பக்கலிலுஞ் சீறிக்) கொடுமைத் தொழிலைப் புரியுமவனுமான, நந்தகோபன் குமரன் — நந்தகோபனுக்குப் பிள்ளையும், ஏர் ஆர்ந்த கண்ணி — அழகு நிறைந்த கண்களையுடையளான. அசோதை இளஞ் சிங்கம்— யசோதைப் பிராட்டிக்கு சிங்கக்குட்டி போலிருப்பவனும், கார் மேனி — காளமேகத்தோடொத்த திருமேனியையும், செம் கண் — செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருக்கண்களையும், கதிர் மதியம் போல் முகத்தான் — ஸூர்யனையும் சந்திரனையும்போன்ற திருமுகத்தையுமுடையனுமான, நாராயணனே — ஸ்ரீமந் நாராயணன்தானே, நமக்கே — ('அவனால் பேறு' என்றிருக்கிற) நமக்கே, பறை—பறையை (கைங்கர்யத்தை), தருவான்—கொடுக்குமவனாயிரா நின்றான், ஆல் — ஆதலால், பாரோர் புகழ—இவ்வுலகத்தவர்கள் கொண்டாடும்படி, படிந்து நீர் ஆட போதுவீர் — நன்கு நீராட வர விருப்பமுடையீர்களே! போதுமின் — வாருங்கள். ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! — (இது நோன்புக் குறிப்பு).

பெ-அ.-முதற்பாட்டு (மார்கழி இத்யாதி) a "திங்கள்—மார்கழி, நாள்—மதிநிறைந்த நல்நாள் ஆல்-ஆச்சர்யம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, இப்பாட்டுக்குக் காலத்தைக் கொண்டாடுகையே ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாத்யமென்று பாவம் அருளிச்செய்கிறார் (இந்நோன்புக்கு இத்யாதி) இத்தால் - பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக்கு அநுகூலமான காலம் நேர்படுவதே! என்று ஸ்வாபதேசம் கண்டுகொள்வது. b திருவாய்மொழியிலே முதற்பாட்டு மேல் பரக்கச் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ஸங்க்ரஹமானாபோலே, இப்பாட்டும் மேல் ப்ரதிபாதிக்கப் படும் ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம். காலத்தைக் கொண்டாடுகை அதுக்கு சேஷமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதி). "மார்கழித் திங்கள்" என்று தொடங்கி, "செல்வச்சிறுமீர்காள்" என்னுமளவும் ப்ராப்யத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி; மேலெல்லாம் ப்ராபகத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறது; "பறை" என்றத்தாலே—அடிமையென்று மேல்சொல்லுகிறது ப்ராபகத்துக்கு சேஷமாக என்று கருத்து.

வ்யாக்2யானம்: (மார்கழித்திங்கள்) c 1. ''நாதிஶீதா ந க4ர்மத்3ா'' என்கிற ந்யாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் c_2 அதிஶீதளமாதலன்றிக்கேயிருக்கும் மாஸம், d நாளுக்கு ப்3ராஹ்மமுஹூர்த்தம்போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே d_2 ஸத்த்வோத்தரமான காலம். e 2. ''மாஸாநாம் மார்க்க3ஶீர்ஷோऽஹம்'' என்று ''மாஸங்களில் வைத்துக்கொண்டு மார்கழிமாஸமாகிறேன்'' என்று அவன்தானே அருளிச்செய்கையாலே, வைஷ்ணமான மாஸம். f ஸர்வ வஸ்துக்களும் f_2 அங்குரிக்கும் காலமாகையாலே, தங்களுடைய f_3 உந்மேஷத்துக்கு அர்ஹமான காலம். (மார்கழித்திங்கள்) g கோ3பவ்ருத்3த4ர் குளிருக்கு அஞ்சிப் புறப்படமாட்டாத காலம்.

பெ.அ: c...y. இப்பாட்டு ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்3ரஹமாய்போது காலவிஶேஷம் விஹிதமல்லாமையால் காலமெல்லாம் ஒத்ததாயிருக்க, காலவிஶேஷத்தைக் கொண்டாட்ப்ரஸக்தி என்? என்ன; அதுக்கு அஞ்சுபடியாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நாதிஶீதேத்யாதி3) c_2 (அதிஶீதளமாதலன்றிக்கே) என்றது 3. ''மகரே குண்ட3லாக்ருதி'' என்கிற மாஸம்போலன்றிக்கேயிருக்கை. இத்தால் 1. ''நாதிஶீதா ந க4ர்மத3ா'' என்கிற நாள் எம்பெருமானோட்டை ஸாத்3ருஶ்யத்தாலே ப்ராப்யமென்று கொண்டாடுகிறார்களென்கை. d உத்தராயணம் தே3வர்களுக்குப் பகலாகையாலே அதுக்குப் பூர்வமாஸம் ப்3ராஹ்மமுஹூர்த்தமென்று திருவுள்ளம் பற்றி, இத்தால் ஸாத்விகப2லஸித்3தி4க்கு உறுப்பான ஸாத்விககாலமென்று கொண்டாடுகிறார்கள் என்று (நாளுக்கு) இத்யாதி3 வாக்யத்துக்குக் கருத்து. e (மாஸாநாம்) இத்யாதி3க்கு ப்ராப்யபூ4தன் அபி4மாநிக்கையாலே உத்3தே3ஶ்யதமமென்று கொண்டாடினார்களென்று தாத்பர்யம். f ஸர்வஸஸ்யங்களும் ப2லிக்குங்காலமாகையாலே, தங்கள் போ4க3வர்த்த4கமான மனோரத2மும் ப2லிக்குங் காலமென்று கொண்டாடுகை (ஸர்வவஸ்துக்களும்) இத்யாதி3க்குக் கருத்து. f_2 (அங்குரிக்கும்) என்றது ப2லிக்கும் என்றபடி. அந்யாபதே3ஶத்திலே விரோதி4 நிவ்ருத்திக்குடலான காலமென்று கொண்டாடுகையை ப்ரதீகக்3ரஹண பூர்வகமாக அருளிச் செய்கிறார் (மார்கழி இத்யாதி3) இவையெல்லாவற்றாலும் விஹிதமான காலங்களில் உத்தமமான காலமென்று கொண்டாடினார்கள் என்றதாய்த்து.

h தங்களுக்கு ப்ரதா4ந உத்3தே3ஶ்யமான ப்ராப்ய ப்ராபகங்களைக் கொண்டாடாதே தது3பயுக்தமான காலத்தைக் கொண்டாடுவானென்? என்கிற ஶங்கையை அநுவதி3த்து த்3ருஷ்டாந்தமுகே2ந பரிஹரிக்கிறார் (தங்களுக்கு இத்யாதி3) h_2 (ஸம்ருத்3தி4யைப் பற்ற) என்றது திருவபி4ஷேகத்துக்கு உடலான அதிஶயங்களைப்பற்ற என்றபடி. இத்தால்—பெருமாளுடைய திருவபி4ஷேகோத்ஸவத்தில் ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே தது3பயுக்தமான காலத்

சி. அ.—முதற்பாட்டு d (நாளுக்கு ப்3ராஹ்மமுஹூர்த்தம் போலே) என்றது தைமாஸத்துக்குப் பூர்வமாகையாலே தை உத்தராயணத்துக்கு அடியிறே. d_2 தே3வர்கள் பகலுக்கு ப்3ராஹ்ம முஹூர்த்தமாகையாலே இம்மாஸத்தை ஸத்த்வோத்தரகாலம் என்கிறது. c..,f அத்யுஷ்ணமாதல் அதிஶீதலமாதலன்றிக்கேயிருக்கும் காலமென்னுதல்; ஸத்த்வோத்தர காலமென்னுதல்; வைஷ்ணவமாஸமென்னுதல்; தங்களுடைய உந்மேஷத்துக்கும் ஹர்ஷத்துக்கும் போக்3யமான காலமென்னுதல். f_2 அங்குரிக்கையாவது ப2லவத்தாகத் தோற்றுகை. f_3 உந்மேஷமாவது-உத்3தே3ஶ்யஸித்3தி4. g (கோ3பவ்ருத்3த4ர்) இத்யாதி3யால்—தங்களுக்கு க்ருஷ்ணனோடே யதே2ஷ்டம் விநியோகி3க்கலாம் என்றபடி. c...g ஆக, 'மார்கழித்திங்கள்' இத்யாதி3க்குத் தாத்பர்யம் அஞ்சு.

h-தங்களுக்கு உத்3தே3ஶ்யம் கிடக்கக் காலத்தைக் கொண்டாடுகிறதென்? என்னில்: 1. ''சைத்ரஶ்ஶ்ரீமாநயம் மாஸ:'' என்று ஒரு h1 ஸம்ருத்3தி4யைப்பற்றக் காலத்தைக் கொண்டாடிற்றிறே, i [சைத்ர;] j அல்லாதாரிற்காட்டில் பெருமாளுக்கு உள்ள ப்ராதா4ந்யம்போலே மாஸங்களெல்லாவற்றுக்கும் முதலான மாஸம். [ஶ்ரீமாந்] k அவர் எல்லாருக்கும் k1 ராஜாவாக ப்ராப்தரானாற்போலே, சைத்ரமாஸம் ஸர்வர்க்கும் ஸுக2கரமாகையாலே, மாஸங்களுக்கெல்லாம் ராஜாவென்கிறது. l [அயம் மாஸ:] m அபி4ஷேகமநோரத2 ஸமயத்திலே ஸந்நிஹிதமான தன்னேற்றம். n அங்கு, ஶேஷியை ஶேஷபூ4தர் லபி4க்கைக்குக் கொண்டாடுகிற கொண்டாட்டம்; o இங்கு ஶேஷபூ4தரை ஶேஷி லபி4க்கைக்குக் கொண்டாடுகிற o1 கொண்டாட்டம். [புண்ய: புஷ்பிதகாநந:] 2, ''பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ'' என்றும் 3, ''பும்ஸாம் த்3ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்'' என்றும் அவர்க்கு இரண்டாகாரமுண்டானாற்போலே, இக்காலமும் பாவநமுமாய் போ4க்3யமுமாயிருக்கை. p [புஷ்பிதகாநந:] q படைவீடுபோலே நாம் அலங்கரிக்கவேண்டாதே தானே அலங்கரிக்கை. p [புஷ்பிதகாநந:] r பெருமாள் பொன்முடிசூட, காடு பூமுடிசூடிற்று.

பெ.அ.தைக்கொண்டாடினாற்போலே. இவர்களும் கொண்டாடினார்கள் என்றதாய்த்து. i, j ''அயம் மாஸ:'' என்ன அமைந்திருக்கவும், (சைத்ர:) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார் இத்யாதி3) J அல்லாதார்-ப4ரதாதி3கள். இத்தால்-பெருமாளுக்குத் தக்கது என்றதாய்த்து, k காலத்துக்கும் பெருமாளுக்கும் முதன்மையாலே ஸாத்3ருஶ்யம் உபபாதி3த்து 4.''ப்ரஜாஸுகி2த்வே சந்த்3ரஸ்ய'' என்கிறபடியே, ஸுக2கரத்வத்தாலேயுண்டான ஸாத்3ருஶ்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவர் எல்லார்க்கும் இத்யாதி3) k2 (ராஜாவாக ப்ராப்தரானாற்போலே) என்றது - ரஞ்ஜகதயா வந்த ஸுக2கரத்வமென்கிற கு3ணாதிஶயத்தாலே ப்ராப்தரானாற்போலே என்றபடி. l, m ''அயம்'' என்றத்தாலே அதீதாநாக3த சைத்ரமாஸாபேக்ஷயா வ்யாவ்ருத்தியுண்டாகையாலும் ஓரதிஶயமுண்டு என்கிறார் (அபி4ஷேகேத்யாதி3) l, n, o ''அயம்'' என்கிறது பு3த்3தி4ஸ்த2பராமர்ஶியாகையாலே, அவதார ஹேதுவான சைத்ரமாஸமே இதுவென்று அக்ஷரார்த்த2ம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அங்கு இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) 5. ''ததஶ்ச த்3வாத3ஶே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ2'' என்று அவதார காலத்தில் 5. ''சைத்ரம்'' என்ற விஶேஷணத்தாலே, இந்த லோகத்தில் ஜநங்களுக்கு ஒரு ராஜாவைச் சக்ரவர்த்தி பெற்றானென்று ரிஷி கொண்டாடினமை தோன்றுகையாலே ஶேஷியான பெருமாளை ஶேஷபூ4தரான ஜநங்கள் லபி4க்கைக்குத் தக்க மாஸமென்று கொண்டாடின கொண்டாட்டம் என்று முதல் வார்த்தைக்குக் கருத்து; அப்படி கொண்டாடப்பட்ட மாஸமே இப்போதும் பெருமாள் அபி4ஷிக்தராய் ஜநங்களை லபி4க்கைக்கும் அர்ஹமாயிற்று என்று சக்ரவர்த்தி கொண்டாடின கொண்டாட்டம் என்று-இரண்டாம் வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். o2 (கொண்டாட்டம்) என்ற அநந்தரம் ''சொல்லிற்று'' என்று ஶேஷம்; p, q ''புஷ்பிதம்'' என்றது-ஸஞ்ஜாத புஷ்பமென்று அர்த்த2மாகையாலே, தானே புஷ்பிதமென்று தோன்றுகையாலே, பெருமாளுடைய போ4க்3யதையைப்போலே காட்டில் போ4க்3யதையும் ஸ்வாபா4விகமென்கைக்காக வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (படைவிடித்யாதி3) p,r ''புஷ்பிதம்'' என்றதுக்கு ஸ்வாபா4விகமான அர்த்த2ம் அருளிச்செய்து, ரஸோக்தியாக அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (புஷ்பிதகாநந: இத்யாதி3)

s (மதிநிறைந்த) t மாஸம் நேர்பட்டாற்போலே யிருந்ததீ பக்ஷமும் நேர்பட்டபடி. u 1. "ஆபூர்யமாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே" என்று மங்கள கார்யம் செய்வார்க்கு விதிக்கிற விதியும் இவர்களுக்குக் கோல்விழுக் காட்டிலே சேர விழுந்தது. v பக4வத்ப்ரவணராயிருப்பாருடைய தே3ஹயாத்ரையை விதி4தான் பின்செல்லக்கடவதாயிறேயிருப்பது, w 2. த்வதீ3யக3ம்பீ4ர மநோऽநுஸாரிண:" என்னக்கடவதிறே. x ஒருவரையொருவர் முகங்கண்டு அநுப4விக்கைக்கும், எல்லாருங் கூடிச்சென்று க்ருஷ்ணனை எழுப்புகைக்குமாக நிலா உண்டாகப்பெற்றது. y A "நள்ளிருட்கண்" என்னவேண்டாவிறே இவர்களுக்கு; விரோதி4க்கக்கடவ அவ்வூராரே இசைந்து மேலெழுத்திடப் z பெற்றதிறே.

a (நன்னாளால்) b மாஸத்துக்கும் பக்ஷத்துக்கும் b1 நாயகக்கல் போலே யிருப்பதொரு நாள் நேர்பட்டபடியென்! c நம்மை க்ருஷ்ணனோடு கிட்டவொட்டாதவர்கள் தாங்களே, க்ருஷ்ணனோடு சேருகைக்கு c1 ப்ரமாணம் பண்ணிக் கொடுத்த நாளாகப்பெற்றதே! d ப4க3வத் ப்ரஸாத3த்துக்கு இலக்காகப்பெற்ற நாளிறே இவ்வாத்மாவுக்கு நன்னாளாகிறது; e 3. "க்ஷிபாமி" என்ற அவன்தானே 4. "த3தா3மி" எனப்பெற்ற நாளிறே. f ஸர்வேஸ்வரனோடே எதிரம்பு கோக்கை

பெ. அ. s,t கீழ்ப்பத3த்தோடே ஸமபி4வ்யாஹார தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மாஸம் இத்யாதி3) u,v,w ப4க3வத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணிக்கைங்கர்யம் பண்ணுமவர்களுக்கு ஸுக்லபக்ஷம் விஹிதமென்று கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன அருளிச் செய்கிறார் (ஆபூர்யமாணே இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே;) w "த்வதீ3யாநாம் க3ம்பீ4ரம் மந:" என்று விவக்ஷிதம். x விஹிதமென்று கொண்டாடாதே போனால் எத்தாலேதான் கொண்டாடுகிறார்கள்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரை இத்யாதி3) y,z நிலாவாலே கோ3பவ்ருத்3த4ர் காணாரோ? அதுக்கு இருள் வேண்டாவோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நள்ளிருட்கண் இத்யாதி3.)

a,b மதிநிறைந்த நாளாகையாலே ப்ரகாஸகமாய் ஆநந்த3கரமாயிருக்கையே நாளுக்கு நன்மையென்று திருவுள்ளம் பற்றி த்3ருஷ்டாந்தபூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (மாஸத்துக்கும் இத்யாதி3). b2 (நாயகக்கல்போலே) என்றது ப்ரகாஸகமாயிருக்கையாலேயென்று கண்டு கொள்வது, a. c கழிந்தநாளே, க்ருஷ்ணனோடே தங்களைச் சேரவொட்டாமையால் தீயது; இது அங்ஙனன்றிக்கே, க்ருஷ்ணனோடே சேருகைக்கு அவர்களே நிர்ணயம் பண்ணிக்கொடுத்த நாளாகையாலே நல்ல நாளென்று அந்யாபதே3ஸத்திலே தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (நம்மை இத்யாதி3) c2 ப்ரமாணமென்றது-"ப்ரமிதி: ப்ரமாணம்" என்கிற பா4வே வ்யுத்பத்தியாலே நிஸ்சயம் என்றபடி. a, d ஸ்வாபதே3ஸத்திலே, நன்மைக்கு அர்த்

சி. அ. s "மதிநிறைந்த"-ஸுக்லபக்ஷம் என்றபடி, u அநந்யஸாத4நரான இவர்கள் புண்ய காலம் தேடுகிறதென்? என்ன (ஆபூர்யமாண இத்யாதி3) v,w அதுக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (ப4க3வத் ப்ரவணராயித்யாதி3) y, z அபி4ஸரித்து க்ருஷ்ணஸம்ஸ்லேஷத்தில் அபேக்ஷையுள்ளவர்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு இருளொழிய நிலா உத்3தே3ஸ்யமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நள்ளிருட்கண் இத்யாதி3-பெற்றதிறே என்னுமளவும்) a "நன்னாள்" என்று தி3வஸமாதல், நக்ஷத்ரமாதல். a,b நக்ஷத்ரபக்ஷே (மாஸத்துக்குமித்யாதி3) தி3வஸமென்ற பக்ஷத்திலே மூன்று தாத்பர்யம்; c அதில் முந்தினது (நம்மையித்யாதி3) இது அந்யாபதே3ஸத்திலே; d, f (ப4க3வத் ப்ரஸாத3த்துக்கு) இத்யாதி3யும் (ஸர்வேஸ்வரனோடே) இத்யாதி3யும் ஸ்வாபதே3ஸத்திலே.

குட்டி அரும்பத விளக்கம்

[இவ்வரும்பத விளக்கம் இதுமுதலாகவே காண்கிறது:]

y,z அபி4ஸாரிகைக்கு இருளன்றோ தேட்டமென்ன (நள்ளிருட்கணென்ன வேண்டா இத்யாதி3) a (நன்னாளால்) என்றது தி3வஸமாதல், நக்ஷத்ரமாதல், f இரண்டாம் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனோடே எதிரம்பு இத்யாதி3) மூன்றும் தாத்பர்யமென்னவுமாம்.

A நாச்-திரு 12-3

தவிர்ந்து ''அவன் நமக்கு ரக்ஷகன்'' என்னும் விஶ்வாஸம் பிறந்த நாளிறே நன்னாளாகிறது. g 1. ''அத்₃ய மே ஸப₂லம் ஜந்ம ஸு²ப்ரபா₄தா ச மே நிஶா'' என்று g₁ 'கம்ஸன் சோறுண்டு வளர்ந்த எனக்கு, இங்ஙனேயொரு நல்விடிவு உண்டாகப் பெறுவதே!'' என்றானிறே அக்ரூரன்.

h மாஸத்தைக் கொண்டாடுவது, பக்ஷத்தைக்கொண்டாடுவது, நாளைக் கொண்டாடுவதாய், இதிலே இவர்களுக்குக்கிடக்கிற h₁ த்வரைவெள்ளம் என் தான்! i இவர்கள் ப்ராப்யருசி இருக்கிறபடி.

j (நீராட) k க்ருஷ்ணவிரஹத்தால் பிறந்த தாபம் ஆறும்படி போய்க் குளிக்கை; l இத்தால் இவர்கள் நினைக்கிறது க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷம்; m தமிழரும் கலவியை, m₁ ''சுனையாடல்'' என்றார்கள். n 2. ''ஏஷ ப்₃ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்₃ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத₃ம்'' என்று ப₄க₃வத் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு க்₃ரீஷ்மகாலத்தில் குளிர்ந்த மடுவை த்₃ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்றிறே. o தாங்கள் நினைத்த

பெ.அ. த₃ம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்₃ந₃வதி₃ந்யாதி₃) e ஆகில், உங்களுக்கு இந்நாள் எப்படிப் பட்டதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷிபாமி இத்யாதி₃) இத்தால் ப்ராதிகூல்ய ஸங்கல்பம் தவிர்ந்து தங்கள் விஷயத்தில் ஆநுகூல்யஸங்கல்பம் பண்ணின நாள் என்றதாய்த்து. f இன்று இப்படி ஸங்கல்பிக்கைக்கு நித₃ானம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனோடே இத்யாதி₃) தாத்பர்யாந்தரமாகவுமாம். g இப்படி நாளைக்கொண்டாடினமைக்கு த்₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (அத்₃ய மே இத்யாதி₃) g₂ 'மே-நிஶா-ச-அத்₃ய-ஸு²ப்ரபா₄தா'' என்கையாலே கழிந்த நாளையில் விடிவு ஸு²ப்ரபா₄தையல்லவென்று தோற்றுகையால், அதற்கு ஹேதுவை 'மே' என்றதுக்கு அர்த்த₂மாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸன் இத்யாதி₃) 3. ''வரம் ஹு²தவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர் வ்யவஸ்தி₂தி:। ந ஶௌரிசிந்தாவிமுக₂ஜந ஸம்வாஸ வைஶஸம் ॥'' என்கிறபடியே ப₄க₃வத்₃த்₃வேஷியான கம்ஸன்சோறுண்டு அவனோட்டை ஸஹவாஸம் பண்ணுகையால் கழிந்த நாளையில் விடிவு விடிவன்றென்று கருத்து.

h காலத்தைக் கொண்டாடவேண்டினால் 1. ''ஸு²ப்ரபா₄தா ச மே நிஶா'' என்றாற் போலே ''நன்னாள்'' என்று நாளைக் கொண்டாடுகையேயன்றிக்கே மாஸத்தையும் பக்ஷத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டாடுகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்துகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (மாஸத்தை இத்யாதி₃) h₂ (த்வரைவெள்ளம்) என்றது-கொண்டாடுகையில் இச்சா₂ ஸந்தானமென்றபடி. i இந்த த்வரைவெள்ளத்துக்குத்தான் ஹேதுவென்னென்ன அருளிச் செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி₃)

j, k. 'நீராட' என்றதற்கு நோன்புக்காகக் குளிக்கை வாக்யார்த்த₂மாய் இத்தைச் சொல்லுமவர்களுடைய ஹார்த்த₃மான த்₄வந்யர்த்த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ண இத்யாதி₃) l ஜலத்தில் குளித்தால் விரஹதாபமாறும்படி கண்டதில்லையேயென்ன அருளிச் செய்கிறார் (இத்தால் இத்யாதி₃) இத்தாலென்றது 'நீராட' என்றத்தால் என்றபடி. m 'நீராட' என்ற அர்த்த₂த்தால் ஸம்ஶ்லேஷம் த்₄வநிக்குமென்கைக்கு நியாமகம் அருளிச் செய்கிறார் (தமிழர் இத்யாதி₃) m₂ சுனையாடலாவது - பர்வதத்திலே தேங்கின சுனைகளிலே குளிக்கை. n 'நீராட' என்றதுக்கு ஸ்வாபதே₃ஶார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஏஷ இத்யாதி₃) o கோ₃பிமார் தங்களோடொத்த தோழிமார்களை 'குளிக்க' என்று சொல்லலாயிருக்க, கௌரவித்து 'நீராட' என்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தாங்கள்

சி-அ. h (மாஸத்தைக் கொண்டாடுவது) என்று தொடங்கி அருளிச்செய்ததற்குத் தாத்பர்யம்-ப₄க₃வத்ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு உறுப்பாகையாலே இவற்றைக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்று. j, l 'நீராட' என்றதுக்கு ஸ்வாபதே₃ஶம் (இத்தாலித்யாதி₃)

படி சொல்லுகைக்கு ஈடான o1 முறை உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தைத் தவிர்ந்து ப4க3வத் ஸம்ப3ந்த4த்தையே பார்த்து கௌ3ரவித்து, 'நீராட' என்கிறூர்கள், p புத்ரர்களாகவுமாம், ஶிஷ்யர்களாகவுமாம், ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4முடையாரை கௌ3ரவ்யர் என்கிறது; q A, ''பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்'' என்னக்கடவதிறே. இத்தால், தங்கள் ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

r''அல்பப2லமான ஸ்வர்க்கா3நுப4வத்துக்கு அதி4காரார்த்த2மாகப் r2 பண்ண வேண்டும் தேவைகளுக்கு ஓரெல்லையில்லை; இந்த நிரவதி4க ஸம்பத்தைப் பெறுகைக்கு எவ்வளவு யோக்3யதை வேணும்?'' என்னில்: s (போதுவீர் போதுமினோ) t இச்சை2யே அதி4காரம். u அது அப்ராப்த விஷயமாகையாலே அதி4காரிஸம்பத்தி உண்டாக்கிக்கொண்டு இழியவேணும்; v இது வகுத்த விஷயமாகையாலே இச்சை2க்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. w நெடுங்காலமிழந்ததும் இவன்பக்கல் இச்சை2யில்லாமை. x ஆகையாலே இந்த இச்சை2யே வேண்டுவது. y ஶக்தியும் ப்ராப்தியும் அத்தலையிலே பூர்ணமாகையாலே இச்சை2க்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. z இனி இவன் சேதநனான வாசிக்கு இச்சை2யேயிறே வேண்டுவது. a அது இல்லையாகில் இவனுக்கு இது புருஷார்த்த2மாக மாட்டாதிறே. b க்ஷுத்3ரவிஷயாநுப4வத்துக்குத் தனித் தேட்டமானாற்போலே, அபரிச்சி2ன்னமான விஷயத்துக்குத் துணை

பெ. அ. நினைத்தபடி இத்யாதி3) o2 முறை-அநுப3ந்த4ம். p கௌ3ரவித்துச் சொன்னத்தால் ப2லிதமான ஸ்வாபதே3ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார் (புத்ரர்களாகவுமாம் இத்யாதி3) q உக்தார்த்த2 ஸம்வாத3ம் காட்டுகிறார் (பொற்றாமரை இத்யாதி3) இவ்விடத்தில், பட்டர் ஸ்ரீபாத3த்தைக் கழுவித் தீர்த்த2ங்கொள்ளும் ஆண்டாளுடைய அநுஷ்டா2நமும், எம்பெருமானார் பெருங்கூட்டத்தோடே எழுந்தருள, பெரியநம்பி ஆளவந்தாராக நினைத்துத் தண்டனிட்டதும் அநுஸந்தே4யம்.

r மேலுக்கு அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (அல்பேத்யாதி3) r2 (பண்ணவேண்டும் தேவைகளுக்கு) என்றது - கூஶ்மாண்ட3க3ணஹோமாதி3களுக்கு என்றபடி; கூஶ்மாண்ட3க3ணம் மந்த்ர (மாத்ரு) விஶேஷம். s,t ''போதுவீர் என்றதுக்கு-போகையிலே இச்சை2யுடையவர்களென்று அக்ஷரார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றி. கீழ்ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (இச்சை2யே இத்யாதி3) t, u, v, 'இச்சை2யே' என்ற அவத4ாரணார்த்த2த்தை ஹேது பூர்வகமாக உபபாதி3க்கிறார் (அது இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) w, x ஆனால் இச்சை2 தவிர வேறு கர்த்தவ்யமில்லையாகில் நெடுங்காலம் இவன் இழந்து போவானென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலம் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) y 'இவனுக்கு இச்சை2யுண்டாகிலும் ஸஹகார்யந்தரமின்றிக்கே ப2லங்கொடுக்கமாட்டுமோ?' என்றும், 'வகுத்த விஷயமாகிலும் நியமேந பித்ராதி3கள் கார்யம்செய்யக் கண்டிலோம்' என்றும் வருகிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (ஶக்தியும் இத்யாதி3) பித்ராதி3கள்ப்ராப்தி கர்மோபாதி4கமாகையாலே, பூர்ணமன்றென்று கருத்து. z, a. ஆகில், இச்சை2தான் வேணுமென்கிற நிர்ப்ப3ந்த4மென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இனி இவன் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) b 'போதுமின்' என்று சொல்லும் இவர்களும் க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷார்த்தி2களாயிருக்க, அவர்களை மாத்ரம் போகச் சொல்லக் கூடுமோ? என்னும் ஶங்கையிலே 'போதுமின்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்

சி. அ. y, z இச்ச2ாமாத்ரம் போருமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஶக்தியும் ப்ராப்தியுமித்யாதி3) சேதனனானவாசிக்கு அப்ரதிஷேத4மே வேண்டுவதென்று தாத்பர்யம். b காமுகர்க்குத் துணை அஸஹ்யமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்3ரவிஷயாநுப4வத்துக்கு இத்யாதி3) c, d போதுமினென்னாதே 'போதுமினோ' என்ற ஸ்வரத்துக்கு அர்த்த2ம் (ப்ரதிகூல

A. திருநெடு 19.

தேட்டமாகையாலே, ஸஹகாரிகளைச் சொல்லுகிருர்கள். c (போதுமினோ) d ப்ரதிகூலரையுமகப்பட 1. ''தேந மைத்ரீ ப₄வது தே யதி₃ ஜீவிதுமிச்ச₂ஸி'' என்னுமவர்கள் அபி₄முக₂ரைப் பெற்ருல் விடுவர்களோ? e (போதுமினோ) f நாங்கள் வாழும்படி புறப்பட்டு இங்ஙனே நடக்கலாகாதோ? g அவர்கள் முன்னேபோக, அந்நடையழகு கண்டு தாங்கள் பின்னே போகவிறே நினைக்கிறது.

h (நேரிழையீர்) விலக்ஷணமான ஆப₄ரணத்தையுடையீர்! i இவர்கள் ''போதுமினோ'' என்றபின்பு, அவர்கள் வடிவிலே பிறந்த புதுக்கணிப்பு இருந்த படி. j அன்றிக்கே, A ''கொங்கைமேற் குங்குமத்தின் குழம்பழிய'' என்கிற படியே க்ருஷ்ணனுடைய வரவைக் கடாக்ஷித்து, 'அவன் எப்போது வந்து மேல்விழும்?' என்று அறியாதபடியாலே, தங்களை எப்போதும் அலங்கரித்தபடியே யிருப்பர்களென்றுமாம். k 2. ''வஸதி ஹ்ருதி₃ - ஸௌம்யரூப:'' என்னுமாபோலே முன்புத்தை க்ருஷ்ணனோட்டைக் கலவியால் பிறந்த புகர் இப்போது தோற்றும் படியிருக்கையாலே சொல்லவுமாம்.

பெ. அ. (க்ஷுத்₃ரேத்யாதி₃). c, d ''போதுவீர்'' என்றத்தாலே - இச்சையுடைய வர்களென்று தோற்றுகையாலே அபி₄முக₂ராயிருக்குமவர்களை ''போதுமினோ'' என்று விதி₄த்துச் சொல்லவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (ப்ரதிகூலரையும் இத்யாதி₃) பிராட்டியைப்போலே இவர்களும் க₄டகராகையாலே திருத்துகை இவர்களுக்கு ஸ்வபா₄வ மென்று கருத்து. e,f,g, வம்மின் என்னுதே ''போதுமினோ'' என்றதுக்குக் கருத்து அருளிச் செய்கிருர் (நாங்கள் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே.)

h, i, j, k ''விலக்ஷணமான விஷயத்தை க்ஷணகாலம் விஶ்லேஷிக்கும்போதும் விஶ்லேஷ வ்யஸநம் பெரிதாயிருக்க, இப்போது ஆப₄ரணம் பூண்டிருப்பாரோ? 'நேரிழையீர்' என்று ஸம்போ₃தி₄க்கும்படியென்? என்ன, இதற்கு மூன்று பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிருர் (இவர்கள் இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே) ஸம்ஶ்லேஷார்த்த₂மாகப் போகையிலுண்டான த்வராதிஶயத்தாலே ஆப₄ரணங்களிடும் அவயவங்களை மாருடிப் பூண்கையாலே வடிவிற் புதுக்கணிப்பு என்று-முதல் வாக்யத்துக்குக் கருத்து. 2. ''வஸதி ஹ்ருதி₃ ஸநாதநே ச தஸ்மிந் ப₄வதி புமாந் ஜக₃தோऽஸ்ய ஸௌம்யரூப:| க்ஷிதிரஸமதிரம்யமாத்மநோऽந்த: கத₂யதி சாருதயைவ ஸாலபோத: ||'' என்கிறபடியே ஒரு நாளையிற் கலவியில் ஆநந்த₃ம் இவர்களுக்கு அநுவர்த்திக்கையாலே விஶ்லேஷவ்யஸநம் தோற்ருமையால் தங்களை எப்போதும் அலங்கரித்திருப்பர்களென்று மூன்ரும் வாக்யத்துக்குக் கருத்து.

சி. அ.-ரையுமித்யாதி₃). அன்றிக்கே, தங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யராகையாலே சௌ₃ர வ்யதை தோற்றச் சொல்லுகிருர்களாகவுமாம். e, f 'ஓ' என்ற ஸ்வரத்துக்குத் தாத்பர்யாந் தரம் (நாங்கள்வாழும்படி இத்யாதி₃)

h ''இழை'' - ஆப₄ரணம். i,j,k விஶ்லேஷத₃ஶையில் ஆப₄ரணமுண்டோவென்ன, அதற்கு மூன்று வகையாகப் பரிஹரிக்கிருர் (இவர்கள் போதுமினோ) என்கிற வாக்யத்ரயத்தாலே. k 2. ''வஸதி ஹ்ருதி₃ ஸநாதநே ச தஸ்மிந் ப₄வதி புமாந் ஜக₃தோऽஸ்ய ஸௌம்யரூப:| க்ஷிதிரஸமதிரம்யமாத்மநோந்த: கத₂யதி சாருதயைவ ஸாலபோத: ||''

ரு. அ. - b காமுகர்க்குத் துணை அஸஹ்யமன்றோ என்ன (க்ஷுத்₃ர விஷயாநுப₄வத்துக்கு இத்யாதி₃) d இந்த ஶங்கைக்கு ஸ்வாபதே₃ஶத்திலே தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிருர் (ப்ரதிகூலரையும் இத்யாதி₃)

A. நாச்-திரு 8-7.

l (சீர்மல்கு மாய்ப்பாடி) m இவ்வூரில் ஐஶ்வர்யம் வழிந்துபோய் வேறேரூர்க்கு வெள்ளமிடப்போந்திருக்கை. அதாவது - க்ருஷ்ணனுடைய இங்குத்தை நீர்மை பரமபத3த்திலும் சென்று n அலேயெறியும்படியாயிருக்கை. o வஸ்துவுக்கு o2 கு3ணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம்; p அங்கு தன்னிற் குறைந்தாரில்லாமையாலே கு3ணத்துக்கு விஷயமில்லை; q ஆகையாலே, த4ர்மியைப் பற்றிக் கிடக்குமத்தனை அங்கு; r அந்த4காரத்தில் தீ3பம்போலே ப்ரகாஶிப்பதும் இங்கேயாகையாலே, ஐஶ்வர்யம் பூர்ணமாய்த்து இங்கேயிறே. s த்ரிபாத்3 விபூ4தியிலடங்காத வஸ்து, தன்னை நியாம்யமாக்கி வர்த்திக்கிற ஊரிறே. t பண்டே கோ3ஸம்ருத்3தி4யுண்டாயிருக்கச்செய்தே, பிள்ளைகள் கால் நலத்தாலே கறப்பன கடைவனவற்றுல் குறைவற்றிருக்கை; u நாழிப்பால் நாழிநெய் போருகையென்றுமாம்.

v (ஆய்ப்பாடி) w பரமபத3ம்போலே தே3ஹாந்தரபரிக்3ரஹம் பண்ணிச் சென்று அநுப4விக்கவேண்டாத ஊர். x ஆசாரப்ரத4ாநரான வஸிஷ்ட2ாதி3கள் வர்த்திக்கிற திருவயோத்4யை போலன்றிக்கே, இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையர் வர்த்திக்கிற ஊர். y பெருமாள் கு3ணங்கண்டு உகக்கும் ஊர் போலன்றியே, க்ருஷ்ணன் தீம்புகண்டு உகக்கும் ஊர்.

பெ. அ. l,m.t "சீர்" பத3ம்—ஸம்ருத்3தி4யைச் சொல்லுகிறதாய், அதுதானும்-க்ருஷ்ணனுடைய கு3ணஸம்ருத்3தி4யென்றும் ஆய்ப்பாடிக்கு உண்டான கோ3ஸம்ருத்3தி4யென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி முந்துற கு3ணஸம்ருத்3தி4பரமாகத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிருர் (இவ்வூரில் இத்யாதி3) n (அலேயெறியும்படியாயிருக்கை)யாவது-அங்குத்தையில் நாய்ச்சிமார்களும் வைதி3கபுத்ராநயந முக2த்தாலே கண்டு அநுப4விக்கலாம்படியிருக்கை என்றபடி. o பரத்வாதி3கு3ணங்களை அநுப4வித்துக் கொண்டிருக்கிற நாய்ச்சிமார்க்கு நீர்மை காணவேண்டியிருந்ததோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (வஸ்துவுக்கு இத்யாதி3) o2 (கு3ணத்தாலே) என்றது-ஸௌலப்4யத்தாலே என்றபடி. p,q,r இக்கு3ணந்தான் அங்கே தானே அநுபு4ாவ்யமாயிராதோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (அங்கு இத்யாதி3 வாக்ய த்ரயத்தாலே). s இங்கு ஸௌலப்4யம் ப்ரகாஶிக்கிறபடியை உபபாதி3க்கிருர்(த்ரிபாத்3 விபூ4தியில்-இத்யாதி), t,u கோ3ஸம்ருத்3தி4 பரமான இரண்டாம் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிருர் (பண்டே இத்யாதி3)

v,w.x,y, "ஆய்ப்பாடி" என்று-இடைச்சேரியைச் சொன்ருல் அதிஶயம் சொல்லத் தக்கதென்னென்ன, அதுக்குத் தாத்பர்யம் மூன்று ப்ரகாரத்தாலே அருளிச் செய்கிருர் (பரமபத3ம் இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே).

சி. அ. l "சீர்" - ஐஶ்வர்யமும், அழகும்; "பாடி" - ஊர்; l,m,t,u, "சீர்மல்கு" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம் - க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌலப்4யாதி3 கு3ணத்தாலே வந்த பூர்த்தி யென்னுதல். க்ருஷ்ணனவதரிக்கையாலே கோ3ஸம்ருத்3தி4யினுடைய மிகுதியைச் சொல்லுதல், நாழிப்பால் நாழிநெய்யாம்படியான அதிஶயத்தின் மிகுதியென்னுதல்.

v,w,x,y, "ஆய்ப்பாடி" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம் (பரமபத3ம் போலே) இத்யாதி3 வாக்யத்ரயம். x,y ஆய்க்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (ஆசாரப்ரத4ாநரித்யாதி3) என்னவுமாம். v.y "ஆய்ப்பாடி" என்று கூட்டி ப2லிதமான தாத்பர்யம் (பெருமாளித்யாதி3)

z (செல்வச்சிறுமீர்காள்) a இவ்வாத்மாவுக்கு நிலைநின்ற ஐஸ்வர்யமாவது ப$_4$க$_3$வத் a$_1$ ப்ரத்யாஸத்தியிறே. b ராஜ்யத்தைவிட்டு வெறுங்கையோடே பெருமாள் பின்னேபோன இளையபெருமாளை 1. ''லக்ஷ்மணோ b$_1$ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:'' என்றதிறே. c ராவண ப$_4$வநத்தினின்றும் கால்வாங்கிப் பெருமாளிருந்த தே$_3$ஶத்தைக் குறித்து வருவதாக 2. ''பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச த$_4$நாநி ச'' என்று ஸர்வத்தையும்விட்டு ஆகாஶஸ்த$_2$னான விபீ$_4$ஷணாழ்வானை ஶ்ரீமாந்'' என்றதிறே. d அவனை ரக்ஷகனாக அத்$_4$யவஸித்துத் தன் பக்கல் முதலற்றுக் கைவாங்கின ஶ்ரீக$_3$ஜேந்த்$_3$ராழ்வானை 4. ''ஸ து நாக$_3$வர: ஶ்ரீமாந்'' என்றதிறே. e அப்படியே இவர்களும். f இங்கு ஐஸ்வர்யமாகச் சொல்லுகிறது க்ருஷ்ணப்ரத்யாஸத்தியை. g அதாவது — g$_2$ வலிபாதி, g$_3$ வழக்குபாதி, g$_4$ த$_4$ர்மம் பாதியாகப் பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களில் இவனால் பு$_4$ஜிக்கப்படாதாரொருவரு மில்லை. வலியாகிறது — h தன் செல்லாமை; வழக்காகிறது — மைத்துனமை; த$_4$ர்மமாவது i ஆந்ருஶம்ஸ்யம்.

பெ. அ. z, a 'செல்வம்' என்றதுக்கு-ஸ்வாபதே$_3$ஶத்திலே அர்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாத்மாவுக்கு இத்யாதி$_3$) a$_2$ ப்ரத்யாஸத்தியாவது-ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம். b, c, d ப$_4$க$_3$வத் ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தைச் செல்வமாகச் சொல்லுகைக்கு மூன்று த்$_3$ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யத்தை இத்யாதி$_3$) b$_2$ 1. ''லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:'' என்றது ப$_4$க$_3$வத்ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மாகிற ஶ்ரீயாலே அதிஶயித்தவரென்றபடி, லக்ஷ்மிஶப்$_3$த$_3$ம் ஆர்ஷமாகையாலே 'லக்ஷ்மி' என்று குறுகிக் கிடக்கிறது. அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ரியங்களிரண்டும் பா$_3$ல்யந்தொடங்கி இன்றிக்கே இருக்குமவர்க்குக் கைங்கர்யபரதையென்றும், ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றிக்கே அந்யனான ராவணனுக்குப் பரதந்த்ரரானவர்க்கு அந்த (அந்ய) ஶேஷத்வம் கழிகையென்றும், அந்யஶேஷத்வ மின்றிலே ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷ்ட$_2$ரானவர்க்குப் பின்பு அதுவுமழிந்திருக்கை யென்றும் த்$_3$ருஷ்டாந்தங்களுக்கு பே$_4$த$_3$ம் கண்டுகொள்வது. e உக்தார்த்த$_2$த்தை ப்ரக்ருதத்திலே நிக$_3$மிக்கிறார் (அப்படியே இவர்களும் என்று) f அந்யாபதே$_3$ஶத்திலே 'செல்வம்' என்றதுக்கு அர்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இத்யாதி$_3$) h (தன்செல்லாமை) என்றது அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷியாவிடில் த$_4$ரியாமை. i ஆந்ருஶம்ஸ்யமாவது-தன்னோடு கலவாடில் த$_4$ரியாத பெண்களிடத்தில் பண்ணும் காருண்யம்.

j, k இவர்களுடைய சிறுமையையிட்டு இப்படி ஸம்போ$_3$தி$_4$க்கை யசோதையிளஞ் சிங்கமான க்ருஷ்ணனுடைய பே$_4$ாக$_3$த்துக்கு உடலாயிருக்கும் பருவமென்று தோற்றுகைக் காக என்று அர்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணன் இத்யாதி$_3$) l பருவம் ஒத்திருந்

சி. அ. g க்ருஷ்ணப்ரத்யாஸத்தி எப்படி? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதாவது வலி யது:) g$_2$ (வலி) 5. ''நாஸௌ புருஷகாரேண'' இத்யாதி$_3$. g$_3$ (வழக்கு) 6. ''பதிம் விஶ்வஸ்ய'' 7. ''ஸ்வாமித்வம் ப்$_3$ரஹ்மணி'' இத்யாதி$_3$. g$_4$ (த$_4$ர்மம்) 8. ''ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ த$_4$ர்ம:'' 9. ''க்ருபா காப்யுபஜாயதே'' இத்யாதி$_3$. 10. ''ஶக்தேஸ் ஸுபஸத$_3$த்வாச்ச ஶாபோக$_3$ார்ச ஶார்ங்கி$_3$ணி | ஈஶேஶிதவ்யஸம்ப$_3$ந்த$_4$ாத் அநித$_3$ம்ப்ரத$_2$மாத$_3$பி||''

து. அ.—g$_2$ (வலி) என்ற இடத்தில் 5. ''நாஸௌ புருஷகாரேண'', g$_3$ (வழக்கு) என்ற இடத்தில் 6. ''பதிம் விஶ்வஸ்ய'' 7. ''ஸ்வத்வமாத்மநி'', g$_4$ (த$_4$ர்மம்) என்ற இடத்தில் 'ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ த$_4$ர்ம:'' 9. க்ருபா காப்யுபஜாயதே'' இத்யாதி$_3$ நினைப்பது. ''ஶக்தேஸ்ஸுபஸத$_3$த்வாச்ச'' இத்யாதி$_3$யிலே இம்மூன்றுமுண்டு.

j (சிறுமீர்காள்) k க்ருஷ்ணனேடொத்த பருவமாயிருக்கை. l 1. ''துல்ய-ஶீலவயோவ்ருத்தாம்'' என்கிறபடியே எல்லாவற்றிலும் அவனுக்கு ஈடாயிருக்கை. m பருவம் நிரம்பின ஸ்த்ரீகளேயும் m2 புருஷர்களேயும் கண்டால், m3 தே3வ தாந்தரப1ஜநம் பண்ணினுரையும், m4 தந்தாமுக்காக நினேத்திருப்பாரையும் போலே நினேத்திருக்கும்; n தனக்கு அநந்யார்ஹைகளாக நினேத்திருப்பது இவர்களே. o இத்தால், அவனுக்கேயாயிருக்கிற யோக்1யதையைச் சொன்னபடி. p 2. ஜ்ஞாநலவ து3ர்வித3க்3த4ரன்றியே இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாத கந்யகைகளாயிருக்கை; இவனுடைய விஷயீகாரத்தாலே இளகிப்பதிக்கை. (அங்கோலத்தைலத்திற் குறைந்த க்ருஷ்ணகடாக்ஷமில்லேயிறே. அதாவது — A ''கோவிந்தனுக்கல்லால் வாயில்போகாதிருக்கை.)

q (கூர்வேற்கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்) r ஸ்ரீ நந்த3கோ3பர், முன்பு பசும்புல் சாவ மிதியாதவராய்த்து; s நம் சிறியாத்தானேப் போலே ஆந்ருஶம்ஸ்ய ப்ரதா4நராயாய்த்துப்போருவது. t பிள்ளேகள் பிறந்தபின்பு அவர்கள் மேலுண்டான வாத்ஸல்யத்தாலே 'அவர்களுக்கு என் வருகிறதோ!' என்று அஞ்சி, வேலேப்

பெ. அ. தாலும் ஶீலவ்ருத்தாதி3கள் ஒத்திராவிடில் பே4ாக3த்துக்கு உடலாகமாட்டாதென்று அத்தை உபலக்ஷணமாக்கித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (துல்யேத்யாதி3) m பெண்கள் பருவம் க்ருஷ்ணன் பருவத்துக்கு ஒத்ததாயிருக்கவேணுமோ? பே4ாக3ார்ஹமாய் விஞ்சியிருக்கலாகாதோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பருவம் இத்யாதி3) m2 (புருஷர்களேயும்) என்றது - த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம். m3 (தே3வதாந்தரப4ஜநம் பண்ணினுரையும்) என்றதுக்கு-பருவம் நிரம்பினவர்கள் ப4ர்த்ருபரிக்3ரஹம் பண்ணியிருப்பர்கள் என்று தாத்பர்யம். m4 (தந்தாமுக்காக நினேத்திருப்பாரையும்) என்றது-ஸ்வதந்த்ரரையும் என்றபடி. j, n, o, p பெரியோர்களுக்குச் சிறியவர்கள் வஶ்யராயிருப்பர்களாகையால், அத்தைப்பற்ற ''சிறுமீர்காள்'' என்றதுக்கு - இவர்கள் வஶ்யர்களென்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (தனக்கு இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே)

q, r, s, t ''நந்தகோபன் குமரன்'' என்ன அமைந்திருக்க, இப்போது நந்த3கோ3பரை ''கூர்வேற்கொடுந்தொழிலன்'' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீநந்த3கோ3பர் இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே) t_2 (புகரெழக்கடைந்து) என்றது

சி. அ. என்ற ஶ்லோகத்தில் மூன்றுமுண்டு. j ''சிறுமீர்காள்'' – சிறுபெண்காள்! k (க்ருஷ்ணனேடொத்த பருவம்) என்றது 'இளஞ்சிங்கம்' என்றத்தை நினேத்து. 'சிறுமை'-ஒத்தபருவமாதல், அநந்யார்ஹதையாதல்.

கு.அ.— k (க்ருஷ்ணனேடொத்த பருவம்) என்றது 'இளஞ்சிங்கம்' என்றத்தை நினேத்து. (பக் 29) k 3. ''வஸதி ஹ்ருதி3 ஸநாதநே ச தஸ்மிந் ப4வதி புமாந் ஜக3தோऽஸ்ய ஸௌம்யரூப: | க்ஷிதிரஸமதிரம்யமாத்மநோऽந்த: கத2யதி சாருதயைவ ஸாலபோத: ||'' (பக் 30) l ''சீர்மல்கும்'' என்றது கு3ணஸம்ருத்3தி4யாதல், நாழிப்பால் நாழி நெய்யாகிற சீராதல். (பக் 30) v ''ஆய்ப்பாடி'' என்றது — பரமபத3த்தில் வ்யாவ்ருத்தியாதல், திருவயோத்4யையில் வ்யாவ்ருத்தியாதல்; திருவயோத்4யையில் வ்யாவ்ருத்தி சொன்னபக்ஷத்திலும் இரண்டுபடியாகக்கொள்வது. (பக் 30) v,w,x அன்றிக்கே 'பாடி' என்னுமதுக்குத் தாத்பர்யம் (பரமபத3ம் இத்யாதி3); 'ஆய்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஆசாரப்ரதா4நரான இத்யாதி3) என்னவுமாம். j,n ''சிறுமீர்'' என்கையாலே அநுபபு4க்தமானவர்களாகையாலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் சொல்லுகிறது.

A-நாச்-திரு. 12-4,

t, புகரெழக்கடைந்து பிடிக்கத்தொடங்கினுர். (கொடுந் தொழிலன்) u தொட்டிற் கீழே எறும்பு புகுரிலும் ஸிம்ஹத்தின் மேலே விழுமாபோலே சீற்றத்தின் மிகுதியாலே u₂ உதிரக்கையரானுர். v 1. ''ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வாபூ,தாநி'' என்கிற ஸாமாந்யவிதி,, 2. ''அக்₃நீஷோமீயம் பஶு₁மாலபே₄த'' என்கிற v, விஶேஷத்தில் வாராதிறே; v₃ ஸ்வார்த்த₂மாகச் செய்யுமன்றிறே நிஷித்₃த₄மாவது: w 'அத்தலைக்கு என்வருகிறதோ!' என்று அஞ்சிச் செய்யுமன்று அவை த₄ர்மமாகக்கடவது; 3. ''மந்நிமித்தம் க்ருதம் பாபம்'' இத்யாதி₃. A ''நின்பால் x பொறுப்பரியனகள் பேசில்... ஆங்கே - தலையை அறுப்பதே x, கருமங் கண்டாய்'' என்றதிறே. y (நந்தகோபன்) - பிள்ளையைக்கண்ட ப்ரீதியாலே ஆநந்த₃த்தையுடையரென்று சொல்லுதல்; நாமதே₄யமாதல். z இப்போது இவரைச் சொல்லுவானென்னென்னில்; உத்₃தே₃ஶ்ய வஸ்துவை z, நோக்கித் தருமவரென்னும் ப்ரீதியாலே. aB ''நந்தகோபாலாவெழுந்திராய்'' என்று எழுப்பிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படியிறே இவர்களுக்கு அவர் விதே₄யராயிருக்கும்படி. b (குமரன்) c 'வெண்ணெய்

பெ.அ. தேஜிஷ்ட₂மாம்படி சாணைபிடித்து என்றபடி. u 'கூர்வேல்தொழிலன்' என்ன அமைந்திருக்க, 'கொடும்' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (தொட்டில் இத்யாதி₃) u₂ (உதிரக்கையர்) என்றது அவற்றை ஹிம்ஸிக்கையாலே வேல்வழியே வந்த ரக்தத்தைக் கையிலேயுடையவரென்கை. v அந்யாபதே₃ஶத்தில் பிள்ளைகளிடத்தில் பரிவாலே கொடுந்தொழிலனுனென்று அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிருர் என்கையாலே, ஸ்வாபதே₃ஶத்திலும் ப₄க₃வத்₃விரோதி₄ விஷயத்திலே இப்படி கொடுந்தொழிலனுயிருக்கை ப₂லிக்கையால், அதில் ஹிம்ஸை நிஷித்₃த₄மன்றோவென்று வரும் ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிருர் (ந ஹிம்ஸ்யாதி,த்யாதி₃) v₂ (விஶேஷத்தில் வாராது) என்றது விஹிதமான பஶ்வாலம்ப₄நத்தை நிஷேதி₄யாதென்கை. v₃ ஆகில் இதுக்கு நிஷேத்₄யந்தான் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வார்த்த₂மாக இத்யாதி₃) w அக்₃நீஷோமீயஹிம்ஸையைப்போலே ப₄க₃வத்₃விரோதி₄ஹிம்ஸை விஹிதமான த₄ர்மமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (அத்தலைக்கு இத்யாதி₃) x (பொறுப்பரியனகள்) - து₃ஸ்ஸஹங்கள்; x₂ கருமங்கண்டாய் - கர்த்தவ்யங்கிடாய் என்றபடி. z க்ருஷ்ணன்பக்கல் பரிவாலே நந்த₃கோ₃பர் கூர்வேல் கொடுந்தொழிலனுகிலும் பெண்கள் இப்போது அத்தையிட்டு விஶேஷித்து அவரைச் சொல்லுகைக்குக் காரணம் ஏதென்னும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதி₃த்து உத்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (இப்போது இத்யாதி₃) z₂ (நோக்கித்தருவர்) என்றது ரக்ஷித்துத்தருவர் என்றபடி. பெரியாழ்வாரைப்போலே நந்த₃கோ₃பரும் பரிவராய் நோக்கித் தருவராகையாலே பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளைதானே கோ₃பிமார் பாசுரத்தாலே பேசுகையால் அவரிடத்தில் ப்ரீதியுண்டென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். a ''கூர்வேல் கொடுந்தொழிலனுடைய குமரன் என்னுதே 'நந்தகோபன்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (நந்தகோபாலா இத்யாதி₃) b,c 'நந்தகோபனிளஞ்சிங்கம்' என்னுதே, 'குமரன்' என்றத்தாலே சிறுபிள்ளையாய்,

---

சி.அ. u₂ (உதிரக்கையரானுர்) என்றது - ஹிம்ஸிப்பர் என்றபடி. v 'ஹிம்ஸைபண்ணலாமோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (ந ஹிம்ஸ்யாதி₃த்யாதி₃) z,a (இப்போதிவரைச் சொல்லுவானென்? என்னில்) க்ருஷ்ணனை ரக்ஷிக்கிறவராகையாலே யென்னுதல், எழுப்பிக்கார்யம் கொள்ளலாம்படி புருஷகாரமாகையாலே என்னுதல். d நந்தகோபன் கோபிக்குமோவென்ன

கு.அ. y நந்த₃கோ₃பரைச் சொன்னதற்கு இரண்டு தாத்பர்யம்.

A திருமாலை-8. B திருப்பாவை-17.

களவுகண்டான், பெண்களைக் களவு கண்டான், ஊரை மூலையடியாக்கினன்' என்று எல்லோரும் வந்து முறைப்பட்டால், 'என் கண்வட்டத்திலே வந்து தோற்றினாகில் நியமிக்கக்கடவேன்' என்று பெரிய உத்₃யோக₃த்தோடேயிருந்தால், அவர் முன்பு தோற்றும்போது ஸவிநயமாகத் தோற்றுகையாலே 'கெட்டேன்! இவனையோ இங்ஙனே பழியிட்டது!' என்று அவர்களையே பொடியும்படியாயிருக்கை. d யசோதைப்பிராட்டி பொடியும்போதும் d₂ A 'உந்தமடிகள் முனிவர்' என்றன்றே பொடிவது. eB ''படிறுபலசெய்து இப்பாடியெங்குந் திரியாமே கொடியேனென் பிள்ளையைப்போக்கினேன்'' என்றிறே இவள் இருப்பது.

f (ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதை) g யஶோதைப்பிராட்டி கண்ணிலே அழகு குடிகொண்டாயத்திருப்பது. h பிள்ளையை மாறாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கையாலே h₂ அவ்வாசியடையக் கண்ணிலே தோற்றும்படியாயிருக்கை. C ''அழுகையும் அஞ்சி நோக்கும் அந்நோக்கும்.... தொழுகையும் இவை கண்ட'' கண்ணிறே. iD ''அம்பன்ன கண்ணாளசோதை'' என்னக்கடவதிறே. (யசோதை) E''யசோதாய் அறிவுறாய்'' என்று எழுப்பிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படியிறே இவர்கள் திறத்தில் அவள் அநுகூலித்திருக்கும்படி.

(இளஞ்சிங்கம்) ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர் ஹிதகாமராகையாலே அங்கு விநயந் தோற்ற நின்றபடியைச் சொல்லிற்று; இவள் ப்ரியமே நடத்துமவளாகையாலே, j செருக்கும் k மேனாணிப்பும் தோற்ற நின்ற நிலையைச் சொல்லுகிறது. lF அஞ்ச l₂ உரப்பாளசோதை l₃ ஆணாட விட்டிட்டிருக்கும்'' என்று இவன் செய்ததெல்லாம்

வே.அ.—அத்தாலே ப₄வ்யதை தோன்றுகையாலே ப₂லிதார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார் (வெண்ணெய் இத்யாதி₃) d, e நந்த₃கோ₃பன் பக்கலிலே போய் ஊரார் முறைப்படும்படி பெற்றதாய் தீம்புகண்டு முனியாதே விட்டிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (யஶோதை₃ இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே).

f, g ''ஏர்'' என்று அழகாய், ''ஆர்தல்'' பூர்த்தியாய், அத்தாலே ப₂லிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (யசோதைப்பிராட்டி இத்யாதி₃) f, h ''யசோதையிளஞ்சிங்கம்'' என்ற ஸந்₃நிசேர்த்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி அழகுக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையை இத்யாதி₃) h₂ (அவ்வாசி) என்றது ஹர்ஷவிஶேஷம். i (அம்பன்ன) என்றது அம்புதைத்து ஈடுபடுத்துமாபோலே அழகாலே ஈடுபடுத்துகையாலே அம்புபோன்ற என்றபடி.

கி.அ. அருளிச்செய்கிறார் (யஶோதைப்பிராட்டி பொடியும்போதுமித்யாதி₃) eA 'உந்தமடிகள்' என்று யஶோதை கோபிக்கவில்லையோவென்ன (படிறுபலவித்யாதி₃) b குமரன் - சிறுபிள்ளை.

f (ஏரார்ந்தகண்ணியித்யாதி₃) ஏரென்று - அழகு; f, g, h ஆர்தல் மிகுதியாய், அழகின் மிகுதிக்கு ஹேதுவென்? என்ன? ஸ்வாப₄விகம் வா, க்ருஷ்ணத₃ர்ஶநாத்₃வா; இவ் விரண்டையுமடைவே அருளிச் செய்கிறார் (யஶோதைப் பிராட்டி கண்ணிலே இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) i அவனுடைய தெ₄ளர்த்யாதி₃கள் பார்க்கும் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (அம்பன்ன) என்று; அம்பன்ன - அம்பு தைத்து ஈடுபடுத்துமாபோலே அழகாலே ஈடுபடுத்துகை.

கு.அ.—eA ''உந்தமடிகள்'' என்கிறதென்? யஶோதைப்பிராட்டி கோபிக்கவில்லையோ? என்ன (படிறுபலசெய்தித்யாதி₃) f ''ஏரார்ந்த'' என்றது அழகு இரண்டுவிதமாதல், ஒன்றே என்னுதல்.

A பெரிய-திரு 10-4-8. B பெரியாழ்-திரு 3-2-6. C பெரு-திரு-7-8. D பெரிய-திரு-6-8-6. E திருப்பாவை-17. F நாச்-திரு-3-9.

உத்₁தே₃ஶ்யமாகவிறே இவள் நினைத்திருப்பது. m ஆரேனும் வந்து முறைப்பட்டால் (அஞ்சவுரப்பாள்) இவன் தீம்பிலே n தகணேறும்படியாகவாய்த்து உரப்புவது. o (இளஞ்சிங்கம்) p சிறுமியர்க்கு ஒத்தபருவமா யிருக்கை. q 'சிங்கக்குருகு' என்று ப₄ட்டர் அருளிச்செய்வர்.

r (கார்மேனி) s நம்முடைய ஸகலதாபங்களும் ஆறும்படியான வடிவு; A ''தூநீர் முகில்போல் தோன்றாய்'' என்று ப்ரார்த்தி₂த்த வஸ்துவிறே இவர்களுக்கு s₂ ப்ரத்யக்ஷித்து நிற்கிறது. t மாதாபிதாக்கள் தங்களை மறைத்து வைத்தாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு.

u (செங்கண்) v அத்திருமேனிக்குப் பரப₄ாக₃மான சிவப்பையுடைய திருக்கண்கள், w அகவாயில் வாத்ஸல்யமடையத் திருக்கண்களிலே தோற்றும்படியாயிருக்கை. x ஐஶ்வர்யத்தாலும் குதறியிருக்குமிறே, y வடிவாலே அணைத்துக் கண்ணாலே குளிரநோக்குகையிலேயிறே கருத்து.

z (கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்) a ப்ரதாபத்துக்கும் குளிர்ச்சிக்கும் ஆதி₃த்யனுடைய a₂ புகரை ஊட்டின சந்த்₃ரனைப் போலேயாய்த்துத் திருமுகம் இருக்கும்படி. b ப்ரதிகூலர்க்கு அநபி₄ப₄வநீயனாய், அநுகூலர்க்குக் கிட்டிநின்று

பெ. அ. j (செருக்கு) என்றது ''இளம்'' என்ற பத₃த்தாலே லப்₄யமான ஹர்ஷாதிஶயம்; k (மேனணிப்பு) என்றது சிங்கபத₃த்தாலே தோற்றுகிற தேஜோ விஶேஷம். l ''ப்ரியமே நடத்துமவள்'' என்றதுக்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (அஞ்ச இத்யாதி₃) l₂B உரப்பாள்-அதட்டாள். l₃B ஆணுட-ஆண்பிள்ளைத்தனங் கொண்டாட, l, m, n எடுத்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் (ஆரேனும் இத்யாதி₃ வாக்யத்தாலே) n (தகணேறும்படியாக) என்றது முற்றும்படியாக என்றபடி. o, p ''இளஞ்சிங்கம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (சிறுமியர்க்கு இத்யாதி₃) q இளமையையுடையவனாய் ஸிம்ஹம் போன்றவனென்று தோன்றுமைக்காக ஸம்வாத₃ முகே₂ந ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் அருளிச் செய்கிறார் (சிங்கக்குருகு இத்யாதி₃) குருகு-குட்டி.

s₂ (ப்ரத்யக்ஷித்து) என்றது ப்ரத்யக்ஷமாய் என்றபடி. r, s, t ''கார்'' என்றதுக்கு மேக₄ம் அர்த்த₂மாய் அதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, அழகு என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மாய்த் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (மாதாபிதாக்கள் இத்யாதி₃)

u, v ''செங்கண்'' என்றதுக்கு ஸ்வாப₄ாவிகமான சிவப்பு ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மாய் ''கார் மேனி'' என்ற பத₃ஸமபி₄வ்யாஹார தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமேனிக்கு இத்யாதி₃) w தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அகவாயில் இத்யாதி₃) x மூன்றாம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யத்தாலும் இத்யாதி₃) r, u, y இவர்கள் இப்போது ''கார்மேனி'' என்றும் ''செங்கண்'' என்றும் அநுஸந்தி₄த்ததுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச் செய்கிறார் (வடிவாலே இத்யாதி₃)

சி. அ. l,m, nB ''அஞ்சவுரப்பாள்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனும் இத்யாதி₃) l ''அஞ்ச உரப்பாள்'' என்கையாலே வ்யதிரேகத்தாலே தீம்பிலே அதிஶயிக்கும்படி உரப்பும் என்று கருத்து. q (குருகு) குட்டி.

r, s, t ''கார்'' மேக₄மும், அழகும், u, v, w, x ''செங்கண்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இரண்டு தாத்பர்யமாய், முந்தினது ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மாகவுமாம். z, a, b, d ''கதிர்மதியம்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம்; c முந்தினதிலே ப்ரமா

கு. அ. q (ப₄ட்டர்சிங்கக்குருகு) என்றது ஸம்வாத₃ம். u, w, x (செங்கண்) என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்.

A திருவாய் 8—5—3. B நாச்-திரு 3-9

அநுப4விக்கலாம்படியிருக்கை. c 1. "தத்ர கோ3விந்த3மாஸீநம் c_2 ப்ரஸந்நாதி3த்ய வர்ச்சஸம்'' என்னக்கடவதிறே. (கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்) d ப்ரகாஶக முமாய் ஆஹ்லாத3கரமுமான முக2த்தையுடையவனென்னவுமாம், e (முகத்தான்) f அவ்வளவிலும் உபமாநம் f_2 நேர்நிற்கமாட்டாமையாலே f_3 உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறது.

g (நாராயணனே) h கோ3வர்த்த4நோத்3த4ரணாதி3 அதிமாநுஷ சேஷ்டி தங்களாலே ஸர்வேஶ்வரத்வம் பெண்களுக்கும் தெரியும்படியாயிறே இவ்வவ தாரந்தானிருப்பது. i தே3வதாந்தரங்களையறியாத கோ3பவ்ருத்3த4ர்கள் நோன்புக்கு அங்க3மாக ஜபிக்கும் மந்த்ரமாக i_2 உபதே3ஶிக்கையாலே சொல்லுகிறார்களென்னவு மாம், j இன்னமும், தன்னுடைய j_2 தமப்பன்மார் சொல்லவும் கேட்டிருக்குமிறே; k A "நன்மை தீமைகளொன்றுமறியேன் நாரணனைவென்னுமித்தனையல்லால்'' என்றும், B "நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்'' என்றும், C "திண்ணம் நாரணம்'' என்றும், D "நாரணனை k_2 நன்கறிந்தேன்'' என்றும்.

பெ. அ.-a_2 (புகரை யூட்டின) என்றது தேஜஸ்ஸை ஏறிட்ட என்றபடி. b, c ப்ரதி கூலர்க்குக்கிட்ட அரியனாய் அநுகூலர்க்குஎளியனானமைக்குப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (தத் ரேத்யாதி3), c_2 1. 'ப்ரஸந்ந' என்றது சந்த்3ரனுடைய தெளிவையுடைய என்றபடி. 2. "ப்ரஸா து3ஸ்து ப்ரஸந்நதா'' என்று சந்த்3ரனுடைய தெளிவைச் சொல்லிற்றிறே. z, a, d "கதிர்'' என்று ஸூர்யகிரணங்களாய் அத்தையுடைய சந்த்3ரனைப்போலே என்று அபூ4தோபமை யாக்கி அத்தாலே ப2லிதத்தையும் அருளிச்செய்து, "கதிர்'' என்று ஸூர்யனாய் "மதி'' என்று சந்த்3ரனாய், அவர்களைப்போலேயென்று பத3ார்த்த2மாய், அத்தாலே தாத் பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாஶகமும் இத்யாதி3) e, f திருமுகமண்டலத்தைக் கதிர் மதியாகவே விவக்ஷித்து, கதிர்மதியுடையவனென்று அருளிச்செய்யாமல், உபமாநந்தன்னிலும் பே4த3ந்தோற்ற "முகத்தான்'' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவிலும் இத்யாதி3) f அவ்வளவிலும்—உபமானத்தைச் சொன்னவளவிலும். f_2 (நேர் நிற்கமாட்டாமையாலே) என்றது பூர்ணஸத்3ருஶமாக மாட்டாமையாலே என்றபடி. f_3 (உப மேயந்தன்னையே சொல்லுகிறது) என்றதுக்கு உபமாநத்தையிட்டு மறைத்துச் சொல்லாமல் உபமேயத்தைத் தானே ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

g, h, i, j இடைப்பெண்கள் க்ருஷ்ணனை ஸர்வேஶ்வரனென்று அறிய ஸம்ப4ாவனை யில்லாமையாலே இப்படி ஸம்போ3தி4க்கக் கூடுமோ? என்ன, அதுக்குப்பரிஹாரம் மூன்று வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (கோ3வர்த்த4நேத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே) i_2 (உபதே3ஶிக்

சி. அ. ணம்(தத்ர கோ3விந்த3மித்யாதி3) b, c 1. "ப்ரஸந்ந'' என்கையாலே அநுகூலர்க்குக் கிட்டலாயிருக்கும். 1. "ஆதி3த்யவர்ச்சஸம்'' என்கையாலே ப்ரதிகூலர்களுக்கு அநபி4ப4வநீய னாயிருக்கும். d "கதிர்'' என்கிற ஶப்3த3த்தாலே ப்ரகாஶத்தைச் சொல்லி, அநுகூலர்க்கு ப்ரகாஶ கரமுமாய், ஆஹ்லாத3கரமுமாயிருக்கு மென்னுதல், a, b அன்றிக்கே (ப்ரதிகூலர்க்கு) என் கிற வாக்யம் முந்தின வாக்யத்துக்கு விவரணத்வேந ப2லிதார்த்த2மாய், அதிலே ப்ரமாண மாகவுமாம். அப்போது தாத்பர்யமிரண்டு. g, h, i, j க்ருஷ்ணனை நாராயணனென்று சிறு பெண்களறிந்தபடியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கோ3வர்த்த4நோத்3த4ரணாதி3) என்று. j_2 (தமப்பன்மார்) ஆழ்வார்கள். k அவர்கள் அப்படி அருளிச்செய்வார்களோ?

கு. அ: g, h சிறுபெண்கள் நாராயணன் என்று அறிந்தபடி என்? என்ன (கோ3வர்த்த4 நோத்3த4ரணம் இத்யாதி3).

A பெரியாழ்-திரு 5—1—3, B பெரிய-திரு 1-1-1, C திருவாய் 10-5-1, D நான். திருவ 96.

l இவ்வர்த்த₂த்திலே ரிஷிகளும் 1. ''நாராயண ஶப்₃த₃மாத்ரம்'' என்றும், 2. ''ஏஷ நாராயண:ஶ்ரீமாந்'' என்றும்; ஶ்ருதியும் 3. ''நாராயண பரம்ப்₃ரஹ்ம'' என்றும் பலவிடத்திலும் l₂ சொல்லிற்று. m (நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்) n ஸர்வஸ்வாமியானவனே நம்முடைய அபேக்ஷித ஸம்வித₄ாநம் பண்ணுவான். o இத்தலை இசையாதவன்றும் தான் விடமாட்டாத வாத்ஸல்யம். அவத₄ாரணத்துக்குக் p கருத்து - q ஸமிதை₄ பாதி ஸாவித்ரி பாதியன்றிக்கே தானே சென்று தலைக்கட்டவல்லனென்கிற ஸாத₄ந நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகையிலே நோக்கு. r நாராயணத்வம் ஸர்வஸாத₄ாரணமன்றோவென்னில்: s (நமக்கே) t ''அத்தலையாலே பேறு'' என்றிருக்கிற நமக்கு என்றபடி; u அகிஞ்சநராய் அவன் கைபார்த்திருக்கிற நமக்கே என்றுமாம்.

பெ.அ. கையாலே சொல்லுகிறார்களென்னவுமாம்) என்றதுக்கு கோ₃பவ்ருத்₃த₄ர் ''நாராயணனென்று உபதே₃சிக்கும் மந்த்ரப்ரதிபாத்₃யன் க்ருஷ்ணனே'' என்றுசொல்லுகையாலே ''நாராயணனே'' என்கிறார்களென்று கருத்து. கோ₃பவ்ருத்₃த₄ர்க்கு க்ருஷ்ணன்பக்கல் பரத்வஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள் கலந்திருக்குமென்றது ப்ரமாணஸித்₃த₄மிறே. j₂ (தமப்பன்மார் சொல்லவும்) என்றது க்ருஷ்ணனை ஸர்வேஶ்வரனென்று சொல்லவும் என்றபடி. k, l₂ க்ருஷ்ணன் ஸர்வேஶ்வரனேயாகிலும், திருநாமங்கள் மற்றும் பலவுமுண்டாயிருக்க இத்திருநாமத்தை அருளிச்செய்கைக்கு ஆழ்வார் முதலானோர் ஆத₃ரித்த தென்னுமத்தை நியாமகமாகக் காட்டுகிறார் (நன்மை என்றுதொடங்கி, சொல்லிற்று என்னுமளவும்) k₂ (நன்கறிந்தேன் என்றும்) என்ற அநந்தரம் ''ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்தார்கள்'' என்று கூட்டிக்கொள்வது.

m,n,o நாராயண ஶப்₃த₃த்துக்குத் தத்புருஷ ப₃ஹுவ்ரீஹ்யர்த்த₂ங்களை உட்கொண்டு, க்ரமேண ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஸ்வாமி இத்யாதி₃ வாக்யத்தாலே) o ப₃ஹுவ்ரீஹ்யர்த்த₂மான அந்தர்யாமித்வத்துக்கு வாத்ஸல்யம் ஹேதுவென்று கண்டுகொள்வது, p (கருத்து) என்ற அநந்தரம் ''என்னென்னில்'' என்று ஶேஷம். q ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஆயிரம் ஸமிதை₄யும் ஆயிரம் ஸாவித்ரியுமாகக் கூட்டி ஒரு ப்ரத்யவாயபரிஹாராதி₃யான ப₂லத்தையுண்டாக்குமாபோலேயன்றிக்கே நிரபேக்ஷனாகவே ப₂லத்தைக்கொடுக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார் (ஸமிதை₄ இத்யாதி₃) m,r ''நமக்கே'' என்று நிரபேக்ஷனாகப் ப₂லங்கொடுக்குமென்று நிஶ்சயிக்கக் கூடுமோ? நாராயணத்வம் ஸர்வஸாத₄ாரணமன்றோ? என்னும் ஶங்கையை அநுவதி₃க்கிறார் (நாராயணத்வம் இத்யாதி₃) s,t அவனாலேதானே பேறு. வேறுரக்ஷகராரேனுமல்லவென்று அநந்யக₃திகளாயிருக்கும் நமக்கே என்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரஸ்துதஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலை இத்யாதி₃) u உபாயாந்தரஶூந்யரென்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் திருவுள்ளம் பற்றி, பரிஹாராந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சநர் இத்யாதி₃) t யத்₃வா, ஶக்தியுண்டாயிருக்க ஸ்வரூபவிருத்₃த₄மென்று உபாயாந்தர ஶூந்யரான நமக்கே என்று (அத்தலையாலே) என்ற வாக்யத்துக்குக் கருத்து. u ஶக்தியின்றிக்கே அவன்கைபார்த்திருக்கிற

சி. அ. என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நன்மைதீமைகள்) என்று. m, n, o 'நாராயணன்' என்றதுக்கு, தத்புருஷ ப₃ஹுவ்ரீஹி வ்யுத்பத்திஸித்₃த₄மான அர்த்த₂த்₃வயத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியானவனே) என்கிற வாக்யத்தாலே. t, u நமக்கே ஶக்தியுண்டாய் அவன் கைபார்த்திருத்தல், ஶக்தியின்றிக்கே அவன்கை பார்த்திருத்தல் ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யக₃தித்வமும். t (அத்தலையாலேபேறு) என்றது அநந்யஸாத்₄யமாகையாலே. u (அகிஞ்சநராய்) என்றது ஸ்வபாரதந்த்ர்யத்தாலே.

கு.அ. m, n, o 'நாராயணன்' என்றது ஸ்வாமி என்னுதல், வத்ஸலன் என்னுதல். s, t, u (நமக்கு) என்றது ஆகிஞ்சன்யமாதல், அநந்யக₃தித்வமாதல்.

v (பறைதருவான்) நாட்டுக்கு 'பறை' என்று ஒரு வ்யாஜமாய், தங்களுக்கு அபி4மதமான அடிமையையாய்த்து நினைக்கிறது. w இத்தை ஸாதி4த்துத்தருவார் ஆரென்னில் - இவர்கள் தாங்களேயிறே. A ''இற்றைப் பறை கொள்வானன்று காண்'' என்று மேலே சொன்னார்கள். x (தருவான்) y ப்ராப்தியுண்டானாலும் அவன் தரக் கொள்ளவேணு மென்னுமிடம் தோற்றுகிறது.

z (பாரோர்புகழ) a க்ருஷ்ணனையும் நம்மையும் சேரவொட்டாதவர்கள் தாங்களே கொண்டாடும்படி; b 'க்ருஷ்ணன் வேண்டும் உபகரணங்கள் கொடுக்க, பெண்கள் நோன்பிலே உபக்ரமித்தார்கள்; b2 நாடு அடங்க, அநாவ்ருஷ்டி தீர்ந்து ஸம்ருத்3த4மாய்த்து' - என்று கொண்டாடும்படி, c (படிந்து) d இந்நோன்பிலே அவகா3ஹித்து, ''நீராடப்போதுவீர்! போதுமினோ'' என்று அந்வயம். e (ஏல், ஓர்) - பாத3பூ4ரணம் (பாதத்தைப் பூரித்துக்கிடக்கிறது). f (எம்பாவாய்) எங்கள் நோன்பு என்னுதல்; எங்கள் g ச2ந்த3ஸ் என்னுதல். 1.

பெ.அ. நமக்கே என்று இரண்டாம் வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்றுமாம். v,w ''பறை'' என்ற ஶப்3த3ம் வாத்3யவிஶேஷவாசகமாயிருக்க, அடிமையைச் சொல்லுமென்னும் இவ்வர்த்த2த்துக்கு ஸாத4கம் ஏதென்று ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இத்தை இத்யாதி3) x, y நாராயணன் பக்கல் நாமே பறைகொள்வோமென்னாதே ''தருவான்'' என்று தத3தீ4நமாகச் சொல்லுகையாலே தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தி இத்யாதி3)

z, a, b பாருக்கெல்லாம் அநாவ்ருஷ்டியில்லாமையாலே வர்ஷித்தால் பாரெல்லாங் கொண்டாட ப்ரஸக்தியில்லாமையாலும், சேரவொட்டாதவர்கள் புகழ்கையே இவர்களுக்குப் பரமோத்3தே3ஶ்யமாயிருக்கையாலும் ''பாரோர்'' என்றதுக்கு- கோ3பவ்ருத்3த4பரமாக அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனையும் இத்யாதி3) c,d ''படிந்து'' என்றதுக்கு அர்த்த2ம் அருளிச்செய்துகொண்டு அந்வயங்காட்டுகிறார் (இந்நோன்பிலே இத்யாதி3)

''திங்கள்-மார்கழி, நாள்-மதிநிறைந்தநாள், ஆல்-ஆஶ்சர்யம்; பாரோர் புகழப் படிந்து-நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ; நேரிழையீரான சீர்மல்குமாய்ப் பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காளித்யாதி3, நாராயணனே நமக்கே, எம்பாவாய்-எங்கள் நோன்பைப் பின்சென்று, எங்கள் வார்த்தையைப் பின்சென்று பறைதருவான்'' என்று ப்ராதா4ந்யேந காலத்தைக் கொண்டாடுகிற பக்ஷத்திலே அந்வயம்; சிறுமீர்காள் என்னுமளவும் ப்ராப்யஸங்க்3ரஹமென்ற பக்ஷத்தில் ''நேரிழையீரான செல்வச் சிறுமீர்காள்! திங்கள்-மார்கழி. நாள் - மதி நிறைந்த நாள், ஆல், பாரோர் புகழப்படிந்து-நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ, கூர்வேல் இத்யாதி3, நாராயணனே நமக்கு-எம்பாவாய்-பறைதருவான்'' என்று அந்வயம். e இப்பக்ஷத்3வயத்திலும் ''ஏல் ஓர்'' என்றது - நிரர்த்த2காவ்யயம். g ச2ந்த3ஸ் என்றது - லக்ஷணையா வார்த்தை என்றபடி.

சி. அ. v ''பறை'' என்று நோன்புக்கங்கமான வாத்3யவிஶேஷம். w (இத்தை ஸாதி4த்துத்தருவாரார்) என்றது 'பறை' என்றால் கைங்கர்யமென்று ஸாதி4ப்பாரார் என்றபடி. z, a, b2 பாரோர்க்கு — இரண்டு தாத்பர்யம் — திருவாய்ப்பாடிமாத்ரமாதல், பூ4மியெல்லாமென்னுதல். f, g (பாவை) ச2ந்த3ஸ்ஸு — எங்கள் நினைவு. 1.

கு.அ.— g (ச2ந்த3ஸ்) என்றது எங்கள் நினைவென்றபடி. 1.

A திருப்பாவை. 29.

ஆறுயிரப்படி — முதற்பாட்டு

1. அவ:—முதற்பாட்டில் இந்நோன்புக்கு ஒரு காலம் நேர்படுவதே! என்று காலத்தைக் கொண்டாடுகிறுர்கள். ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்3ரஹமென்றுமாம்.

வ்யா: — (மார்கழித்திங்கள்) A ''ஒழிவில் காலமெல்லாம்'' என்றும், 1. ''அநாதி3ர்ப4க3வாந் கால:'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப4க3வத்3விஷயத்தில் இவனுக்கு ஆபி4முக்2யம் பிறந்தால், பின்னை, அவன்றன்னையல்லகாணும் கொண்டாட அடுப்பது; அக்காலத்தையாய்த்து! 2. ''சைத்ர: ஸ்ரீமாநயம் மாஸ:'' என்று ஒரு ஸம்ருத்3தி4யைப் பார்த்துக் கொண்டாடிற்றிறே. 2. (சைத்ர:) அல்லாதாரிற் காட்டில் பெருமாளுக்குள்ள ப்ராத3ாந்யம்போலே மாஸங்களுக்கெல்லாம் முதலான மாஸம். 2. (ஸ்ரீமாந்) அவர் எல்லார்க்கும் ராஜாவாக ப்ராப்தராளுற்போலே, சைத்ர மாஸம் ஸர்வர்க்கும் ஸுக2கரமாகையாலே மாஸங்களுக்கெல்லாம் ராஜாவென்கிறது. 2. (அயம் மாஸ:) அபி4ஷேக மநோரத2 ஸமயத்திலே ஸந்நிஹிதமான தன்னேற்றம். அங்கு — ஶேஷி ஶேஷபூ4தரை லபி4க்கைக்குக் கொண்டாடின கொண்டாட்டம்; இங்கு — ஶேஷபூ4தர் ஶேஷியை லபி4க்கைக்குக் கொண்டாடுகிற கொண்டாட்டம். 2. (புண்ய: புஷ்பிதகாநந:) 3. ''பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ'' என்றும், 4. ''பும்ஸாம் த்3ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்'' என்றும் அவர்க்கு இரண்டாகாரமுமுண்டாளுற்போலே, இக்காலமும் பாவநமுமாய் போ4க்2யமுமாயிருக்கை. 2. (புஷ்பிதகாநந:)படைவீடுபோலே நாம் அலங்கரிக்க வேண்டாதே, தானே அலங்கரிக்கை. 2. (புஷ்பிதகாநந:) பெருமாள் பொன்முடி சூட, காடு பூமுடி சூடிற்று.

(மார்கழித்திங்கள்) 5. ''நாதிஶீதா ந க4ர்மத3ா''—என்கிற ந்யாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் அதிஶீதளமாதலின்றிக்கேயிருக்கும் மாஸம். (மார்கழித்திங்கள்) தே3வர்களுக்கு விடிகிற காலமாகையாலே வ்ரதங்களநுஷ்டி2ப்பார் தொடங்கும் காலமாயிருக்கை. (மார்கழித்திங்கள்) இம்மலட்டு மாஸங்களிலே இதுவுமொரு மாஸமேதான்! என்கிறுர்கள். இம்மாஸத்துக்கு விஶேஷமென்னென்னில்; ஸர்வேஶ்

பெ.அ. e,f,g வ்யாக்2யாநாந்தரங்களில் நிர்வஹிக்கும் ப்ரகாரம்-(ஏல்) என்றது இப்படியாகில் என்றபடி. (ஏல்) என்று - ஸம்போ3த4நமாகவுமாம். (ஓர்) பு3த்3தி4 பண்ணுங்கோளென்னுதல்; பு3த்3தி4பண்ணென்னுதல். எம்பாவாய்-எங்கள் ச2ந்த3ாநுவ்ருத்தி பண்ணியென்னுதல்; B ''தையொருதிங்க''ளில் காமஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகையாலே, பாவையென்று-அவனகமுடையாளான ரதியைச் சொல்லுதல், ''பாவாய்'' என்றதுக்கு - ச2ந்த3ாநுவ்ருத்தி அர்த்த2மானபோது ''போதுமினோ. ஏல் இப்படியாகில்: நாராயணனே! எம்பாவாய் நமக்கே பறைதருவான்; இத்தை ஒருங்கோள்-விசாரித்துக் கொள்ளுங்கோள்'' என்று அந்வயம், ரதிபரமானபோது, ''ஏல் பாவாய் ஓர்'' என்று அந்வயமாகவுமாம். அங்ஙனுமன்றிக்கே ''ஏல், ஓர். எம்பாவாய்'' என்ற பத3ங்களெல்லாம் பாத3பூரணமென்று நிர்வஹித்த கட்டளையை அநுஸந்தி4ப்பது.

1.

A திருவாய்-3-3-1 B நாச்-திரு 1-1.

வரன், விபூ₄தியில் பருப்பருத்தவற்றையெல்லாம் ''நான்'' என்கிறபோது, 1. ''மாஸாநாம் மார்க்க₃ஶீர்ஷோऽஹம்'' என்று - 'மாஸங்களில் வைத்துக்கொண்டு மார்கழி மாஸமாகிறேன் நான்' என்றருளிச்செய்தான். (மார்கழித்திங்கள்) குளிருக்கு அஞ்சி கோ₃பவ்ருத்₃த₄ர்கள் புறப்படாத காலமும், நாளுக்கு ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தம் போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே ஸத்த்வோத்தரமான காலமுமிறே. ஸாத்த்விக ப₂லமிறே தாங்களும் கணிசிக்கிறது. காலக்ருத பரிணாமமில்லாமையைக் கொண்டாடுமாபோலே, பரிணாமத்தைக் கொண்டாடுகிறார்களிறே. பரிணாமமுண்டாகவுமாம், இல்லையாகவுமாம், ப₄க₃வத₃நுப₄வத்துக்குப் புறம்பானது த்யாஜ்யமாமித்தனையிறே, இனித்தான் பர்வத பரிஸரத்திலே கிடந்ததொரு பீ₃ஜத்தோடு கடலினருகே கிடந்ததொரு பீ₃ஜத்தோடு வாசியற, பருவம் செய்யுங்காலமாய்த்து. கைங்கர்யத்துக்கு ஏகாந்தமான காலமாகையாலே, A ''ஒழிவில் காலமெல்லாம்'' என்னுமாபோலே கொண்டாடுகிறார்கள். ''அஸாத₄ாரணமான மாஸத்திலே அஸாத₄ாரண ப₂லத்தைப் பெறுவோம். ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே ஸாத்விக ப₂லத்தைப் பெறுவோம். எல்லாரும் அபி₄மதம் பெறுங்காலத்திலே நாமும் அபி₄மதம் பெறுவோம்'' என்கிறார்கள்.

(மதிநிறைந்த) மாஸம் நேர்பட்டாற்போலேயிருந்ததீ பக்ஷமும் நேர்பட்டபடி! 2. ''ஆபூர்யமாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே'' என்று மங்க₃ளகார்யம் செய்வார்க்கு விதி₄க்கிற விதி₄யும் இவர்களுக்குக் கோல்விழுக்காட்டிலே சேரவிழுந்தது. ப₄க₃வத் ப்ரவணராயிருப்பாருடைய தே₃ஹயாத்ரையை, விதி₄தானே பின்செல்லக்கடவதாயிறேயிருப்பது. 3. ''த்வதீ₃யக₃ம்பீ₄ரமநோநுஸாரிண:'' என்னக்கடவதிறே. முன்பு இருள் தேட்டமானாற்போலே, இப்போது நிலாத் தேட்டமாகிறதாய்த்து. காமுகர்க்கும் சோரர்க்கும் இருள் தேட்டமாயிருக்குமிறே. B ''நள்ளிருட்கணென்னை உய்த்திடுமின்'' என்றிறே முன்பிருப்பது. ''தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் அஞ்சவேண்டா, இருளிலே புறப்பட்டு அணைக்கலாம்'' என்கிறாள். C ''இருளன்ன மாமேனியெம்மிறை''; இருளோடே சேர்ந்திறே வடிவுதானிருப்பது. ''பி₄க்ஷுக்கள் வாசல் ஆர்த்தர் கட்டணமாய்க் கிடக்குமாபோலே, ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர் வாசல் க்ருஷ்ணனாலே புண்பட்ட பெண்கள் கட்டணமாய்க் கிடக்குமாய்க் கொள்ளீர்!'' என்று ப₄ட்டர். அப்படி நிலாவுக்கு இறுக்க வேண்டாதே ஊரிசைந்து மேலெழுத்திட்ட நாளிறே. ஒருவரையொருவர் எழுப்புகைக்கும் க்ருஷ்ண முக₂ாவலோகநத்துக்கும் நிலாவுண்டாகப் பெற்றதென்கை. க்ஷயாதி₃கள் போய்ப் பூர்ணனாகிறானிறே அவனும்; இவர்களும், 'நாமுமுளோமாய், பூர்ணைகளாக வாரிகோள்' என்கிறார்கள்.

(நன்னாள் ஆல்!) மாஸத்துக்கும் பக்ஷத்துக்கும் நாயகக் கல்போலேயிருப்பதொரு நாள் நேர்பட்டபடியென்! (நன்னாளால்!) முன்பு கழிந்தவை தியநாள்போலே! (நன்னாளால்!) நம்மை க்ருஷ்ணனோடு கிட்டவொட்டாதவர்கள்தாங்களே, க்ருஷ்ணனோடே சேருகைக்கு ப்ரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த நாளாகப் பெற்றதே! ப₄க₃வத்

A திருவாய் 3-3-1 B நாச் திரு 12-3 C பெரிய திருவ 26

விமுக₂னுய்ப்போன இவனுக்கு ப₄கவல்லாப₄முண்டான நாளிறே - நன்னாளாகிறது. அவன் A எதிர் சூழல்புக்குத் திரிய, இவன் வைமுக்₂யம் பண்ணுகை தவிர்ந்து, அவன் க்ருஷி ப₂லித்த நாளென்கை. 1. ''தாநஹம் த்₃விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராத₄மாந் க்ஷிபாமி'' என்று-'நானே இவற்றைக் குழியைக்கல்லி மணலையிடுவேன்' என்ற ஸர்வேஶ்வரனே, 2. ''த₃தா₃மி பு₃த்₃தி₄யோக₃ம் தம்'' என்னும் நாளிறே. 3. ''அத்₃ய மே ஸப₂லம் ஜந்ம ஸுப்ரபா₄தா ச மே நிஶா'' என்னுமாபோலே. 'கம்ஸன் சோறுண்டு வளர்ந்த எனக்கு விடியும் நாள் உண்டாவதே!' என்றானிறே.4.''ஸுப்ரபா₄தாத்₃ய ரஜநீ மது₄ராவாஸயோஷிதாம்'' என்று-ஸ்ரீமது₂ரையிலுள்ளார்க்கு வெளிச்செறித்தாப்போலேயும்; 4. ''ஸுப்ரபா₄தா''-திருவாய்ப்பாடியினின்றும் எழுந்தருளின போது அங்குள்ளார்க்கு அஸ்தமித்து, ஸ்ரீமது₂ரையிலுள்ளார்க்கு விடிந்ததிறே. 5. ''அஸூர்யமிவ ஸூர்யேண நிவாதமிவ வாயுநா''-அப்படைவீட்டில் கண்ணில்லாதார்க்குக் கண்ணுண்டானாற்போலேயும், ப்ராணனில்லாதார்க்கு ப்ராணனுண்டானாற் போலேயுமாய்த்து இவர்களுக்கும்.

(நன்னாள்) திருவயோத்₄யையிலுள்ளார், பெருமாளைப் பொன்முடிசூட்டி யனுப₄விக்கப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, வெறுந்தரையான நாள்போலன்றிக்கே, மீண்டுவந்து திருமுடி சூடியருளின நாள்போலே. (நன்னாள்) B ''பகல்கண்டேன்''. உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாகாநிற்கச் செய்தேயிறே B ''பகல்கண்டேன்'' என்றது. அதாகிறது — B ''நாரணனைக் கண்டேன்'' என்கை; —அஸ்தமியாத ஆதி₃த்யனைக் கண்டேன். ப்ராதே₃ஶிகனல்லாத ஆதி₃த்யனைக் கண்டேன். ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம் பண்ணினால் ஓரிரவும் ஒரு பகலுமேயுள்ளது. ப₄க₃வத்ப்ரத்யாஸத்திக்கு முன்பெல்லாம் பகல் விரவாத இரவாய், பின்பெல்லாம் இரவு விரவாத பகலாயாய்த்திருப்பது. C ''சென்றநாள் செல்லாத'' இத்யாதி. D கையார் சக்கரத்தின் முன்னாள்போலே யிறே கழிந்த நாள். மாஸத்தைக்கொண்டாடுவது, பக்ஷத்தைக்கொண்டாடுவது, நாளைக் கொண்டாடுவதாய், இதிலே இவர்களுக்குக் கிடக்கிற த்வரைவெள்ளமென்தான்! இவர்கள் ப்ராப்யருசியிருந்தபடி.

(நீராட) தோழிமார் ஒருவர்க்கொருவர் ப₄வ்யைகளாயிருந்தார்களேயாகிலும், ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄த்தைப் பார்த்தவாறே கௌ₃ரவ்யைகளாயிருப்பார்களிறே. வயிற்றிற் பிறந்தவர்களென்று பாராதே, E ''கணபுரம் கைதொழும் பிள்ளையைப் பிள்ளையென் றெண்ணப் பெறுவரே'' என்றும், F ''பெருந்தவத்தளென்றல்லாற் பேசலாமே'' என்றும், G ''நேரிழை நடந்தாள்'' என்றும் சொல்லாநின்றார்களிறே; இப்படி யாகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ''நீராட'' என்கிறது. ஆசார்யர்களை ''நம்பி'' என்கிறதும், ஸ்ரீமது₄ரகவிகள் ''நம்பி'' என்கையாலே. ப₄ட்டர்ஸ்ரீபாத₃த்தைக்கழுவித் தீர்த்த₂ம் கொள்ளும் ஆண்டாள். எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எழுந்தருளாநிற்க, பெரியநம்பி தாம் தண்டனிட்டுக் கிடந்தார்; ''நம்மை இங்ஙனே செய்தரு

A திருவாய் 2-7-6, B இர-திருவ-81. C மூன்-திருவ-17. D திருவாய் 5-1. E பெரிய திரு 8-2-9. F திருநெடு 20. G திருவாய் 6-7-9.

ளிற்று என்?'' என்று கேட்க, ''நான் ஆளவந்தாரெழுந்தருளுகிறுரென்றிருந் தேன்'' என்று அருளிச்செய்தார். இவையிறே ப₄கவத்ஸம்ப₃ந்த₄த்தையிட்டு கௌர விக்கும்படி. (நீராட) இவர்கள் தங்களுக்கு ''நீராட'' என்று நோயாசையிறே. யமுநாஜலம் ஒருத்தியுடைய விரஹாக்₃நியாலே சுவறுமே! (நீராட) தமிழர் கல வியை, ''சுனையாடல்'' என்றுய்த்துச்சொல்லுவது. க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தை யாய்த்து இவர்கள் ''நீராட'' என்கிறது. 1. ''ஏஷ ப்₃ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்₃ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத₃ம்'' என்னுமாபோலே.

அல்பப₂லமான ஸ்வர்க்கா₃நுப₄வத்துக்கு அதி₄காரார்த்த₂மாகப் பண்ண வேண்டும் தேவைகளுக்கு ஓரெல்லையில்லை; இந்த நிரவதி₄கஸம்பத்தைப் பெறு கைக்கு எவ்வளவு யோக்₃யதை வேணும்? என்னில்; (போதுவீர் போதுமினே) நாலுநாள் ஊர்வஶீகடாக்ஷம்பெற்று ஸ்வர்க்கா₃நுப₄வம்பண்ணி, பின்பு ''த்₄வம்ஸ'' என்று தள்ளுகிற இதுக்கு, கூஶ்மாண்ட₃க₃ணஹோமாதி₃கள் பண்ணவேண்டாநின் றது. 2. ''ந ச புநராவர்த்ததே'' என்று அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்துக்கு இச்சா₂ மாத்ரமே அமைவானென்? என்னில்: பெறுகிற பேற்றுக்கு ஸத்₄ருஶஸாத₄நமில்லாமை யாலே இங்கு அபி₄மதஸித்₃தி₄க்கு இச்சை₂யே வேண்டுவதென்கை. இச்சை₂ ஸர்வோபாயஸாத₄ாரணமாயிருக்குமே. ''அல்லோம்'' என்னுதாரெல்லாரும் அதி₄ காரிகள், இவ்விச்சை₂ ஸாத₄நத்தில் புகாது, சைதந்ய கார்யமத்தனை. A ''கூடுமன முடையீ''ரிறே. (போதுவீர் போதுமினே) அது அப்ராப்தவிஷயமாகையாலே அதி₄ காரிஸம்பத்தி உண்டாக்கிக்கொண்டு இழியவேணும்; இது வகுத்ததாகையாலே இச்சை₂க்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. நெடுங்காலம் இழந்ததும் இவன்பக்கல் இச் சை₂யில்லாமை. ஆகையாலே, இவனிச்சை₂யே வேண்டுவது; ஶக்தியும் ப்ராப்தியும் அத்தலையிலே பூர்ணமாகையாலே. இனி இவன் சேதநனுனவாசிக்கு இச்சை₂யே யிறேவேண்டுவது, இது இல்லையாகில், இவனுக்கு இது புருஷார்த்த₂மாகமாட்டாதிறே. க்ஷுத்₃ரவிஷயாநுப₄வத்துக்குத் தனி தேட்டமானுற்போலே, அபரிச்சி₂ந்நமான விஷயத் துக்குத் துணை தேட்டமாகையாலே ஸஹகாரிகளைச் சேர்க்கிறுர்கள். (போதுமினே) ப்ரதிகூலரையுமகப்பட, 3. ''தேந மைத்ரீ ப₄வது'' என்று ஸஹகாரிகளாம்படி திருத்த நினைக்குமவர்கள், அபி₄முக₂ரைப் பெற்ருல் விடுவர்களோ? (போதுமினே) B ''போவான்போகின்ருர்'' என்று வழிப்போக்கேயிறே பேறும். (போதுமினே) இசைந்தவர்கள் காலில் விழுகிறுர்கள். தங்கள் பேருயிருந்தபடி. எங்களை வாழ்வி யுங்கோள் என்கிறுர்கள். அவர்கள் முன்னேபோக, அந்த நடையழகு கண்டு தாங்கள் பின்னேபோகவிறே நினைக்கிறது.

(நேரிழையீர்) இவர்கள் வடிவுதானே ருசிக்கு ப்ரகாஶகமாயிருக்கும்படி. 4. ''ஸௌம்யரூப:'' என்கிறபடியே. ''நீராடப்போதுவீர்'' என்ற ப்ரஸங்க₃த் தாலே ஒருபடி ஆப₄ரணம் பூண்டாற்போலேயானபடி. C ''புனையிழை களணிவும் ஆடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நினையும் நீர்மையதன்று'' என்று

A திருப்பல் 4. B திருப்பாவை 8. C திருவாய் 8-9-5.

மாபோலே - ஆப₄ரணங்களை மாறுடிப் பூண்டிருந்தபடியாலும், பரியட்ட மாறுட்டத்தாலும், வடிவில் வேறுபாட்டாலும் இவள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரஸாத₃பாத்ரமானுளென்று தோற்றுநின்றதென்றுற்போலே, ''க்ருஷ்ணன் எப்போது அணைக்கும்'' என்று அறியாமையாலே ஒப்பித்தபடியேயிறேயிருப்பது. நேர்மையால் நினைக்கிறது - வைலக்ஷண்யத்தை; ''இழை'' என்று - ஆப₄ரணம்.

(சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) பண்டே பாலாலும் வெண்ணெயாலும் ஸம்ருத்₃த₄மாயிருக்கச்செய்தே, உப₄யவிபூ₄தியுக்தன் பிறந்த ஐஶ்வர்யமுமுண்டிறே. பஞ்சலக்ஷம் குடியையுடைத்தாய், அவர்களுக்கு த₄நமான பசு முதலான ஸம்பத்தாலே ஸம்ருத்₃த₄மாய், அதுதான் பிள்ளைகள் கால்நலத்தாலே ஒன்று இரட்டியாய், 1. ''ப்ரீதிரோத₃மஸஹிஷ்ட ஸா புரீ'' என்னும்படியிறே ஸம்பத்து மிகுந்திருக்கும்படி. (சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) இங்குத்தை *ஐஶ்வர்யத்தினுடைய வாய்க்கால் காணும் நித்யவிபூ₄தியிலைஶ்வர்யம்; கு₃ணாதி₄க்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கு ஏற்றம்; அது உள்ளது இங்கேயிறே. த₄ர்மி அதுவாகையாலே மேன்மையும் இங்கே உண்டு; நீர்மை தன்னேற்றமாம். அங்கு, தான் கும்பீடுகொண்டிருக்கும்; இங்கு, தான் கும்பிடுகிற இடமிறே. A ''தொழுகையும் இவைகண்ட அசோதை'' என்னக்கடவதிறே. இது காண்கைக்காகவிறே வைதி₃க புத்ரர்கள் வ்யாஜத்தாலே நாய்ச்சிமார் அழைத்துக் கண்டது. இங்குத்தைக்கும் அடி அவ்விருப்பென்னுமிடம் ப்ரமாணம் சொல்லக் கேட்குமித்தனையிறே; இவ்விடத்திலைஶ்வர்யம் அதிலும் விஞ்சியிருக்குமென்னுமிடம்-கண்ணாலே காணலாகிறதிறே. மநுஷ்யத்வே பரத்வமிறே இங்கு.

(ஆய்ப்பாடி) இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாத ஊர், உக்த்யாப₄ாஸங்கொண்டு / பதகம் பேசுவாரில்லை. தம்பிதிம்புக்குத் தமையன் பெருநிலைநிற்கும் ஊர். 2. ''ந ராம: பரத₂ாராந் வை சக்ஷுர்ப்₄யாமபி பஶ்யதி'' என்கிற கு₃ணங்கண்டு பின்தொடர்வாரன்றிக்கே, திம்புகண்டு மேல்விழுவாரிருக்கிற ஊர். ''இந்த்₃ரனுக்கிடும் சோற்றை மலைக்கிடுங்கோள்'' என்றால் அதுக்கு இசையும் ஊரிறே, (ஆய்ப்பாடி) 3. ''க்₄ருதவத்ய: க்ஷீரவத்ய: ப₃பூ₄வு: புத்ரஜந்மத:॥ யத₂ா ச க்ருஷ்ண உத்₃பூ₄தஸ்தத₂ாப்ரப்₄ருதி மே வ்ரஜே॥ யாவத்₃து₄க்₃த₄ம் ஸமுத்₃பூ₄தம் தாவதே₃வ க்₄ருதம் ப₄வேத்॥''. நாஸ்திகராயிருப்பார் அநுமாநத்தைக்கொண்டு ப்ரத்யக்ஷத்தை விதி₄க்கப்புக்கால் ஸம்ஶயம் வர்த்தியாதே; கண்டத்தை இல்லையாவதென்? என்று, கண்டதுக்கு மேற்பட அறியாமையாலே நாஸ்திகரில்லாத ஊர். க்ருஷ்ணன் திம்புசெய்து மூலையடியே நடக்கிலும் 'அதுவேயமையும்' என்றிருக்கும் ஊர்.

(செல்வச்சிறுமீர்காள்) ஆத்மாவுக்கு ஶ்ரீமத்தையாகிறது-ப₄க₃வத்ஸ்பர்ஶமிறே. 4. ''அந்தரிக்ஷக₃தஶ்ஶ்ரீமாந்'' என்னக்கடவதிறே. 4. [அந்தரிக்ஷக₃த: ஶ்ரீமாந்] ராவண ப₄வநத்தினின்றும் நாலடியிட்டவாறே ஶ்ரீவைஷ்ணவஶ்ரீ மாலையிட்டபடி. வலிபாதி வழக்குப்பாதி த₄ர்மம்பாதியாக, க்ருஷ்ணனாலே ஸ்பர்ஶிக்கப்பட்டிறே

A பெரு-திரு 7-8 *(பா) ஐஶ்வர்யத்தையுடையவர் கால் நலம் /(பா) பக்கம்.

பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளாருமிருப்பது. (சிறுமீர்காள்) பருவம் கழிந்திருத்தல், முரட்டாண்களாயிருத்தல் செய்யாதேயிருக்கை; அஹங்கார ஸ்பர்ஶமாதல், தே₃வதாந்தரஸ்பர்ஶமாதல் இன்றிக்கேயிருக்கை. இத்தால் சொல்லிற்றுய்த்து— அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களின்றிக்கேயிருக்கை.

(கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன்) நமக்கு அவனை நோக்கித் தருமவனைச் சொல்லுங்கோள் என்கிறார்கள். சிறியாத்தானைப்போலே பசும்புல் சாவ மிதியாதவர், பிள்ளை பிறந்தவாறே, வேலைப் புகரெழக் கடையவிட்டாராய்த்து. (கொடுந்தொழிலன்) தொட்டில் காற்கடையிலே எறும்பூரிலும் வேலைக்கொண்டு தொடராநிற்பராய்த்து. பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகையாலே அங்குத்தைக்குக் காவலுண்டென்று த₄ரிக்கிறாள். (நந்தகோபன் குமரன்) ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர் ஸந்நிதி₄யில் A கோற்கீழ்க்கன்றாய் நிற்கும்படி, நாலிரண்டு மாஸம் காடுபாய்ந்து பெண்களோடு இட்டீடு கொண்டிறே திரிவது. B (ஆற்றிலிருந்து) பிள்ளாய்! சிலர் எங்களதென்று அபி₄மானித்திருக்கும் நிலத்திலேயிருந்தோமோ? ஸர்வஸாத₄ரண ஸ்த₂லங்காணும். B (விளையாடுவோங்களை) தன்னையொழிய நாங்கள் அந்யபரைகளன்றே; தன்னிடையாட்டம் பட்டோமோ? நாங்கள் முன் தீமைசெய்தோமாகிலுமாமிறே. தன்னைக்கடைக்கண்ணால் கணிசித்தோமோ? தன்னை இங்கு இட்டெண்ணினார் இல்லைகிடீர்! B (சேற்றாலெறிந்து) பிறர் அறியாதபடி கைகளாலே ஸ்பர்ஶித்தாலாகாதோ? B(வளைதுகில் கைக்கொண்டு) இடைப்பெண்களாகையாலே ஆப₄ரணமும் பரியட்டமும் களைந்திட்டுவைத்திறே குளிப்பது; இவற்றைக் கைக்கொள்ளுமாய்த்து, B (காற்றிற்கடியனாயோடி) தொடர அகப்படாதே ஓடும்படி. தன் ஜீவனத்திலும் ஒன்றும் குறையாதே கொண்டான்; எங்கள் ஜீவநமும் ஒன்றும் குறையாமே கொண்டான். B (அகம்புக்கு) வழிபறிப்பது, அஸாத₄ரண ஸ்த₂லத்திலேயிருப்பது. B (மாற்றமும் தாராநால் இன்று முற்றும்) வார்த்தை ஏதேனும் வளையும் துகிலுமோ? 'வளையும் பரியட்டமும் தரப்பார்த்திலேன்' என்றால் ஆகாதோ? இப்படியிறே திம்பிலே கைவளர்ந்து திரியும்படி. அவர்கள் வந்து முறைப்பட்டால் "இவனையோ இவர்கள் இப்படி சொல்லுவது?" என்னும்படி விநயம் ப₄ாவித்து நிற்கும்.

(ஏரார்ந்தகண்ணி இத்யாதி₃) க்ருஷ்ணநுப₄வத்தாற் பிறந்த ஹர்ஷமடையக் கண்ணிலே காணலாயிருக்கை. நாட்டார்க்குப் புண்ய பாபங்கள் கலசியிருக்கையாலே ஒரு வைரூப்யமுண்டே கண்ணிலே; இவளுக்கு ஸர்வேஶ்வரனைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற ப₄ாக்₃யமடைய, கண்ணிலே தோற்றியிருக்கும். C "அம்பன்னகண்ணாளசோதை தன் சிங்கம்" என்னக்கடவதிறே. "பிள்ளைக்குத் தாய்வழியாகாதே *கண்" என்று பிள்ளையுறங்காவில்லிதா₃ஸர் வார்த்தை. ஒரு நாடாக 1. "ஸதா₃ ப₃ஶ்யந்தி" பண்ணி அநுப₄விக்கிற விஷயத்தை, தானே ஒரு மடைசெய்து அநுப₄விக்கிறவளுடைய கண்களிறே. (இளஞ்சிங்கம்) "சிங்கக்குருகு" என்று ஆழ்வான்வார்த்தை. "நந்தகோபன் குமரன்" என்று, தமப்பனுக்கு பவ்யனாயிருக்கும்படி சொல்லிற்று.

A நாச்-திரு 14-1. B பெரியாழ் திரு 2-10-1. C பெரிய திரு 6-8-6 * (பா) கண்

''இளஞ்சிங்கம்'' என்று தாயார்க்கு அடங்காதபடி சொல்லுகிறது. தன் களவுக்குப் பெருநிலே நின்றன்றி அவளுக்குப் பிழைக்கவொண்ணுதிருக்கை. A ''அஞ்சவுரப்பா ளசோதை'' இறே. கருத்தறிந்து தீம்பிலே கைவளரும்படி காணும் அவள் நிய மிக்கும்படி. இவள் பார்வையறிந்து பரிமாறும் ப₄ாவஜ்ஞனிறே அவனும். இவளும், அவன் A ஆணுட்டங்கண்டு ஆநந்த₃ நிர்ப்ப₄ரையாயிருக்குமாய்த்து; B ''அவ்வவ்விடம்புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கனுய்'' என்று ஒளிக்கவேண்டு வார் புகுந்தால் ஏதேனுமொரு பத₃ார்த்த₂த்தாலே மறைத்து வைக்கலாம்படியிருக்கு மாய்த்து. இங்கு § ஆண்டான் ''மந்த்ரலிங்க₃ம் தோற்றுமே சொல்லுகிறுள்காண்'' என்னுமாம். நிலவறையிலே அடையுண்ட பெண்கள்பக்கலிலே புக்கு அவர்கள் பு₄த்₄யதீ₄நமாகத் தன்னைச் சமைத்துவைக்குமாய்த்து. இவற்றையெல்லாம் முன்னிட்டு, ''இளஞ்சிங்கம்'' என்கிறுர்கள். ''சிறுமீர்காள்'' என்றுல், ''இளஞ் சிங்கம்'' என்னவேண்டாவோ? C ''நந்தகோபாலா எழுந்திராய்'' என்கைக்கும் C ''அசோதாயறிவுறுய்'' என்கைக்கும் அடியிருக்கிறபடி.

(கார்மேனி) தாயும் தமப்பனும் ஒளித்துவைத்தாலும் விடவொண்ணுத வடி வழகு. இவர்கள் விடாய் தீரும்படியான வடிவு. 1. ''மேக₄ஶ்யாமம் மஹா பா₃ஹும்'' என்கிறபடியே - வ்ரதகர்ஶிதைகளான பெண்கள் விடாய் தீர்க்கும் குளிர்ந்த வடிவழகிருக்கிறபடி. (செங்கண்) வாத்ஸல்யத்தைத் தெரிவிக்கிற கண்கள். ஒரு மேக₄த்திலே இரண்டு தாமரை பூத்தாப்போலேயிருக்கை. இராத்திருநாள் ஸேவித்தார் கண்போலேயிருக்கை. இவர்களிலும் இழவு தன்னதென்னுமிடம் கண்ணிலே தோற்றவிருக்கும். 2. ''ஊர்த்₄வம் மாஸாந்ந ஜீவிஷ்யே'' என்னில், இத்தலே 3. ''ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி'' என்றிருக்குமவனிறே. (கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்) 4. ''தத்ர கோ₃விந்த₃மாஸீநம் ப்ரஸந்நாதி₃த்யவர்ச்சஸம்''—சந்த்₃ரன் தண்ணளியிலே ஆதித்யன்புகரை ஊட்டினுற்போலேயிருக்கை. (முகத்தான்) என்று-உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறுர்கள். உபமேயத்தைக் காணுமளவுமிறே அது நிற்பது. ஆனுலும் அநுப₄விப்பார்க்கு ஒரு துறையிட்டுக்கொண்டு இழிய வேணுமே.

(நாராயணனே) வடிவழகைக் கண்டு வேறெரு விஷயத்தைப் பற்றிற்றுக வேண்டாதே, ப்ராப்த விஷயமாயிருக்கை. உகந்த விஷயமே வகுத்த விஷயமாகை. அவனுலும் தன்னையநுப₄விக்கத் தாரேன் என்னவொண்ணுதுகாணும்! இத்தலே வைமுக்₂யம் பண்ணினவன்றும் தான் ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணிப்போருமவன். நாராயணுநுவாக ஸித்₃த₄மான வஸ்து, இடைச்சிகளுக்குங்கூட ஸுலப₄மானபடி. இந்நோன்பிலே அதி₄கரிப்பார்க்கு மந்த்ரமிது என்கிறது. இவ்வளவேயுமன்று. தமப்பன்மார் சொல்லக்கேட்டிருப்பர்களே—D ''நன்மை திமைகளொன்றுமறியேன் நாரணுவென்னுமித்தனையல்லால்'' என்று. 5. ''நாராயணஶப்₃தமாத்ரம்'' என்றும், 6. ''நாராயண பரம்ப்₃ரஹ்ம'' என்றும். (நமக்கே) அத்திருநாமத்திற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வ விஷயமாகவன்று; ஸம்ப₃ந்த₄ ஜ்ஞாநமுடைய நமக்கே.

A நாச்-திரு 3-9. B பெரியாழ் திரு 3-2-5. C திருப்பாவை 17. D பெரியாழ் திரு 5-1-3. § (பா) ''ஆண்டாள் மந்த்ரலிங்க₃ம் தோற்றுமே சொல்லுகிறுள்காண்'' என்றுமாம்.

ஸ்வரக்ஷணத்தில் அந்வயமில்லாத நமக்கு. ''நாராயணனே'' என்கிறவிடத்தில் அவத₄ாரணம், உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகிறது; இதில் அவத₄ாரணம், ப்ராப்தாவினுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை அறிவிக்கிறது. அவனுக்கு உபாயப₄ாவம் ஸ்வரூபாந்தர்க்க₃தம். அத்தலையில் நிறைவாலும் அவனே உபாயம், இத்தலையில் குறைவாலும் அவனே உபாயம். 1.''ப₃லிபு₄ஜி ஶிஶுபாலே தாத்₃ருகா₃க₃ஸ்கரே வா கு₃ணலவஸஹவாஸாத் த்வத்க்ஷமா ஸங்குசந்தீ''. போக்கற்றவனுக்குத் திறந்துகிடந்த வாசலிலே புகவேணும்; வைகிறவனுக்கும் பேர்சொல்லி வையவேணும். இத்தனையிறே காகமும் சிசுபாலனும் செய்தது: இத்தனையாலும் விஷயீகரித்தானிறே இருவரையும்; இக்கைம்முதலும் இல்லையென்கிறார்கள் — (நமக்கே) என்கிறவித்தால். (பறைதருவான்) A ''உக்கமும் தட்டொளியும்'' என்று நாட்டுக்கு ஒரு பேர் சொல்லி, கிட்டினவாறே B ''உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்'' என்றுநின்றார்களிறே. B''இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண்'' என்கையாலே யாவதா₃த்மப₄ாவியான அடிமையை நினைக்கிறது. C ''பாடிப்பறை கொண்டு'' என்றத்தையும் நிஷேதி₄த்துக்கொண்டு B''இற்றைப்பறைகொள்வானன்று காண்'' என்றத்தையும் நினைக்கிறது.

(பாரோர்புகழ) இசையாதவர்களும் கொண்டாடும்படி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாருடைய யாத்ரையை, ஸ்வரூபஜ்ஞானமில்லாதார் நிந்தி₃ப்பர்கள்; அது வேண்டாவிறே இவர்களுக்கு, வர்ஷமுண்டாகையாலே. ''படிந்து நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ'' என்று அந்வயம். (ஏலோரெம்பாவாய்) ஏல்-இப்படியாகில் என்றபடி. 'ஏல்' என்றது ஸம்போ₃த₄நை. (ஓர்) பு₃த்₃தி₄பண்ணு. ''எம்பாவாய்'' என்றது — 'எங்கள் ச₂ந்த₃ஸ்ஸைப் பின்சென்று' என்றபடி. அன்றிக்கே, பாத₃பூரணமான அவ்யயமாகவுமாம். ''எம்பாவாய்'' என்றது - மேல் காமஸமாஶ்ரயணமாகையாலே, ''பாவாய்'' என்று - ரதியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். எங்கள் ச₂ந்த₃ாநுவ்ருத்தியைப் பண்ணு என்னவுமாம். 'ச வை து ஹி'க்கள்போலே, பாத₃த்தைப் பூரித்துக் கிடக்கிறதென்று சொல்லுகிறது.

காலத்தைக் கொண்டாடி, ப₂லத்தைச்சொல்லி, அதி₄காரிகளைச்சொல்லி, இது கேட்டபின்பு அவர்களுக்குப் பிறந்த பௌஷ்கல்யத்தைச் சொல்லி, ''க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஏகாந்தமான ஊரிலே பிறக்கப்பெற்ற நீங்களும் சிலரே!'' என்று, ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர்க்கும் யசோதைப்பிராட்டிக்கும் ப₄வ்யனாகையாலே இழக்கவேண்டாவென்று, அவர்கள் ஒளித்தாலும் விடவொண்ணாதபடியான வடிவழகைச்சொல்லி, விருபனானாலும் விடவொண்ணாதபடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லி, உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, ஆகிஞ்சந்யத்தில் நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லி, உகவாதாரும் உகந்து கொண்டாடும்படி சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். 1.

A திருப்பாவை 20. B திருப்பாவை 29. C திருப்பாவை 27.

ஈராயிரப்படி—முதற்பாட்டு

1. அவ:— முதற்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம்:- "ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டும் நாராயணனே" என்று அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(மார்கழித்திங்கள்) க்ருஷ்ணனோடே தங்களைக் கூட்டின காலத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். 1."க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்று நிலைநின்ற தர்மத்தைப் பற்றுகிற காலம். மழைவிழுந்து ஹ்ருதயம் குளிர்ந்து ஸத்வோத்தரமான காலம். மலையினுச்சியில் கிடந்த ஸஸ்யங்களும், நிலத்தில் கிடந்த ஸஸ்யங்களும் ஒக்கப் பருவம்செய்யும் காலம். 2. "சைத்ர: ஸ்ரீமாநயம் மாஸ:" என்று பெருமாளை அனுபவிக்க வந்தவர்கள் சைத்ரமாஸத்தைக் கொண்டாடினாற்போலே மார்கழி மாஸத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். (மார்கழித்திங்கள்) 3."மாஸாநாம் மார்க்கஶீர்ஷோऽஹம்" என்று எம்பெருமானும் அபிமானித்த மாஸமாகையாலே வைஷ்ணவமாஸம்.

(மதிநிறைந்த) 4."ஆபூர்யமாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே" என்று பூர்வபக்ஷமுமாகப் பெற்றது. (மதிநிறைந்த) பஞ்சலக்ஷம்குடியில் சந்த்ரர்களும் திரண்ட நாள். A"திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையா"ரிறே. (மதிநிறைந்த நன்னாள்) 5."அத்ய மே ஸபலம் ஜந்ம ஸுப்ரபாதா ச மே நிஶா" என்று கம்ஸ ஸம்பந்தத்தாலே "விடிவு காணப்புகாநின்றோமே?" என்றிருந்த அக்ரூரனுக்கு விடிந்தாற்போலே விடிந்த நாள். (நன்னாளால்) ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்த நாள்.

(நீராட) அவனைப் பிரிந்த காலமாகையாலே ஶீத காலமே கோடைகாலமாய், விரஹதாபமாறக் குளிக்கை. எம்மடுவிலேதான் இவர்கள் நீராடுகிறதென்னில்: B "தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடத்"திலேயிறே. தங்கள் குணசேஷ்டிதங்களாலே வயிரவுருக்காக உருக்கிவைத்தார்களாகக் கொள்ளீர் க்ருஷ்ணனை. (நீராட) என்றது—மாறிமாறித் தங்கள் மெல்லிய தோளிலே அவன் தோயவும், இவர்கள் அவன் மார்பிலே தோயவுமிறே. அதாவது C "அப்பன் திருவருள் மூழ்கினள்" இறே. (போதுவீர்) இச்சாமாத்ரமே அதிகாரம். (போதுவீர் போதுமினோ) அம்மடுவிலிறங்கும்போது தனி இறங்கவொண்ணாதாய்க் கொள்ளீர். 6. "ஏக: ஸ்வாது ந புஞ்ஜீத" என்று — நல்லது கண்டால் தனி புஜிக்குமவர்களன்றிறே. (போதுவீர் போதுமினோ) போருகைதானே ப்ரயோஜனம். D "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்காண"இறே. அவ்விஷயத்துக்குத் தனி வர்த்தகமானவோபாதி இவ்விஷயத்துக்குத் திரள் வர்த்தகம். E "தொண்டீர் எல்லீரும் வாரீர்"இறே. (நேரிழையீர்) மார்கழி நீராடவென்று நினைப்பிட்ட பின்பு பெண்களுடம்பிலே பிறந்த செவ்வி. F"உருவுடையார்" என்றபடி வடிவழகமைந்திருக்கிறது. ப்ரதிபத்தியை ஆபரணமாகவுடையார்.

(சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) கண்டவிடமெங்கும் க்ருஷ்ணன் தீம்புகளும் அவன் வார்த்தைகளுமாய்ச் செல்லுகை. 7."கோவிந்த, தாமோதர மாதவேதி". (செல்வச்

A திருப்பாவை 30. B திருவாய் 10-1.8. C திருவாய் 8-9-5. D நான்-திருவ 39. E திருவாய் 5-2-3. F நாச்-திரு 1-6.

சிறுமீர்காள்) பெண்களுக்கு ஸ்ரீமத்தையாவது 1. "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்று இளையபெருமாளைப் போலேயிருக்கை. (சிறுமீர்காள்) A "மறந்தும் புறந் தொழாமாந்தர்".

(கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்) நம் அபேக்ஷிதம் செய்து தலைக்கட்டுவானொருவன்; (கூர்வேல்) பெரியாழ்வார் மகளிறே; அங்குத்தைக்குக் காவலுண்டென்று த₄ரித்திருக்கிறாள். பிள்ளை பிறந்தவாறே வேலைக்கடையவிட்டான். B 'மாணிக்கமே என் மணியே'யிறே. இதுடையவர்கள் காலிலேயிறே லோகமாகக் குனிவது. (நந்தகோபன்) 2."நந்த₃ாமி பஶ்யந்நபி த₃ர்ஶநேந ப₄வாமி த்₃ருஷ்ட்வா ச புனர்யுவேவ" 3. "யுவேவ வஸுதே₃வோபூ₄த் விஹாயாப்₄யாக₃தாம் ஜராம்"-பிள்ளையைக் கண்ட ப்ரீதியாலே ஆநந்த₃த்தை உடையவனாகவுமாம், நரைதிரை மாறி இளகிப்பதித்தபடி என்றுமாம். (குமரன்) சக்ரவர்த்தித் திருமகன் போலே விநயம் ப₄ாவித்திருப்பன்.

(ஏரார்ந்த கண்ணி) 4. "ஸத₃ா பஶ்யந்தி" என்று பிள்ளையைக் காண்கைக்குத் திறந்திடுவாசலாக நிலைக்கதவைப் பிடுங்கிப்பொகட்ட கண்கள். தமப்பனார் கையிலே வேலொன்றுங்கொண்டு நோக்கும். C "அம்பன்னகண்ணாள் அசோதை" ஆகையாலே இவள் முகத்திலே அம்பிரண்டுகொண்டு நோக்கும். (அசோதை) D "அஞ்சவுரப்பாள்அசோதை ஆணாடவிட்டிட்டிருக்கும்". அநுமதி பண்ணி நாட்டுக்கும் யஶஸ்ஸைக் கொடுக்கவல்லள். (இளஞ்சிங்கம்) அவனுக்குக் குமரன், இவளுக்கு இளஞ்சிங்கம். ஒருத்தரும் முடிசூட்டவேண்டா அதுக்கு, தானே ம்ருகே₃ந்த்₃ரமிறே. கம்ஸனை முடியச்செய்யவல்ல மிடுக்குண்டாகை.

(கார்மேனி) நம்முடைய விடாயெல்லாம் தீரும்படியான அழகியதிருமேனி. (கார்மேனி) ஆஶ்சர்யமான திருமேனி. 5. "நீலமேக₄நிப₄மஞ்ஜநபுஞ்ஜஶ்யாமகுந்தளம்" என்று ஆழ்வான்அருளிச்செய்தபடியே இருந்த திருமேனி. அவர்கள் நீராடப் புக்கவாறே பின்பு அவனுடம்பிலே இட்ட செவ்வி. (செங்கண்) நம்பக்கல் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே குதறிச் சிவந்தகண்கள். அஞ்ஜனகி₃ரியில் இரண்டு தாமரைப்பொய்கைபோலே. (கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்) தங்களாபத்துத்தீர அவனைக் கண்டால் நகடு கழற்றின சந்த்₃ரனைப்போலே இவர்களைக் கண்ட பின்பு அவன் முகம் குளிர்ந்தபடி. (கதிர்மதியம்) இவன் முகம் வெய்யிலிலே நிலவை ஊட்டினாற்போலேயிருக்கை; 6. "சந்த்₃ரபா₄ஸ்கரவர்ச்சஸம்" E "முளைக் கதிரை" என்று சொல்லும்படியிருக்கை. ஆஶ்ரிதர்க்கு நிலவுபோலே; அநாஶ்ரிதர்க்கு வெய்யில்போலே. ஆஶ்ரிதர்க்குப் F புனலுரு; அநாஶ்ரிதர்க்கு F அனலுரு வாய் இருக்கும். ஆஶ்ரிதர்க்குச் சந்த்₃ரன்; அநாஶ்ரிதர்க்கு ஆதி₃த்யன். (போல் முகத்தான்) நகட்டுச் சந்த்₃ரனும் கார்கால ஆதி₃த்யனும் போலல்லன். அம் முகத்தையுடையவனென்னுமத்தனை. G "என்மகன்முகம் நேரொவ்வாய்" என்றும், 7. "சந்த்₃ரகாந்தாநநம் ராமம்" என்றும் சொல்லுமாபோலே.

A நான்-திருவ 68. B பெரியாழ் திரு 2-4-9 C பெரிய திரு 6-8-6 D நாச்-திரு 3-9 E திருநெடு 14 F திருநெடு 1 G. பெரியாழ் திரு 1-4-3.

(நாராயணனே) கோ₃வர்த்த₄நோத்த₃ரணாதி₃களாலே அப₃லைகளான பெண்களுக்குங்கூடத் தெரியும்படி ஈஶ்வரத்வம் இரு பொறியிட்டுக்கொண்டு போருகையாலே இத்திருநாமத்தைச் சொல்லிற்று.

1. "ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: I
நாக₃பர்யங்கம் உத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மது₄ராம் புரீம் II"

என்றார்களிறே. ஸமிதை₄பாதிஸாவித்ரிபாதியாகையன்றிக்கே அவன்தானே செய்யக்கடவனென்கிறது "நாராயணனே" என்ற அவதா₄ரணை. (நமக்கே) அகிஞ்சனரான நமக்கு. A"வெறிதே அருள் செய்வர்" என்றிருந்த நமக்கு. ஸ்வயத்நஸாத்₄யன் என்றிராத நமக்கு. (பறை தருவான்) நோன்புக்கு உபகரணங்களைப் பறையென்கிறது. அவனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம் அவர்களுக்குப்பறை, நமக்குக் கைங்கர்யம். இது இடைச்சிகள் துடைப்பேச்சு. ஸகோ₃த்ரிகளறியுமத்தனை.

(பாரோர் புகழ) நன்மை தீமையறியாதார் புகழ. க்ருஷ்ணனையும் தங்களையும் சேரவொட்டாத இடையரும் இடைச்சிகளும் கொண்டாடும்படி, அநுகூலர் கொண்டாட, ப்ரதிகூலரும் கொண்டாட, இந்த ரஸமறியார்களாகிலும் நாமும் க்ருஷ்ணனும் சேர்ந்த சேர்த்தி கண்டு நாடு புகழ. (படிந்து) அபி₄நிவேஶித்து முன்பு சொன்ன மடுவிலே அவகா₃ஹித்து. [படிந்து—நீராடப் போருங்கோள்] என்று கீழோடே அந்வயம். (ஏலோரெம்பாவாய்) இது பாத₃பூரணார்த்த₂மான அவ்யயம். ஏல்—கேள், ஓர்—இத்தை அறுதியிட்டுக்கொள், எம்பாவாய்—எம் பிள்ளாய்; நோன்புக்குச் ச₂ந்த₃ஸ்ஸென்றுமாம். 1.

நாலாயிரப்படி—முதற்பாட்டு

அவ:— முதற்பாட்டு, ப்ரப₃ந்த₄தாத்பர்யமான ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்₃ரஹம். காலத்தைக் கொண்டாடுகிறதென்றும் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா:—(மார்கழி) B"ஒழிவில்காலம்" என்றும், 2."அநாதி₃ர் ப₄க₃வாந் கால:" என்றும் காலத்தைக் கொண்டாடினாற்போலே மாஸத்தைக் கொண்டாடுகிறது. க்ஷுத்₃ர விஷயங்களில் புக்கால் 'ஸமயம் பண்ணின காலம் அறவற்றே' என்றிருக்கும். கு₃ணாதி₄க விஷயங்களில் இழிந்தார்க்கு பூ₄ஜிக்கிற விஷயத்தில் அக்காலந்தன்னைக் கொண்டாடவேண்டும்படியிருக்கும். ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் எம்பெருமானார் கேட்டருளியிருக்க, B"ஒழிவில் காலமெல்லாம் ஒழிவில்காலமெல்லாம்" என்றிங்ஙனே ஒரு நாளெல்லாம் பாடிப்பாடிக் கண்ணநீரோடே விட்டுப்போம்.

(மார்கழி) மழையின்றிக்கே இட்டபயிர் தீய்தல், வெள்ளமாய் இட்டபயிர் அழிதல் செய்யாத காலம். மலையுச்சியில் கிடந்த பீ₃ஜங்களோடு நிலத்தில் கிடந்த பீ₃ஜங்களோடு வாசியற எல்லாம் பருவம் செய்யும் காலம். (திங்கள்) ஒருநாளில்

A திருவாய் 8-7-8 B திருவாய் 3-3-1.

ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தம்போலே ஸம்வத்ஸரத்தில் ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தமென்கை; 1. "ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்₂தா₂ய சிந்தயேதா₃த்மநோ ஹிதம்" என்று வெளிறு கழிந்து நிலைநின்ற த₄ர்மத்தையிறே இவர்கள் சிந்திக்கிறது. 2. "மாஸாநாம் மார்க்க₃ஶீர்ஷோஹம்" என்று வைஷ்ணவமான மாஸம். திருவத்₄யயநம் தொடங்கும் காலமிறே. 3. "சைத்ர:ஶ்ரீமாநயம் மாஸ:". இதொரு காலமே! என்கிறது. ஜக₃த்தை யடைய வாழ்விக்கும் காலம். 3. [புண்ய:] புண்யமும் தானே. அதாவது அவனை அழைத்துத் தரும் காலம், 3. [புஷ்பிதகாநந:] படைவீடுபோலே நாம் விதானிக்க வேண்டா, தானே அலங்கரித்தது. வ்யதிரேகத்தில் 4. "அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" இறே. அன்றிக்கே பா₃த₄கரான இடையர் உறங்கும் காலமென்றுமாம். 'ஸந்த்₄யை தப்பிற்று' என்று ப்₃ராஹ்மணரைப்போலே அகரணே ப்ரத்யவாயமில்லாமையாலே உணரார்கள்.

(மதிநிறைந்த) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் சேரவேணுமென்று நினைப்பிட்ட நாளாகையாலே, A "நள்ளிருட்கணென்னையுய்த்திடுமின்" என்று இருள் தேடவேண்டாக்காலமென்கை. B "இருளன்னமா மேனி" என்று போலியான இருள் தேட வேண்டா; அவனைக்காணப் பெறுகையாலே நிலவுக்கு இருய்க்க வேண்டாக்காலம். பெண்களுக்கு முகங்கண்டு வாழலாம் காலம். திங்கள் முகங்கள் திரண்டகாலம். C திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையாரிறே. ஜ்ஞானப₃லம் பூர்ணமான காலம். D "முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானுய்".

(நன்னாள்) 5." தாநஹம் த்₃விஷத: க்ரூராந்" என்று இவற்றின் அபராத₄த்தை நினைத்து, பெற்ற தாய் பசலையற்றிருக்குமாபோலே, குழியைக்கல்லி மண்ணை யிட்டு அமுக்குவேனென்னுமது தவிர்ந்து, 6. "த₃தா₃மி பு₃த்₃தி₄யோக₃ம் தம்" என்றும், 7. "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூ₄தஸ்து" என்றும் இரங்கப்பண்ணும் நாள். ஊராரிசைந்து மேலெழுத்திட்ட நாள். 8."வத்₄யதாம்" என்ற மஹாராஜர் 9."அஸ்மாபி₄ஸ்துல்யோ ப₄வது" என்றுப்போலே அநாதி₃காலம் பண்ணிப் போந்த விபரீதருசி தவிர்ந்த நாள்: து₃ர்லப₄மான ப₄க₃வத்₃ருசி பிறந்த நாள். 10. "கதா₃ நுவஹம் ஸமேஷ்யாமி" என்று அவனுமுகக்கும் நாள். 11."ஸுப்ரப₄தா ச மே நிஶா"—கம்ஸன் சோறுண்டு திரிந்த எனக்கு ஒரு நல்விடிவுண்டாகப்புகாநின்றதோ?' என்றிருந்தேன். இப்படியிருந்த எனக்கு ஒருகாலம் அஸ்தமியாதபடி விடிந்தது. 12. "ஸுப்ரப₄தாத்₃ய ரஜநீ மது₄ராவாஸ யோஷிதாம்"—வில்விழவினன்று ஶ்ரீமது₄ரையில் பெண்பிள்ளைகளுக்கு விடிந்தாற் போலே. E"பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்"-இதுக்கு முன்பெல்லாம் ராத்ரியாயிருந்தபடி; உறங்காத என்னையும் கண்டேன். அஸ்தமியாத ஆதி₃த்யனையும் கண்டேன். பா₃ஹ்யமான விடிவன்றிக்கே, ஆந்தரமான விடிவு. நாராயண த₃ர்ஶநம்.

(நீராட) அவனைப் பிரிந்த நாளாகையாலே ஶீதகாலமே கோடையாய்த்து அவ் விரஹதாபம் தீர எம்மடுவிலேயோ இவர்கள் ஆடப்புகுகிறது?-F "தயரதன் பெற்ற மரகதமணித்தடம்" G "மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தாய்" 13. "ஏஷ ப்₃ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்₃ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத₃ம்"—நீராட்டுமவன் முன்னே சமைந்து நின்றான்; ஆடுவாரையிறே அழைக்க வேண்டுவது. ருசி பிறந்தபின்பு அவ்வருகுள்ள ப்ராப்ய

A நாச்-திரு 12-3 B பெரிய திருவ 26 C திருப்பாவை 30 D திருநெடு 1 E இர. திருவ 81 F திருவாய் 10-1-8 G திருநெடு 13.

தே₃ஶமும், அர்ச்சிராதி₃க₃தி₃சிந்தையும், ததீ₃யரையுமவனையுமனுப₄விக்கையும் காலமுமடைய ப்ராப்யத்திலே புகுமத்தனை. (நீராட) தம் மகளை நீராட்டினாலும் ஆழ்வாரென்னவேண்டுமாப்போலே, ப₄க₃வத்₃விஷயத்துக்கு அண்ணியாரைத் தோழிமாரென்றும் ஶிஷ்யர்களென்றுமில்லை, பூஜ்யராகக் கொண்டாடவேணுமென்கை. இதுக்கு ஒரு ஶிஷ்டாசாரமுண்டு. ஆண்டாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தைக் கழுவித் தீர்த்த₂ம் கொள்ளும். (நீராட) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறி முழுக்கிட. (போதுவீர்) இச்சையே அதி₄காரமென்கை, திருவேங்கட யாத்ரை போலே நீராடப் போகையே உத்₃தே₃ஶ்யம்.

(போதுமினோ) அவர்களிரந்தார்களல்லர்; தன் செல்லாமையாலே இரக்கிறாள். க்ஷுத்₃ர விஷயங்களுக்குத் தனியல்லது ஆகாதாப்போலே, இவ்விஷயத்துக்குத் திரளல்லது ஆகாது. இவ்விஷயத்தில் இச்சா₂மாத்ரமமைகிறபடி எங்ஙனே புறம்புள்ளவற்றுக்குப் பெருநெறிகள் செல்லாநிற்க? என்னில்; இங்கு அபரிச்சே₂த்₃யமான விஷயமாகையாலும், தானே உபாயமாகையாலும், சேதனனை வாசிக்கு இச்சா₂ மாத்ரம் அமைந்தது. (போதுமினோ) அவர்கள் முன்னே போகத் தான் பின்னே போக நினைக்கிறாள். அவர்கள் போக இசைவர்களோ? என்னில்; ஸ்ரீ ப₄ரதாழ்வானைப் போலே 'இவளுக்கு ப்ரியம்' என்றவாறே அத்தையுமிசைவர்கள். போகாதேயிருந்தால் ஆற்றலாமாகில் தவிருங்கோள். (நீராட) க்ருஷ்ணனும் தாங்களும் மாறிமாறி முழுகக் கூப்பிட, ஈடுபாட்டாலே அவர்களெழுந்திருக்க க்ஷமரல்லர்கள்; தன் செல்லாமை இவளிரக்கிறாள். ப்ரதிகூலரையுமகப்பட. **1:"தேந மைத்ரீ ப₄வது தே"** என்னக்கடவர்களுக்கு அநுகூலரையொழியச் செல்லுமோ? (நேரிழையீர்) அவனோடு கலந்தார்க்கிறே அவனோடு கலக்கவேணுமென்று ஆற்றுமைமிகுவது. **A**"புனையிழைகளணிவும்" ஆப₄ரணங்களடைய மாறுடியிருக்கை. **2. "ஸௌம்யரூப:"**. பெருநாளை, **B**"கையார் சக்கரம்", என்றால் ஊர் புதுக்கணித்திருக்குமாபோலே, 'மார்கழிநீராட' என்ன, இவர்கள் புதுக்கணித்தபடி. ப₄ாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ஒருபடி பூண்டாப்போலேயிருக்கும். 'க்ருஷ்ணன் எப்போது பார்க்குமோ' என்று எப்போதுமிருந்து கோலம் செய்வர்கள்.

(சீமல்குமாய்ப்பாடி) பரமபத₃த்திலும் திருவயோத்₄யையிலும் திருவாய்ப்பாடி ஸம்பத்து மிக்கிருக்கை. உழக்கிலே பதக்கிட்டாப்போலே திருவாய்ப்பாடியில் ஐஶ்வர்யம் பெருத்தபடி; எங்ஙனேயென்னில்: **3.ப்ரீதிரோத₄மஸஹிஷ்ட ஸா புரீ ஸ்த்ரீவ காந்தபரிபோ₄க₃மாயதம்"** என்கிறபடியே. (சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) பிள்ளைகள் கால்நலத்தாலே நாழிப்பால் நாழிநெய் போருகை. சீர்மல்குகையாவது – ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்கள் மாறுதே சேரக்கிடக்கை என்றுமாம். அதாகிறது ஊரடைய க்ருஷ்ணன் தீம்பும் அவன் வார்த்தையுமாய்க் கிடக்கை. (ஆய்ப்பாடி) இக்காலத்துக்கு ஒரூர் நேர்படுவதே! என்கிறாள்; திருவயோத்₄யைபோலே வஸிஷ்ட்₂ாதி₃கள் புகுந்து நியமியாதே அநாசாரமான ஊர். பட்டர் திருப்பாவை அருளிச்செய்யாநிற்க, பூணூல் சாத்தாதொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வர, 'கூசாதே உள்ளே புகுவீர், இவ்விடம் திருவாய்ப்பாடியாய்க்காணும் செல்லுகிறது' என்று அருளிச்செய்தார்.

(செல்வம்) **4. "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:"** நாடெல்லாம் தன்னைப்போலே வாழும்படி வாழப்பிறந்த ப₄ாக்₃யவான். **5. "அந்தரிக்ஷக₃த: ஸ்ரீமாந்"** ராவண ஸம்ப₃ந்த₄மற்ற

A திருவாய் 8-9-5. **B** திருவாய் 5-1.

போதே ஸ்வாப₄ாவிகமான வைஷ்ணவஸ்ரீ வந்து மாலையிட்டபடி: 1. "ஸது நாக₃வர: ஸ்ரீமாந்" என்று தன் செயலிலே கைவிட்டு அவன் செயலே செயலாக அத்₄யவஸித்த பின்பு ஸ்ரீ கஜேந்த்₃ராழ்வானை 'ஸ்ரீமான்' என்றாப்போலே. ராவணஸம்ப₃ந்த₄மற்றவோ பாதியாய்த்து ஸ்வாதந்த்ர்யமறுகையும். அவனுக்கு அந்யஶேஷத்வமேயாய் ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றியே யிருந்தது; இவனுக்கு அந்யஶேஷத்வமின்றியே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டாயிருந்தது. இருவர்க்கும் இரண்டும் அற்றவாறே லக்ஷ்மி ப்ராபித்தாற்போலே. (செல்வம்) வலிபாதி வழக்குபாதி த₄ர்மம்பாதியாக க்ருஷ்ணனாலே எச்சில்படுகை என்னவுமாம். த₄ர்மமாவது-ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே மனிச்சு கலக்கும்படி. வழக்கு-மைத்துனமை கொண்டு கலக்கும்படி. வலியாவது — தன் செல்லாமைகொண்டு மேல்விழும்படி. (சிறுமீர்காள்) ஆண்களைக் கண்டால் 'நான், என்னது' என்றிருப்பாரைக் கண்டாற்போலே காணும். பருவம் கழிந்த பெண்களைக் கண்டால், தே₃வதாந்தரப₄ஜநம் பண்ணினாரைக் கண்டாற்போலே காணும், ப₃ாலைகளைக் கண்டால் உகக்கும்; அதுவென்? என்றால், ப₄ர்த்தாவுக்கு ஸ்நேஹியாத ப₃ாலை, அறிந்தவாறே ப₄ர்த்தாவுக்கு ஸ்நேஹிக்கும். ப₄ர்த்ரந்தர பரிக்₃ரஹம் பண்ணினவர்கள் ப₄ர்த்தாவுக்காகாதே. (சிறுமீர்காள்) அவனுக்கு ஸத்₃ருஶமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வமுடையராகை.

'எங்களை நீர் இங்ஙனே கொண்டாடுகிறதென்? நமக்கு இந்நோன்பு தலைக்கட்டித் தருவாரார்' என்ன, (நந்தகோபன் குமரன்) என்கிறார்கள். அவன் நமக்குச் செய்யுமோ? என்ன, குடிப்பிறந்தவனன்றோ வென்கிறாள். (கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன்) சக்ரவர்த்தி வில்பிடிக்க, பிள்ளைகள் வில்பிடித்தாப்போலே: இக்குடிக்கு வேலே ஆயுத₄ம். பிள்ளையைச் சொல்லுமிடத்திலே A "நின் கையில் வேல்போற்றி" என்றிறே சொல்லுவது. (கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்) சிறியாத்தானைப்போலே பசும்புல் சாவ மிதியாத ஸ்ரீ நந்த₃கோ₃பர், தெளியக்கடைந்த வேலைக்கொண்டு பிள்ளைகள் தொட்டிற்காற்கீழே சிற்றெறும்பு வரிலும் ஸிம்ஹத்தின் மேலே விழுமாபோலே விழுந்து கொல்வர். ஸாது₄வாய் நின்ற பசு கன்றிட்டவாறே அதின் பக்கல் வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலே முன்னீன்ற கன்றையும், புல்லிட வந்தவர்களையுமகப்படக் கொம்பிலே கொள்ளுமாபோலே படுவர். பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகையாலே அங்குத்தைக்குக் காவலுண்டென்றிருக்கிறாள். (நந்தகோபன்) B "அம்பரமே தண்ணீரே" என்று ப்ராணத₄ாரகங்களைக் கொடுக்குமவர், நம்பேரிழவுக் கிரங்கி நம் ப்ராணத₄ாரகத்தைத் தாராரோ? (நந்தகோபன்) பிள்ளையைக்கண்டு இளகிப்பதித்து உகப்பு ஒருவடிவு கொண்டாற்போலே யிருக்குமவர். (குமரன்) 'வெண்ணெய்களைக் களவுகண்டான். பெண்களைத் தீமைசெய்தான்' என்று எல்லாரும் வந்து முறைப்பட, கேட்டு, 'என் முன்னே தோற்றுங்கிடீர்' என்றிருந்தவர் முன்னே தோற்றினால் 'இவனையோ குற்றம் சொல்லுவது' என்று அவர்களைக் கோபிக்கும்படி சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே விநயம் ப₄ாவித்திருக்கும்.

(ஏரார்ந்த கண்ணி) அழகார்ந்த கண்ணையுடையவள். அவனை 2. "ஸத₃ா பஶ்யந்தி" யான கண்கள்: C "அம்பன்ன கண்ணாள்" என்னுமாபோலே ஓராளுமொரு

A திருப்பாவை 24. B திருப்பாவை 17. C பெரிய திரு 6-8-6.

நோக்குமொன்றுயிருக்கை. (அசோதை) A "அஞ்சவுரப்பாளசோதை ஆனுட விட்டிட்டிருக்கும்" என்று அவன் செய்யும் தீம்புக்கும் அவள் அநுமதி பண்ணியிருக்கும். (இளஞ் சிங்கம்) தமப்பனுர்க்கு ப₄வ்யனுய், தாயார் ஸந்நிதி₄யிலே மூலையடியே திரிகை. 'சிங்கக் குருகு' என்று பட்டர். அவர்கள் சிறுமியர், இவன் இளஞ் சிங்கம்; அநங்யார்ஹஶேஷத்வமும் சேஷித்வமும். 1. "ராக₄வோர்ஹதி வைதே₃ஹீம்" என்னுமாபோலே யிருக்கை.

(கார்மேனி) தமப்பனும் தாயாரும் ஒளித்து வைத்தாலும் களவுகண்டாகிலும் காணவேண்டியிருக்கும் விஷயம். (கார்மேனி) தாங்கள் ஆடப்போகிற தடாகம். (செங்கண் கதிர் மதியம்போல் முகத்தான்) அம்மடுவிலே பூத்த தாமரை ஓடத்தை விழவிட்டு வடிவைக் காட்டிக் குளிர நோக்கி, வாயாலே வினவும்படியை நினைக்கிறுர்கள். (செங்கண்) ஶ்ரிய:பதித்வத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்திருக்கை. (கதிர்மதியம்) நகடுகழற்றின சந்த்₃ரனைப்போலேயிருக்கை. 2. "ப்ரஸந்நாதி₃த்யவர்ச்சஸம்" சந்த்₃ரனுடைய குளிர்த்தியிலே ஆதி₃த்யனுடைய ஒளியையூட்டினுற்போலேயிருக்கை. (கதிர்மதியம்) ஆண்களுக்கு அநபி₄ப₄வநீயனுய், பெண்களுக்கு அணைக்கலாயிருக்கை. B "முளைக் கதிரை" C "விரியும் கதிரேபோல்வானை" D "செய்யதோர் ஞாயிற்றைக்காட்டி". 3."ஸௌர்யமிவோத₃யஸ்த₂ம்" பிராட்டிவடிவுக்கு (வரவுக்கு) திருவடி அருணோத₃யமானுப்போலே மார்கழி நீராட நினைத்தபோது பிறந்த செவ்வி.

(நாராயணனே) ஒட்டொட்டியாய், பெண்களை விடாதேயிருக்குமவன். இத்தனை நல்லது நமக்குக் கிடைக்குமோவென்னில், நாம் 'அல்லோம்' என்றிருக்கும் காலத்திலும் தான் 'ஆவேன்' என்றிருக்குமவன். ஆசைப்பட்ட விஷயமே வகுத்த விஷயமாயிருக்கிறபடி. (நமக்கே பறை தருவான்) உடையவனே உடமையை நிர்வஹிப்பான். எவகாரத்தாலே மிடல்வைக்க வேண்டாவென்கை. சணற்கயிறு கண்ட ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரம் போலே வேறென்று காணில் விடும். 'நமக்கே' என்றதென்? நாராயணத்வம் எல்லார்க்குமேயென்னில், அதி₄காரி நியமம் பண்ணுகிறது. ஸ்வரூபத்தில் உணர்த்தியும் ஸ்வரக்ஷணத்தில் அஶக்தியுமுடையவனுக்கே என்கிறது. அவனுலே அவனைப்பெறவிருக்குமவர்களென்றுமாம். விலக்காமையையும், அதுக்கடியான ஸம்ப₃ந்த₄த்தை உணர்ந்திருக்கையையுமுடையவர்கள் என்றுமாம். இப்படியல்லவாகில் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்க₃மாம். 4. "உபாயோபேயத்வே ததி₃ஹ தவ தத்த்வம்". (நாராயணனே) கு₃ணஹீநனுனுலும் ஸ்வரூபம் நோக்கவேணும். வழிபறிக்காரனுக்கும் பசலுக்குச் சோறிடவேணுமே; பசலுக்குச் சோறிடாதவனுக்கும் தன்வயிறு வளர்க்க வேணுமே. சேதநாசேதநங்கள் அவனுக்கு ஶரீரமிறே. (பறை தருவான்) நாட்டுக்கு நோன்பு; நமக்குப் பறை. த்₃வ்யர்த்த₂கம்.

(பாரோர் புகழ) இந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸம் அறியார்களாகிலும் இச்சேர்த்திகண்டு இனியராம்படி படுத்தும். (படிந்து) அவகா₃ஹித்து. (ஏலோர்) இப்படி அர்த்த₂ஸ்தி₂தீ. இத்தை ஒருங்கோள். (எம்பாவாய்) மேல் காமனை நோற்கையாலே அவனகமுடையாளான ரதியைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். ச₂ந்த₃ஸ்ஸை என்றும், நோன்பென்றும் அருளிச் செய்து போருவது. (ஏலோரெம்பாவாய்) என்று இரண்டவ்யயமும் பாத₃பூரணார்த்த₂மென்றுமாம். 1

A நாச்-திரு 3-9, B திரு நெடு 14. C நாச்-திரு 14-6. D திருவாய் 4-4-2.

ஶுத்₃த₄ஸத்வம் தொட்டாசார்யர் அருளிச்செய்த

ஸ்வாபதே₃ஶவ்யாக்₂யாநம் — முதற்பாட்டு

அவதாரிகை:— (மார்கழி இத்யாதி₃) இப்பாட்டில் — அதி₄காரிஸ்வரூபத்தையும், உபாயஸ்வரூபத்தையும், உ்பேயஸ்வரூபத்தையும் ஸங்க்₃ரஹித்து, இந்நோன்புக்குக் காலம் நேர்பட்டபடியைக் கொண்டாடுகிறுர்கள்.

வ்யாக்₂யாநம்:— (மார்கழி இத்யாதி₃) ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே ஸதா₃சார்யப்ரஸாத₃மடியாக ஸ்வரூப யாதா₂த்ம்ய ஜ்ஞாநம் பரிபூர்ணமாய், இச்சேதநன் ப₄க₃வத்₃விஷயீகார பாத்ர பூ₄தமான தி₃வஸத்திலே தங்களுக்கு ப₄க₃வத்கைங்கர்யத்தில் ருசிபிறந்த இன்று மங்க₃ளகார்யம் செய்யுமவர்களுக்குத் தேட்டமான காலம் தன்னடையே நேர்பட்டபடியைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்படுகிறுர்கள்.

(நீராடப்போதுவீர்) ப₄க₃வத்கைங்கர்யம் பண்ணப் போருகையிலே ருசியையுடையவர்களாய்; (நேரிழையீர்) இதுக்குத் தகுதியான ஜ்ஞாந ப₄க்தி வைராக்₃யங்களை உடையராய்; (சீர்மல்கும் இத்யாதி₃) எம்பெருமானுடைய க்ருபா க்ஷமாதி₃ கல்யாண கு₃ணங்கள் தந்தாம் விஷயங்களிலே சேர்ந்து பொங்கி, பரமபத₃த்தளவும் சென்று அலையெறியும்படி அபி₄வ்ருத்₃த₄மாகாநின்றுள்ளதாய், ஜ்ஞாந ஜந்மாக்கள் ஸாத₃ரமாக வர்த்தியாநின்றுள்ள ஊரிலே ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄முடையராய், தத₃நுப₄வபரிகரமான அபி₄நிவேஶாதிஶயத்தையுடையராய், அநந்யார்ஹரானவர்கள். (நீராட-போதுமினோ) ப₄க₃வத்கைங்கர்யம் பண்ண வாருங்கோள். ''ஆயர்'' என்னுங்காட்டில் ஜ்ஞாநஜந்மாக்களைக் காட்டுமோ? என்னில்:— லோகத்தில் ஆயர் ப₄க₃வதே₃கபரராயிருக்குமாபோலே ஜ்ஞாநஜந்ம முடையவர்களும் ப₄க₃வதே₃கபர ராகையாலே த்₃ருஷ்டாந்தவிதை₄யாகக் காட்டும்.

''சிறுமீர்காள்'' என்று - ஸ்த்ரீத்வேந நிர்த்தே₃ஶம், அநந்யார்ஹத்வத்₃யோதநார்த்த₂ம். ஶரீரஜந்மமான ஆயருக்கு ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே அந்யபரதை உண்டாகைக்கு யோக்₃யதை உண்டு; ஆகையாலே, உபாயாந்தர ஸம்ஸர்க்க₃ - யோக்₃யதாக₃ந்த₄ - ரஹிதமான விலக்ஷணஜந்மம் ஜ்ஞாநஜந்மமேயாமித்தனையல்லது அத்ரைவர்ணிக ஜந்மமன்று; அந்த ஜந்மந்தன்னிலும் சிலரை உபாயாந்தரபரராகவும் உபேயாந்தரபரராகவும் தே₃வதாந்தரபரராகவும் காணநின்றேமிறே; ஜ்ஞாநஜந்மந்தன்னில் அப்படி காண விரகில்லையிறே; ஆகையால், நம் ஆசார்யர்கள், உத்க்ருஷ்ட ஜந்மம் என்கிறது - ஜ்ஞாநஜந்மமே என்று கொள்ளவேணும்.

இப்படி நாம் கனக்கப்பாரித்துக்கொண்டு போங்காட்டில் நமக்கு அப்புருஷார்த்த₂ம் ஸித்₃தி₄க்குமோ? என்ன, (கூர்வேல் இத்யாதி₃) கூரியதாய், ஸர்வாநிஷ்டநிவர்த்தகமான மங்க₃ளாஶாஸநத்தையுடையராய்,

அல்பாமங்க₃ளஸப்ப₄ாவனையிலும் அதிஶயித மங்க₃ளாஶாஸநபரராய், ப₄க₃வல்லாப₄த்தாலே களித்து, ப₄க₃வத் விஷயத்தை அசலறியாதபடி ரக்ஷித்துக் கொண்டு போருகிற ஆசார்ய விஷயத்தில் தன்னுடைய நியாம்யதை தோற்றும்படி இருக்குமவனாய்.

''கண்'' என்று - ஜ்ஞாநமாய், அதுக்கு அழகாவது - வஸ்துவை உள்ளபடி க்₃ரஹிக்கையாய், அத்தாலே - பூர்ணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரகாஶகமாய், தன்னை அநுஸந்தி₄ப்பார்க்கு ஆபி₃ஜாத்யாதி₃ ஸகலாதிஶயப்ரத₃மான திருமந்த்ரத்திலே தன்னுடைய ஸகலகாரணத்வாத்₄யதிஶயங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்குமவனாய்; 1. ''மந்த்ரோ மாதா'' என்னக்கடவதிறே. இம்மந்த்ரந்தானும் ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ணாத்மகனான எம்பெருமானைத் தன்னுடைய க₃ர்ப்ப₄த்திலே வைத்துக்கொண்டு எல்லாரும் அறியலாம்படி ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே, இம்மந்த்ரத்தை ''மாதா'' என்னக் குறையில்லை. ஆஶ்ரித ஸகல தாப நிவர்த்தகமாய், பரமோதா₃ரமான திருமேனியையுடையனாய்; இத்தால்-உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, ''கார்மேனி'' என்று மேக₄ம்போலே த₃ர்ஶநீயமான திருமேனியையுடையவனென்று அழகைச் சொல்லுகையாலே, உபேயத்வம் சொல்லிற்றாகவுமாம். அத்திருமேனிக்குப் ப₄ரபாக₃ஶோப₄ாவஹமாய் அகவாயில் வாத்ஸல்ய ப்ரகாஶகமாயும் பரத்வப்ரகாஶகமாயுமிருந்துள்ள சிவந்த திருக்கண்மலர்களையுடையனாய். 'கார்மேனி' என்கையாலே ஸௌலப்₄ய ஸௌஶீல்யங்களும், 'செங்கண்' என்கையாலே—வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வங்களும் தோற்றுகையாலே, ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத₃க கு₃ணசதுஷ்டயமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

(கதிர்மதியம் இத்யாதி₃) ஸூர்யகிரணங்களையுடைய மதியம்போலேயிருக்கிற திருமுகமண்டலத்தை உடையனாய். இத்தால்-அநுகூலர்க்கு அணுகலாம்படி இருக்கையும் ப்ரதிகூலர்க்கு அணுகவொண்ணாதபடி இருக்கையும் தோற்றுகையாலே, அநபி₄ப₄வநீயத்வம் ஶக்திகார்யமாகையாலே ஆஶ்ரித கார்யாபாத₃க கு₃ணசதுஷ்டயமும் சொல்லிற்றாய்த்து. இப்படி ஆசார்யப₄வ்யத்வாதி₃ கு₃ணங்களையும், வாத்ஸல்யாதி₃ கு₃ணங்களையும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ கு₃ணங்களையு முடையனான நாராயணனே. (நமக்கே) ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக அவனாலே புருஷார்த்த₂மென்றிருக்கிற நமக்கே. 'நமக்கே' என்கிற விடத்தில் ஏவகாரத்தாலே உபாயாந்தரங்களையும் தன்னையும் உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு ஈஶ்வரன் த₄ர்மாநுகு₃ணமாகப் ப₂லங்கொடுப்பானத்தனையல்லது க்ருபாநுகு₃ணமாகப் ப₂ல்ங்கொடானென்னுமிடம் தோற்றுகிறது.

(பறைதருவான் இத்யாதி₃) புருஷார்த்த₂த்தைக்கொடுப்பான், ஆகையாலே பூ₄மிப்பரப்பிலுள்ள லௌகிக வைதி₃க பரமவைதி₃கரெல்லாரும் கொண்டாடும்படி இந்நோன்பிலே அவகா₄ஹித்து — நீராடப் போதுமினோ என்று அந்வயம். காமநாதி₄காரிகளுக்கு ஸாத₄நமாயும், நிஷ்காமருக்கு நித்யமாயும், ப₄க₃வத்ப்ரபந்

நர்க்குக் கைங்கர்யமாயும் போருகிற இந்நோன்பிலே ப4க3வத3நுப4வைகாந்தம் என்று அத்4யவஸித்து, ஶ்ரத்3தா4பூர்வகமாக யதா2விதா4நம் அநுஷ்டி2த்தால், லௌகிக வைதி3க பரமவைதி3கர்களுடைய கொண்டாட்டம் தன்னடையே ஸித்3தி4க்குமிறே. 1.''யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்3தோ4 மஹாபா4கோ3 மஹீயதே'' என்னக் கடவதிறே.

இப்பாட்டில், 2. ''ஏஷ ப்3ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்3ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரத3ம்'' என்கிறபடியே ''க்3ரீஷ்ம காலத்தில் ஸூர்யகிரண தப்தனு னவன் தன் தாபமாறும்படி குளிர்ந்த மடுவிலே நாமரூபவிபா4கா3நர்ஹனும்படி ப்ரவேஶிக்குமாபோலே, ஸம்ஸாரதாபார்த்தனான நான் அந்தத் தாபமாறும்படி ஸமஸ்த கல்யாணகு3ணாத்மகனான ஶ்ரீமந்நாராயணனை அவனையொழிய ப்3ருதக் ஸ்தி2த்யுபலப்3தி4யில்லாதபடி ப்ரவேஶித்து ஸ்வஸத்தையை லபி4த்தேன்'' என்று ப்3ரஹ்மாநுப4வத்துக்கு நீராட்டத்தை த்3ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகையாலே, ''நீராட'' என்று - ப்ராப்யத்தை ஸங்க்3ரஹித்தார்கள். ''நீராடப்போதுவீர்'' என்று - இப்புருஷார்த்த2த்துக்கு இதில் இச்சை2யையுடையவர்களே அதி4காரிகள் என்று அதி4காரியை ஸங்க்3ரஹித்தார்கள். ''நாராயணனே'' என்று - ப்ராபகத்தை ஸங்க்3ரஹித்தார்கள். ''நமக்கே'' என்று - உபாய அதி4காரிகளை ஸங்க்3ரஹித்தார்கள், இத்தால் - உபாயாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக அவனையே உபாயமாகப் பற்றுகை அதி4காரமென்றதாய்த்து. 1.

மூவாயிரப்படி — இரண்டாம்பாட்டு

அவதாரிகை: — இரண்டாம் பாட்டு, a க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகிறது. b இதர விஷயங்களில் விடப்படுமவை விடவும் அரிதாயிருக்கும்; b, பற்றப்படுமவை பற்றவும் அரிதாயிருக்கும். அதுக்கு அடி இவனுடைய கர்மாநுகு3ணமாக நன்றாயும் தீதாயும் தோற்றுகிற இத்தனை போக்கி, ஸ்வத: விஷயத்தைப்

பெ. அ. இரண்டாம் பாட்டு. (வையத்து) a ஸ்வாபதே3ஶத்திலே தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ருத்யேத்யாதி3) க்ருத்யமாவது - ''பரமனடிபாடுகை'' முதலானவை; அக்ருத்யமாவது -''நெய்யுண்ணோம்'' இத்யாதி3யிற் சொல்லுகிற பே4ாக்3யாந்தராந்வயம் முதலானவை. bக்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகை அரிதன்றோ ? என்னும் ஶங்கையில் இதர விஷயங்கள் பே4ாக்3யங்களாகையாலே அங்கே அரிதாமித்தனைபோக்கி, பரமபோ4ாக்3யமான ப4க3வத்3விஷயத்தைப் பற்றியிருக்குமவனுக்குப் பற்றுகையும் விடுகையும் ஸுகரமென்று

சி. அ. இரண்டாம் பாட்டு. a ஐஶ்வர்யாதி3புருஷார்த்த2ங்களிலே இழிகிறவனுக்கு எல்லாம் அல்பாஸ்தி2ரத்வாதி3தோ3ஷது3ஷ்டங்களாகையாலே, 'இத்தைப்பற்ற இது நல்லது' என்று த்யாஜ்யோபாதே3யவிபா4க3ம் பண்ணுகை அரிதாயிருக்கும்; ப4க3வத்3 விஷயத்திலே இழிகிறவனுக்கு ப4க3வத்3விஷயம் அனந்தஸ்தி2ரப2லமாய், ஐஶ்வர்யாதி3கள் அல்பாஸ்தி2ரங்களாகையாலே த்யாஜ்யோபாதே3ய விபா4க3ம் பண்ணுகை எளிதாயிருக்கும்; ஆகையாலே, இந்தப்பாட்டில் (க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம்) என்கிறது; க்ருத்யமாவது:— ''நாட்காலே நீராடி'' ''ஐயமும் பிச்சையுமாந்தனையும்'' இத்யாதி3கள். அக்ருத்யமாவது —''நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்'' ''மையிட்டெழுதோம்'' இத்யாதி3கள், b இப்படி பே4ாக்3யாபே4ாக்3ய

ஞ. அ- இரண்டாம் பாட்டு (வையமித்யாதி3) b (இதர விஷயங்கள் இத்யாதி3) 3.''வஸ்த்வேகமேவ து3:க்கா2ய ஸுகா2யேர்ஷ்யாக3மாய ச| கோபாய ச யதஸ் தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத:||'' என்கிறபடியே வஸ்துத: நல்லதும் தீயதுமில்லையென்கை

பற்றி வருவதொரு நன்மையும் தீமையுமில்லை. எங்ஙனேயென்னில்:—ஒரு நாள் ஒருவன் ஒன்றையாத3ரித்து அவன்தானே, பின்பு சிலநாள் சென்றவாறே அதுதன்னையே உபேக்ஷியாநின்றான்; முன்பு உபேக்ஷித்தது தன்னையே பின்பு ஒரு நாளிலே ஆத3ரிப்பதும் செய்யாநின்றான்; ஆகையால், இவனுடைய கர்மமடியாக நன்றாயும் தீதாயும் தோற்றுகிற இத்தனைபோக்கி, விஷயத்தைப்பற்ற வரில் என்றும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கவேண்டும்; c அது இல்லாமையால் c_2 புறம்புள்ளவை விடவும் அரிது, பற்றவும் அரிது; d விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசி d_2 தெரிவிக்க அரிதாகையாலே. இங்ஙனன்றியே, அல்பமுமாய் அஸ்தி2ரமுமாய் ஹேயமுமாயிருக்கிற விஷயங்களைவிட்டு ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகனைப் பற்றுகையாலே, விடுகையும் பற்றுகையும் இரண்டும் எளிதாயிருக்கும். e கீழிற்பாட்டில் — ப்ராப்யஸ்வரூபத்தையும் ப்ராபகஸ்வரூபத்தையும் e_2 அதி4காரிஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்று; இதில்-அந்த அதி4காரிக்கு e_3 ஸம்ப4ாவித ஸ்வப4ாவங்களைச் சொல்லுகிறது.

பெ.அ. உபபாதி3க்கிறார் (இதரேத்யாதி3) c, d அது இல்லாமையால், விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசிதெரிவிக்க அரிதாகையாலே. புறம்புள்ளவை விடவும் அரிது பற்றவும் அரிது) என்று அந்வயித்துக் கொள்வது: d_2 (தெரிவிக்க) என்றது-தெரிய என்றபடி. e இவ்வதி4காரிக்கு இச்சை2க்குமேற்பட க்ருத்யாக்ருத்யங்களுண்டோ? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (கீழிற்பாட்டில் இத்யாதி3) e_2 (அதி4காரிஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்று) என்று இங்கே கூட்டுகையாலே, முதற்பாட்டில் (ப்ராப்யப்ராபகஸங்க்3ரஹம்) (பக் 23-அவ) என்றது இதுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கண்டுகொள்வது. e_3 இவ்வதி4காரிக்கு அவன் கு3ணங்களை அநுஸந்தி4த்தால் அடிபாடுகை முதலானவையெல்லாம் அவர்ஜநீயங்களாய் வரும் என்று—(ஸம்ப4ாவிதஸ்வப4ாவங்களை) என்றதுக்குக் கருத்து.

சி. அ. நிப3ந்த4ன்மான த்யாக3ஸ்வீகாரங்கள் இதர விஷயங்களிலே கூடாதோ? என்ன (இதர விஷயங்கள் இத்யாதி3) அன்றிக்கே, க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகை ஸம்ப4ாவிதமாயிருக்க, இதில் சொல்லுகிறதுக்குத் தாத்பர்யமேது? என்ன, இதர விஷயங்களில் வ்யாவ்ருத்த்யர்த்த2மென்கிறார் என்னவுமாம். b (இதர விஷயங்களில் விடப்படுமவை விடவுமரிதாயிருக்கும்) என்றது பற்றப்படும் விஷயத்திற்காட்டில் விடப்படும் விஷயத்துக்கு தோ3ஷாதி4க்யம் காணுமையாலே விடப்படுமவை விடவுமரிதாயிருக்கும் என்றபடி. b_2 (பற்றப்படுமவை பற்றவுமரிதாயிருக்கும்) என்றது—விடப்படும் விஷயத்திற் காட்டில் பற்றப்படும் விஷயத்துக்கு கு3ணாதி4க்யம் காணுமையாலே பற்றப்படுமவை பற்றவும் அரிதாயிருக்கும் என்றபடி. c_2,dஆக, விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசி தெரிவிக்க அரிதாகையாலே புறம்புள்ளவை விடவும் அரிது பற்றவும் அரிது; 1. "வஸ்த்வேகமேவ து3:க்க2ாய ஸுக2ாயேர்ஷ்யாக3மாய ச| கோபாய ச யதஸ்தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத: ||" இதி. d வஸ்துத: நல்லதும் தீயதுமில்லாவிட்டால் பற்றவும் விடவும் போகாதபடி எப்படி? என்ன (விடுகிறவற்றுக்கும் இத்யாதி3) e கீழிற்பாட்டில் "பறை" என்று ப்ராப்ய ஸ்வரூபத்தையும், "நாராயணனே தருவான்" என்று ப்ராபக ஸ்வரூபத்தையும், "போதுவீர்" என்று அதி4காரி ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்றுஎன்றபடி,

---

கு. அ. d வஸ்துத: நல்லதும் தீயதுமில்லாவிட்டால் பற்றவும் விடவும் போகாதபடியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசி தெரிவிக்க அரிதாகையாலே) என்று. அதாவது - இதர விஷயங்களில் விடுகிறவற்றிற்காட்டில் பற்றுகிறவற்றுக்கு நன்மையும், பற்றுகிறவற்றிற்காட்டில் விடுகிறவற்றுக்கு தோ3ஷமும் இல்லாமையாலே வாசி தெரியாதென்றபடி.

இரண்டாம் பாட்டு.

வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும் நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ! பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடி பாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கை காட்டி
உய்யுமாறெண்ணி உகந்தேலோர் எம்பாவாய். 2.

பதவுரை — வையத்து — இப்பூவுலகில். வாழ்வீர்காள் — வாழப்பிறந்தவர்களே!, நாமும்-(அவனாலே பேறு என்றிருக்கும்) நாமும், உய்யும் ஆறு எண்ணி—உஜ்ஜீவிக்கும் உபாயத்தை உணர்ந்து, உகந்து—மகிழ்ச்சியுடன், நம் பாவைக்கு—நம்முடைய நோன்புக்கு, செய்யும் கிரிசைகள்—பண்ணும் காரியங்களை, கேளீரோ—கேளுங்கள்; நாம்—, பால் கடலுள் — திருப்பாற்கடலினுள், பைய துயின்ற பரமன் — கள்ளநித்திரை கொள்ளும் புருஷோத்தமனுடைய, அடிபாடி—திருவடிகளைப்பாடி, ஐயமும் — தகுந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பொருளையும், பிச்சையும்—(ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கும் ஸந்யாசிகளுக்கும் கொடுக்கும்) பி₄க்ஷையையும், ஆந்தனையும் — (அவர்கள்) கொள்ளவல்லராம் அளவும், கை காட்டி—கொடுத்து, நெய் உண்ணோம் — நெய் புசிக்கமாட்டோம்; பால் உண்ணோம்—பாலும் அமுதுசெய்ய மாட்டோம்; நாட்காலே—விடியற்காலையில், நீராடி—ஸ்நாநம் செய்துவிட்டு, மை இட்டு எழுதோம்—(கண்ணில்) மையிட்டு அலங்கரித்துக்கொள்ளமாட்டோம்; மலர் இட்டு முடியோம் — பூக்களைக்கொண்டு குழலிலே முடியமாட்டோம்; செய்யாதன—(பெரியோர்கள்) செய்யாதவற்றை, செய்யோம் — செய்யமாட்டோம்; தீக்குறளை—(பிறருக்கு) அநர்த்த₂த்தைத்தரும் கோட்சொற்களை, சென்று ஓதோம்—(எம்பெருமானிடம்) சென்று சொல்லமாட்டோம்.

வ்யாக்₂யானம்;— f(வையத்து f₂ வாழ்வீர்காள்) g ஸர்வேஶ்வரன் திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதரித்துத் தன்னைத்தாழவிட்டுப் பரிமாறுகிற காலத்திலே வாழப்பிறந்த பா₄க்₃யவதிகாள்! h இங்குத்தை வாழ்ச்சிக்குப் பரமபத₃மும் ஸத்₃ருஶமன்று. அங்கு மேன்மைகாணலாமித்தனைபோக்கி, நீர்மை கண்டு அநுப₄விக்கலாம்படியிருப்பது இங்கேயிறே. அங்கு போ₄க்தாக்கள் அஸங்குசிதராயிருப்பர்கள்; இங்கு போ₄க்₃யம் அஸங்குசிதமாயிருக்கும். i த₃யநீயருண்டான இடத்திலேயிறே த₃யாதி₃கு₃ணங்கள் அநுப₄விக்கலாவது; j அங்கு விஷயமில்லாமையாலே j₂ த₃யாதி₃கு₃ணங்கள் ப்ரகாஶிக்கப்பெறுதே; k அக்குறை

பெ.அ. (இரண்டாம்பாட்டு) f;g வையத்திலே - திருவாய்ப்பாடியிலே, வாழ்வையுடையவர்களேயென்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் திருவுள்ளம் பற்றி, அர்த்த₂ஸித்₃த₄மான ஹேதுக்களைக் கூட்டித்தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி₃) h "வாழ்வீர்காள்!" என்று விடம்-பெண்களை ஸம்போ₃தி₄க்கும்போது க்ருஷ்ணன்அவதரித்த தே₃ஶத்தில் வாழ்ச்சி இதுவென்று ஸித்₃த₄மாயிருக்க, "வையத்து" என்று விஶேஷிப்பானென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இங்குத்தை இத்யாதி₃) பரமபத₃த்தில் வாழ்ச்சியிலும் வையத்து வாழ்ச்சி விஞ்சினது என்று தோற்றுகைக்காக "வையத்து" என்று விஶேஷித்ததென்று கருத்து. i, j விஞ்சி

சி. அ. f "வையத்து வாழ்வீர்காள்" என்றதுக்கு மூன்று பொருள். g முந்தினது "வையம்" என்று திருவாய்ப்பாடி மாத்ரத்திலே; h...m இரண்டாவது — பூ₄மிதன்னை

கு: அ. f "வையம்" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். g முந்தினது முதற்பாட்டில் "ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து. h...m இரண்டாமர்த்தம்

தீருகைக்காகவிறே நித்யஸூரிகள் இங்கேவந்து அநுபவிக்கிறது. அவதாரத்தில் l நீர்மையிலே அகப்பட்டார்க்கும் மற்றொரிடம் பொருதபடியாயிருக்கும். m 1. "பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி" என்றுனிறே திருவடி. A "அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்" என்றுருமுண்டிறே. B "கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே" என்றுரிறே. n அதவா, மருபூமியில் தண்ணீர்போலே C இருள்தருமாஞாலமான n, ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனுபவம் பண்ணி வாழப்பிறந்தீர்காள்! என்றுமாம். o (வாழ்வீர்காள்) p அவ்வூர்தன்னில் பிறந்துவைத்துப் பருவம் நிரம்பியிருக்கையன்றிக்கே, அவனுடைய கடாக்ஷத்துக்கு இலக்காம்படி ஒத்த பருவமாயிருக்கை. q க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு முன்னுதல் பின்னுதலன்றிக்கே ஸமகாலத்திலே பிறக்கப்பெறுவதாம்; r அதுதன்னிலும் இவ்வூரையொழிந்த விடத்தேயன்றியே இவ்வூரிலே பிறக்கப்பெறுவதாம்; s அதுதன்னிலும் அவனோடொத்த பருவமாகப் பெறுவதாம்; t இது ஒரு பாக்யாதிசயம் இருக்கும்படியென்! (வாழ்வீர்காள்) u அவ்வூரில் வர்த்தநமென்றும் வாழ்ச்சியென்றும் இரண்டில்லைகாணும்! v அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுமிடத்தில் வர்த்தநமே வாழ்ச்சியாயிருக்குமிறே; w D "வேங்கடத்தைப்பதியாக வாழ்வீர்காள்" என்னக்கடவதிறே, x இது கோயிலில் வர்த்தநம்போலே காணும். சொல்லுகிற தங்களுக்கும் வாழ்ச்சி ஒத்திருக்க, "வாழ்வீர்காள்" என்று பிறரைச் சொல்லுகிறதென்? என்னில்: —

பெ.அ. னமையை உபபாதிக்கிருர் (தாயநீயர் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) k இவ்விடத்தில் வாழ்ச்சி விஞ்சியிருக்குமென்றதுக்கு நியாமகங்களைப் பலபடியாகக் காட்டுகிருர் (அக்குறை இத்யாதி) l (நீர்மையிலே) என்றது - தயாதிகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். j, m ஆதிசப்தத்தாலே விவக்ஷித்த குணத்தை அருளிச்செய்கிருர் (பாவ இத்யாதி) 1. "பக்திஸ்ச நியதா வீர" என்றுனிறே என்று கருத்து. n "வையத்துக்கு உண்டான பகவதநுபவ விரோதித்வத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி, 'வையத்து' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (அதவா இத்யாதி) o, p "வையத்திலுள்ளீர்" என்னுதே "வாழ்வீர்" என்கைக்குத் தாத்பர்யத்தை "சிறுமீர்காள்"(1) என்றதுக்கு அநுகுணமாக அருளிச்செய்கிருர் (அவ்வூர் இத்யாதி) q, r, s, t, உக்தார்த்தங்களை வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் அநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிருர் (க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு இத்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே) u, v, w, x ஒத்தபருவமாய்ப்

சி.அ. n மூன்ருவது-லீலாவிபூதிக்கு உபலக்ஷணம். g "ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்" (1) என்று திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்துத் தன்னைத்தாழவிட்டுப்பரிமாறுகிற காலத்திலே வாழப்பிறந்த பாக்யவதிகாள் என்னுதல். n மருபூமியில் தண்ணீர்போலே C இருள்தருமாஞாலமான ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து க்ருஷ்ணநுபவம்பண்ணி வாழ்வீர்காள்; என்னுதல்; q, r, s, t எல்லாவற்றுலும் பாவிதமானத்தை அருளிச்செய்கிருர் (க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு இத்யாதி) f_2, g, p வாழ்ச்சி வாழ்வுதானேயாதல்; u, v, w, x வர்த்தனமாதல், g, p வாழ்ச்சி சொன்ன பக்ஷத்திலே வாழ்ச்சியை இரண்டு ப்ரகாரமாகக் கொள்வது. x (இது

கு.அ. "சீர்மல்கும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து. n மூன்ருவது ஶப்தஸ்வபாவத்தாலே. g முந்தின அர்த்தத்துக்கு "வையம்" என்று திருவாய்ப்பாடி மாத்ரத்திலே ஒதுக்கிக் கொள்வது. f_2, g...x வாழ்ச்சிக்கு இரண்டு பொருள்; g, p வாழ்ச்சிதன்னையே என்னுதல்;

A திருமாலை 2. B அமலனுதி 10. C திருவாய் 10-6-1. D நாச்-திரு. 8-9.

தாங்கள் தனியே அநுப₄விக்கும் அநுப₄வம் ரஸாநுப₄வமாய்த் தோற்றுமையாலே அத்தை ரஸமாக்கித் தருமவர்களைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

y (நாமும்), z ''அத்தலையாலே பேறு'' என்று இருக்கிற நாமும். a அவனாலே பேருகிலும் ருசி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாதிறே; b இந்தப் ப₂லம் ஒருநாள்வரையிலே கைவந்ததாகவற்றே! என்று இருக்கிற நாமும் என்னவுமாம். c (நம்பாவைக்கு) நம்முடைய நோன்புக்கு. d அவனையும் அவனுடையாரையும் அழிக்கைக்குப் பண்ணும் இந்த்₃ரஜித் d₁ ப்ரப்₄ருதிகளுடைய யாக₃ம் போலன்றியே, ததீ₃யரும் அவனும் வாழுகைக்குப் பண்ணும் யாக₃ம்; e ப்ரயோஜநாந்தரபரமான நோன்பன்றியே, க்ருஷ்ணனும் க்ருஷ்ணவிபூ₄தியும் e₁உண்டாகைக்குப் பண்ணுகிற நோன்பு.

(செய்யுங்கிரிசைகள்) f பண்ணக்கடவ க்ருத்யங்கள். g சேதநனுக்கையாலே, ப்ராப்யஸித்₃தி₄யளவும் காலக்ஷேபத்துக்காக இழிந்து அநுப₄விக்கக்கடவ அநுஷ்ட₂ாநமென்றபடி. h ஆரம்பி₄த்துத் தவிருமவையல்ல; i பத்தும் பத்தாகச்செய்து

பெ.அ. பிறந்தவன், பே₄ாக₃த்துக்கு இலக்காமளவும் வேண்டாவிறே, அவன் பிறந்த ஊரிலிருப்பே வாழ்ச்சியென்ன அமையுமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரில் இத்யாதி₃ வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே)

y ''நாமும்'' என்றதுக்கு இரண்டு அர்த்த₂ம் — ''நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்'' என்று உபாயாத்₄யவஸாயத்தையுடைத்தான நாமும் என்றும், உபேயாத்₄யவஸாய விஶிஷ்டர் என்றும்; z முந்தினது (அத்தலையாலே இத்யாதி₃) a, b இரண்டாவது (அவனாலே இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயம்) c, d ''பாவைக்கு'' என்ன அமைந்திருக்க, ''நம்'' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவனையும் இத்யாதி₃) d₁ ப்ரப்₄ருதிகளென்றது-பௌண்ட்₃ரக வாஸுதே₃வாதி₃களைச் சொல்லுகிறது. அவனிறே க்ருஷ்ணனையும் த்₃வாரகையையும் நலிகைக்காக யாக₃ம்பண்ணி க்ருத்யையைப் பிறப்பித்தான். e கீழே ''நம்'' என்றத்துக்கு - ப₄க₃வத்₃விரோதி₄ வ்யாவ்ருத்திபரமாக ஒரு யோஜனை அருளிச்செய்து, ப்ரயோஜநாந்தரபர வ்யாவ்ருத்திபரமாகத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜநேத்யாதி₃) e₁ உண்டாகையானது—பெண்களையும் அவனையும் எழுப்பிக் கூட்டிப் பேரோலக்கத்திலே இருத்திக் காண்கை. f, g ஸித்₃த₄ ஸாத₄ந நிஷ்ட₂னுக்குக் கர்த்தவ்யமுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சேதநனுகையாலே இத்யாதி₃) h, i, j காலக்ஷேபார்த்த₂மாகச் செய்கிறக்ரியைகளென்று கீழ் அருளிச்செய்து ''செய்யும்'' என்றதுக்கு-அவஶ்யம் செய்யத்தக்கதென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆரம்பி₄த்து இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே)

சி.அ. கோயிலில் வர்த்தனம்போலே) என்ற இடத்தில் 'இது' என்று திருவாய்ப்பாடியைச் சொல்லுகிறது. c, d, e ''நம்பாவை'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம் வாக்யங்களிலே கண்டுகொள்வது. f, g ஸித்₃தோ₄பாய நிஷ்ட₂ருக்குச் செய்யத்தக்க வ்யாபாரமொன்றுமில்லையிறே; ஆயிருக்கச் செய்தேயும் ''கிரிசைகள்'' என்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (சேதனனுகையாலே இத்யாதி₃) h ''செய்யும்'' என்கிற வர்த்தமாநார்த்த₂ம் (ஆரம்பி₄த்துத்தவிரும்

ஶு.அ. u, v, w, x, வர்த்தனம் என்னுதல், g, p வாழ்ச்சி சொன்னபக்ஷத்தில் வாழ்ச்சி இரண்டுப்ரகாரமாகக் கண்டு கொள்வது. c, d, e ''நம்பாவை'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்; முந்தினதில்-ஶத்ருக்கள் செய்கிற ஆபி₄சாரிக வ்யாவ்ருத்தி. h, i, j வர்த்தமானத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆரம்பி₄த்துத்தவிருமவையல்ல இத்யாதி₃)

அறவேணும்; j மடல்போலக் காட்டிவிடுமதல்ல. k (கேளீரோ) l ''பெண்கள் கிடாய், க்ருஷ்ணன்கிடாய்' என்று நிஷேதி₄க்கிற ஊரிலே l₂ இங்ஙனே ஒருசேர்த்தி யுண்டாவதே! l₃ ப₄க₃வத்₃ விமுக₂ர் கோலாஹலத்திலே க்ருஷ்ணனுப₄வத்துக்கு இத்தனைபேருண்டாவதே!'' என்று அவர்கள் இந்த லாப₄ாநுஸந்த₄ாநத்தாலே ஸ்தப்₃தைகளாயிருக்கையாலே ''கேளீரோ'' என்கிருர்கள். m மேய்ச்சல் தலையிலே அசையிடுவாருண்டோ? இந்த நாலுநாளும் போனல் நம்மை ஒருவரை யொருவர் சேரவொட்டுவர்களோ? (கேளீரோ) n 1. ''ஸம்ஶ்ரவே மது₄ரம் வாக்யம்'' என்னும் படியே ஶ்ரவணந்தானே ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறபடி. o 2. ''புருஷார்த்தோ₂஽ய- மேவைக: யத் கதா₂ஶ்ரவணம் ஹரே:'' என்றுனிறே. p சொல்லுகிறவர்கள்தான், ஆசார்யபத₃ம் நிர்வஹிக்கைக்காகச் சொல்லுகிருர்களல்லர்; q கேட்கிறவர்கள் தங்களுக்கு அஜ்ஞாதமாய்க் கேட்கிறவர்களல்லர். r 3. ''போ₃த₄யந்த: பரஸ்பரம்'' என்று இங்ஙனேயல்லது போதுபோகாமலிருந்தபடி.

பெ.அ. k, l ''வாழ்வீர்காள்!'' என்று ஸம்போ₃தி₄த்து, ''செய்யும் கிரிசைகள்'' என்ன அமைந்திருக்க, ''கேளீரோ'' என்றதுக்குக் கருத்து அருளிச்செய்கிருர் (பெண்கள் கிடாய் இத்யாதி₃) ''க்ருஷ்ணனேட்டைச் சேர்த்தி தங்களுக்கு உண்டாவதே!'' என்றும் ''க்ருஷ்ணனுப₄வத்துக்கு இத்தனைபேர் துணையுண்டாவதே!'' என்றும் பரவசைகளாயிருக்கையாலே கேளீரோ என்கிருர்களென்று கருத்து. m ''கேளீரோ'' என்றதுக்கு ஹார்த்₃ப₄ாவத்தை அருளிச்செய்கிருர் (மேய்ச்சல்தலையிலே இத்யாதி₃) மேய்ச்சல்தலை என்றது-க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணும் காலம். n ஆசையுடனே ஸ்தப்₃தைகளாயிருக்க, ''கேளீரோ'' என்கிறதென்று கீழ் ஒரு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, அங்ஙனன்றிக்கே 'பரமனடிபாடுகை' முதலானவை தங்களுக்கு ரஸ்யமாகையாலே ''கேளீரோ'' என்கிறதென்று தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (ஸம்ஶ்ரவ இத்யாதி₃) o ஸம்வாத₃ாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (புருஷார்த்த₂ இத்யாதி₃) அதாவது-மஹாப₄ாரதத்திலே ஸபாத₃லக்ஷக்₃ரந்த₂த்தாலும் த₄ர்மார்த்த₂ காம மோக்ஷங்களைச் சொல்லி, அவற்றில் எது புருஷார்த்த₂மென்றிருந்தாய்? என்று வைஶம்பாயநப₄க₃வான் தன் ஶிஷ்யனை ஜநமேஜயனைக் கேட்க, ''நீ ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களைச் சொல்ல நான் கேட்கை இது ஒன்றுமே புருஷார்த்த₂மாக நினைத்திருந்தேன்'' என்றுனென்கை. p,q,r ப₄க₃வத்₃கு₃ணஜ்ஞராயிருப்பவர்களை, அஜ்ஞர்க்கு உபதே₃ஶிக்கிறப்போலே ''கேளீரோ'' என்று உபதே₃ஶிக்கக்

சி.அ. இத்யாதி₃) k, l அந்யபரராயிருக்கிறவர்களைச் சொல்லுமாபோலே ''கேளீரோ'' என்பானென்? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பெண்கள்கிடாய் இத்யாதி₃) l₂ (இங்ஙனே ஒரு சேர்த்தி யுண்டாவதே) என்று அந்யாபதே₃ஶம். l₃ (ப₄க₃வத்₃விமுக₂ர் கோலாஹலத்திலே) என்றும், n (ஸம்ஶ்ரவே மது₄ரம் வாக்யம்) இத்யாதி₃யும் ஸ்வாபதே₃ஶம். p முன்னே ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தால் ஸ்தப்₃த₄ராயிருக்கிறவர்களை ''கேளீரோ'' என்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (சொல்லுகிறவர்கள்தான் இத்யாதி₃) k ''கேளீரோ'' இத்யத்ர 4. ''கோநு நாம ஹரேர் விஷ்ணோ: தே₃வதே₃வஸ்ய சக்ரிண:| ஶ்ருண்வந் ஸ்மரந் வா கத₂யந் த்ருப்திம் யாதி தி₃வாநிஶம் ||'' 2. ''புருஷார்த்தோ₂஽யமேவைகோ யத் கதா₂ஶ்ரவணம் ஹரே:'' இத்யாத்₃யநுஸந்தே₄யம். s (எங்களுக்கேதானுல் நல்லது) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் ''நாங்

ஆ.அ. k, l அந்யபரராயிருக்கிறவர்களைச் சொல்லுமாபோலே ''கேளீரோ'' என்கிறதென்? என்ன (பெண்கள் கிடாய் க்ருஷ்ணன் கிடாய் இத்யாதி₃) l₃ ஸ்வாபதே₃ஶத்திலே தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (ப₄க₃வத்₃விஷயவிமுக₂ர் கோலாஹலேத்யாதி₃). n ''ஸம்ஶ்ரவே மது₄ரம் வாக்யம் வைதே₃ஹ்யா வ்யாஜஹார'' என்கிறது ஸ்வாபதே₃ஶத்தில் தாத்பர்யம்.

s ''எங்களுக்கு ஏதானல் நல்லது, ஆகில் சொல்லலாகாதோ?'' என்ன? மேல் சொல்லுகிருர்கள்—t (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) u பரமபத₃த்தில் நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகத் திருப்பாற்கடலளவும் ஒரு பயணமெடுத்துவிட்டு ஜக₃த்₃ ரக்ஷணசிந்தையிலே அவஹிதனய், ஆர்த்தத்₄வநிக்குச் செவிகொடுத்துக்கொண்டு கிடக்கிறபடி. (பையத்துயின்ற) vA ''வெள்ளைவெள்ளத்தின் மேலொருபாம்பை மெத்தையாக விரித்து அதன்மேலே - கள்ளநித்திரைகொள்கின்ற'' என்னக்கடவதிறே. இவ்வுறக்கத்தின் உண்மையறிந்தவர் A ''கள்ளம்'' என்று வெளியிட்டாரிறே. w(பையத்துயின்ற) x பிராட்டிமாரோட்டை பே₄ாக₃த்துக்கு இடங்கொடாதே ''ஆராலே ஆருக்கு என்ன நலிவு வருகிறதோ?'' என்று அதிலே அவஹிதனய்க் கொண்டு சாய்ந்தபடி. முதற்பாட்டில் - நாராயணத்வஞ்சொல்லி, இப்பாட்டில் அங்கு நின்றும் திருவவதாரார்த்த₂மாகத் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தபடியைச் சொல்லுகிறது. y(பரமன்) z தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளின பின்பு வடிவிற்பிறந்த புகரின் பெருமையைச் சொல்லுகிறது. a அன்றியே, ஜக₃த்₃ரக்ஷணர்த்த₂மாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகையாலே கு₃ணத்தினேற்றத்தைச் சொல்லிற்ருகவுமாம். b ஸர்வத்தாலும் அதி₄க

பெ.அ. கூடுமோ? என்ன, காலக்ஷேபத்துக்கு உடலாக ''கேளீரோ'' என்கிறதென்று மூன்றுந் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிருர் (சொல்லுகிறவர்கள்தான் இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே)

s மேலுக்கு அவதாரிகை (எங்களுக்கு ஏதானல் இத்யாதி₃) ஏதானல் நல்லதோர் அத்தையாகில் சொல்லுங்கோள் என்றபடி. அன்றிக்கே, ஏதானலும் நல்லதாகில் சொல்லலாகாதோ என்று சகாரத்தை அத்₄யாஹரித்துக்கொண்டு யோஜிக்கவுமாம். t,u, ''பரமனடிபாடி'' என்ன அமைந்திருக்க, ''பாற்கடலுள்பையத்துயின்ற'' என்றதுக்கு பூ₄ர்வம் அருளிச்செய்கிருர் (பரமபத₃த்தில் இத்யாதி₃) தாங்களும் ஆர்த்தைகளாகையாலே, ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு உபயுக்தமான ஆகாரத்தையிட்டுப் பாடுகிருர்களென்று விசேஷணமிட்டதென்று கருத்து.

w, x ''பைய'' என்றதுக்கு - பராக்கில்லாமை அர்த்த₂மாய், அந்தப் பராக்குக்கு ப்ரஸக்தி அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு. தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (பிராட்டி இத்யாதி₃) c, d 'பரமனைப்பாடி' என்னுதே. ''அடி'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (அவனுடைய இத்யாதி₃)

சி.அ. களே அனுப₄வித்தோமாதல், நீங்கள் சொல்ல அனுப₄வித்தோமாதல் எங்களுக்கேதானல் நல்லது'' என்று. t, u ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற'' என்ற பத₃த்துக்கெல்லாம் தாத்பர்யம் (பரமபத₃த்தில் நின்றும் இத்யாதி₃) y, z, a b ''பரமன்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம், அதாவது—முந்தினது ''துயின்றபரமன்'' என்று. இரண்டாவது ''பையத்துயின்ற பரமன்'' என்று. மூன்ரும் தாத்பர்யம்—கீழ்ச்சொன்ன விக்₃ரஹ கு₃ணங்களாலும், ஸ்வரூப கு₃ணங்களாலும், ஸர்வத்தாலும் பெரியவன் என்றபடி. v அப்படி ஸஹஜ நித்₃ரையின்றிக்கே ஆர்த்தத்₄வனிக்குச் செவிகொடுத்துக்கொண்டு கிடக்கிருனே? என்ன அருளிச்செய்கிருர்

கு.அ. u ''பைய'' என்ற பத₃த்துக்குத் தாத்பர்யம் கூட்டி அருளிச்செய்கிருர்(பரமபத₃த்தில் நின்றும்) என்று தொடங்கி. v''பைய'' என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (பாம்பை மெத்தையாக இத்யாதி₃) y,z,a,b பரமன்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம் என்றருளிச்செய்வர்; அதாவது — முந்தினதுக்கு ''துயின்ற பரமன்'' என்று கருத்து. இரண்டாவது - ''பையத்

A பெரியாழ் திரு 5-1-7.

-னென்றபடி. c (அடிபாடி) d அவனுடைய ஆதிக்யத்தினெல்லையை அநுஸந்தித்தால், பின்னை தங்கள் தாழ்ச்சியினெல்லையிலே நிற்குமத்தனையிறே. e ஔசித்யத்தாலும் e₂ போக்யதையாலும் க்ருஷ்ணன் திருவடிகளைப் பாடாதே திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைப் பாடுவானென்னென்னில்: இரண்டிடமும் ஒருவனேயாகையால், ''நோன்புநோற்கப்புக்கவர்கள் க்ருஷ்ணனைப் பாடாநின்ருர்கள்'' என்று சொல்லாமைக்காக ஒரு தைவத்தின்பேரைச் சொல்லிற்ருகச் சொல்லுகிருர்கள்.

f (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) g க்ருஷ்ணனை அநுபவிக்கப்புகுந்து க்ஷீராப்தி நாதனைச் சொல்லுகிறது என்னென்னில்:—''க்ருஷ்ணனைச் சொல்லிப் பண்டே ஶங்கித்திருக்கிற இடையர் நமக்கு தைவம் தந்த இச்சேர்த்தியை அழிக்கிருர்களோ!'' என்று பயப்பட்டு, க்ருஷ்ணனுக்கடியான க்ஷீராப்தி நாதனைச் சொல்லுகிருர்கள். 1. ''ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ நிகேதந: | நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ||'' என்னக்கடவதிறே, h (அடிபாடி) i மஹிஷிகளோடு அல்லாதாரோடு வாசியற ஶேஷத்வம் ஸமாநமாயிருக்கையாலே, திருவடிகளைப்பாடி என்கிருர்கள்; i₂ A ''பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடிகொட்டிட'' என்னக்கடவதிறே. j அவனுடைய வடிவழகை ப்ரீதிப்ரேரிதைகளாய்க்கொண்டு பாடி.

பெ.அ. f, g உக்தஶங்கா பரிஹாரங்களை விவரியாநின்றுகொண்டு ப்ரமாணம் சொல்லுவாராக ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணுகிருர் (பாற்கடல் இத்யாதி) h, i உத்தமநாயகிகளாயிருக்குமவர்கள் தங்கள் போக்யதையாலே அவனைத் தொழுவித்துக் கொள்ளுமவர்களாயிருந்துவைத்து, அடிபாடக்கூடுமோ? என்ன, அருளிச்செய்கிருர் (மஹிஷிகள் இத்யாதி) j ''அடி'' என்றது-உபலக்ஷணமாய், திருமேனியில் ஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (அவனுடைய இத்யாதி)

சி.அ. (பாம்பை மெத்தையாக) என்று. e க்ருஷ்ணனை நோன்புக்கு வேண்டின உபகரணங்களை அபேக்ஷிக்கிறவர்களாகையாலே (ஔசியத்தாலும்) என்கிருர். e₂ 2. ''க்ருஷிர் பூவாசகஶ் ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதி வாசக: | விஷ்ணுஸ்தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ண இத்யபிதீயதே ||'' என்கையாலே (போக்யதையாலும்) என்கிருர். c ''அடிபாடி'' என்றது பத்நீத்வஶேஷத்வங்களுண்டாகையாலே 3. ''அஹம் ஶிஷ்யா ச தாஸீ ச பக்தா ச த்வயிமாதவ | மத்க்ருதே ஸர்வபூதாநாம் லக்ஷ்பாயம் வத ப்ரபோ||''. f, g ப்ரமாணம் சொல்லுகைக்காக மீளவும் பதோபாதாநபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிருர் (க்ருஷ்ணனை இத்யாதி) i₂ மஹிஷியானவளுக்குத் திருவடிகள் உத்தேஶ்யமாயிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பள்ளிகொள்ளுமிடத்து இத்யாதி) k ''உண்ணோம்''—உண்ண அறியோமென்னுதல்,

---

கு.அ. துயின்ற பரமன்'' என்று தாத்பர்யம். மூன்ருவது-கீழ்ச்சொன்ன விக்ரஹ குணங்களாலும் ஸ்வரூபகுணங்களாலும் ஸர்வத்தாலும் பெரியவன் என்றபடி. e (ஔசித்யத்தாலும்) என்றது நோன்புக்குக்கடைக்கூட்டுகையாலே. e₂ (போக்யம்) என்றது. 2. ''க்ருஷிர் பூவாசகஶ்ஶப்த: ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:| விஷ்ணுஸ்தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ண இத்யபிதீயதே||''—நிர்வ்ருதிக்கு பூமி என்றபடி. b ''அடிபாடி'' என்றது பத்நீத்வமும் ஶேஷத்வமுமுண்டாகையாலே. 3. ''அஹம் ஶிஷ்யா ச தாஸீ ச பக்தா ச த்வயி மாதவ | மத்க்ருதே ஸர்வபூதாநாம் லக்ஷ்பாயம் வத ப்ரபோ ||''

A நாச்-திரு 4-1,

k (பாடி நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்) l பே₄ாக்₃யாந்தரங்களில் அந்வயி யோம்; l₂ உண்டார்க்கு உண்ணவேண்டாவிறே. இவர்கள் உண்டார்களோ? என்னில்;:-ஓம்; l₃A "உண்ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை-நமோ நாரணவென்று-உனபாதம் நண்ணுநாள் - அவை பட்டினிநாளே" என்றும், B "எல்லாம் கண்ணன்" என்றும், C "கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை" என்றும், 1. பாதே₂யம் புண்ட₃ரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்றும், 2. "வாஸுதே₃வ: ஸர்வம்" என்றும் இப்படியேயிறே ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் இருப்பது. m "குடியோம்" என்னுதே, "உண்ணோம்" என்பானென்? என்னில்: – "உண்ண" என்று-குடிக்கைக்குச் சாதிப்பேச்சு; ஆகையிறே, "நெய்யுண்டான், வெண்ணெயுண்டான்" என்று க்ருஷ்ணனுக்குப் பேராகிறது. n முதல் தன்னிலே க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு n₂ அதில் வ்யுத்பத்தியில்லாமை. o அவன் வருமளவும் உபவாஸக்ருமை

பெ. அ. k, l அடிபாடுகை "நெய்யுண்ணோம்" இத்யாதி₃க்கு ஹேதுவென்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறுர் (பே₄ாக்₃யாந்தரங்களில் இத்யாதி₃) m அந்யாபதே₃ஶத்திலே ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறுர் (குடியோம் இத்யாதி₃) n பரிஹாராந்தரம் அருளிச்செய்கிறுர் (முதல்தன்னிலே இத்யாதி₃) n₂ (அதில்) என்றது-"குடிக்கக்கடவது, உண்ணக்கடவது" என்ற பே₄த₃த்தில் என்றபடி; அதாவது - இவர்கள் பூ₄ர்த்தாக்கள் காமரஸமறியிலராய்த்து க்ருஷ்ணைகபே₄ாக்₃ரான இவர்கள் இத்தையறிவது என்றபடி. o "நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்" என்கிற

சி. அ. உண்ணவேண்டோமென்னுதல் k, l₂ "பாடி உண்ணோம்" என்கையாலே பாடித்ருப்தி பிறந்ததாகை (உண்டார்க்கு உண்ணவேண்டாவிறே) என்கிறுர். l₃ (உண்ணுநாள் இத்யாதி₃) ப்ராக்ருதமான அன்னாதி₃கள் உண்ணுதபோது பசியாவதொன்றுமில்லை என்று. k, m, n "உண்ணோம்" என்று ஜாதிப்பேச்சாலே சொல்லுகிறதாதல், க்ருஷ்ணன் பிறந்தபின்பு தமக்கொன்றும் கிடையாதே உண்கிறதுக்கும் குடிக்கிறதுக்கும் வாசியறியாதே சொல்லு

ஶ். அ. k, n "நெய்யுண்ணோம்" என்றதுக்கு க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு அதில் வ்யுத்பத்தியில்லாமையாலாகிறது, * "இவ்விடத்தில் ப்₃ராஹ்மண வைஶ்ய ஶூத்₃ரர்களுடைய கன்றுகள் வார்த்தையை நினைப்பது" என்று அருளிச்செய்வர். o தாத்பர்யத்

* **இக்கதை பின்வருமாறு.**—ஒருநாள் நடுப்பகலில் அந்தணர் வீட்டுக் கன்று ஒன்றும், வைஶ்யர்வீட்டுக் கன்று ஒன்றும், நான்காம் வர்ணத்தைச் சேர்ந்த இடையர் வீட்டுக் கன்று ஒன்றும் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, இடையர் கன்று 'நான் பால் குடித்துவிட்டு வருகிறேன்' என்று சொல்லிற்று; அதற்கு அந்தணர் கன்று "எங்கள் வீட்டில் காலையிலும், மாலையிலும் மட்டுமே என்னைச் சிறிது பால் ஊட்டச்செய்து என் தாயின்பாலைக் கறந்துகொண்டு, மற்ற வேளைகளில் என்னைத் தாயிடமிருந்து பிரித்துக் கட்டிவிடுகிறுர்கள்; நீ எப்படி இப்போது பால் குடிக்கப்போகிருய்?" என்று கேட்டது. இடையர் கன்று "எங்கள் வீட்டில் என்னைக் கட்டுவதேயில்லை; நான் விரும்பியபோதெல்லாம் என் தாய்ப்பாலைக் குடிக்கலாம்" என்று பதில் கூறிற்று. இப்பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த வைஶ்யர் கன்று "எனக்குத் தாய்ப்பாலின் ருசியே தெரியாது. என்வீட்டில் எப்போதுமே என்னைத் தாயைவிட்டுப் பிரித்தேவைத்து, என் தாய்ப்பாலைக் கறந்து விற்று விடுகிறுர்கள்" என்று கூறிற்று. கண்ணன் பிறந்தபின்பு ஆயர் சிறுமியர் வைஶ்யர் கன்று போல் ஆனுர்கள் என்பது இவ்வைதிஷ்யத்தின் கருத்து.

A பெரியாழ் திரு 5-1-6. B திருவாய் 6-7-1. C பெரியாழ்திரு 5-1-4.

களாயிருக்கக்கடவோம். இவர்கள்தாம் ஆரைக் கெடுக்கப் பட்டினிகிடக்கிறது? என்னில்: — இவர்கள் உண்ணுதொழிந்தால் பட்டினிவிடுவான் அவன்போலே காணும். ஆகையிறே இவர்கள் இங்ஙனே சொல்லுகிறது,

p (நாட்காலே p_2 நீராடி) q அவன் வந்தால் குளிக்க இராதே, முன்பே தத்3பே4ாக3யோக்3யமாகக் குளித்து. விடிவோரை போய்க் குளிக்கக் கடவோம்; r அவன் திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தருளினதை அஸத்ஸமமாக்கக்கடவோம்; மஹிஷியானவள் ஸ்வரக்ஷணத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படியாக இருக்கைக்கு மேற்படப் புருஷனுக்கு அவத்4யமில்லையிறே; அதாவது-தங்கள் த்வரையாலே அத்தலையில் உபாயப4ாவத்தை அழிக்கிருர்கள்; A "ஓதிநாமங்குளித்துச்சீ தன்னுலொளிமாமலர்ப் பாதநாளும் பணிவோம் நமக்கேநலமாதலில்" என்கிருர்கள். s ஸ்ரீப4ரதாழ்வானைப்போலே, விரஹதாபமாறுகைக்காக "நோன்பு" என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டுக் குளிக்கத் தேடுகிருர்களிறே; s_2 1 "அத்யந்தஸுக2ஸம்வ்ருத்3த4: ஸுகுமார: ஸுகே2ாசித: | கத2ம் நவபரராத்ரேஷு ஸரயூமவக3ாஹதே ||" என்கிறபடியே.

t (மையிட்டெழுதோம்) u முதலிலே B மையகண்ணுளிறே, இனி அஞ்ஜனமிடுவதும் மங்க3ளார்த்த2மாகவிறே; அது தவிரக்கடவோமென்கையாலே-அவனுக்கு அவகாஶப்ரதா3நம் பண்ணக்கடவோமல்லோம் என்கிருர்கள்; இவர்கள்

பெ.அ. வற்றுக்கு-நெய்முதலானவையும் அறியோமென்று கீழே அருளிச்செய்து, அங்ஙனன்றிக்கே," உண்ணோம்" என்றதுக்கு உண்ணவேண்டோமென்று ஶப்3தா3ர்த்த2ம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (அவன் வருமளவும் இத்யாதி3) நாச்சியார்க்கு கோ3பிமார்த2மை செல்லாநிற்கச் செய்தேயும் தாமான தன்மையில் தம்முடைய க்ருஷ்ணவ்யஸநம் பின்னுல் வருகையாலே, தம்முடைய தோழிமார்களைக் குறித்து இப்படி அருளிச்செய்தாரென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்,

p_2,q,r,s "நீராடி" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம்—பே4ாக3ார்த்த2மென்றும், அவனைப் பெறுகைக்கு ஸாத4நமென்றும், விரஹதாபமாறுகைக்கென்றும். q அதில் முந்தினது (அவன் வந்தால் இத்யாதி3) r இரண்டாம் தாத்பர்யம் (அவன் திருப்பாற்கடலிலே இத்யாதி3) s மூன்ரும் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீப4ரதாழ்வானை இத்யாதி3) ஸ்ரீப4ரதாழ்வான் அபரராத்ரியிலே ஸ்நாநம்பண்ணுமாபோலே இவர்களும் விரஹதாபமாறும்படி க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தேடுகிருர்களென்று கருத்து.

t, u "நெய்யுண்ணோம்" என்கிறவிடத்தில் உண்ணக்கடவோமல்லோமென்று விரஹது3ஶைக்கு அநுகு3ணமாக ப்ரணயரோஷம்தோற்றச் சொன்னுற்போலே, "மையிட்டெழுதோம்" என்றதும் ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லும் பாசுரமென்று தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிருர்

சி.அ. கிருர்களாதல். p, q, r, s 'நாட்காலே நீராடி"—பே4ாக3ார்த்த2மாதல், ஸாத4நார்த்த2மாகவாதல், விரஹதாபமாறுகைக்காகவாதல், s_2 ஸ்ரீ ப4ரதாழ்வான் ப்ராத:காலத்திலே நீராடுவரோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (அத்யந்தஸுக2ஸம்வ்ருத்3த4:) என்று.

t, u மையெழுதுகிறது அலங்காரத்துக்காகவோ? என்னில் (முதலிலே இத்யாதி3)

கு. அ. தரம் (அவன் வருமளவுமித்யாதி3) p "நாட் காலே" — நாளினுடைய காலத்திலே. p_2, q, r, s "நீராடி" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். s மூன்ரும் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீப4ரதாழ்வான் என்று தொடங்கி) u அலங்காரத்துக்கோ? என்னில் அருளிச்செய்கிருர் (முதலிலே என்று

A பெரிய திரு 9-3-9. B திருவாய் 4-5-2.

அஞ்ஜனமெழுதப்புக்கால் குறையும் தலைக்கட்டுவான் அவனேயிறே. v பரிபூர்ண விஷயத்தில் இப்படி அவகாஶப்ரதா₃நம் பண்ணப்பெருதவன்று கிஞ்சித்கரித்ததாக விரகில்லையிறே. w அவனும் பரமப்ரணயியாகையாலே 'இங்கே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெறவேணும்' என்றிருக்கும்.

(மலரிட்டு நாம் முடியோம்) x A ''சுரும்பார் குழற் கோதை'' என்றும், B ''வாசஞ்செய் பூங்குழலாள்'' என்றுமிறே இருப்பது. இனி, பூவுக்குத்தான் நாற்றங்கொடுக்கைக்காகவாய்த்துப் பூ முடிப்பது; அது செய்யக்கடவோமல்லோம் என்கை, y (நாம் முடியோம்) z அவன்தான் மாலையைக் கொடுவந்து மயிரை முடித்து அலங்கரித்து z₂ விரல்கவ்வி 'இது வாங்காதொழியவேணும்' என்னுமாகில், செய்யலாவதில்லை; a அவன் தீம்பாலே செய்யுமத்தை நம்மால் செய்யலாவதில்லையே; நாமாகச் செய்யாதொழியுமித்தனையிறே வேண்டுவது. b 1. ''அத்ரோபவிஶ்ய ஸா தேந காபி புஷ்பைரலங்க்ருதா । அந்யஜந்மநி ஸர்வாத்மா விஷ்ணுரப்₁யர்ச்சிதோ யயா ॥'' என்னக்கடவதிறே,

---

பெ.அ. (முதலிலே இத்யாதி₃) v,w இவர்கள் இப்படி அவகாஶப்ரத₃ாநம் பண்ணவேண்டுவானென்? அவன்தானும் இவ்வளவைக்கொண்டு மேல்விழுவானென்? என்ன, அருளிச்செய்கிருர் (பரிபூர்ண இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) இத்தால் – சேதநனுக்கு ஆபி₄முக்₂யமும், அவனுக்கு அதுகொண்டு கார்யம் செய்கையும் ஸ்வரூபம் என்றதாய்த்து.

y, z ''முடியோம்'' என்றத்தாலே ஸித்₃த₄மாயிருக்க, ''நாம்'' என்று சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (அவன்தான் இத்யாதி₃) z₂ ''விரல்கவ்வி'' என்றது – ப்ரணமம்பண்ணிப் பெருவிரலைத் திருப்பவளத்தாலே ஸ்பர்ஶித்து என்றபடி; இத்தால் வேண்டிக்கொண்டு என்றதாய்த்து. a தங்கள் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேராதத்தை அவன் செய்தால் அதுக்கு இசையக்கூடுமோ வென்ன 'அருளிச்செய்கிருர் (அவன் தீம்பாலே இத்யாதி₃) b அவன்தான் இப்படி தான் உகந்த விஷயத்திலே அலங்கரித்ததுண்டோ? என்ன, ஸம்வாத₃ம் காட்டுகிருர் (அத்ர இத்யாதி₃)

சி.அ. v,w இவர்களுக்கு இது வேண்டுவானென்? அவனும் இவ்வளவுகொண்டு மேல்விழவேண்டுகிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பரிபூர்ணவிஷயத்திலித்யாதி₃) இத்தால் இவனுக்கு ஆபி₄முக்₂யமும், அவனுக்கு அதுகொண்டு கார்யம் செய்கையும் ஸ்வரூபமென்றதாய்த்து. v ''இவர்கள் அவகாஶப்ரத₃ாநம் பண்ணுவிட்டால் கிஞ்சித்கரிக்க விஷயமில்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பரிபூர்ண விஷயத்தில் இத்யாதி₃) w இவர்களன்றே அவன் விஷயத்தில் கைங்கர்யம்பண்ணி ஸத்தைபெற வேண்டுவது, அவன் இவர்களுக்குக் கிஞ்சித்காரம் பண்ணவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (அவனும் பரம ப்ரணயியாகையாலே இத்யாதி₃) x 'பூ முடியோம்' என்று பரிமளத்துக்கோ பூமுடிக்கிறதென்ன அருளிச்செய்கிருர் (சுரும்பார்குழல் இத்யாதி₃) z₂ (விரல்கவ்வி) காலில் விரலைக்கவ்வி என்றபடி. b அவன் இப்படி புஷ்பங்களையிட்டு அலங்கரிக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (அத்ரோபவிஶ்ய இத்யாதி₃)

கு.அ. தொடங்கி) v ''இவர்கள் அவகாஶ ப்ரத₃ானம் பண்ணுவிட்டால் இவனுக்கு அலங்கரிக்க விஷயமில்லையோ?'' என்ன (பரிபூர்ண என்று தொடங்கி) w இவர்களன்றே அவன் விஷயத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணி ஸத்தை பெறவேண்டுவது, அவன் இவர்களுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கக் கூடுமோ? என்ன (அவனும் பரம ப்ரணயியாகையாலே இத்யாதி₃) x பரிமளத்துக்கோ பூ முடிக்கிறதென்ன அருளிச்செய்கிருர் (சுரும்பார் குழல் கோதை) என்று. z₂ (விரல் கவ்வி) என்றது காலில் விரல் கவ்வி என்றபடி. b அவனப்படிச் செய்யுமோ? என்ன (அத்ரோபவிஶ்ய என்று தொடங்கி) c ''செய்யாதன

A நாச்-திரு 9-10 B திருவாய் 10-10-2.

c (செய்யாதன செய்யோம்) d விதி4யுண்டாகிலும், பூர்வர்கள் ஆசரித்ததற்கு மேற்பட ஆசரிக்கக்கடவோமல்லோம்; e அதாகிறது 1, ''ஸுஹ்ருத3ம் ஸர்வபூ4தாநாம்'' என்று-அவன் ஸர்வபூ4தஸுஹ்ருத்தாக இருந்தானேயாகிலும், ததீ3யரை முன்னிட்டுக்கொண்டல்லது அவனைக் கிட்டக்கடவோமல்லோமென்கை, f பெண்களில் முற்படவுணர்ந்தார் ஒருவரையொருவர் எழுப்பி, எல்லாருங்கூடியல்லது க்ருஷ்ணனைக் கிட்டக்கடவோமல்லோமென்கை. g 2. ''நிவேத3யத மாம் க்ஷிப்ரம்'' என்றும் 3, ''பிதாமஹம் நாத2முநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத3'' என்றும் இவையிறே ப்ரமாணங்கள். h ஸ்ரீப4ரதாழ்வானை முடிசூடச் சொன்னவிடத்தில் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் யோக்3யதையுண்டாயிருக்க, ''இக்குடியில் இதுக்கு முன்பு செய்யாதன நான் செய்யமாட்டேன்'' என்ருனிறே.

i (தீக்குறளை சென்ருேதோம்) j பிறர்க்கு அநர்த்த2ாவஹமாகப் j2 பொய் சொல்லக்கடவோமல்லோம்; பிராட்டி பெருமாள்பக்கல் ஏகாந்தத்திலும் ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிகள் நலிந்தபடி சொல்லிற்றுக இல்லையே ஸ்ரீராமாயணத்தில். k நம்மில் நாம் ''நப்பின்னை நங்காய்''(20) என்றும், k2 ''நாயகப்பெண்பிள்ளாய்''(7) என்றும், ''பேய்ப்பெண்ணே''(7) என்றும் ஒருவர்க்கொருவர் இட்டிடுகொண்டு சொன்னவை க்ருஷ்ணன் செவிப்படுத்தக்கடவோமல்லோம்.

பெ. அ. c, d ''செய்யாதன செய்யோம்'' என்கைக்குச் செய்ய ப்ரஸக்தியுண்டோ? என்ன, அத்தை அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிருர் (விதி4 இத்யாதி3) இது தொடங்கி ப்ரணயரோஷத்தாலேயன்றிக்கே அதி4காரிஸ்வருபத்தைச் சொல்லுகையென்று கண்டுகொள்வது. e, f ஸ்வாபதே3ஶத்திலும் அந்யாபதே3ஶத்திலும் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிருர் (அதாகிறது இத்யாதி3 வாக்ய த்3வயத்தாலே) g புருஷகாரத்தை முன்னிட்டுக்கொள்ளுகை பூர்வர்கள் செய்தார்களென்கைக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிருர் (நிவேத3யத இத்யாதி3) h செய்யாதன செய்யாதிருக்கைக்கு உத3ாஹரணங்காட்டுகிருர் (ஸ்ரீ ப4ரத இத்யாதி3) i, j2 ''குறளை'' என்றதன் அர்த்த2ம் (பொய்) என்றது; அதாவது-குற்றமென்றபடி. k. ப்ரக்ருதத்திலே கே3ாபிமார்க்குக் குற்றத்துக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (நம்மில்நாம் இத்யாதி3) k2 (நாயகப் பெண்பிள்ளாய்) என்றதுக்கு ''நிர்வாஹகையாயிருந்தபடி இதுவோ?'' என்று வெறுத்துச் சொல்லுகையாலே குற்றமென்று கண்டுகொள்வது.

சி. அ. c ''செய்யாதன செய்யோம்'' என்றதுக்கு உபாயாந்தரங்கள் செய்யோமென்று A ''இதுகாண்மினன்னைமீர்'' என்ற பாட்டிலே வ்யாக்2யானம் பண்ணினுர்கள். g ததீ3யர் முகே2ந ஆஶ்ரயிக்கைக்கு நியாமகமுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (நிவேத3யத இத்யாதி3) h பூர்வர்கள் ஆசரித்ததே ஆசரித்துக்கொண்டு போந்தவர்களுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீ ப4ரதாழ்வான் இத்யாதி3) i தீக்குற(ளு)ளைக்கு இரண்டு பொருள்—பிறர்க்கு அநர்த்த2ாவஹமான பொய் என்னுதல்.*(அத2வா) இத்யாதி3யாலே குற்றமென்னுதல்.

ரு. அ. செய்யோம்'' என்றதுக்கு ''உபாயாந்தரங்கள் செய்யோம்'' என்று, A''இது காண்மின் அன்னைமீர்'' என்றபாட்டில் வ்யாக்2யானம் பண்ணினுர்கள். h பூர்வர்கள் ஆசரித்ததே ஆசரித்துக் கொண்டு போனவர்களுண்டோ? என்ன் (ஸ்ரீப4ரதாழ்வான் என்று தொடங்கி)

A திருவாய் 4-6-3. * மூலத்தில் இப்பாட்2ம் காணவில்லை.

l (ஐயமும் l₂ பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி) ஐயமாவது—யோக்₁ய விஷயத்திலே கு₃ருவாக வ்யயிக்குமது; பிச்சையாகிறது — ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கும் ஸந்யாஸிகளுக்கும் இடுமது, m ''இங்கு க்ருஷ்ணநுப₄வம் பண்ணுவோம்'' என்பார்க்கு அவனை அநுப₄விப்பித்தும் ''ததீ₃யரையநுப₄விப்போம்'' என்பார்க்கு அவர்களை அநுப₄விப்பித்தும் போரக்கடவோம். n (ஆந்தனையும்) o அவர்கள் கொள்ளவல்லராந்தனையும்; o₂ அர்த்தி₂கள் ஆமளவும். p (கைகாட்டி) q ஸர்வத்தையும் கொடுத்தும் ''ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம்'' என்றிருக்கை; r இவர்களை க்ருஷ்ணநுப₄வம் பண்ணிவைத்தும், ''இவர்கள் திறத்தில் ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம்'' என்றிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. s அத₂வா, ஐயமாகிறது — s₂ ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபகு₃ணவிஷய ஜ்ஞானம்; பிச்சையாகிறது — ஆத்மஸ்வரூபமாத்ரஜ்ஞாநம்; இவற்றைத் தனக்கு உள்ளவளவும் உபதே₃ஶிக்கையென்றுமாம். (கைகாட்டி) t இப்படி ஜ்ஞாநோபகாரகனானாலும் அவ்வுபகாரம் தன்னெஞ்சில் தட்டாதிருக்கை.

(உய்யுமாறெண்ணி) இந்த ப்ரகாரங்களினாலே உஜ்ஜீவிக்கும்படிகளை எண்ணி; ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே உள்புக்கவன்றிறே இவன் உஜ்ஜீவித்தானாகிறது; அது இல்லாதபோது, 1.''அஸந்நேவ''விறே. (எண்ணியுகந்து) மநோரத₂வேளையே தொடங்கி ரஸிக்கிறபடி. 2, ''ஸுஸுக₂ம் கர்த்துமவ்யயம்'' என்கிறபடியே-ஸ்மர்த்தவ்யவிஷயத்தின் ரஸ்யதையாலே ஸ்ம்ருதிவேளையே தொடங்கி ரஸிக்குமிறே. ''எண்ணியுகந்து-செய்யுங் கிரிசைகள் கேளீரோ'' என்று. அந்வயம். 2.

பெ.அ. l, m ''ஐயம்'' என்றது-விபு₄வான க்ருஷ்ணனை அநுப₄விக்கை என்றும், ''பிச்சை'' என்றது-அணுஸ்வரூபரான ததீ₃யரை அநுப₄விக்கை என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரக்ருதத்திலே ஏறிடுகிறார் (இங்கு இத்யாதி₃) o₂ யோஜநாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தி₂கள், இத்யாதி₃) அதாவது - அர்த்தி₂களாக வந்தவர்களெல்லார்க்கும் கொடுத்து, இனி அர்த்தி₂களில்லையென்னுமளவும் என்றபடி. p, q 'கொடுத்து' என்றதே, ''கைகாட்டி'' என்றதுக்குப் பா₄விதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்தையும் இத்யாதி₃) இப்பாட்டிலே, ''ஏல், ஓர், எம்பாவாய்'' என்றதெல்லாம் பாத₃த்தைப் பூரித்துக்கிடக்கிறது. 2.

சி. அ. l,m,s ''ஐயம்'' — க்ருஷ்ணநுப₄வமாதல். ப₄க₃வத்₃விஷய ஜ்ஞானமாதல். l₂,m,s ''பிச்சை''யாவது — பா₄க₃வதாநுப₄வமாதல், ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞானமாதல். n,o ''ஆந்தனையும்'' இரண்டு பொருள்; அர்த்தி₂களுக்கு அபேக்ஷையுள்ளவளவும் என்னுதல், கொடுக்கிறவர்கள் தங்களுக்குள்ளவளவும் என்னுதல். யத₂ாமதி என்னவுமாம். o₂ (அர்த்தி₂களளவும்) அர்த்தி₂கள் கொள்ளுமளவும். P.q. r ''கைகாட்டி'' கையைமறித்துக் காட்டிக்கொடுக்கிறதுக்கு இரண்டு பொருள் (ஸர்வத்தையுமித்யாதி₃) (இவர்களை இத்யாதி₃) s₂ ஜ்ஞானதாரதம்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனுடைய இத்யாதி₃) 2.

கு.அ.l,m,s ''ஐயம்'' க்ருஷ்ணநுப₄வமாதல், ப₄க₃வத்₃விஷயஜ்ஞானமாதல், l₂,m,s பிச்சையாவது—பா₄க₃வதாநுப₄வமாதல், ஸ்வரூபஜ்ஞானமாதல் என்றபடி; n.o. ''ஆந்தனையும்'' என்றதுக்கு இரண்டு பொருள் அர்த்தி₂களுக்கு அபேக்ஷையுள்ளவளவும் என்னுதல், கொடுக்கிறவர்கள் தங்களுக்குள்ளவளவும் என்னுதல், P. q. r. ''கைகாட்டி'' என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். s...h ''செய்யாதன செய்யோம்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யமாகவுமாம். ஒன்றேயாகவுமாம். !...k ''தீக்குறளை'' என்றதுக்கும் அப்படி கொள்வது. 2.

ஆறுயிரப்படி-இரண்டாம்பாட்டு.

2 அவ:— இரண்டாம்பாட்டு, முதற்பாட்டு ப்ராப்யப்ராபகஸங்க்₃ரஹம், இரண்டாம்பாட்டில் க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம்பண்ணுகிறார்கள். மூன்றும்பாட்டு - ப்ராபகஸங்க்₃ரஹம். இப்பாட்டில், க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம்பண்ணுகிறார்கள். இதரவிஷயங்களில் விடுமவற்றோடு பற்றுமவற்றோடு வாசியில்லை. துல்யப₂லமாயிருக்கும். ஆயாஸத்தாலே பெறுமதாகையாலும், நிலையில்லாமையாலும். இங்கு A ''மாற்பால்மனஞ் சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு'' இறே.

வ்யா: — (வையத்துவாழ்வீர்காள்) 1. ''பு₃த்₃தி₄நாஶாத் ப்ரணஶ்யதி'' என்கிறபடியே இதர விஷயத்திலே மண்டி முடியும் நிலத்திலே, வகுத்த விஷயமே அநுப₄விக்கப் பெற்றவர்களன்றோ. B ''பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ'' என்றும், B''இன்னங்கெடுப்பாயோ'' என்றும் உணர்ந்தவர்கள் கூப்பிடும் நிலமிறே. நாட்டார் பெருவிடில் முடியும்படியான விஷயங்களினுடைய த₃ர்ஶநத்திலே முடிகிறார்களிறே இவர்கள். (வையத்து வாழ்வீர்காள்) இந்தளத்தில் தாமரைபோலே. (வையத்து வாழ்வீர்காள்) க்ருஷிபூ₄மியிலே ப₂லம் பு₄ஜிப்பதே! வானிலேபோய்ச் சிறையிராதே, க்ருஷ்ணகு₃ணங்கள் திருவாய்ப்பாடியிலே ஆழமோழையாய்ப் பரிமாறுநிற்க, வானிலிருப்பாகிறது - பெருமாள் காடேற எழுந்தருள, திருவயோத்₄யையிலிருப்புப்போலவும், க்ருஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநிற்க, ஸ்ரீமது₄ரையிலிருப்புப்போலவுமிறே. 2. ''அயோத்₄யாமடவீம் வித்₃தி₄'' என்று திரு அயோத்₄யை பட்டது பட்டிறே அங்கு கிடக்கிறது; அங்கு மேன்மை; இங்கு நீர்மை. கு₃ணாதி₃க்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கேற்றம். 3. ''ந ச புநராவர்த்ததே'' என்றும், C ''மீட்சியின்றி'' என்றும், D ''ஏற்றிவைத்தேணி வாங்கி'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அங்குள்ளார்க்கு இங்கு வரவொண்ணாதே, இங்குள்ளார்க்கு மேன்மையும் காணலாம். ஆகையிறே E ''விண்ணுளாரிலும் சீரியரே'' என்கிறது. F ''முழுதுமித்யாதி₃ - இறுதி கண்டாளே'' 4. ''நித்யாஞ்ஜலிபுடா:'' என்று-நாம் தொழுமத்தனையிறே அங்கு; ஶீலகு₃ணத்துக்கு அகப்பட்டார் மற்றொரு கு₃ணத்துக்கு ஆளாகாரிறே. 5. ''ஸ்நேஹோ மே பரம:''—அங்குப்போருமளவல்லகாணும்; என்னது ஸ்நேஹம் என் படுத்தாதுதான்! G''என்றனளவன்றால் யானுடைய அன்பு'' என்கிறது. ஆஶ்ரயத்தினளவல்ல காணும் ஸ்நேஹம். 5.''ராஜந் த்வயி''-இதுதான் பரத்வத்திலேயோ? என்னில்; ப்ரதிகூலரானவர்களும் 6. ''ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:'' என்று மடலெடுக்கும் உம்முடைய பக்கலிலே. இப்போது தவறியிருந்தோமாகில், இனி ஒரு கால் அங்குக்கொள்ளுகிறோமென்றார்—5.''நித்யம் ப்ரதிஷ்டி₂த:''—காத₃ாசித்கமன்று காணும்; ஸ்வரூபாந்தர்க்க₃தங்காணும். 5.''ப₄க்திஶ்ச நியதா''—ஸ்நேஹமாகிறதேது? ப₄க்தியாகிறதேது? என்னில்; நில் என்ன, முடிந்தேன் என்று முறையழியப் பரிமாறின இளையபெருமாள்படி-ப₄க்தி; ஸ்நேஹமாகிறது — ஒன்றறிந்தன்றிக்கே, வ்யதிரேகத்தில் மூச்சடங்கும்படியான சக்ரவர்த்திபடி. "இப்படி வ்யதிரேகத்தில் முடியும்படியானவன் மோக்ஷப₂லம் பெறுதொழிவானென்?" என்று நஞ்ஜீயர் ப₄ட்டரைக் கேட்க; ''இவனுக்குள்ளது நரகமே; பெருமாளாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே

A முன்-திருவ 14. B திருவாய் 6-9-9 & 8. C திருவாய் 4-10-11. D பெரியாழ்-திரு 4-9-3. E திருவிருத்தம் 79. F பெரு-திரு 7-8. G இர-திருவ 100.

ஸ்வர்க்க₃ஸ்த₂னுனன்'' என்றருளிச்செய்தார். 1. ''ஸ ஸத்யவசநாத்'' 2. ''ராமோ விக்₃ரஹவாந் த₄ர்ம:'' என்று-பரமத₄ர்மத்தைவிட்டு வசநத்தைப்பற்றினுனகையாலே. 3. ''வீர'' — இவர்தாம் தோற்ற துறையிருக்கிறபடி, 3, ''ப₄ாவோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி'' — ''அந்யத்ர'' — என்கிறன்-பேருங்கூட அஸஹ்யமானபடி.

(வாழ்வீர்காள்!) பெருமாள் 4. ''ஏகாம் த₄ரணிமாஶ்ரிதௌ'' என்றுப்போலே ஒரு பூ₄மியிலே ஆகப்பெறுவதாம்; ஸமகாலத்திலே பிறக்கப்பெறுவதாம்; ஒரு ஊரிலேயாவதாம்; அதிலும் அவன் காணவேண்டாத ஆண்களாகவும், பருவங் கழிந்த பெண்களாகவுமன்றிக்கே, ஒத்த பருவமாகப்பெறுவதாம்; திருவயோத்₄யையிலுள்ளார்க்குப்போலே, விஶ்லேஷவ்யஸநம் இல்லாதவையாகப் பெறுவதாம்; இதொரு வாழ்ச்சியிருந்தபடியென்தான்! என்கிறுர்கள். ''வாழ்வீர் காள்'' என்ற பன்மைக்குக் கருத்து-அதொரு விபூ₄தியாக ப₄க₃வத₃நுப₄வமே யாத்ரையாயிருக்குமாபோலே, இதுவும் ஒரூராக இதுவே யாத்ரையாகப் பெறுவதே! ஒரூருக்கொருவனையிறே பெற்றது — 5. ''விபீ₄ஷணஸ்து த₄ர்மாத்மா'' என்று. 6. ''வக்தா ஶ்ரோதா ச து₃ர்லப₄:'' என்று, சொல்லுவாளுெருவனேயாய்க் கேட்பாரில்லாத லங்கைபோலன்றிக்கே, த்ரிபாத்₃விபூ₄தி ஒருநாடாகச் சமைந்தாப் போலே இதொரு ஊராகச் சமையப்பெறுவதே!

(நாமும்) நம்மில் நாம் வக்தாக்களும் ஶ்ரோதாக்களுமாக இருந்தோமே யாகிலும், லாப₄ாலாப₄ங்களில் ஸமது₃:க்க₂ஸுக₂ராம்படியிருக்கிற நாமும். ''நாரா யணனே'' (1) - என்று-அத்தலையில் ந்யஸ்தப₄ரரான நாமும். (நாமும் நம் பாவைக்குச் செய்யும் கிரிசைகள்) ''ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் அவனே'' என்று அறுதியிட்டபின்பு செய்யுமவை ப்ராப்யத்திலே புகுருமத்தனையிறே; இனி பேற்றுக்குடலாகச் செய்வ தொன்றில்லை: அச்சமுறுத்திக் கார்யங்கொள்ளப் பார்க்கிறுர்களிறே, த்வரை இருந்த விடத்தில் இருக்கவொட்டாமையாலே. ப்ராப்யப்ரதிபத்தி பண்ணியே ப்ராபக ஸ்வீ காரம் பண்ணுகிறது, ஆறியிருந்தானுகில் ப்ரதிபத்திபண்ணிற்றிலனுமத்தனையிறே. அதி₄காரிதான் முமுக்ஷுவே: ஜ்ஞாநப₂லமுண்டாகவேணும்: த்யாக₃மாத்ரத்தையே ஸ்வீகரித்து, ப்ராப்யத்திலே ருசியின்றிக்கே, தான் நினைத்தபடியே நடக்கில் நாஸ்தி கத்வமே ப₂லித்துவிடுமத்தனையிறே. க்ஷுத்₃ரவிஷயத்திலே பிறந்த ஶ்ரத்₃தை, செய லளவும் ப₂லியாநின்றது; அது ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே வேண்டாததன்றிறே. ''செய் யுங்கிரிசைகள்'' என்கையாலே-அவனும் அவனுடையாரும் வாழும்படியாயிருக்கை.

(கேளீரோ) ''க்ருஷ்ணன்கிடாய், பெண்கள்கிடாய்'' என்கிறவூரிலே கோ₃ப வ்ருத்₃த₄ர்கள் அநுமதிபெற்று க்ருஷ்ணனுேடேகூட அநுப₄விக்கப்பெறுவதே! என்கிற ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே பரவஶகா₃த்ரைகளாய்க்கிடக்க, ''கேளீரோ'' என்கிறுர்கள். மேய்ச்சல்தலையிலே அசையிடுவாருண்டோ? பெற்ற அம்ஶத்துக்கு த்ருப்தராமத் தனையோ? மேன்மேலன பரகுபரகு என்று வரவேண்டாவோ? கேட்கையே உத்₃ தே₃ஶ்யமாயிருந்தபடி. நாங்களும் வாய்படைத்த லாப₄ம்பெற்று, நீங்களும் செவி படைத்த லாப₄ம் பெறவேண்டாவோ? 6. ''புருஷார்த்தோ₃யமேவைகோ யத்கத₂ ஶ்ரவணம் ஹரே:'' — ஸபாத₃ லக்ஷ்க்₃ரந்த₂த்தாலே த₄ர்மார்த்த, காம மோக்ஷங்களைச்

சொல்லி ''இவற்றில் உன்நெஞ்சில்பட்டதென்?''என்ன;''நாலிலும் ஒன்றுமன்று, பு,க, வத்,கு ணவித்,த,ராயிருக்கும் உன்போல்வாரைப் பேசவிட்டு, தென்றலும் சிறுதுளியும் பட்டாப்போலே குளிரச் செவிமடுத்துக்கேட்டுக் கிடக்கவமையும் என்றுபட்டது'' என்றுன்.

1. ''ஸம்ஶ்ரவே மது,ரம்'' — ஜ்ஞாநப்ரஸரத்,வாரா இந்த்,ரியங்கள் புறப்பட்டு, பா,ஹ்யவிஷயங்களை க்,ரஹித்து, பின்பிறே ரஸிப்பது; அங்ஙனன்றிக்கே, தென்றலும் சிறுதுளியும் பட்டாப்போலே, பட்ட இடமேபிடித்து ரஸிக்கை. A ''கேட்டாரார்'' என்னுமாபோலே. 1. ''மது,ரம்''—அறிவு கொடுத்து ரஸிப்பிக்கவற்றுயிருக்கை. 1. ''வாக்யம்'' பூர்வாபரஸங்க,தி வேண்டாதே, தனியே இனிதாயிருக்கை. 1. வைதே,ஹ்யா:'' — குடிப்பிறப்புவாசி தோற்ற உடம்புபேணுதே இருந்தபடி. 1. ''வ்யாஜஹார''—உடம்பில்லாதார்க்குச் செவியில்லையிறே. செவிகொடுத்து வார்த்தை சொன்னுனென்கிறது. (கேளீரோ) செவிபடைத்த லாப,ம் பெறவேண்டாவோ? (பாற்கடலுள்) சொல்லுகிறபடிதான் கீழே ''நாராயணன்'' (1) என்றுர்களே; அந்த நாராயண ஶப்,த,வாச்யனை ஸர்வேஶ்வரன் திருப்பாற்கடலிலே ப்,ரஹ்மாதி,களுடைய கூக்குரல் கேட்கும்படி குடில்கட்டிப் பயிர்நோக்கும் க்ருஷிகனைப்போலே, தோள்தீண்டியாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறனென்கிறுர்கள். ''மன்னுவடதுரை மைந்தன்'' (5) என்று மேலே சொல்லப்புகுகிறுர்களாகையாலே ''நாராயணன்''(1) என்பது, ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்'' என்பதாகாநின்றுர்கள்; ஸ்ரீபீ,ஷ்மர் பரத்வமே பிடித்து உபபாதி,த்துக்கொண்டுவாராநிற்க, 2. ''ஸ ஏஷ ப்ருது,தீ ர்க்க,ாக்ஷஸ் ஸம்ப,ந்தீ, தே ஜநார்த்த,ந:'' என்று மூதலித்துக் காட்டினுற்போலே 3.''அபரம் ப,வதோ ஜந்ம பரம் ஜந்ம விவ்ஸ்வத:'' என்ற அர்ஜுநனுக்குத் தானும் அருளிச்செய்தான். (பைய) B ''மெள்ளத்துயின்றுனை'' என்னுமாபோலே ஆர்த்தநாத,ம் கேட்கும்படி அசங்காதே கிடக்கிறபடி, (துயின்ற) தமோகு,ணபி,ப,வத்தாலே வந்த உறக்கமன்றே: ஆர்த்தநாத,ம் கேளாதபோதுகாணும் பிராட்டிமார் போ,க,மும். 4.''மது,ரா மது,ராலாபா'' என்று பிச்சேறப்பண்ணுமவள் பேச்சும் அஸஹ்யமாம் - ஜக,த்,ரக்ஷணத்தில் திருவுள்ளம் பற்றினபோது. (பரமன்) இருந்தருளினபோதையிலும் சாய்ந்தருளினபோதுகாணும் அங்க,ப்ரத்யங்க,ங்களில் புக்கு அநுப,விக்கலாவது. நாட்டார்க்கு மற்றப்படியே; இங்கு C ''கிடந்ததோர் கிடக்கை'' என்றும் D ''கோலந்திகழக்கிடந்தாய்'' என்றும் சொல்லலாம்படியிருக்கும் ஸர்வாதி,கனென்று தோற்றுமாய்த்துக் கண்வளர்ந்தருளும்போது. 5. ''ஸ:''-அழகில் ப்ரஸித்,தி,. 5. ''மயா போ,தி,த:'' — காகமென்று ஒரு வ்யாஜமிடுகிறேனித்தனை; என்னலே கெட்டேன். 5. ''ஸ்ரீமாந்'' — கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை காந்தி ப்ரசுர்யம். 5. ''ஸுக,ஸுப்த:'' — படுக்கைக்கீடாயிறே உறக்கமிருப்பது. 5.''பரந்தப:'' — எழுப்பிக்கொள்ள நினைத்த கார்யத்துக்கும் உறக்கமேயமையுங்கிடீர். ஸிம்ஹம் உறங்கும்போதும் து,ஷ்டம்ருக,ங்கள் அணையமாட்டாதே. 6. ''கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம'' — உண்ணப்புக்கு வாயை மறந்தாரைப்போலே, வந்த காரியத்தை மறந்தான்; ஒரு திருவாட்டி பிள்ளைபெறும்படியே! என்கிறுன். E ''படுத்தபைந் நாகணை''.(பரமன்) கிட்டவந்து கிடக்கிற கு,ணாதி,க்யத்தாலே வந்த ஏற்றமாகவுமாம்.

A திருவாய் 10-6-11. B மூன்-திருவ 93 C திருமாலை 23. D திருவாய் 5-8-1, E திருப்பல். 9.

(அடிபாடி) ''பரமன்'' என்கிருர்களே; அவனுடைய ஶேஷித்வத்தை அநுஸந்தி₄த்தால் நடுவு தங்குமவர்களல்லாமை திருவடிகளிலே விழுகிருர்கள். அவனுறக்கம் புருஷோத்தமத்வத்துக்கு ஸூசகமானுற்போலே, இவர்களும் நாரீணுமுத்தமைகளானமைக்கு ஸூசகம் திருவடிகளைப்பாடுகை. அவன் ஶேஷித்வத்துக்குச் சமைந்தாற்போலே, இவர்கள் ஶேஷத்வத்துக்குச் சமைந்தபடி. ஸ்தநந்த₄யப்ரஜை முலையிலேயிறே வாய் வைப்பது. A ''செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு'' என்னுமவர்களிறே.

(அடிபாடி நெய்யுண்ணேம்) அடிபாடுவதுக்கு முன்பு போலே அவை த₄ாரகமாவது; B ''எல்லாங்கண்ணன்'' என்றிறே பின்னையிருப்பது. 1. ''வாஸுதே₃வஸ் ஸர்வ''மிறே, எல்லாமவனே என்றிருக்கையாலே C. ''கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை'' என்ருர் தமப்பனுர்; இவள், அவரிலும் உள்புக்கு, இடைச்சியான முறுக்கத்தாலே ''நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்'' என்கிருள். (அடிபாடி நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்) உண்டார்க்கு உண்ண வேண்டாவே. ''குடிக்கக்கடவது, உண்ணக்கடவது'' என்று அறிகிறிலள் முதல் தன்னிலே வ்யுத்பத்தியில்லாமையாலே. இவர்கள் ஸௌகுமார்யந்தான் திருவடிகளைப் பாடுதல் நெய்யும் பாலும் குடித்தாற்போலே. (நெய்யுண்ணேம்) அவன் ஜீவநம் வாங்கோமென்கிருர்கள். (நெய்யுண்ணேம்) இவர்கள் யாரைத்தான் பட்டினிகொள்ளப் பார்க்கிறது? இவர்கள் உண்டால் பசிகெடுவது அவனுக்குப்போலே. ஶரீரத்துக்கு வரும் நன்மை ஶரீரிக்கிறே. 2. ''யஸ்யாத்மா ஶரீரம்''

(நாட்காலே நீராடி) ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தத்திலே குளிக்கக்கடவோம். அவன் திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தகிடை என்னுச்சுதுதான்? மஹிஷியானவள் குளித்து விரல் முடக்குமதிற்காட்டில் மடலுண்டோ? D ''ஓதிநாமம்'' – அவனையழிப்பார் வார்த்தைகளிருக்கும்படியிறே. (நாட்காலே நீராடி) அதில் அவனைப் பிற்பாடனுக்கக்கடவோம். 3. ''ந மே ஸ்நாநம்'' — ப₄ர்த்தாவின் அஸந்நிதி₄யிலே குளிக்கு இருய்க்கும் பா₄ர்யையைப்போலே 3. ''வஸ்த்ராண்யாப₄ரணநி ச''—உடம்புதானே மிகையாயிருக்க அதுக்குமேலே அந்தரமானவற்றைச் செய்யவோ? E ''உடம்பினுல் குறைவிலமே'' என்ருகாதேயிருக்கிறது, 3.'' தம் விநா'' — குளிப்பார்க்கு ப்ரத₄ாநோபகரணம் வேண்டாவோ? 3.''கைகயீபுத்ரம்;'—''நடுவிலாய்ச்சி பிள்ளையை நலிந்தாள்'' என்னு, நாமும் அவனை நலியவோ? 3. ''கைகயீபுத்ரம்''—ரிஷிகளோடே ஸம்ப₄ாஷிக்கவும், அவர்கள் விரோதி₄களைப் போக்கவும், அத்தால் வந்த புகழும், அவளால் வந்ததன்றே; அவள் பெற்றபிள்ளையன்றே. 3.''ப₄ரதம்''—அவள் ஸம்ப₃ந்த₄ம் மிகையென்னும்படியன்றே அவன்தன்படி. 3.''த₄ர்மசாரிணம்''—நம்மைப்பிரிந்தால் அவனிருக்கும்படியிருந்தால், அவனைப்பிரிந்தால் நாமிருக்கும்படி இருக்கவேண்டாவோ? இப்படி ஶேஷபூ₄தர் அஸந்நிதி₄களிலே ஶேஷிகள் குளிக்கு இருய்ப்பர்களிறே; அத்தைப் பொய்யாக்கி அவனையொழிய நாங்கள் குளிக்கக்கடவோமென்கிருர்கள். (நாட்காலே நீராடி) ஶ்ரீப₄ரதாழ்வானைப்போலே; 4.''அத்யந்தஸுக₂ஸம்வ்ருத்₃த₄:'' இத்யாதி; 5.''ஶேதே ஶீதே மஹீதலே'' 6.''ப₄ரதஸ்ய வதே₄ தோ₃ஷம்'' என்றவன் வார்த்தையிறே. ''அநுகூலன்'' என்று அறிந்தவாறே ''நாம் தழைமுறித்திட்டாகிலும் கிடப்பதோம்; அவன் தறைக்கிடை கிடக்கிருன்'' என்கிருன்.

A திருப்பல்-1. B திருவாய் 6-7-1. C பெரியாழ்-திரு 5-1-4. D பெரிய திரு 9-3-9. E திருவாய் 4-8-9.

(மையிட்டெழுதோம்) A மையகண்ணாளிறே. இனி, அதுதனக்கு நிறங் கொடுக்கையிறே உள்ளது. அவனைக்கெடுக்கிறாள் காணும். இவர்கள் தொடங்கினா லிறே அவன் குறையும் கற்பிப்பது; அவன் கிஞ்சித்காரத்துக்கு அவகாஶப்ரதா₂நம் பண்ணேமென்கிறார்கள். ஶேஷிக்குக் கிஞ்சித்கரியாதபோது ஶேஷத்வமில்லை. அவன் நிரபேக்ஷனாகையாலே கிஞ்சித்காரத்துக்கு இடமில்லை; இவன் ஸ்வரூபலாப₄த்துக்காகவே அவன் ஸாபேக்ஷரைப் போலே இவர்கள் கிஞ்சித்காரங் கொள்ளக்கடவன். இவன் ஶேஷத்வம் தன்னுடைய ஶேஷித்வத்திலே சேருகையாலே இது ஸ்வரூபாந்தர்க₃தம். (மலரிட்டு நாம் முடியோம்) B ''சுரும்பார்குழற்கோதையிறே. அப்போதலர்ந்த செவ்விப்பூவினின்றும் வண்டுகள் கால்வாங்கி இவள் குழலிலே படியும்படியிறே திருக்குழலிற் செவ்வியிருப்பது. தான் ''மாலைசூட'' என்று தொடங்கினால், குறையும் அவன் வந்து சூட்டி அலங்கரிக்குமிறே; அதுக்கு அவனுக்கு அவகாஶம் வையோ மென்கை. (நாம் முடியோம்) அவன்தானே வந்து சூட்டில் செய்யலாவதில்லையே.

(செய்யாதன செய்யோம்) வசநலித்₃த₄மேயாகிலும் பூர்வர்கள் அநுஷ்ட₂ாநமே யொழிய வேறு செய்யக்கடவோமல்லோம். ''ப்ரஸக்தத்துக்கிறே ப்ரதிஷேத₄ முள்ளது, இது இப்போதென்?'' என்னில்; ஸ்வரூபகத₂நம். ஆழ்வான் ''எங்கள் பூர்வர்கள் தே₃வதாந்தரப₄ஜநம் பண்ணாமையாலே'' என்றாறும். 1.''ப்ரதிபு₄த்₃த₄ாந ஸேவந்தே'' இறே. ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவனேயாகிலும், அநாத்மகு₃ணங்கள் தவிருகையும் ஆத்மகு₃ணங்களுண்டாகையும் தவிராதே, சேதநனாகையாலே. 2, ''ஸர்வ பூ₄தாத்மகே தாத'' — கார்யகாரணங்களினுடைய அநந்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. 2. ''ஜக₃ந்நாதே₂'' — ஜக₃த்துக்கும் அவனுக்கும் ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஶேஷஶேஷி பா₄வத்தாலேயென்கிறது. 2. ''ஜக₃ந்மயே'' — ஶரீரஶரீரிபா₄வத்தாலே இஸ்ஸம்ப₃ந்த₄மென்கிறது. 2. ''பரமாத்மநி'' — இவற்றுக்குத்தான் வ்யாபகனா னாற்போலே தனக்கு வ்யாபகாந்தரமில்லையென்கிறது. 2. ''கோ₃விந்தே₃''— இவ்வைஶ்வர்யத்தைக்கொண்டு கடக்கவிராதே கிட்டநிற்குமவனென்கிறது. 2. ''மித்ராமித்ரகதா₂ குத:'' — ஸம்ப₃ந்த₄ம் இதுவானபின்பு மித்ரத்வ ப்ரதிஸம் ப₃ந்தி₄யான அமித்ரத்வமுமில்லையென்கிறது. முக்தனுக்கு ததீ₃யத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூ₄தி உத்₃தே₃ஶ்யமாகாநிற்கச்செய்தே த்யாஜ்யமுமாகிறதிறே. விபூ₄தி மாத்ரமே உத்₃தே₃ஶ்யமாமன்று, அவனுக்குத் தநுபூ₄தரான ப்₃ரஹ்மாதி₃களோ டொக்க C ''நீராய் நிலனாய்'' என்கிறதுவும் உத்₃தே₃ஶ்யமாமிறே. இவை ஆஶ்ர யணீயமானாலும் ஈஶ்வராபி₄மாநிகள் த்யாஜ்யரிறே. அக்₃நிஹோத்ராக்₃நிக்கும் ஶ்மஶாநாக்₃நிக்கும் அக்₃நிஸாம்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே, விதி₄தந்த்ரங்களிலே ஒன்று நிஷித்₃த₄மாகவும் ஒன்று ஶாஸ்த்₃த₄மாகவும் சொல்லாநின்றதிறே. இப்படி பூர்வர்கள் அநுஷ்ட₂ாநமுண்டிறே. 3 ''ஸுஹ்ருத₃ம் ஸர்வபூ₄தாநாம்'' என்கிற படியே ப்ராப்தி உண்டாகிலும் ஒருவர் ஒருவரை எழுப்பி, எல்லாரும் திரளவல்லது அவன் முன்பு நிற்கக்கடவோமல்லோம்; நாம் தனியே சென்று நிற்கில் வைரூப்யா

A திருவாய் 4-5-2. B நாச்-திரு 9-10. C திருவாய் 6-9-1.

வஹமாம். (செய்யாதன செய்யோம்) 1. ''ஸர்வாத்மநா பர்யநுநீயமாந:'' என்று இளையபெருமாளைப்போலேயும், சக்ரவர்த்தியும் பெருமாளும் கொடுக்கையாலே ராஜ்யம் பண்ணுகை ஶாஸ்த்ரார்த்த₂மாயிருக்க, ''இவ்வம்ஶத்தில் முறை தப்புவா தில்லை'' என்று ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான் முடிக்கு இருய்த்தாப்போலேயும்.

(தீக்குறளை சென்றோதோம்) ''பேய்ப்பெண்ணே''(7) என்று வையவுங் கடவோம்; ''நாயகப்பெண்பிள்ளாய்''(7) என்று காலிலே விழவுங்கடவோம்; அவள் செவிப்படுத்தோம். பத்து மாஸம் சுற்றுமிருந்து ராக்ஷஸிகள் பண்ணின தர்ஜன ப₄ர்த்ஸநாதி₃களை ஏகாந்தத்திலும் பெருமாளுக்கு விண்ணபஞ்செய்யாத பிராட்டியைப்போலே. (சென்றோதோம்) அவன்தான் கலந்து நின்று அறியுமாகில் செய்யலாவதில்லை. (சென்றோதோம்) பிறர் செய்யுமவை அறிவிக்கச் சென்றாலும் அவன் முக₂த்தில் தண்ணளிகண்டால் அறிவிக்கவொண்ணாதபடியிருக்குமே. 2. ''ஸ ச நித்யம் ப்ரஸந்நாத்மா'' என்றிறேயிருப்பது.

(ஐயமும் பிச்சையும்) ப்ராப்தகாலங்களிலே ஆர்த்தரையும் யோக்₃யரையும் பார்த்து இடுமவை. (ஆந்தனையும்) அவர்கள் கொள்ளவல்லராந்தனையும் கொடுத்து. (கைகாட்டி) எல்லாம் கொடுத்தாலும், கொடுத்ததுண்டோ? என்றிருக்கை. அதாவது ஒருவரையொருவர் எழுப்புகையும், அவர்களுக்கு ஸர்வஸ்வதா₃நமாகத் தங்களைக் கொடுக்கையும், எல்லாரையும் கொண்டுபோகையும், க்ருஷ்ணாநுப₄வம் பண்ணி வைக்கையும், இவையெல்லாம் செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யப்பெற்றிலோமென்றிருக்கையும்.

(உய்யுமாறெண்ணி) 3. ''அஸந்நேவ ஸ ப₄வதி'' என்றிறே முன்பு கிடந்தது; 3. ''ஸந்தமேநம் ததோ விது:'' என்கிறபடியாகை. (எண்ணி உகந்து) மநோரத₂மே பிடித்துத் தித்தியாநிற்கும்போலே! A ''நின்புகழ்'' இத்யாதி₃. உன்னுடைய கல்யாணகு₃ணங்களை அநுஸந்தி₄க்கும் அநுஸந்த₄நத்தோடு ஒக்குமோ நீ போரப்பொலியக் கொடுக்கும் பரமபத₃ம்? B ''மாலே படிச்சோதி மாற்றேலினி— மறப்பின்மை யான் வேண்டும் மாடு.'' ''உகந்து — செய்யுங்கிரிசைகள் கேளீர்'' என்கிறார்கள். விதி₄பூர்வகமாகச் செய்கையன்றிக்கே ப்ரீதிபூர்வகமாகச் செய்கை. 2.

ஈராயிரப்படி — இரண்டாம்பாட்டு

வ்யா:—இரண்டாம்பாட்டு. (வையத்து வாழ்வீர்காள்) வழியடியுண்கிற தே₃ஶத்திலே முடிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற பூ₄ாக்₃யவதிகாள்! க்ருஷிபண்ணும் பூ₄மியிலே ப₂லம் பு₄ஜிக்கப் பிறந்த பா₄க்₃யவதிகாள்!

(நாமும்) ''இந்தப்ப₂லம் நமக்கொருநாள் கைவரவற்றே?'' என்றிருந்த நாமும். அவனாலே அவனைப் பெறவிருக்கிற நாமும். (நம் பாவைக்கு) நம்முடைய நோன்புக்கு. ''இந்த்₃ரஜித்து நிகும்பிலையிலே ஹோமம் பண்ணினாற் போலேயன்றிக்கே சக்ரவர்த்தி நாலாஹுதி பண்ணி நாலு ரத்னத்தைப் பெற்றாற்போலே நமக்கொரு நோன்பு கூடுவதே'' என்று கொண்டாடுகிறார்கள். (செய்யும் கிரிசைகள்) செய்து தலைக்கட்டும் க்ரியைகள். (கேளீரோ) கேட்கைதானே உத்₃தே₃ஶ்யம். ஸ்ரீ நாரத₃

A பெரிய திருவ 53. B பெரிய திருவ 58.

புகுவான் ஸ்ரீ ராமாயணத்துக்குப் போக்குவிட்டாற்போலே சொல்லியல்லது தரிக்கவொண்ணுதாயிருக்கிறபடி. இவள் ஆசார்யத்வம் ஆசைப்பட்டன்று; இவர்கள் ''சொல்லாய்'' என்னச் சொல்லுகிறிலள்.

(பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) திருப்பாற்கடலிலே ஆர்த்தருடைய ஆர்த்தநாதம் செவிப்படும்படி அவஹிதனுய்க்கொண்டு மெத்தெனக் கண் வளர்ந்தருளினபடி; ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையிறே. (துயின்ற பரமன்) உறக்கத்துக்கு ஆலத்திவழிக்க வேண்டியிருக்கை. A ''நம் பாற்கடல் சேர்ந்த பரமன்'' இறே. B ''கிடந்ததோர் கிடக்கை''யிறே. அநாஶ்ரிதர்க்குப் புலியுறங்கினுற்போலே. ஆஶ்ரிதர்க்கு என்றும் அபயமாயிருக்கும். தொட்டிற்காற்கடையிலே படுத்துக் கொள்ளும் தாயைப்போலே ஸம்ஸாரார்ணவத்தின் நடுவே கிடக்கை. (பரமன்) தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தபின்பு நிறம் பெற்றபடி.

(பரமனடிபாடி நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்) உண்டார்க்கு உண்ண வேணுமோ? பாலைக்குடித்து வேப்பங்காயைத் தின்னவேணுமோ? ஆனுல் க்ருஷ்ணனைச் சொல்லாதே க்ஷீரார்ணவஶாயியைச் சொல்லுவானென்னென்னில்: கோபவ்ருத்தர்கள் தளும்பாமைக்காக ஒரு தேவதையின் பேரையிட்டுச் சொல்லுகிறுர்கள்.

(நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்) திருவடிகளைப் பாடுகையாலே தெகுட்டி இவற்றுல் கார்யமின்றிக்கேயிருக்கை. ''நெய்யுண்ணேம்'' என்கிறது—க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு முதலிலே வ்யுத்பத்தியில்லாமை. (நெய்யுண்ணேம்)பாலில் ஸாரமான நெய்யைத் தவிர்த்தவர்கள் பாலைத் தவிர்க்கக் கேட்க வேணுமோ? (நாட்காலே நீராடி) 1. ''ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே'' இத்யாதிப்படியே ராம விரஹத்தாலே பிறந்த வெக்கையை ஆற்றுகைக்காக ஸ்ரீபரதாழ்வான் நீராட்டுப்போலே க்ருஷ்ண விரஹம் தின்ற உடம்பை நீரிலே தோய்க்கவென்கிறுர்கள். ஸாத்விகாக்ரேஸரர் எழுந்திருக்குமாபோலே எழுந்திருக்கை.

(மையிட்டெழுதோம்) அஸிதேக்ஷணைகளாகையாலே வேண்டுவதில்லை. அஞ்ஜநபர்வதத்தின் அந்தராத்மாவைப் பிடித்தாய்த்துக் கொள்ளீர் இவள் மையெழுதுவது. (மலரிட்டு நாம் முடியோம்) மாலை முடியோம். பறப்பதின் குட்டி தவழுமோ? C சூடிக்களைந்தன சூடுவர்களிறே. மாலாகாரர்மகளிறே.

(செய்யாதன செய்யோம்) விதியுண்டேயாகிலும் பூர்வர்களாசரித்தபடியை யொழிய செய்யக்கடவோமல்லோம். ''முடி சூடுகை ஶிஷ்டாசாரமல்ல'' என்றிருந்த பரதாழ்வானைப்போலே பஞ்சலக்ஷம் குடியிலே உள்ள பெண்களிலே ஒருத்தி குறையிலும் க்ருஷ்ணன் பக்கல் போகோமென்கிறுர்கள். (தீக்குறளை சென்றோதோம்) நம்மில் நாம் ''பேய்ப் பெண்ணே'' (7)என்று சொன்னேமாகிலும் க்ருஷ்ணன் செவிகேட்க ஒரு குறைசொல்லோம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்பக்கல் தோஷங்கண்டால் கண்டது நெஞ்சோடே கூட்டோமென்கிறுர்கள். நெஞ்சோடே கூட்டுகையாவது—அவனுக்குச் சொல்லுகை. D ''என் நெஞ்சகம் கோயில் கொண்ட'' இறே. அந்தர்யாமியிறே. E ''என் நெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்'' இறே. ஆகையாலே நெஞ்சோடே கூட்டோமென்கிறுர்கள்.

A திருவாய் 3-7-1 B திருமாலை 23 C திருப்பல் 9 D பெரியதிரு 9-5-10 E திருவாய் 10-8-1 .

(ஐயமும் பிச்சையும்) முகந்து இடுகையும், பிடித்து இடுகையும்; ஐயமாவது—யோக்₃யருக்கு இடுமது. பிச்சையாவது—ஸந்யாஸிகளுக்கு இடுமது. (ஆந்தனையும்) கொள்வாரைப் பெறுந்தனையும்; கொடுக்கக் கொள்ளுவார் கொள்ளவல்லராந்தனையும். (கைகாட்டி) எல்லாம் கொடுத்தாலும்“ நாம் கொடுத்ததுண்டோ?” என்று அத்தை அநாத₃ரிக்கை. ஔதா₃ர்யத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி. (உய்யுமாறெண்ணி) இப்படிகளாலே பிழைக்கும் விரகெண்ணி. (உகந்து) ப்ரீதைகளாய். (எண்ணியுகந்து) அநுப₄விக்கும்படியை மனோரதி₂த்து; “உகந்து செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ” என்று அந்வயம். 2.

நாலாயிரப்படி—இரண்டாம் பாட்டு.

2. அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. விடுமவற்றை விடுகையும் செய்யுமவற்றைச் செய்கையும் இரண்டும் ப்ரியமாகையாலே க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகிறது.

வ்யா:—(வையத்து வாழ்வீர்காள்) A “கொடுவுலகம்” என்ற இவ்விடத்தே வாழப்பெற்ற பா₄க்₃யவதிகாள்! “இங்கேயிருந்து ப்ராக்ருதபோ₄க₃ங்களை பு₄ஜிக்கிற உங்களுக்கு மேல்சொல்லுகிற அப்ராக்ருதபோ₄க₃ம் இவ்வுடம்போடே ஸி₃த்₃தி₄ப்பதே!” என்கிறார்கள். இங்கே க்ருஷ்ண கு₃ணங்கள் ஆழமோழையாய்ச் செல்லாநிற்க, வானிலே போய்ச்சிறையிராதே. அந்த இருப்பு தட்டிலிருப்பாரைப் போலே; இது ராஜ்ய ப்ராப்திபோலே. அவன் காற்கடைக் கொண்ட பரமபத₃மொழிய இங்கே பிறக்கப் பெற்றிகோளே! என்கிறது. 1, “அயோத்₄யாமடவீம் வித்₃தி₄”. (வாழ்வீர்காள்) திருவயோத்₄யையில் உள்ளாரைப்போலே வாழக்கோலிப் பதினாலாண்டு தரைக்கிடை கிடந்தாற்போலே கிடத்தல், அவர்களைப்போலே வாரிப்பிடியாகப் பிடியுண்டுபோய் அநர்த்த₂ப்பட்டாற்போலே படுதல் செய்யாதே அவனோடொக்கப் பிறந்த பா₄க்₃யவதிகளன்றோ. திருவடி 2. “ப₄ரவோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி” என்றிலனோ? B “அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்” என்றும், C “வானுயரின்பம்” என்றும் அவ்விடம் இவர்களுக்கு ஸம்ஸாரமாய்த்து; அவனிருந்தவிடத்தே வாழலாமித்தனையிறே; சேதனனுக்கு அரியதானவிடம்; இவ்விடம் அவன்தானே வந்து தன்னைப் பெறுகிறவிடமான தன்னேற்றமுண்டு. D “உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்” என்றபோது தெளிவோடேயிருந்தார். E “உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய எளிவு” என்றபோது E “எத்திறம்” என்று மோஹித்தார். தெளியப்பண்ணும் விஷயமே மோஹிக்கப்பண்ணும். விஷயமோ சீரியது; அங்கு அவனைத் தொழுமித்தனை. இங்கு: F “தொழுகையும் இவைகண்ட அசோதை தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளே” என்று அவன் தொழவும் காணலாம்; ஆகையாலேயன்றோ இங்குள்ளார் G “விண்ணுளாரிலும் சீரியராய்த்து. ‘வாழ்வீர்காள்’ என்கிற பன்மையாலே ஒரு வி₄பூ₄தியாக ப₄க₃வத₃நுப₄வமே யாத்ரையாயிருக்குமாபோலே, ஊராக இதுவே யாத்ரையாயிருக்கை. H “அடியோமோடும் நின்னோடும்”. I. “வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்” என்று கூட்டுத்தேடினார் தமப்பனார்; இவளுக்கு இங்கே வாழுகைக்குக் குழாங்களுண்டானபடி. 3. “ஏகாம்

A திருவாய் 4-9-7 B திருமாலை 2 C திருவாய் 8-1-9 D திருவாய் 1-1-1 E திருவாய் 1-3-1 F பெருதிரு 7-8 G திருவிருத்தம் 79 H திருப்பல் 2 I திருப்பல் 3.

துரஸரிமாஸ்ரிதௌ'' என்று நீங்களும் அவனும் ஒரு மண்ணிலே பிறக்கப்பெற்றி கோளே என்றுமாம். க்ருஷ்ணனுளிக்கவேண்டும் ஆணுகாதே பெண்ணுகப்பெற்றி கோளே! அதுக்குமேலே பருவங்கழிந்த பெண்களாகாதே அவனுக்கும் பருவத்தில் பெண்ணுகப் பெற்றிகோளே! என்றுமாம்.

(நாமும்) நமக்கும் சில க்ருத்யாக்ருத்யங்களுண்டு; உபாயோபேயங்கள் அவனே யாகையாலே இவை அவற்றில் புகாது. வேறொன்றைக் கொண்டு போதுபோக்க வொண்ணுது; ருசி கிடந்தவிடத்தில் கிடக்கவொட்டாது. (நாமும்) அதனாலே அல மருகிற நாமும். 'நாராயணனே உபாயம்' என்று அறுதியிட்டு, A ''இன்று வந்தித் தனையும் அமுது செய்திடப்பெறில் நானொன்று நூறாயிரமாக் கொடுத்துப் பின்னு மாளும் செய்வன்'' என்று பேற்றை அறுதியிட்ட நாமும்.

(நம்பாவைக்கு) அவனையும் அவனுடைமையையும் அழிக்க நினைத்த இந்த்ர ஜித்தின் நோன்புபோலன்றியே அவனையும் அவனுடையாரையும் உண்டாக்கும் நோன்பு. பெண்களையும் அவனையும் எழுப்பிக் கூட்டி ஓலக்கமிருத்திக் காண்கையே ப்ரயோஜனமாயிருக்கை. பெரிய திருவடியைப்போலே ஸாத்யமே ஸாதநமாயிருக்கை. B ''தூயவமுதைப் பருகிப் பருகி என்மாயப் பிறவி மயர்வறுத்தேனே''. தர்மம் மேல் பலம் தருமதாயிருக்கை. **1. ''ஸுஸுகம் கர்த்தும்''** — கைக்கூலி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கை; கரும்பு தின்னக் கருப்புக்கட்டி கூலியாமாபோலே. **1. ''அவ் யயம்''**—'தன்னையும் உபயவிபூதியையும் கொடுத்தாலும் போராது இவன் பண்ணின உபகாரத்துக்கு' என்று இவன் பண்ணின அஞ்ஜலியை நினைத்திருக்கை; **2. ''ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே'' 3. ''ந ஜாது ஹீயதே''**

(செய்யும் கிரிசைகள்) விஹிதத்திலே ப்ரதிஷேதமுள்ளது; இச்சைக்கு விதே யத்வமுண்டோ? நாமுகந்து செய்யும் க்ருத்யங்கள். (செய்யும் கிரிசைகள்) மடல்போலே காட்டி நடுவே விடுவதல்ல; செய்து தலைக்கட்டியே விடவேணும். (கேளீரோ) 'க்ருஷ்ண னையும் நம்மையும் சேர ஸம்மதிப்பதே! இதொரு லாபமே!' என்று இத்தைக் கொண் டாட; 'மேய்ச்சல் தரையிலே அசையிடாதே இத்தைக் கொள்ளுங்கோள்' என்கை: **4, ''ஶ்ருயதாமிதி சாமந்த்ர்ய ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்யமப்ரவீத்''** என்று தொடங்கி **5. ''புருஷார்த்தோயமேவைகோ யத்கதாஸ்ரவணம் ஹரே:''** என்னுமளவும் மஹா பாரதத்திலே ஸபாதலக்ஷக்ரந்தத்திலும் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களைச் சொல்லி, 'இவற்றில் நீ எது புருஷார்த்தமாயிருந்தாய்' என்று வைஸம்பாயந பகவான் தன் ஶிஷ்யனான ஜனமேஜயனைக் கேட்க, 'நீ பகவத்குணங்களைச் சொல்லி, நான் கேட்கும தொன்றுமே புருஷார்த்தமாக நினைத்திருந்தேன்' என்றான். (கேளீரோ) இழிந்த துறை தோறும் ஆழங்கால். அவர்கள் கேட்க க்ஷமரல்லர், இவள் சொல்லாதிருக்க க்ஷமை யல்லள். இவள் ஆசார்யத்வம் ஆசைப்பட்டல்ல. அவர்கள் அறியாது கேட்கையல்ல. **6. 'போதயந்த: பரஸ்பரம்''** பண்ண; **7. ''ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம்''**

உங்கள் வயிறுவளர்க்க அமையுமோ? என்ன; ''சொல்லீரோ'' என்றார்கள். (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) கீழ் 'நாரா யணன்' (1) என்றது; இங்கு அவன் கிடந்தபடி சொல்லுகிறது. **8. ''ஸ்தா பஶ்யந்தி''** என்று தன்னைப் பிரியில் வாடுமவர்களை விட்டுப்

A நாச்-திரு 9-7. B திருவாய் 1-7-3.

போந்து ஸம்ஸாரிகளோடே கலக்கப் பெறாதே நடுவே தனியே இவற்றின் ஆர்த்தி தீர்த்துக் கலக்கைக்கு உபாயம் சிந்தித்துக் கிடக்கிறபடி. (பையத்துயின்ற) கர்ப்பிணிகள் வயிற்றில் ப்ரஜைகளுக்கு நோவுவராமல் சாயுமாபோலே. அங்கு பிராட்டிமார்களும் கழகங்களுமாய்ச் செல்ல ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே அநாதரித்து, 'மஹாபலி போல்வார் நலிந்தார்கள்' என்று கூப்பிடுங்கால் கேட்டுக் கிடக்கை. (துயின்ற) ஜகத்ரக்ஷண சிந்தை பண்ணுகை. (பரமன்) ஸர்வாதிகன். தன்னைப் பரார்த்தமாக்கி வைக்கும் க்ருதஜ்ஞன். (அடிபாடி) அவன் சேஷித்வத்துக்குச் சமைந்தாற்போலேயாய்த்து, சேஷத்வத்துக்கு இவர்கள் சமைந்தபடி. இத்தையடைய அழிக்கிறோமென்கை. மடலூர்ந்தால் தலைமை கிடக்கும்; ஆர்த்திக்கு உதவிற்றிலனென்றால் ஸ்வரூபம் அழியும்.

(அடிபாடி நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்) உண்டார்க்கு உண்ணவேணுமோ? A "உண்ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை" B "கூறை சோறிவை வேண்டுவதில்லை" C "எல்லாம் கண்ணன்". 'உண்ணோம்' என்கிறது க்ருஷ்ணன் பிறந்தபின்பு 'உண்ணக்கடவதோ குடிக்கக்கடவதோ' என்று வ்யுத்பத்தியில்லாமை. இவர்கள் பர்த்தாக்கள் காமரஸமறியிலாய்த்து இவர்கள் இது அறிவது. இவர்கள் பட்டினி அவனைப்பட்டினி கொள்கையிறே. ஆண்களுக்ககப்பட 1. "ந மே ஸ்நாநம்" என்னக்கடவ அவன்—பெண்கள் D "மாசுடையுடம்பொடு தலையுலறி" என்றால் தரிக்கவல்லனோ? (நாட்காலே நீராடி) நாம் முற்பட்டு அவன் மநோரதத்தை அஸத்கல்பமாக்குவோம். ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே விரஹதாபம் தீர.

(மையிட்டெழுதோம்) E 'மையகண்ணா'ளாகையாலே மங்களார்த்தமாக இடுமத்தனை. எம்பெருமான் பூர்ணனாயிருந்துவைத்து இவற்றின் ஸத்தையுண்டாகைக்காக அடிமைகொள்ளுமாபோலே. இவர்களும் அவன் ஸத்தைக்காக அடிமை செய்வார்கள். இப்போது அது செய்யோம்; அவனைத் துடிப்பிக்கிறோமென்று கருத்து. (மலரிட்டு நாம் முடியோம்) F "தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுமித் தொண்டர்களோம்" என்னுமவர்களாகையாலே சேஷத்வம் இவர்களுக்கு ஸ்வரூபம். (நாம் முடியோம்) அவன் *சூழியில் கட்டி ஒப்பிக்கில் செய்யலாவதில்லை; ப்ருந்தாவநத்தே கொடுபுக்கு மாலையைச்சூட்டி ஆணையிட்டு விரல்கவ்வி 'கொண்டையை அவிழாதேகொள்' என்னில் செய்யலாவதில்லை. நமக்கு அபேக்ஷையில்லாமையாலே புருஷார்த்தமேயன்று. அவன் தீம்பாலே செய்யில் செய்யுமத்தனை.

(செய்யாதன செய்யோம்) முன்பு அநீதிகள் செய்து இப்போது தவிர்கிறோமென்கிறார்களல்லர். ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிசூடுகைக்கு எல்லாப்படியாலும் வழக்குண்டாயிருக்க, 'இக்குடியில் செய்துபோராதது செய்யேன்' என்றாற்போலே பூர்வர்கள் செய்யாதனகள் தவிருகை. ஆழ்வானை "தேவரீர் தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணுதொழிகிறதென்?" என்ன, "எங்கள் பூர்வர்கள் செய்து போந்திலர்கள்" என்றார். இவர்களுக்கு இவையல்ல பொருள். 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முன்னிலையாக அல்லது எம்பெருமானைப்பாடப்புகோம்' என்றிருக்கை. 2. "நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம்" 3. "பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத". ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் பரதாழ்வான் முன்

A பெரியாழ் திரு 5-1-6 B பெரியாழ் திரு 5-1-4. C திருவாய் 6-7-1 D நாச்-திரு 1-8 E திருவாய் 4-5-2 F திருப்பல் 9. *சூழி-கொண்டை.

ஞகத் திருச்சித்ரகூட பர்யந்தத்துக்குப் போனுற்போலே. (தீக்குறளை சென்றோதோம்) பிராட்டி, ராக்ஷஸிகள் செய்த தப்பு திருவடிக்கு அருளிச்செய்யாதே மறைத்தாற்போலே, தம்மில் தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே ஏதேனும் தப்புப்புகுந்தாலும் எம்பெருமானுக்கு அறிவியாமை. (சென்றோதோம்) கண்ணால் கண்டது நெஞ்சோடு கூட்டோம். அந்தர்யாமியிறே அவன். நினைக்கையாவது அவனுக்குச் சொல்லுகை. A. "உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாம் உடனிருந்தறியு"மவனிறே.

(ஐயமும் பிச்சையும்) (ஐயம்) யோக்₃யர்க்கு கு₃ருவாகக் கொடுக்குமவை. (பிச்சை) ஸந்யாஸிகளுக்கும். ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கும் இடுவது, (ஆந்தனையும்) அவர்கள் கொள்ள வல்லராந்தனையும், (கைகாட்டி) ஒன்றும் செய்ததாயிராமை. (உய்யுமாறு) 1. "ஸந்தமேநம்" என்று உஜ்ஜீவிக்கக் கடவர்கள்; கைங்கர்யமென்றால் உஜ்ஜீவிக்கச் சொல்ல வேணுமோ? (எண்ணியுகந்து) B "நின்புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீ அவர்க்கு வைகுந்தமென்றருளும் வான்" என்று மநோரத₂மாத்ரமே இனிதாம் விஷயம். உய்யுமாறெண்ணி உகக்கையாகிறது — C "தொட்டுதைத்து நலியேல் கண்டாய்", D "குருந்திடைக் கூறைபணியாய்" என்று தாங்களும் அவனும் இட்டீடு கொள்ளும்படியை மநோரதி₂க்கை. 2.

ஸ்வாபதே₃ஶவ்யாக்₂யானம் — இரண்டாம்பாட்டு.

அவதாரிகை:— (வையத்து இத்யாதி₃) இப்பாட்டில் ப₄க₃வத்கைங்கர்யத்திலே ருசியுடையராய் அவனையே உபாயமாகப்பற்றியிருக்கிற இவ்வதி₄காரிக்கு ஸம்ப₄ாவித ஸ்வப₄ாவவிஶேஷங்களை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்₂யாநம்:— (வையத்து வாழ்வீர்காள்) E "இருள்தருமாஞால"மான இவ்விபூ₄தியிலே பிறந்துவைத்து ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணப்பெற்ற ப₄ாக்₃யவதிகாள்! ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயத்திலே சேர்ந்து விளங்காநின்றுள்ள இவ்விபூ₄தியிலே பிறந்து, ப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வம் பண்ணுகிற ப₄ாக்₃யவதிகளென்கிறார்களாகவுமாம். இத்தால் F "விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்கிறது. விண்ணுளாருக்கும் இங்கே வந்திறே ஶீலாதி₃கு₃ணங்களை அநுப₄விக்கவேண்டுவது. இங்குள்ளார்க்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டானால் யாவத்₃கு₃ணவிஶிஷ்டனை இங்கே அநுப₄விக்கலாமிறே.

(நாமும்) "அவனாலே புருஷார்த்த₂ம்" என்றிருக்கிற நாமும். (நம் பாவைக்கு) ப்ராப்யருசிபரவஶராய் நாம் அநுஷ்டி₂க்கிற நோன்புக்கு. அவனும் அவன் விபூ₄தியும் வாழ்கைக்கு ப₄க₃வத்₃விஷயமங்க₃ளாஶாஸநபரரான நாம் அநுஷ்டி₂க்கிற நோன்புக்கு என்னவுமாம். (செய்யும் கிரிசைகள்) அவஶ்யம் அநுஷ்டே₂யமான க்ரியைகளை. (கேளீரோ) அந்யபரதையில்லாமல் கேளுங்கோள், ப₄க₃வத்₃விமுக₂கோலாஹலத்திலே தாங்கள் ப₄க₃வத₃நுகூலராய், ப₄க₃வத₃நுகூலரைத் தேடியழைக்கும்படி இத்தனைபேருண்டாவதே! என்று அந்யபரராயிருக்க, "கேளீரோ" என்று அந்யபரதையைத் தவிர்க்கிறார்கள்.

A திருமாலை 34 B பெரிய திருவ 53 C நாச்-திரு 2-8 D நாச்-திரு 3-2 E திருவாய் 10-6-1 F திருவிருத்தம் 79.

(பாற்கடல் இத்யாதி,) திருப்பாற்கடல்நடுவே திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கியணைத்தாலும் அவர்களுக்கு முகங்கொடாதபடி ஜக₃த்₃ரக்ஷணசிந்தையிலே அவஹிதனாய்க் கண் வளர்ந்தருளுகிறவனாய், அத ஏவ பரமபத₃த்தில் நின்றும் ஸம்ஸாரிசேதநஸம்ரக்ஷணார்த்த₂ம் திருப்பாற்கடலிலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகையால் வந்த கு₃ணாதிஶயத்துக்கு ஒப்பில்லாதவனாய், திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தருளுகையால் வந்த பரப₄ாக₃ ஶோபை₄க்கு ஒப்பில்லாதவனாயிருக்கிற எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாகப் பாடி பே₄ாக்₃யாந்தரங்களில் அந்வயியோம்.

(நாட்காலே நீராடி) ப்ராதஸ் ஸ்நாநத்தைப் பண்ணி, இத்தால்-கர்மயோக₃த்தை உபலக்ஷிக்கிறது, இத்தால்-தத்தத்₃வர்ணாஶ்ரமோசிதமான ஸ்நாநாதி₃ நித்யகர்மங்கள் இவ்வதி₄காரிக்கு யத₂ாவத₃நுஷ்டே₂யமென்றதாய்த்து. ''பாடி'' என்றது - பாடக்கடவோமென்றபடி. ''நீராடி'' என்றது - நீராடக்கடவோமென்றபடி. 1. ''தத்து கர்ம ஸமாசரேத்'' என்று-இவ்வதி₄காரிக்கு அநபி₄ஸம்ஹிதப₂லமான கர்மம் அநுஷ்டே₂யமென்றதிறே, (மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்) மை கண்ணுக்கு ப்ரகாஶகமாகையாலே ஆத்மயாத₂ாம்யப்ரகாஶகமான ஜ்ஞாநயோக₃த்தில் அந்வயிக்கக்கடவோமல்லோம்; பூச்சூடுகை பே₄ாக₃ ரூபமாகையாலே, ''மலரிட்டுநாம் முடியோம்'' என்று - ப₄க₃வத₃நுப₄வரூபமான ப₄க்தியோக₃த்தில் அந்வயிக்கக்கடவோமல்லோமென்கிறது.

(நாம் முடியோம்) நாமாய் ப₄க₃வத்ப்ராப்தி ஸாத₄நங்களான ஜ்ஞானயோக ப₄க்தியோக₃ங்களிரண்டிலும் அந்வயியாதொழிகையே வேண்டுவது; அவன்தானே இவ்வாத்மவஸ்துவை அநுப₄விக்கும்போது ஜ்ஞாநப₄க்திகளிரண்டையுங் கொடுத்து ''இவற்றை நீ தவிராதொழியவேணும்'' என்று நிர்ப்ப₃ந்தி₄க்கும்போது, நம்மால் செய்யலாவதொன்றில்லையிறே. நாமாய் அநுஷ்டி₂க்கிறபோதும், அவன் கொடுக்க நாம் பரிக்₃ரஹியாதபோதும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ரியம் குலையாமையாலே, அது குலைகைக்காக நாமாய் அநுஷ்டி₂யாதொழிகையும் வேணும், அவன்தர நாம் பரிக்₃ரஹிக்கையும் வேணும்.

(செய்யாதன இத்யாதி,) ப்ரமாணமுண்டேயாகிலும் பூர்வாசார்யர்கள் அநுஷ்டி₂யாதவற்றை அநுஷ்டி₂க்கக்கடவோமல்லோம். அதாவது—எம்பெருமான் வாத்ஸல்யாதி₃கு₃ணவிஶிஷ்டனேயாகிலும் ததீ₃யரை முன்னிட்டல்லது அவனைப் பற்றக்கடவோமல்லோம். (தீக்குறளை சென்றோதோம்) பராநர்த்த₂ாவஹமான பொய் சொல்லக்கடவோமல்லோம்,

(ஐயம் இத்யாதி,) ப₄க₃வத்₃வைப₄வத்தையும் ப₄ாக₃வதவைப₄வத்தையும் தாம் அறிந்தவளவும் உபதே₃ஶித்து ''நாம் ஒன்றும் உபதே₃ஶித்திலோம்'' என்று தம் கார்ப்பண்யத்தை அநுஸந்தி₄த்து, அர்த்தி₂களுள்ளவளவும் உபதே₃ஶிக்கக்கடவோம்.

(உய்யுமாறெண்ணியுகந்து) ஏவம்ப்ரகாரேண உஜ்ஜீவிக்கும்படி எண்ணி உகந்து; ''செய்யுங் கிரிசைகள் கேளீரோ'' என்று அந்வயம்.

மூவாயிரப்படி — மூன்றும் பாட்டு

அவதாரிகை:— மூன்றும்பாட்டு—a §ஸ்வர்க்க₃ார்த்த₂மாக யஜிக்குமவனுக்கு ஸ்வர்க்க₃ம் ப்ரத₄ாநப₂லமாயிருக்கச்செய்தேயும், 1. "ஆயுராஶாஸ்தே" என்கிற படியே ஆயுஸ்ஸூ a₂புத்ரன் என்று அவாந்தரப₂லமாயிருப்பன சில உண்டா யிருக்கும்; b இவர்களுக்கு அங்ஙனம் ஒன்றுமின்றிக்கே, 2. "ஸர்வலாப₄ாய கேஶவ:" 3. "மாதா பிதா ப்₄ராதா" A "சேலேய் கண்ணியரும்" என்று b₂ எல்லாம் அவன்தானேயாகையாலே, தங்களுடைய நோன்புக்கு அநுமதி பண்ணினர்க்கு வரக்கடவதான ப₂லமிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறார்கள். c 4."அநஸூயவே" என்று அஸூயையைப் பண்ணுதொழிய அமையுமிறே அதி₄காரிகளாகைக்கு.d 5."யத்ராஷ் டாக்ஷர ஸம்ஸித்₃த₄:" இத்யாதி₃யாலே ஒருத்தனைச் சொல்லக்கடவது; ஆனபின்பு இவர்கள் இத்தனை பேர் இருந்தால் நாடு வாழச் சொல்லவேண்டாவிறே.

பெ. அ. மூன்றும்பாட்டு (ஓங்கி இத்யாதி₃) a, b கீழிரண்டுபாட்டாலும் எம்பெருமானே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று நிஶ்சயித்திருந்த இவர்களுக்குப் ப₂லாந்தரங்கள் இப்பாட்டிற் சொல்லும்படி எங்ஙனே கூடுவது? இது ப்ரத₄ாநப₂லமென்றுதல், ஆநுஷங்கி₃கப₂லமென் றுதல் சொல்லக்கூடாமையாலே—என்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்க₃ார்த் த₂ம் இத்யாதி₃) a₂ (புத்ரன்) என்றது 1. "ஸூப்ரஜாஸ்த்வம்" என்றத்தைப் பற்ற, b₂ (எல் லாம் அவன்தானேயாகையாலே) என்றது — "உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" (29) என்றத்தைப் பற்ற. c ஒருவர் நோன்புநோற்க மற்றொருவர்க்கு அநுமதிமாத்ரத்தாலே ப₂லம் ஸித்₃தி₄க்கும்படியென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அநஸூ யவே இத்யாதி₃) 4. "இத₃ம் து தே கு₃ஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே" என்று கீ₃தோபநிஷத்₃ஆசார்யன், அஸூயாராஹித்யமே உபாயாந்வயத்துக்கும் ப₂லாந்வயத்துக்கும் அமையுமென்றிறே திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்தது; ஆகையால் இவர்களும் அஸூயை யின்றிக்கே அநுமதியும் பண்ணினர்களாகையால் இந்நோன்பால் ப₂லாந்வயம் வரத் தட் டில்லையென்று கருத்து. d அவதாரிகாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (யத்ரேத்யாதி₃) 5. "யத்ராஷ் டாக்ஷர ஸம்ஸித்₃த₄: மஹாப₄ாகோ₃ மஹீயதே| ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி₄துர்ப்- பி₄க்ஷதஸ்கரா:||" என்று ஒருவர் இருக்கும்போது நாடுவாழச் சொல்லுகையாலே, அப்படி இவர்கள் பலர் அஷ்டாக்ஷரஸித்₃த₄ராயிருந்தால் அநுமதிபண்ணினரோடு அநுமதி பண்ணாதாரோடு வாசியற வாழச் சொல்லவேண்டாவிறே என்று கருத்து.

சி. அ. மூன்றும்பாட்டு (ஓங்கி) a, bக்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷம் ப₂லமாயிருக்க, காம்ய புரு ஷார்த்த₂ங்களிலே அந்வயித்தாரைப்போலே, அவாந்தர புருஷார்த்த₂ங்களை அபேக்ஷிக்கிற தென்? என்ன(ஸ்வர்க்க₃ார்த்த₂மாக இத்யாதி₃) a₂ புத்ரன் யஜ்ஞஸந்ததி விச்சின்னமாகா மைக்கு அபேக்ஷிதம்; c அநுமதி பண்ணினமாத்ரம் கொண்டு அவர்களுக்கு அதிஶயம் தேடுகிற தென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அநஸூயவே இத்யாதி₃) d இவர்கள் அபேக்ஷித்த மாத்ரத்தாலே லோகத்துக்கு நன்மை உண்டாமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (யத்ராஷ் டாக்ஷர இத்யாதி₃)

கு. அ. மூன்றும்பாட்டு (ஓங்கி இத்யாதி₃) a, b க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம் ப₂லமாயிருக்க, காம்ய புருஷார்த்த₂ங்களிலே அந்வயித்தாரைப்போலே அவாந்தரபுருஷார்த்த₂ங்கள் அபேக்ஷிக்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்க₃ாதி₃ புருஷார்த்த₂ங்கள் என்று தொடங்கி) c அநுமதிபண்ணின மாத்ரத்துக்கு அவர்களுக்கு அதிஶயம் தேட வேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அநஸூயவே என்று தொடங்கி)

§ (பா) ஸ்வர்க்க₃ாதி₃புருஷார்த்த₂ங்களுக்காக A திருவாய் 5-1-8.

மூன்றும் பாட்டு

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர் பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி நீர் ஆடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல் ஊடு கயல் உகளப்
பூங்குவளைப் போதில் *பொறி வண்டு கண் படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலை பற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்

பதவுரை:— ஓங்கி—உயர வளர்ந்து, உலகு—மூன்று உலகங்களையும், அளந்த—(தன் திருவடிகளாலே) அளந்துகொண்ட, உத்தமன் — புருஷோத்தமனுடைய, பேர் — திரு நாமங்களை, நாங்கள்பாடி—(திருநாமத்தைச் சொல்லாவிடில் உயிர் தரிக்காத) நாங்கள் பாடி, நம்பாவைக்கு சாற்றி — எங்கள் நோன்புக்கு என்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டு, நீராடினால்—ஸ்நாநம் செய்தால், நாடு எல்லாம்—தேசமெங்கும், தீங்கு இன்றி—ஒரு தீமையுமில்லாமல், திங்கள்—மாதந்தோறும், மும்மாரி பெய்து—மூன்றுமழை பெய்திட, (அதனால்) ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல் ஊடு—உயர்ந்து பருத்த செந்நெற்பயிர்களின் நடுவே, கயல் உகள — கயல் மீன்கள் துள்ள, பொறி வண்டு — அழகிய வண்டுகள், பூம் குவளைப் போதில் — அழகிய நெய்தல் மலரிலே, கண் படுப்ப—உறங்க, வள்ளல்‡— வண்மையை உடையனவாய், பெரும் பசுக்கள்—பெருத்திருப்பனவான பசுக்களை, தேங்காதே—தயங்காமல், புக்கு—(பால் கறக்கப்) புகுந்து, இருந்து—நிலையாக இருந்து, சீர்த்த முலை—பருத்த முலைகளை, பற்றி—(இரு கைகளாலும்) அணைத்து, வாங்க—இழுக்க, குடம் நிறைக்கும்—குடங்களை நிறைக்கும்; நீங்காத செல்வம்—(இப்படிப்பட்ட) அழிவில்லாத ஸம்பத்து, நிறைந்து—நிறைந்திடும். (ஏல் ஓர் எம்பாவாய்—அசைகள்.)

வ்யாக்₃யானம்:— e (ஓங்கியுலகளந்த) f இவர்கள் முதலே தொடங்கி "நாராயணன்"(1) என்று-உப₄யவிபூ₄தியோக₃த்தைச் சொல்லி, "பாற்கடலுள் பையத் துயின்ற"(2) என்று அவதாரார்த்த₂மாகப் பள்ளிகொண்டருளினபடியைச்சொல்லி அங்குநின்றும் போந்து அவதரித்தவளவும் வர f₂ அடியொற்றுகிறார்கள்.

g (ஓங்கி) h ஜக₃த்₃ரக்ஷணார்த்த₂மாகத் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளின போது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணப்பெருமையாலே, பனிப்பட்டுச் சாய்ந்த மூங்கில் போலேயாய், அது ஆதி₃த்யகிரணம் பட்டுக் கிளம்புமாபோலே, மஹாப₃லியால்

பெ. அ. e, f 'நாராயணனடிபாடி' என்றுதல், 'பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி' என்றுதல் சொல்லுகையன்றிக்கே, "ஓங்கியுலகளந்த" என்றதுக்கு நியாமகம் அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி₃) g, h "ஓங்கி" என்று இப்போது சொல்லுகையால் மூன்பு இப்படி ஓங்குதலில்லாமை தோன்றுகையாலும், கீழ்ப்பாட்டில் "பையத்துயின்ற" என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்தும் இரண்டுக்கும் ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்

சி. அ. f₂ (அடியொற்றுகிறார்கள்) அவன் வந்த வழியை அனுஸரிக்கிறார்கள் ‡ பிறர்கார்யம் செய்கை திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாயிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்

* (பா) வரி.

நோவுபட்ட தே$_4$வர்களார்த்தத்$_4$வநி கேட்டபின்பு பேர்ந்து வளர்ந்தபடி. i பிறர் காரியஞ் செய்யப்பெறுகையாலே வளர்ந்தபடி என்னவுமாம், j A ''உவந்தவுள்ளத் தனாயுலகமளந்து'' என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, இரப்புப் பெறுவதற்கு முன்னே வாமநனானவன் இரப்புவாய்த்த ப்ரீதியாலே வளர்ந்தபடியாகவுமாம். k கையில் நீர்விழுந்தபின்பு வளர்ந்த k_2 கடுமை, k_3 ப்$_3$ரஹ்மா திருவடிகள் விளக்கின நீரும் கூட விழுந்தபடியிறே. l (உலகு அளந்த) 1. ''விசக்ரமே ப்ருதி$_2$வீமேஷ ஏதாம்'' என்கிறபடியே l_2 கு$_3$ணாகு$_3$ண நிரூபணம் பண்ணாதே ஸர்வப்ராணிகள் பக்கலிலும் திருவடிகளை வைத்தபடி. m வ்யாப்தியில் m_2 வரைதலில்லாதாப் போலேயாய்த்து இதுவும், n வ்யாப்திக்குக் கருத்து—இவற்றினுடைய ஸத்தை n_2 உண்டாக்குகைக்காக. o இங்கு இவற்றோட்டை ஸ்பர்ஶம் தனக்கு தா$_4$ரகமாக விறே நினைத்திருப்பது. p இவற்றுக்கு ‡ அபேக்ஷிதமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும், உறங்குகிற ப்ரஜையை அணைத்துக்கொண்டு கிடக்கும் மாதாவைப்போலே, இவற்றோட்டை p_2 ஸ்பர்ஶந்தனக்குத் தான் உகக்கிறானிறே. q வரையாமையும், அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களும், வடிவழகும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு ஒத்திருக்கையாலே, ஸ்ரீவாமனாவதாரத்தை அநுப$_4$விக்கிறார்கள்.

பெ. அ. கிறார் (ஜக$_3$தி$_3$த்யாதி$_3$) i ஆர்த்தத்$_4$வநி கேட்கையே வளருகைக்கு ஹேதுவானபடி என்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறர் இத்யாதி$_3$) j ''உவந்த'' என்றதுக்கு-பிறர்காரியம் செய்யப்போருகையாலே உகந்த என்று கருத்து, k 'வளர்ந்து உலகளந்த' என்னாதே ''ஓங்கி'' என்றத்தால் ப$_4$லிதமான த்வரையின் மிகுதியை அருளிச்செய்கிறார் (கையில் இத்யாதி$_3$) இத்தால் தா$_4$ராஜலமும் ஸ்ரீபாத$_3$தீர்த்த$_2$மும் கூட விழும்படியான வேக$_3$ம் சொல்லிற்றாய்த்து.

l, l_2 உலகுபத$_3$வாஸநை (கு$_3$ணாகு$_3$ண இத்யாதி$_3$) m உக்தார்த்த$_2$த்தை த்$_3$ருஷ்டாந்த பூர்வகம் ஸ்தி$_2$ரீகரிக்கிறார் (வ்யாப்தியில் இத்யாதி$_3$) m_2 வரைதல்-தாரதம்யம். n, o ஆகில் வ்யாப்தியே அமையாதோ. உலகளப்பானென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (வ்யாப்திக்கு இத்யாதி$_3$ வாக்யத்$_3$வயத்தாலே) n_2 (உண்டாக்குகைக்காக) என்ற அநந்தரம், 'என்று' என்று ஶேஷம். p திருவடிகளோட்டை ஸ்பர்ஶம் லோகத்துக்கு தா$_4$ரகம் என்னவேண்டியிருக்க, அவாப்தஸமஸ்தகாமனான தனக்கு தா$_4$ரகமாகக் கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றுக்கு இத்யாதி$_3$) p_2 ஸ்பர்ஶந்தனக்கு - முழுச்சொல்லு. q க்ருஷ்ணன்பக்கல் வ்யாமுக்$_3$தா$_4$ரான இவர்கள், மதுரையில் பிறந்த உத்தமனென்ன வேண்டியிருக்க, ''ஓங்கியுலகளந்த'' என்னக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (வரையாமையும் இத்யாதி$_3$) க்ருஷ்ணன்பக்கல் வ்யாமோஹம் இவன்போலியளவும் பெருகிச்சென்றது என்று கருத்து,

---

சி. அ. (உவந்த உள்ளத்தனாய்) என்று. k_2 கடுமை-வேக$_3$ம்; k_3 ப்$_3$ரஹ்மா திருவடி விளக்கின நீரும் தா$_4$ராஜலமும் கூட விழும்படியிறே கையில் நீர்விழுந்தபின்பு வளர்ந்த வேக$_3$ம். l_2, m (வ்யாப்தியில் வரைதலில்லாதாப்போலே) என்றது கு$_3$ணாகு$_3$ண நிரூபணம் பண்ணாதாப் போலே என்றபடி, p இவற்றோட்டை ஸ்பர்ஶம் தா$_4$ரகமாக நினைத்திருக்குமோ? என்ன அருளிச் செய்கிறார் (இவற்றுக்கு அபேக்ஷையின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் இத்யாதி$_3$) q க்ருஷ்ணனை விட்டு வாமனாவதாரத்தை அனுஸந்தி$_4$க்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (வரை

கு. அ. k_3 (ப்$_3$ரஹ்மா திருவடி விளக்கின நீரும்கூட) என்றது கையில் தா$_4$ரை வார்க்கிற நீரோடும்கூட என்றபடி. l_2, m (வ்யாப்தியில் வரைதலில்லாதாப்போலே) என்றது கு$_3$ணா-

---

A அமலனாதி 2. ‡ (பா) அபேக்ஷையின்றிக்கே.

r (உத்தமன்) s இத்தை, s1 இவர்களுக்கு ஒரு உபகாரம் பண்ணினாக வன்றிக்கே s2 தன்பேருக நினைத்திருக்கிறபடி; t பிறரை ஹிம்ஸித்துத் தன்வயிற்றை வளர்க்கவேணுமென்று இருக்குமவன்-அத4மன்; u 'பிறரும் ஜீவிக்கவேணும், நாமும் ஜீவிக்கவேணும்' என்று இருக்குமவன் - மத்4யமன்: v தன்னை அழியமாறியாகிலும் பிறர் ஜீவிக்கவேணுமென்னுமவன் - உத்தமன். w 1.''ப4க்தாநாம்'' x 2. ''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்'' என்றிருக்கை.

y (பேர்பாடி) z இக்கு3ணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களை ப்ரீதிபூர்வகமாகப்பாடி. a ''உத்தமன்பேர்'' என்கிறது - திருமந்த்ரத்தை, b முதற்பாட்டில், ''நாராயணன்'' என்கையாலும், இரண்டாம்பாட்டில், ''பரமன்'' என்று அந்த மந்த்ரார்த்த2மான கு3ணபூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலும், இதில் மந்த்ரோக்த வ்யாப்திக்கு b1 ப்ரத்யபி4ஜ்ஞாகரமான த்ரைவிக்ரமாபதா3நத்தைச் சொல்லுகையாலும், திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமங்கையாழ்வார் A ''மந்திரத்தை மந்திரத்தால்'' என்று மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, அநந்தரத்திலே அதில் உக்த

பெ. அ. s (இத்தை) என்றது-மஹாபலி நிரஸநார்த்த2மாக உலகளந்தத்தை என்றபடி. s1 (இவர்களுக்கு) என்றது-இந்த்3ராதி3தே3வதைகளுக்கு என்றபடி. r...v ''உத்தமன்'' என்றதுக்கு - தன்பேருக நினைத்திருக்கை அர்த்த2மாக அருளிச்செய்து, தன்னை அழியமாறியும் பிறர்காரியஞ் செய்கையென்று அர்த்தா2ந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (பிறரை இத்யாதி3 வாக்ய த்ரயத்தாலே) w, x இரண்டு அர்த்த2த்துக்கும் அடைவே ப்ரமாணங்கள் அருளிச்செய்கிறார் (ப4க்தாநாம் இத்யாதி3) w 1. ''ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுதா4நி ந சாஸ்பத3ம் | தத2ாபி புருஷாகாரோ ப4க்தாநாம் த்வம் ப்ரகாஶஸே ||''—இது நிஷேத4மன்று; ஸ்வாதீ4நதையைத் தவிர்க்கிறது; நமக்கு 3. ''அஹமபி ந மம ப4க3வத ஏவாஹமஸ்மி'' போலே, இவனுக்கு 1.''ந தே ரூபம்-ப4க்தாநாம்'' என்கை. x2. ''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம்| ந து ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய ப்3ராஹ்மணேப்4யோ விஶேஷத: ||'' என்ற என்னையும் என்னுடைமையையும் நேர்ந்தாகிலும் ஒருவருக்குச் செய்கிறேமென்றத்தைத் தவிருகிறிலேன் என்கிறபடியே தன்னை அழியமாறியும் பிறர்கார்யஞ் செய்யுமவனென்கை.

y,z,a ''பேர்'' என்றதுக்கு – எல்லாத் திருநாமங்களையும் என்று அருளிச்செய்து, திருமந்த்ரபரமாக அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (உத்தமன் இத்யாதி3) b ''பேர்'' என்று திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லும்படி எங்ஙனேயென்ன அருளிச் செய்கிறார் (முதல் இத்யாதி3) நம் ஆசார்யர்களுக்கு ஶப்3த3ம் முன்னுதல், அர்த்த2ம் முன்னுதல் சேர்ந்த திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தி4க்கை நியதமாகையாலே - முதற்பாட்டில் ஶப்3த3மும், இரண்டாம்பாட்டில் ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்'' என்கையாலே-தத்புருஷனிற்சொன்ன கு3ணயோக

சி. அ. யாமையுமித்யாதி3) r, s3, t உத்தமன் என்றால் (தன்பேருக நினைத்திருக்கிறபடி) என்று காட்டுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறரை இத்யாதி3) w தன்னை அழியமாறியும் பிறர் ஜீவிக்கவேணும் என்றிருக்கவேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப4க்தாநாமித்யாதி3) y,z,a பேருக்கு இரண்டு பொருள். a, b ''உத்தமன் பேர்'' என்றால் திருமந்த்ரத்தை

கு. அ. கு3ண நிருபணம் பண்ணுதாப்போலே என்றபடி. x 2.''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம் | நஹி ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய ப்3ராஹ்மணேப்4யோ விஶேஷத: || '' r, t, u ''உத்தமன்'' என்றது புருஷ, உத்தர புருஷர்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது

A திருநெடு 4.

மான வ்யாப்திக்கு b, ப்ரத்யபி4ஜ்ஞாகரமான த்ரைவிக்ரமாபத3ாநத்தை அநந்தரம் பாட்டிலே அருளிச்செய்தாரிறே. (உத்தமன்பேர்) c அவன்தனக்கும் பிறர்க்கு முண்டான வாசிபோரும், அவனுக்கும் திருநாமத்துக்கும். கட்டிப்பொன்போலே அவன்; d பணிப்பொன்போலே திருநாமம். e அவன்தன்னை e, இல்லைசெய்கிற வர்களும் திருநாமங்கொண்டு கார்யங் கொள்ளாநிற்பர். அதாவது - வ்யாதி4 பரிஹாரார்த்த2மாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தை விதி4த்தால் அப்போதே அத்தைச் செய்யாநிற்பர்கள். f இனி, மாத்ருக4ாதுகனுக்கும் கைநொந்தால் ''அம்மே!'' என்ன f, ப்ராப்தியுண்டாமாபோலே, திருநாமம் சொல்லுகைக்கு எல்லார்க்கும் ப்ராப்தி உண்டாயிருக்கும். g திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு யோக்3யதை ஸம்பாதி3க்கவேண்டா. h இதுதானே யோக்3யதையைப் பண்ணிக்கொடுக்கவற்று.

i (நாங்கள்) j திருநாமத்தை வாயாலே சொல்லாவிடில் த4ரிக்கமாட்டாத நாங்கள், k 'நெஞ்சு காவலிடுகிற ஊரிலே k, இது நமக்கு ஸித்3தி4ப்பதே!' என்று

பெ.அ. மும் இப்பாட்டில் ''ஓங்கியுலகளந்த'' என்று ப3ஹுவ்ரீஹ்யர்த்த2மான வ்யாப்தியும் ப2லித்ததாகையாலே, இது திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. b, (ப்ரத்யபி4ஜ்ஞாகர மான த்ரைவிக்ரமாபத3ானம்) என்றது—கு3ணாகு3ண நிருபணமின்றிக்கேயிருக்கையாகிற ஸாத்3ருஶ்யத்துக்கு ஸ்மாரகம் என்றபடி. c உத்தமனைப்பாடியென்றால் பாடும்போது பேரின்றிக்கே பாடக்கூடாதே, ''பேர்'' என்று விஶேஷிப்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (அவன் தனக்கும் இத்யாதி3) d பணிப்பொன் - ஆப4ரணருபமான பொன். இத்தால், அவனிலும் அவன்திருநாமம் பரமபோ4க்3யமாகையாலே அவனுடைய அதிஶயத்தையே உள்ளீடாக வைத்துத் திருநாமத்தைப் பாடுகை விவக்ஷிதமென்றதாய்த்து, e கீழே-போ4க்3யதையால் வந்த வைப4வத்தை நியாமகமாக அருளிச்செய்து, ப2லப்ரத3த்வத்தாலும் அவனிலும் இதுக்கு உண்டான பெருமையை நியாமகமாக அருளிச் செய்கிறார் (அவன்தன்னை இத்யாதி3) e, (இல்லைசெய்கிறவர்) நிரீஶ்வரமீமாம்ஸகர். f, g, h இப்படி சீர்மையையுடைத்தான திருநாமத்தைச் சொல்லும்போது ப்ரீதனாய்ச் சொல்லவேண்டாவோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இனி இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத்தாலே) f, (ப்ராப்தியுண்டாமாபோலே) என்றது-யோக்3யதை உண்டாமாபோலே என்றபடி.

i,j,k ''நம்பாவைக்கு'' என்றபோதே 'நாங்கள்' என்றது அர்த்த2ஸித்3த4மாயிருக்கவும், ''நாங்கள்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தை

சி. அ. காட்டுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டிலித்யாதி3) y,c, உத்தமனைப்பாடி என்னுதே ''பேர்பாடி'' என்கையாலே அவனிலும் திருநாமத்துக்குண்டான ப்ராத4ான்யம் தோற்றுகிறது என்கிறார் (அவன் தனக்கும் இத்யாதி3) e திருநாமத்துக்கு அப்படி ஆதி4க்யமேது? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவன்தன்னை இத்யாதி3) f அவனை இல்லைசெய்கிறவர்கள் திருநாமம் சொல்லுவார்களோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இனி மாத்ருக4ாதுகனுக்கும் இத்யாதி3) 'மாதாவை வெட்டுகிறபோது கைநொந்தால்' இதி ஶேஷ:. k (நெஞ்சு காவலிடு

ரூ. அ. y,c ''உத்தமனைப்பாடி'' என்னுதே, ''உத்தமன்பேர்பாடி'' என்கையாலே திருநாமத்தினுடைய ப்ராத4ாந்யம் தோற்றுகிறது.

f விமுக2ரானவர்களுக்குத் திருநாமம் சொல்ல யோக்3யதை உண்டோ? என்ன (மாத்ருக4ாதுகனுக்குமித்யாதி3) மாத்ருக4ாதுகனுக்கும் கை நொந்தால் என்றது, வெட்டும்போது கைநொந்தாலென்றபடி.

ப்ரீதைகளாய், தங்களை ஶ்லாகி₄க்கிறார்களென்னவுமாம். l (நம்பாவைக்கு) m ப்ராபகதயாவன்றிக்கே, ப்ராப்யருசி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமல் செய்கிற நோன்புக்கு. n (பாவைக்குச் n₂ சாற்றி நீராடினால்) o நாட்டார்க்கு 'நோன்பு' என்று ஒரு o₂ வ்யாஜத்தையிட்டு நம்முடைய விரஹதாபம் போக நாம் குளித்தால். நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணினால் என்றுமாம்; p (பேர்பாடி - நீராடினால்) q ஸம்ப₃ந்த₄ஜ்ஞாநபூர்வகமாக க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணினால்; ப₂லமும் ப₂லப்ரத₃ாதாவான உலகளந்த வன்படியாகை.

(தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) நாட்டில் வ்யாதி₄து₃ர்ப்பி₄க்ஷாதி₃ அமங்க₃ளங்க ளெல்லாம்போய் r ஸம்ருத்₃த₄மாய். s தந்தாமுடைய ஸுக்ருதம் அநுப₄விக்கி லிறே அவ்வளவிலே நன்மையாவது. t 1. ''ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி'' என்கிற படியே தந்தாமுடைய புண்யாநுகு₃ணமாகவன்றிக்கே பெருமாளுடைய பா₄க்₃யத் தாலே 2. ''ப்ரஹ்ருஷ்டமுதி₃தோ லோக:'' என்று ராஜ்யம் சென்றாற்போலே இவ் வூரேயன்றிக்கே இவ்வூரோடு ஸம்ப₃ந்தி₄த்த நாடெல்லாம் t₂ மங்க₃ளமாகை, (திங் கள் மும்மாரிபெய்து) வெள்ளக்கேடும் வறட்கேடும் இன்றிக்கே u ''ஊறெண்ணெய் விட்டாற்போலே யிருக்கை; ஒன்பதுநாள் வெயிலும் ஒருநாள் மழையுமாய்''

பெ. அ. இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) k₂ (இது) என்றது-க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தை. l,m, 'நாங்கள் பாவைக்கு' என்ன அமைந்திருக்க, '' ''நம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய் கிறார் (ப்ராபக இத்யாதி₃) l,n,o, ''நம்பாவைக்கு'' என்ற அநந்தரம், ''பாவையென்றொரு பேரை'' என்று அத்₄யாஹரித்து. ''சாற்றி'' என்றதுக்கு-இட்டு என்று அர்த்த₂மாய், தாத் பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டார்க்கு இத்யாதி₃) y, a, q ''பேர்'' என்றதுக்கு - திருமந்த்ரம் அர்த்த₂மான பக்ஷத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ப₃ந்த₄ இத்யாதி₃)

r (ஸம்ருத்₃த₄மாய்)என்றதுக்கு மேலே, 'நீங்காத செல்வம் நிறைந்து'' என்றது- ஊரில்ஸம்ருத்₃தி₄யைச் சொல்லுகையாலே, நாட்டுக்கு அமங்க₃ளங்கள் போகையைச் சொன் னது உபலக்ஷணமாய், ஸம்ருத்₃தி₄பர்யந்தம் சொல்லுகிறது என்று கருத்து. s ''நீராடினால் நாடெல்லாம் ஸம்ருத்₃த₄மாம்படி எங்ஙனேஎன்ன?'' அருளிச்செய்கிறார் (தந்தாம் இத்யாதி₃) இத்தால்-சேதநகர்மோபாதி₄கமன்றிக்கே இவர்களிடத்தில் அநுக்₃ரஹத்தாலே இவர்களிருந்த நாடெல்லாம் ஸம்ருத்₃த₄மாமென்று கருத்து. t த்₃ருஷ்டாந்த பூர்வகம் உக்தார்த்த₂த்தை விவரிக்கிறார் (ராமே ராஜ்யம் இத்யாதி₃) t₂ (மங்க₃ளமாகை) என்ற அநந்தரம் 'கூடும்' என்று ஶேஷம். u(ஊறெண்ணெய் விட்டாற்போலே) என்றது-தலையிலே ஊறவூற எண்ணெயிட்

சி. அ. .கிற ஊரிலே) என்றது—நெஞ்சாலும் நினையாதபடி நிஷேதி₄க்கிற ஊரிலே என்றபடி. n, o ''பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினால்'' என்றதுக்கு ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்-நோன்புக் கென்கிறவ்யாஜத் தாலே. நீராடினால் என்று. n₂,o₂ சாற்றி-வ்யாஜத்தையிட்டு.

s இவர்கள் நோன்பு நோற்றால் திருவாய்ப்பாடி மாத்ரமன்றிக்கே நாட்டில் வ்யாதி₄து₃ர்பி₄க்ஷாத்₃யமங்க₃ளங்கள் எல்லாம் போம்படியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய ஸுக்ருதமித்யாதி₃) u (ஊறெண்ணெய்) என்றது, குழந்தைகளுக்கு உறைக்கத்தேய்க்கப் பொருமையாலே உச்சியிடுவர்களிறே, அத்தைச் சொல்லுகிறது

ஶு. அ. n, o ''பாவைக்குச் சாற்றி''—நோன்பென்று வ்யாஜத்தையிட்டு. s திருவாய்ப் பாடி மாத்ரமன்றிக்கே நாடெல்லாமென்னக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தந்தா முடைய ஸுக்ருதம் இத்யாதி₃) u ஊறெண்ணெயாவது பிள்ளைகளுக்குத் தலையிலே

1.''நிகாமேநிகாமே ந; பர்ஜந்யோ வர்ஷதி'' என்று அபேக்ஷித்த காலத்திலே உண்டாயிருக்கை. v (ஓங்கு பெருஞ் செந்நெலூடு கயலுகள) w கீழ்ச்சொன்ன திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேஶ்வரனோடு ஒத்திருக்கை. x விடிவோரைநட்டு x_2 நாயிறு பட்டபோது வந்துபார்த்தால் x_3 கைகவித்துப் பார்க்கவேண்டும்படியிருக்கை, y ''மாரீசன் பெருமானை 2.''வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பஶ்யாமி'' என்றாற்போலே, இவர்களுக்கும் ஸ்ரீவாமநநிமித்தமாக 2. ''வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பஶ்யாமி'' இருக்கிறபடி. z (ஓங்குபெருஞ் செந்நெல்) a ஒருமுதலே ஒரு செய்யை விளாக்குலைகொண்டு அங்ஙன் ஒருவரம்பில்லாமையாலே ஆகாஶஅவகாஶமுள்ளளவளவும் வளர்ந்திருக்கை. (ஊடுகயல் உகள) செருக்காலே யானைக்கன்றுபோலே வளர்ந்த கயல்களானவை செந்நெல்களின் உள்ளேபுக்குப் போர இடம் பெருமையாலே துள்ளாநிற்கும்; விழுக்காடறியாமே அகப்பட்டபடி, b திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேஶ்வரனைக் கண்ட அநுகூலர் பட்டது படாநிற்குமாய்த்து இவை.

c (பூங்குவளைப்போதில் c_2 பொறிவண்டு c_3 கண்படுப்ப) பூத்த குவளையிலே என்னுதல், காலத்திலே என்னுதல், த$_3$ர்ஶநீயமான குவளைப்பூவிலே என்னுதல். (பொறிவண்டு கண்படுப்ப) d மது$_4$பானத்தாலும் அந்யோந்ய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலும் பிறந்த புகரடைய வடிவிலே தொடைகொள்ளலாம்படியிருக்கிற வண்டு

பெ.அ.டாற்போலே என்றபடி. v,w. ''பெருஞ்செந்நெல்'' என்ன அமைந்திருக்க, ''ஓங்கு'' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்இத்யாதி$_3$) x ''வளர்ந்த பெருஞ் செந்நெல்' என்ன அமைந்திருக்க, ''ஓங்கு'' என்றத்தாலே தோற்றுகிற அர்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்கிறார் (விடிவோரை இத்யாதி$_3$) x_2 (ஞாயிறு பட்டபோது) என்றது-ஸூர்யன் உச்சிப் பட்டபோது என்றபடி, x_3 (கைகவித்து) என்றது-ஸூர்யகிரணங்கள் கண்ணுக்குத் தாங்காதபடி தன் கையை வைத்துக்கொண்டு என்றபடி. y தாங்கள் நீராடினால் வரும் ஸம்ருத்$_3$தி$_4$ சொல்லுமளவில், 1. ''நிகாமே நிகாமே ந: பர்ஜந்யோ வர்ஷதி'' ''திங்கள் மும்மாரி'' என்றாற்போலே ஸ்வாப$_4$ாவிகமான ஸம்ருத்$_3$தி$_4$யைச் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஓங்குகையை இப்படி விஶேஷித்து அதிஶயோக்தியாகச் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மாரீசன் இத்யாதி$_3$) ப$_4$யத்தாலே மாரீசனுக்குத் தோற்றுமாபோல இவர்களுக்கு ப்ரேமாதி$_4$க்யத்தாலே வாமநனுடைய த$_4$ர்மங்கள் எங்குந் தோற்றிச் சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. z,a, கீழெல்லாம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, ''பெரும்'' என்றதுக்கும் 'ஓங்கு' என்றதுக்கும் ஹேதுபூர்வகம் ஶப்$_3$த$_3$ார்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுதலே இத்யாதி$_3$) ''செந்நெல்'' என்ற ஏகவசநத்தாலே (ஒருமுதலே) என்றது. b ஸஸ்யங்களை இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (திருவுலகளந்தருளின இத்யாதி$_3$).

சி.அ :x_2 (நாயிறுபோது) மத்$_4$யாஹ்நம்; 'நாயிறுபட்ட' என்று பாட$_2$மாகில் அந்தியம்போது என்றபடி. z, a 'செந்நெல்' என்ற ஏகவசனத்துக்கும், பெருமைக்கும் தாத்பர்யம் (ஒருமுதலே இத்யாதி$_3$) c_3 'கண்படுப்ப'-கண்ணுறங்க. c' குவளை'-நெய்தல். c_2 'பொறி'-தேஜஸ்ஸு.

ஆ.அ.ஊறத்தக்கதாக வார்த்தாற்போலென்கை. z, a ''செந்நெல்'' என்ற ஏகவசனத்துக்கும் பெருமைக்கும் தாத்பர்யம் (ஒருமுதலே இத்யாதி$_3$) c_2 ''வரிவண்டு'' வரி—அழகு; c_3, e ''கண்படுப்ப'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தன்னில்தான் இத்யாதி$_3$) c_3 கண்படுப்ப—கண்ணுறங்க.

கள் e தன்னில்தான் ஒரு மஹாபு₄ரதத்தைப் பாரித்துக்கொண்டு புக்கு புஷ்பத்திலே ஸ்பர்ஶஸௌக்₂யத்தாலே நஞ்சுண்டாரைப் போலே கிடந்து உறங்கியுணர்ந்து எழுந்திருக்கும்போது, ''என்னை நீ எழுப்பிற்றிலை, என்னை நீ எழுப்பிற்றிலை'' என்று ஒன்றுக்கொன்று ''சீறு, பாறு'' என்னுநிற்கும். f A ''பள்ளி கமலத்திடைப்பட்ட f₂ பகுவாயலவன் முகம் நோக்கி f₃ நள்ளியூடும்'' என்னக்கடவதிறே. g (ஊடு கயல் உகள-பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப) h குவளைப்பூவிலே வண்டுமது₄பாநம்பண்ண என்று படிந்த த₃ஶையிலே கயல் ஊடே உகள, செந்நெல்லும் குவளையும் ஒக்க அசைந்து, தூங்கு மெத்தையிலே உறங்கும் ராஜபுத்ரர்களைப்போலே வாயில் மது₄வோடே வண்டு கண்படுப்ப என்றபடி,

இது வயலின் ஸம்ருத்₃தி₄; இனி, ஊரில் ஸம்ருத்₃தி₄யிருக்கும்படி சொல்லுகிறது—i (தேங்காதே i₂ புக்கிருந்து) j எத்தனையேனும் முன்கை உரவியராயிருப்பார் இழியவேணுமாய்த்து பசுகறக்கப்புகும்போது. k இதுக்கு அடி-பால் மாருமையாலே எழுந்திருக்கப் போகாது. l இத்தால், l₂ பால்போரும் பெருமையை அநுஸந்தி₄த்தவாறே கறக்க ஒருப்படுவாரில்லை. m திருவடி ஸமுத்₃ரம் கடக்க ஒருப்பட்டாற்போலே, ஒருப்பட்டுக்கொண்டு இழியவேண்டும்படியாய்த்து இருப்பது.

பெ.அ. c, d ''பொறி'' என்று அழகாய், அதுக்கு ஹேது பூர்வகம் அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (மது₄பாநம் இத்யாதி₃) c₃, e கண்படுக்கை-உறங்குகையாய் எல்லை நிலத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தன்னில்தான் இத்யாதி₃) f₂பகுவாயலவன்-பெரிய வாயையுடைய புருஷநண்டு. f₃ நள்ளி-பெண்நண்டு; ஊடும்-வெறுக்கும் என்றபடி. g, h ஸமபி₄வ்யாஹார தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (குவளை இத்யாதி₃)

i, j—m தேங்காதே - ஏங்காதே, புக்கு-கறக்க ஒருப்பட்டு, இருந்து-ஒருநிலையாக இருந்து என்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂மாய், ஏங்குகைக்கு ப்ரஸக்தியையும், ஒருப்படுகையிலுள்ள அருமையையும், இருக்கைக்கு ஹேதுவையும் அருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனும் இத்யாதி₃ வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே) l₂ (பால்போரும்) என்றது பால்சுரக்கும் என்றபடி.

சி.அ. c₃,e'கண்படுப்ப' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்(தன்னில்தானித்யாதி₃) f திர்யக்குகளுக்கு ப்ரணயகோபமுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பள்ளிகமலத்திடை இத்யாதி₃) f₂ (அலவன்) ஆண் நண்டு. f₃ (நள்ளி) பெண்நண்டு. i 'தேங்காதே'-பயப்படாதே; J ''ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத₄:'' என்று ப₄யப்பட யோக்₃யதையுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதி₃) i₂, m 'புக்கு' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (திருவடி இத்யாதி₃) ''ததஸ்து வை ஜாம்ப₃வதாபி₄சோதி₃த: ப்ரதீதவேக₃: பவநாத்மஜ: கபி:| ப்ரஹர்ஷயிஸ்தாம் ஹரிவீரவாஹிநீம் சகார ரூபம் மஹத₃ாத்மநஸ்தத₃ா || ஸம்ஸ்தூயமாநோ ஹநுமாந் வ்யவர்த்த₄த மஹாகபி: | ஸமாவித்₄ய ச லாங்கூ₃லம் ஹர்ஷாச்ச ப₃லமேயி

கு.அ. f திர்யக்குகளுக்கு ப்ரணயகலஹமுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பள்ளிகமலத்தித்யாதி₃) i 'தேங்காதே'-ப₄யப்படாதே. l₂ 'ப்ரஸக்தஸ்ய ப்ரதிஷேத₄: அன்றோ;பயப்பட யோக்₃யதை உண்டோ' என்ன (பால்போருமித்யாதி₃) இத்தால் ப₄யப்பட யோக்₃யதையுண்டு என்றபடி.i₂,m'புக்கு' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (திருவடி என்று தொடங்கி) pசீர்த்தமுலை-கனத்தமுலை

A பெரிய திரு 6-7-8.

n(இருந்து) o பால்மாறிலிறே எழுந்திருக்கலாவது; ஸ்த₂ாவரப்ரதிஷ்டை₂போலே இருந்து. p (சீர்த்த முலை) q விரலிட்டுச் சுற்றிப்பிடிக்கவொண்ணாது இரண்டு கையாலும் அணைத்துக் கறக்கவேண்டும்படி கனத்திருக்கை. r(பற்றி r₂வாங்கக் r₃குடம் நிறைக்கும்) s வாங்குகை-வலிக்கையாய், பற்றிக்கறக்கக் குடம் நிறைக்கும் என்னுதல், t முலையைப்பற்றிக் கைவாங்க, தானே நின்று பால் சொரியும் என்னுதல், u இட்ட குடங்கள் வாங்கவாங்க நிறைக்கும் என்னுதல். v குடமிடாதார் இழக்கிறது பசுவின் குற்றமன்றே. w இச்சை₂யுடையார் ஈஶ்வரனைப்பற்றி க்ருதக்ருத்யராமாபோலேயாய்த்து இவையும்.

(வள்ளல்) கீழே பால்போரும் பெருமையைச் சொல்லிற்றாகில், இனி, வள்ளல்தனமாவது என்னென்னில்: — க்ருஷ்ணன்படி இவற்றுக்கும் உண்டாயிருக்கை. ஆரேனும் இவன் கழுத்திலே ஓலைகட்டி ''தூதுபோ'' என்றால் போமாபோலே யாய்த்து, இவையும்; சிறு ப்ரஜைகளுக்குங்கூடக் கட்டவும் அடிக்கவும் ஆம்படி தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கை. x (பெரும்பசுக்கள்) y புல்லும் தண்ணீரும் த₄ாரகமாக வளர்ந்தவையன்றிக்கே, க்ருஷ்ணஸ்பர்ஶமே த₄ாரகமாக வளர்ந்தவையாகையாலே, y₂ ஸ்ரீஶத்ருஞ்ஜயனைப்போலேயாய்த்து இருப்பது.

(நீங்காத செல்வம் நிறைந்து) அழிவில்லாத ஸம்பத்து நிரவதி₄கமாம்படி, z சேதநருடைய புண்யபாபாநுரூபமாகப் படிவிடும் ஸர்வேஶ்வரனடியாக வந்த ஸம்பத்தாகிலிறே அளவுபட்டிருப்பது; a 1.''பாபாநாம் வா ஶுப₄ாநாம் வா'' என்னுமவளடியாக வந்த ஸம்பத்தாகையாலே ஊற்றுடைத்தாயிருக்குமிறே இது; ஆகையாலே, ''நீங்காத செல்வம்'' என்கிறது. 3.

பெ. அ. n,o ''இருந்து'' என்றதுக்குச் சொன்ன அர்த்த₂த்தை விவரிக்கிறார் (பால் இத்யாதி₃) p,q, ''சீர்த்த'' என்றதுக்கு-பருத்த என்று அர்த்த₂மாய், தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (விரல் இத்யாதி₃) r,u,v,w பற்றி என்றது-பற்ற என்றாய், ''சீர்த்த முலைபற்றி - குடம்-வாங்க-நிறைக்கும்'' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி மூன்றாமர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (இட்ட இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே) r₃ ''குடம்'' என்றது-ஜாத்யேகவசநம்.

z ஐஹிகப₂லமான ஸம்பத்தை தே₃ஶவிச்சே₂த₃மும் காலவிச்சே₂த₃முமின்றிக்கே நிரவதி₄கமென்னக் கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (சேதநருடைய இத்யாதி₃) a (பாபாநாம்) இத்யாதி₃க்கு - புண்யபாபமடியாக வருமதன்றிக்கேயிருக்கையாலே அவள் க்ருபை அளவுபட்டிராமையால், அத்தால் வரும் ஸம்பத்தும் அளவில்லாதே நிரவதி₄கமாம்படியிருக்கும் என்று கருத்து.

(ஓங்கி இத்யாதி₃) நீராடினால்-நாடெல்லாம்-தீங்கின்றி, திங்கள் மும்மாரி பெய்திடும்; கயல்-ஓங்கு பெருஞ்செந்நெலூடு-உகள, பொறிவண்டு-பூங்குவளைப்போதில் - கண்படுப்ப இருக்கும்; வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்-தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி வாங்கக் குடம் நிறைக்கும்; இப்படி நீங்காத செல்வம் நிறைந்திடும்; எம்பாவாய்-எங்கள் வார்த்தையைப் பின்சென்று, ஓர்-ஒருங்கோள்; [அஷ்டாக்ஷர ஸித்₃த₄ருடைய வைப₄வத்தை பு₃த்₃தி₄ பண்ணுங்கோள் என்றபடி] என்று அந்வயம் கண்டுகொள்வது. 3.

சி. அ. வாந்||''. p''சீர்த்தமுலை''-கனத்தமுலை r₂,s,t,u ''வாங்கக்குடம் நிறைக்கும்'' என்றதுக்கு மூன்று பொருள்; t இரண்டாமர்த்த₂ம் கையாலே முலையைத்தொட்டுக் கைவாங்க என்றபடி. v இப்படியானால் குடங்கள் எங்கே? அத்யுக்தியன்றோ? என்ன (குடமிடாதாரித்யாதி₃) x. y பெருமைக்குத் தாத்பர்யம் (புல்லும் தண்ணீருமித்யாதி₃) 3.

ரு. அ. r₂, t 'வாங்க' என்றதுக்கு இரண்டாமர்த்த₂ம் 'கையாலே முலையைத்தொட்டுக் கைவாங்க' என்றபடி. v இப்படியானால் குடங்களெங்கே? என்ன (குடமிடாதார் இத்யாதி₃) y₂ ஶத்ருஞ்ஜயன்—சக்ரவர்த்தித்திருமகனாருடைய ஆனை. 3.

ஆருயிரப்படி — மூன்ரும்பாட்டு

அவ: — மூன்ரும்பாட்டில், சேதநர் — 1.''ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்க₃காமோ யஜேத'' என்று-ப்ரத₄ாநப₂லம் ஸ்வர்க்க₃மென்றிருப்பர்கள். இனி, 2.''ஆயுராஶாஸ்தே'' என்று தந்தாமுக்கு நன்மைவேண்டியிருக்கையாலே அவாந்தரப₂லம் புத்ரர்கள் க்ஷேத்ரங்கள் த்₃ருஷ்டாதி₃களென்றிருப்பர்கள்; இவர்களுக்கு இரண்டும் த்யாஜ்யமிறே. ''உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்''(29) என்னுமதிறே இவர்கள் ப்ரத₄ாநப₂லமாக நினைத்திருப்பது; இனி அவாந்தரப₂லமாக நினைத்திருப்பது தாங்கள் இருந்த நாடு ஸம்ருத்₃த₄மாயிருக்கை; ஆகையாலே, இனி அதுக்கு அநுமதிபண்ணினார்க்கு நன்மையை ஆசைப்படுமித்தனையிறே. 3. ''ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே'' என்ருனிறே. அதிர்ந்திராத மாத்ரமேயிறே வேண்டுவது. அவனுகப்பைப் பின்செல்லுகை ஸ்வரூபம் என்றிருக்குமவர்களே இவர்களும்; அவனும் பரஸம்ருத்₃த்₄யேகப்ரயோஜநனே.

வ்யா: — (ஓங்கி) கீழிற்பாட்டிலே — ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்''(2) என்றார்கள்; ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகவிறே இக்கிடை. இந்த்₃ராதி₃கள் ஆர்த்தத்₄வனி கேட்டு ஸ்ரீவாமநனாய் வந்தவதரித்து அவர்கள் கார்யஞ்செய்தபடி. ''ஓங்கி'' என்கையாலே - இவ்வளர்த்திக்குப் பூர்வத₃ஶையில் வாமநத்வம் தோற்றுகிறது. இந்த்₃ரன் கண்ணீர்கண்டு சிரும்பினபடியும், மஹாப₃லி நீர்வார்த்தவாறே வளர்ந்தபடியும்; பனிப்பட்டுச் சாய்ந்த மூங்கில் ஆதி₃த்யகிரணம் பட்டவாறே வளருமாபோலே, அபேக்ஷிதம்பெற்று வளர்ந்தபடி. 4. ''ஸதை₃கரூபரூபாய'' என்கிற தத்த்வமிறே சிறுப்பது பெருப்பதாகிறது. ஸம்ஸாரிகளுடைய வ்ருத்₃தி₄ஹ்ராஸாதி₃கள் கர்மாநுகு₃ணமாகையாலும், ஸ்வார்த்த₂மாகையாலும், தோ₃ஷாய ஆகாநிற்கும்; ஸர்வேஶ்வரன் செயல் பரார்த்த₂மாகையாலும், க்ருபையாலேயாகையாலும், கு₃ணாய ஆமத்தனையிறே, ''ஸ்ரீவைகுண்ட₂த்திலிருக்கும்போது ஸம்ஸாரிகளுடைய இழவுக்குத் திருவுள்ளம் நொந்திருக்கும்'' என்று ப₄ட்டரருளிச்செய்ய; சிலர் அத்தைக்கேட்டு, ''அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஓரிழவுண்டோ திருவுள்ளத்தில்?'' என்ன; 5.' ''வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்'' என்கிறது 'கு₃ணப்ரகரணமோ, தோ₃ஷப்ரகரணமோ?' என்றருளிச்செய்தார். 5. ''து₃:க்கி₂த:'' என்னுநிற்கச்செய்தே கு₃ணமாகிறதிறே; 5. ''ப்₄ருஶம்'' இவர்களளவல்ல திருவுள்ளம் நொந்திருக்கிறபடி. இவன்தன் காவற்சோர்வாலன்றே படுகிறது. 6. ''ப₄வத்₃விஷய வாஸிந:'' என்று எல்லைக்குள்ளே கிடக்குமத்தனையிறே இவனுக்கு வேண்டுவது. இவன் இடரைக் காண்கையாலும், நம் காவற்சோர்வாலே வந்ததென்றிருக்கையாலும் து₃:க்க₂ம் இரட்டித்திருக்கும். 5. ''ப₄வதி'' இவன் வ்யஸநங் கழிந்தவாறே, உண்டு புடவையுடுத்து வெற்றிலையும் தின்று ஸுகித்துப்போம். 7. ''ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ மே'' என்று உள்ளதனையும் இழவுபட்டிருக்கும் அவன். இங்ஙனேயிருப்பது தி₃வ்யாந்த:புரத்துக்கோவென்னில்: 5. ''மநுஷ்யாணாம்'' ஜநித₄ர்மாக்களெல்லார்க்கும். மாறனேரியிலே ''ராமாநுஜ

தூஸன்'' என்பாரொருத்தர் ''அவன் வருகிறபடியைக்கண்டு கடக்கப்போவென்பதே! நாலடி விலங்கிப்போதல் இல்லையாகில் ஒரு முழுக்கிட்டுக்கொள்ளுதல் செய்ய வன்றோவடுப்பது'' என்ன; '' 'சண்டாளனேயாகிலும் அவன் ஆர்த்தனான ஸமயத்தில் அல்லாதார் விலங்கிப்போவார்; த்விஜனாகில் அவன் விலங்குவான்' என்று விதி விஶேஷித்த அம்ஶம் அழிந்ததே'' என்று அவர்கள் சொல்ல, ''கெடுவிகாள்! விதிபூர்வகமாயோ க்ருபையிருப்பது?'' என்று அருளிச்செய்தார்*. 1.''பாபாநாம் வா ஶுபாநாம் வா'' என்றாளிறே பிராட்டி. இவர்களுடைய பூர்வவ்ருத்தம் கிடக்கிடாய், உன் கையிலேயகப்பட்டு வதப்ராப்தைகளாய் நிற்கிறமை மெய்யேயென்கிறாள். ஆகையாலே ஸர்வேஶ்வரன் செயல்களுக்கெல்லாம் குணாதிக்யமுண்டித்தனையிறே. 2.''ஏகதா பவதி, த்விதா பவதி'' என்று முக்தரும் பரார்த்தமாகப் பல வடிவு கொள்ளாநின்றார்களிறே, அதுவும் குணத்திலே செருகாநின்றதிறே. (உலகளந்த) எதிர்த்தலை அறிந்து அபேக்ஷிக்கப்பெற்றதில்லைகிடீர். A ''என்னிது மாயம்! என்னப்பனறிந்திலன்'' என்ற நமுசி ப்ரப்ருதிகளைப்போலே விலக்குகை யில்லாமையே பற்றாசாகச் செய்ததத்தனைகிடீர்; B ''அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய்'' என்று ஆசைப்பட்டு மடலெடுக்கவேண்டும்படியான அத்திருவடிகளைக் கொண்டுகிடீர் காடுமோடையுமளந்தது. C ''பொல்லாக் குறளுருவாய்ப் பொற் கையில் நீரேற்று'' என்று — B ''நீயணியாய்'' என்று இரந்துபெறவேண்டும் கையைக்கொண்டுகிடீர் இரந்தது. D ''கொண்டானையல்லால் கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார்'' — ஈஶ்வரனுடைமையை என்னது என்றிருந்தவன் பக்கலிலே குணங் கொண்டு, தன்னுடைமையை ''தன்னது'' என்று எல்லைநடந்து கொண்டவன் பக்கலிலே குற்றங்கொள்வதே! E ''நீள்வான்குறளுருவாய்'' — வளருகைக்கு நரிப் பூணூலிட்டவித்தனை. E''தக்கணைக்கு மிக்கானை'' – பூஜ்யதமனானவனை. E''கேளாச் செவிகள் செவியல்ல கேட்டாமே'' 3.''பிலே பதோருக்ரமவிக்ரமாந் யே''— ஸர்ப்பங்கள் புகும் பிலத்தோடு அச்செவிகளோடு வாசியில்லை. 'ப்ரஸ்துதம் க்ருஷ்ணா வதாரமாயிருக்க, ஸ்ரீவாமநாவதாரம் ப்ரஸங்கிப்பானென்?' என்னில்; செய்யும் ஆனைத்தொழில்களும், ஆஶ்ரித பக்ஷபாதமும், வடிவழகும், வாத்ஸல்யமும், அவனொரு ஊருக்குக் கையாளானைப்போலே இவனொரு நாட்டுக்காக எளியனான படியாலுமாக, அமைந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார்கள்.

(உத்தமன்) பரஹிம்ஸைபண்ணியும் தந்தாம் வயிறு வளர்ப்பார்-அதமர்; பிறர் ஜீவநத்தை அநுமதி பண்ணியிருப்பார்-அவனிலும் உத்க்ருஷ்டர்; ''பிறரும் ஜீவிக்கவேணும், நாமும் ஜீவிக்கவேணும்'' என்றிருப்பார்-மத்யமர்; உதாரனான வன் பக்கலிலே தன்னையழியமாறியும் பிறரை ஜீவிப்பிக்குமவன்- உத்தமனாகிறான். 4.''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்'' என்கிறபடியே என்னையும் என்னுடைமையையும் நேர்ந்தாகிலும் ஆஶ்ரிதர்க்கு ஓரங்கொடுத்துச் செய்யக்கடவோமென்றிருக்குமவனே.

A பெரியாழ் திரு 1-8-8. B திருவாய் 10-3-6 & 5 C நாச்-திரு 11-5 D முதல் திருவ 79. E பெரியதிரு 11-7-2.

* சுமையோடு வரும் சண்டாளனைப் பார்த்து 'விலகிப்போ' என்று சில த்விஜர் சொல்ல, அவர்களைக் குறித்து, கருணைமிக்க ராமாநுஜதாஸர் அருளிய வார்த்தை இது. அல்லா தார்—த்விஜரல்லாதார்.

A "அன்று கருமாணியாய்" உனக்கு வேண்டிச் செய்தாயோ? உன்னுடையார்க்கு வைத்த சந்தாநச்சாபமிறே.

(பேர்பாடி) கழஞ்சு மண் பெறுவாரும் இழப்பாருமாய், அதில் லாப₄ா லாப₄மிறே அவர்களுக்குள்ளது. அங்ஙனன்றிக்கே, பேர்பாடுகையே எங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமென்கிறார்கள். கட்டிப்பொன்போலே அவன்; பணிப்பொன்போலே திருநாமம். வாச்யபூ₄தனானவன் ஸத்தையையுண்டாக்கும்; அவனுக்கு வாசகமான திருநாமங்களாலேயிறே அநுப₄விப்பது. "திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதி₄காரஸம்பத்தி வேண்டாவோ?" என்று நஞ்ஜீயர் ப₄ட்டரைக் கேட்டருள; "யோக்₃யனாகில் இருந்தபடி சொல்லுகிறான்; அயோக்₃யனாகில் யோக்₃யதை ஸம்பாதி₃க்கவேண்டா" என்று அருளிச்செய்தார். எங்ஙனேயென்னில்:- "மேலுள்ள நன்மைகளைத் தரக்கடவதாக விஶ்வஸித்தவனுக்கு, கீழுள்ள விரோதி₄களையும் போக்கமாட்டாதோ?" என்று அருளிச்செய்தார்; க₃ங்கை₃யாடப் போமவனுக்கு வேறொரு குழியிலே முழுகிப் போகவேணுமோ? மாத்ருக₃ாதுகனுக்கும் கைநொந்தால் "அம்மே!" என்னப்ராப்தியுள்ளவோபாதி, ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் விரோதி₄த்தார்க்கும் திருநாமஞ்சொல்ல ப்ராப்தியுண்டு. திருநாமந்தான் எல்லா அதி₄காரிகளுக்கும் வேணும். கர்மயோக₃ நிஷ்ட₂னுக்கும் பாபக்ஷயத்துக்குத் திருநாமம் வேணும்; ஜ்ஞாநயோக₃ நிஷ்ட₂னுக்கும் ஜ்ஞாநவைஶத்₃யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும்; ப₄க்தியோக₃ நிஷ்ட₂னுக்கும் ப₄க்திவிவ்ருத்₃தி₄க்கு வேணும்; ப்ரபந்நனுக்கு தே ஹயாத்ரைக்கு வேணும், "விரோதி₄யைப் போக்கித் திருநாமஞ்சொல்லவேணும்" என்னும் விளம்ப₃ம் பொறுதவனிறே இதுக்கு அதி₄காரி. 1. "க்ருஷ்ணநுஸ்மரணம் பரம்" க்ருஷ்ணனுக்குத் தன்னைத் தருவாக ஸ்மரிப்பான்-ப்ரகாரமாக ஸ்மரிப்பானென்றபடி, 1, "பரம்" — அவனில் மேற்பட்டாரொரு ஶேஷியுண்டாகிலிறே தனக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேண்டுவது, (பேர்பாடி) ப்ரீதிபூர்வகமாகப்பாடுகை. B "ஆர்வத்தால் பாடாதார்" என்னுமாபோலே. (நாங்கள்) பாடி மடிகோலாதே, இதுதானே ப்ரயோஜநமாகவுடைய நாங்கள். "பாடிநெய்யுண்ணோம்" (2) என்றவர்கள் பாட்டிறே. C "இன்று வந்தித்தனையும் அமுது செய்திடப்பெறில்" என்றிருக்குமவர்களிறே. என்னையுங் கொடுத்து என்னுடைமையுங் கொடுத்து என்கிறார்கள். (நம் பாவைக்குச் சாற்றி) நாட்டார்க்கு "நோன்பு" என்று ஒரு பேரையிட்டு. (நீராடினால்) விரஹதாபம் போகக் குளித்தால். (திங்கின்றி நாடெல்லாம்) 2. "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்₃தோ₄ மஹாபா₄கோ₃ மஹீயதே | ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி₄துர்ப்பி₄க்ஷதஸ்கரா: ||". அவித்₃யாதி₃ஸகலது₃ரிதங்களும் போம். இவர்கள் தாங்களும் முதல்தன்னிலே "நாராயணனே"(1) என்று துணிந்திறே இழிந்தது. (நாடெல்லாம்) இத்திரளிலேயுண்டாய்ப்போகிறதன்றே ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம், அசல் தாக்குமிறே. *தேவப்பிள்ளைக்கு "லோகஹிதார்த்த₂மாகக் காண் நீ போகிறது" என்று அருளிச்செய்த வார்த்தை. D ஊரும் நாடுமுலகமும் தன்னைப்போலே ஆக்கிக்கொண்டிறேயிருப்பது.

A இர. திருவ 61. B பெரிய திரு 11-7-4. C நாச்-திரு 9-7. D திருவாய் 6-7-2.

*ஆசார்யன் தேவப்பிள்ளையை லோகக்ஷேமத்தின்பொருட்டு ஓரிடத்திற்குப் போகச்சொல்ல, ஆசார்யனது பிரிவை எண்ணித் தயங்கிய தேவப்பிள்ளைக்கு ஆசார்யன் அருளிய வார்த்தை.

A நீதில்நன்னெறிகாட்டி B தீர்த்தகரராமின்திரிந்திறே. C ''கலியுங்கெடும்'' என்னும் படியிறே. (தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) 1. ''ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி'' என்கிற நாடு போலே. 2. '' நக₃ராணி ச ராஷ்ட்ராணி த₄நதா₄ந்யயுதாநி ச ''; தந்தாம் புண்ய பாபாநுகு₃ணமாகவன்றிக்கே பெருமாள் சென்ற நிலையாலே நாடு வாழ்ந்தாற் போலே. (திங்கள் மும்மாரிபெய்து) வறட்கேடுபோலே வெள்ளக்கேடாகவொண்ணுதே, ஊறெண்ணெய்விட்டாற்போலே அபேக்ஷிதஸமயங்களிலே வர்ஷிக்கை. ஒன்பதுநாள் வெயிலும் ஒருநாள் மழையுமாவதுகாணும்!

(ஓங்குபெருஞ் செந்நெல்) குனிந்து நின்று முதலிட்டு மேலே நோக்கிப்பார்த் தால் ஆகாஶத்தை வெளியடைப்பதுகாணும்! ஆகாஶத்திலே வரம்பில்லையே. திருவுலகளந்தருளினவனைப்போலே. (பெருஞ்செந்நெல்) சுற்றிலே பணைக்கை. D ''செய்கொள் செந்நெலுயர்'' என்னுமாபோலே, (ஊடு கயலுகள) வைரத் தூண்போலே நெல் நிற்கையாலே நேரே ஸஞ்சரிக்கப்பெறுது, ஒருக்கடித்து உலாவு மத்தனையாய்த்து. ஜலசரஸத்வங்களும், நீரிலும் நிழலிலும் கிடந்து வளர்ந்த செருக்காலே களித்து மேல்நோக்கிப்பாயாநிற்குமாய்த்து; E ''பள்ளச்செருவில் கயலு கள'' என்னுமாபோலே. F ''சலங்கொண்டு மலர்சொரியும்'' இத்யாதி₃. (பூங்குவளைப் போதில்) அழகிய குவளைப்பூவிலே, குவளைப்பூ அலர்ந்தபோதிலே என்று காலபர மாகவுமாம். (பொறிவண்டு) மது₄பானத்தாலே இளகிப்பதித்திறே வண்டிருப்பது. (கண்படுப்ப) அலர்கிற செவ்வியிலே மது₄பாநம்பண்ண என்றிழிந்து, படுக்கைவாய்ப் பாலே மயங்கிக்கிடந்து, ''நீயெழுப்பிற்றிலை, நீயெழுப்பிற்றிலை'' என்று பேடையும் தானும் விடிவோறே ''சீறுபாறு'' என்னுமாய்த்து.

வயலில் ஸம்ருத்₃தி₄ சொல்லி ஊரில் ஸம்ருத்₃தி₄ சொல்லுகிறது — (தேங் காதேபுக்கு) பால் வெள்ளந்தான் கறக்கப்புக்கவர்கள் அஞ்சிப் பிற்காலிக்கும்படி யிறேயிருப்பது, திருவடி ஸமுத்₃ரதரணத்துக்கு அஞ்சாதே இழிந்தாற்போலே இழியவேணுமாய்த்து. முத்துக்கு முக்குமவர் கடலுக்கு அஞ்சாதாப்போலே; ''நனைத் தில்லம் சேறுக்கும்'' (12) இறே. (இருந்து) ஸ்த₂ாவர ப்ரதிஷ்டை₂யாக. (சீர்த்த முலை) பால் விம்மி இரண்டு கையாலும் பற்ற வேண்டும்படியிருக்கை. (பற்றி வாங்க) பற்றி வலிக்க; தொட்டுவிடக் குடங்களை நிறையாநிற்குமாய்த்து. பற்றிப்பற்றி வாங்கக் குடங்களை நிறைக்குமென்றுமாம்.

(வள்ளல்) கீழே பால் போரும்படி சொல்லிற்றாகில், இனி வள்ளல்தனமாவது— கழுத்திலே ஓலைகட்டி, 'தூதுபோ' என்னலாம்படியான க்ருஷ்ணனைப்போலே, சிறுபிள்ளைகளும் கழுத்தைக் கட்டலாம்படி தன்னைக் கொடுத்துக்கொடுநிற்கை, (பெரும்பசுக்கள்) ஶ்ரீஶத்ருஞ்ஜயனைப்போலேயிருக்கை. புல்லாலே வளருகிறவை

A பெரு- திரு 2-6. B இர. திருவ 14. C திருவாய் 5-2-1. D திருவாய் 6-1-1.
E பெரிய திரு 5-1-2 F பெரிய திரு 3-9-1.

யன்றே. தீங்குழலோசை அசையிட்டிறே வளருவது. A [கானகம்படி இத்யாதி,] அவன் கணிசியாதே நடக்க, அவர்கள் கருதி ஆடுகிற கூத்தை மறந்தார்கள். நடைச் சக்ரவத்துப்பிடிக்கலாம்படியிறே நடப்பது. அவன் குழலூத இவர்கள் பாட்டுமறந் தார்கள். B [சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாற] இவருக்குச் சிறுவிரலிலே கண்செல்லு கிறபடி. B [செங்கண் கோட] துளைதோறும் கண்ணோடுகிறபடி. B [செய்ய வாய் கொப்பளிப்ப] ஸௌகுமார்யத்தாலே திருப்பவளம் கொப்பளிப்ப, B [குறுவியர்ப் புருவம் கூடலிப்ப] வேர்த்துப் புருவம் வளைய. B [கோவிந்தன் குழல்கொடுதினபோது] பசுக்கள்மேய்த்து, அவற்றின் வயிறு நிறைந்த ஹர்ஷத்தாலே தான்குழலூதா நிற்குமாய்த்து,

(நீங்காதசெல்வம் நிறைந்து) 1. ''ந கஶ்சிந்நாபராத்₄யதி'' என்னுமவ ளடியாக வந்த ஸம்பத்தாகையாலே ஊற்றுமாறாத ஸம்பத்திறே, 3.

ஈராயிரப்படி — மூன்றும்பாட்டு

வ்யா:— மூன்றும் பாட்டு— (ஓங்கி) பிறர்கார்யம் செய்ய என்றால் பணைக்கு மென்கை. C ''உவந்த உள்ளத்தனாய்'' இத்யாதி₂—பனியில் சாய்ந்த மூங்கில் ஆதி₃த்ய கிரணங்கள் பட்டால் எழுமாபோலே ஓங்குகை. வெய்யில்—ஆர்த்த நாத₃ம். (உலகளந்த) ஏகதே₃ஶத்தையன்றியே எல்லாரையுமுடைய கு₃ணாகு₃ண நிரூபணம் பண்ணாதே ரக்ஷிக்கை. (உத்தமன்) தென்றலும் நிலவும்போலே பிறர்க்கேயாயிருக்கை. 2. ''ந தே ரூபம்'' இத்யாதி₃ப்படியே. நமக்கு 3. ''ப₄க₃வத ஏவாஹமஸ்மி'' போலே, அவனுக்கு 2. ''ந தே ரூபம்-ப₄க்தாநாம்'' ஆகையும்; ஆகை யாலே உத்தமனானான். (பேர்) பிறர்க்கும் அவனுக்குமுள்ள வாசி போரும் திருநாமத் துக்கும் அவனுக்கும். க₃ங்கா₃ ஸ்நாநம் பண்ணுமவனுக்குப் பூர்வத்திலே ஸ்நாநம் வேண்டாதாப்போலே, இதுதானே எல்லாஶு₂த்₃தி₄யும். (பேர்) இதுதான் எல்லா அதி₄காரிகளுக்கும் அபேக்ஷிதம்; கர்மயோகி₃க்கு விரோதி₄போகைக்கும் கர்மம் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும், ஜ்ஞானயோகி₃க்கு ஜ்ஞானம் விஶத₃மாகைக்கும் விரோதி₄ போகைக்கும், ப₄க்தியோகி₃க்கு ப₄க்தி வர்த்தி₄க்கைக்கும் விரோதி₄ போகைக்கும், ப்ரபன்னனுக்குச் சோறும் தண்ணீரும் போலேயாகைக்கும் திரு நாமம் போல் இல்லையென்றபடி. (பாடி) D ''ஆர்வத்தால் பாடாதார் பாட் டென்றும் பாட்டல்ல'' என்றிறே பாட்டுக்கு லக்ஷணம்.

(நாங்கள்) பாடாவிடில் த₄ரியாத நாங்கள். உபாயம் அவனேயானால் தா₄ரகமாமத்தனையிறே. (நம்பாவைக்கு) பெறுவது க்ருஷ்ணனையாய், பெறு விப்பானும் க்ருஷ்ணனேயான நோன்புக்கு. (சாற்றி நீராடினால்) நாட்டுக்குப் புண்யம், நமக்கு விரஹஶமனம்.

(தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) எல்லாப்பொல்லாங்குகளும் போக ஸேஶ்வர மான ஜக₃த்தடைய வாழ. (திங்கள் மும்மாரி) நெடுநாள் மழையின்றிக்கே வ்ய ஸனப்பட்டாற்போலே வெள்ளத்தாலும் கேடாகாமே ஒன்பதுநாள் வெய்யி லெரித்து ஒருநாள் தலைக்கெண்ணெய் ஊறவிட்டாற்போலே நன்றும் படி மழைபெய்ய வேணுமென்கை. 4. ''யத்ராஷ்டாக்ஷர'' இத்யாதி₃வத், E ''நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந் தனவே'' என்று சொல்லுகிறபடியே.

A பெரியாழ் திரு 3-6-4. B பெரியாழ் திரு 3-6-8. C அமலனாதி 2. D பெரிய திரு 11-7-4. E பெரியாழ் திரு 5-4-3.

(ஓங்கு பெருஞ்செந்நெல்) கவிழ்ந்து நின்று முதலையிட்டு அநந்தரம் அண்ணாந்து பார்க்கவேண்டுகை. மேல்நோக்கி உயரும் என்கை. (ஊடு கயலுகள) A "ஒண்மிதியில்'" என்னுமாபோலே பயிர் மேல்நோக்குந்தனையும் ஆனைக்கன்றுகள் போலே செருக்கித் திரிகிற கயல்களுக்குத் தாவித் திரியலாம்படியிருக்கை.

(பூங்குவளைப் போதில்) அழகிய குவளைப் பூவிலே; "போது" என்று காலபரமாகவுமாம். கயலுடைய ஸஞ்சாரத்தாலே பூக்கள் நெகிழ்கிறபடி. (பொறிவண்டு) ரஸாயனஸேவை பண்ணினாற்போலே நரை திரை மாறி இளகிப் பதித்திருக்கை. (கண்படுப்ப) ஸௌக்₂யத்தாலே உறங்கி 'நீ எழுப்பிற்றில்லை நீ எழுப்பிற்றில்லை' என்று உணர்ந்து விடிவோறே வெறுத்துத் தன்னில்தான் சீறுபாறென்கை.

(தேங்காதே புக்கிருந்து) இனி ஊரில் ஸம்ருத்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. (தேங்காதே) திருவடி ஸமுத்₃ர தரணத்துக்கு ஒருப்பட்டாற்போலே; முத்துக்கு முழுகுவார் கடலுக்கு இருயாதாப்போலேயாய்த்து இருயாதே புக்கபடி. (இருந்து) பால் வற்றி எழுந்திருக்க விரகில்லை; ஸ்த₂ாவரப்ரதிஷ்டை₂போலே. (சீர்த்தமுலை பற்றி) விரலாலே பிடிக்கவொண்ணாதே இரண்டு கையாலே அணைக்கவேண்டும்படியிருக்கை. (பற்றி வாங்க) தொட்டுவிட அமையும். (வாங்கக்குடம் நிறைக்கும்) ஒருகால் பற்றி வலிக்க இட்ட குடம் நிறைக்கை. 'வைப்பார் தாழ்வே; வைத்தகுடமெல்லாம் நிறைக்கும்' என்றுமாம். (வள்ளல்) சிறுபிள்ளைகளும் கட்டி விடலாய், கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு நாலலாயிருக்கை. (பெரும் பசுக்கள்) க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்பர்ஶமுண்டாகையாலே, ஸ்ரீ ஶத்ருஞ்ஜயனைப் போலேயிருக்கை. (நீங்காத செல்வம்) ஈஶ்வரன் பார்த்தவிடம்போலே ஸாவதி₄யன்றிறே இவர்கள் பார்த்தவிடம். 3.

நாலாயிரப்படி — மூன்றும் பாட்டு

3. அவ:—மூன்றும் பாட்டு. தங்கள் நோன்பாலே லோகத்துக்குப் ப₂லிக்கும் ப₂லம் சொல்லுகிறது. B "சாது கோட்டியுட் கொள்ளப்படுவாரே" என்று தங்களோடு ஒரு கோவையாகக் கூடுகை பரமபுருஷார்த்த₂ம். அதில்லாத பின்பு ஐஹிக போ₄க₃த்தையாகிலும் இழவாதே பெற்றிடுவர்களென்கை. 'நம்மார்த்தி தீர நாம் குளிக்க நாடுவாழப்பெறுவதே!' என்கிறார்கள். ருஶ்யஶ்ருங்க₃ன் திருவயோத்₄யையிலே (அங்க₃தே₃ஶத்திலே)? புகுந்தபின்பு அநாவ்ருஷ்டி நீங்கி ஸம்ருத்₃த₄மானாற்போலே. ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான்வ்யஸநம் தீர, நாடு 1."ப்ரஹ்ருஷ்டமுதி₃த:" ஆய்த்திறே. இவர்களும் க்ருஷ்ணனும் கூடினபின்பு நாட்டுக்கு வர்ஷஸம்ருத்₃தி₄யிறே. இவர்கள் விஶ்லேஷமேயிறே நாட்டுக்கு அநாவ்ருஷ்டி.

A திருநெடு 5. B பெரியாழ் திரு 3-6-11.

வ்யா:—(ஓங்கி) 'பிறர்கார்யம் செய்ய' என்றால் பணைக்குமிறே. A "உவந்தவுள்ளத்தனாயுலகமளந்தண்டமுற நிவந்த நீண்முடியன்" — பனியில் சாய்ந்த மூங்கில் ஆதி₃த்யனைக்கண்டால் எழுமாபோலே பிறர்கார்யம் செய்கை ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை. ஓங்குகைக்கடியான வெய்யில் அங்கு; இங்கு ஆர்த்தநாத₃ம். வளர்ந்த சடக்கு--கையில் விழுந்த நீரும் ப்₃ரஹ்மா திருவடி விளக்கின நீரும் ஒக்க விழும்படியாகை. (உலகளந்த) ஏகதே₃ஶத்துக்கன்றியே இருந்ததே குடியாக கு₃ணகு₃ண நிரூபணம் பண்ணாதே ரக்ஷிக்கை. அகவாயில் வ்யாப்தியில் வரைதலில்லாதாப்போலே திருவடிகள் புறம்பெல்லாரோடும் கலந்தபடி. அங்யத்ர 1. "அநந்நந்நந்ய:" என்று ஒட்டற்று நின்றான். இங்கு தனக்கு தா₄ரகமாக நின்றான். உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தாய் கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே இவ்விடம் தனக்கு தா₄ரகம். இவ்வவதாரமெல்லாம் இணைந்துபோருகையாலே க்ருஷ்ணவதாரத்தோடொக்கும். இசையாதார் பக்கல் விழுமவன் இசைந்தார் பக்கல் மேல்விழச் சொல்லவேணுமோ?

(உத்தமன்) தனக்காயிருத்தல் செய்யாதே, தென்றலும் நிலாவும் போலே பிறர்க்கேயாயிருத்தல். 2."ந தே ரூபம் ந சாகார:" — நிஷேத₄ம் தன்னதென்கையைத் தவிர்க்கிறது. நமக்கு 3."அஹமபி ந மம ப₄க₃வத ஏவாஹமஸ்மி" போலே இவனுக்கு 2. "ந தே ரூபம் - ப₄க்தாநாம்" என்கை. (உத்தமன்) ஸர்வாதி₄கனென்கை. தான் நிர்ஹேதுகமாக ரக்ஷிக்கையும் அது தன் பேறாயிருக்கையும். ஈஶ்வரர்களுமகப்பட இவன் காலிலே வணங்கப்புகுகையாலே இவனே பரதத்வம். தன் திருவடிகளை க்ருபையாலே தன் பேறாகத் தலைகளிலே வைக்கையாலே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் தானே.

(பேர்) பிறர்க்கும் அவனுக்குமுள்ள வாசி போரும் திருநாமத்துக்கும் அவனுக்குமுள்ள வாசி. ஒருவன் திருநாமத்தைச் செவியிலே சொல்லி உறவையறிவித்துத் தலையிலே திருவடிகளை வையாமையாலேயன்றோ எனக்கு உன்திருவடிகள் ஸம்ப₃ந்த₄ம் அந்தராத்மதையோடொத்து நிலையில்லாதே போய்த்து. (பேர்) 'அம்மே' என்பார்க்கு சடங்குவேண்டா. மாத்ருகா₄துகனுக்கும் கைநொந்தால் 'அம்மே' என்ன ப்ராப்தியுண்டாமாபோலே ஸர்வாதி₄காரம். ப்ரயதனாய்ச் சொல்லவேண்டாவோவென்னில்: க₃ங்கா₃ ஸ்நாநம் பண்ணப்போமவனுக்கு வேறொரு குழியிலே தோயவேண்டாதாப்போலே, இது தானே எல்லா ஶுத்₃தி₄யையும் பிறப்பிக்கும். எம்பெருமானையொழிந்த ஶுத்₃தி₄கள் இவனுக்கு து₃ரபி₄மானத்தையே பிறப்பித்து எம்பெருமானை அகலப்பண்ணும். அவன் பண்ணும் ஶுத்₃தி₄யே ஶுத்₃தி₄யாக, தான் அஶுத்₃த₄னென்று இருக்குமவனுக்கு, தானும் தன்னை விட்டு, பிறரும் தன்னைக்கைவிட்டு, எம்பெருமான் பரிக்₃ரஹிக்கைக்குடலாய் விடும். 4."மத்₃வ்ருத்தமசிந்தயித்வா". கர்மயோகி₃க்கு, விரோதி₄ போகைக்கும் கர்மம் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் திருநாமம் வேணும். ஜ்ஞானயோகி₃க்கு ஜ்ஞானம் விஶத₃மாகைக்கும் விரோதி₄ போகைக்கும், ப₄க்திமானுக்கு விரோதி₄போகைக்கும் ப₄க்தி வர்த்தி₄க்கைக்கும், ப்ரபந்நனுக்குச் சோறும் தண்ணீரும்போலே தே₃ஹயாத்ரைக்கும் வேணும். இப்படி எல்லார்க்கும் திருநாமம் போக்கி இல்லை. (பாடி) B ஆர்வத்தால் பாடும் பாட்டிறே பாட்டுக்கு லக்ஷணமாவது; அல்லாதது பாட்டல்ல.

(நாங்கள்) பேர்பாடாவிடில் த₄ரியாத நாங்கள்; உபாயாம்ஶம் அவனேயானால் தா₄ரகமும் அவனேயாமத்தனையிறே. (நம்பாவைக்கு) அநுஷ்டா₂நமும்

A அமலனாதி 2. B பெரியதிரு 11-7-4.

அநுஷ்டாநமும் விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கை. அநுஷ்டித்ததாகில் ஸாதநமென்று கொள்ளவொண்ணாதே ப்ராப்யருசியால் வந்ததென்கை; அநுஷ்டித்ததில்லையாகில் அவனே உபாயமென்கையாலே பலத்தில் அழிவில்லாமை. பெறுமதுவும் க்ருஷ்ணனேயாய், பெறுவிப்பவனும் க்ருஷ்ணனேயான நோன்பென்றுமாம். (சாற்றி நீராடினால்) நாட்டுக்குப் புண்யம். நமக்கு விரஹ ஶமநம். 1. "வ்ருத: ப்ரக்ருதிபிர் நித்யம் ப்ரயாதி ஸரயூம் நதீம்"—ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலேயென்கை. 2. "ந மே ஸ்நாநம் பஹுமதம்" இத்யாதியால் சொல்லுகிறபடியே அவனுடைய விரஹதாபம்தீரும்.

(தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) எல்லாப் பொல்லாங்குகளும் போகை. தந்தாம் பண்ணின புண்ய பலமன்றே அநுபவிக்கிறது. ஸேஶ்வரமான ஜகத்தடைய வாழ. (திங்கள் மும்மாரி) நெடுநாள் மழையின்றிக்கே வ்யஸநப்பட்டாற்போலே வெள்ளத்தாலும் கெடாமே ஒன்பது நாள் வெய்யிலெரித்து ஒரு நாள் மழைபெய்து தலைக்கு எண்ணெய் ஊறவிட்டாற்போலே நன்ரும்படி மழை பெய்யவேணுமென்கை. 3. "யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே । ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி துர்பிக்ஷ தஸ்கரா: ॥" என்றும் A "நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தன" என்றும் சொல்லுகிறபடியே.

(ஓங்கு பெரும் செந்நெல்) கவிழ்ந்து நின்று முதலை நட்டு அநந்தரம் அண்ணாந்து பார்க்கவேண்டுகை. B "செய்கொள் செந்நெலுயர்" என்னுமாப்போலேயும், C "வரம் புற்றகதிர்ச்செந்நெல்" என்னுமாபோலேயும்.

(ஓங்குபெரும் செந்நெல்) சுற்றுடைமையும் ஒக்கமும் வரம்புக்கு அவ்வருகுபோகவொண்ணாமையாலே ஒருமுதலே செய்யுள்ளதடையக்கொண்டு, ஆகாஶத்துக்கு எல்லையில்லாமையாலே மேல்நோக்கி உயராநின்றதென்கை. (ஓங்கு பெரும் செந்நெல்) 4. "வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே". (ஊடுகயலுகள) பயிர் நெருங்கினதனையும் ஆனைக்கன்று போலே செருக்கித்திரிகிற கயல்களுக்குத் தாவித் திரியலாமென்கை. திருவுலகளந்தருளின எம்பெருமானைக்கண்டு அனுகூலர் செருக்கி ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு ஸஞ்சரிக்குமாபோலே கயல்கள் திரிகிறபடி.

(பூங்குவளைப்போதில்) அழகிய குவளைப்பூவிலே. 'போது' என்று காலபரமாகவுமாம். கயல்களுடைய ஸஞ்சாரத்தாலே பூக்கள் கட்டு நெகிழ்கிறபடி. (பொறிவண்டு) ரஸாயநஸேவை பண்ணினாரைப்போலே நரைதிரைமாறி இளகிப்பதித்திருக்கை. இவர்களுக்கு அங்குள்ளதெல்லாம் உத்தேஶ்யமாயிருக்கை. (கண்படுப்ப) ஒரு மஹாபாரதத்தை நினைத்துவந்து ஏறிப் படுக்கையில் ஸௌக்யத்தாலே உறங்கி விடிந்தவாறே உணர்ந்து "நீ எழுப்பிற்றில்லை, நீ எழுப்பிற்றில்லை" என்று தன்னில்தான் சீறுபாறென்கை. க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் படுவதெல்லாம் படாநிற்கும்; D "பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட" இத்யாதி.

A பெரியாழ் திரு 5-4-3 B திருவாய் 6-1-1 C பெரியாழ் திரு 4-9-8
D பெரியதிரு 6-7-6

(தேங்காதே புக்கிருந்து) இனி ஊரில் ஸம்ருத்₃தி₄ சொல்லுகிறது. (தேங்காதே) திருவடி ஸமுத்₃ர தரணத்துக்கு ஒருப்பட்டாற்போலே புக்கு; கடலிலே முழுகுவார் கூடலுக்கு இருயாதாப்போலேயாய்த்து இருயாதே புக்கபடி. (தேங்காதே) 1, "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்னும் விஷயத்தை, அத்தலையை உண்டாக்குகைக்காக, தம்குற்றம் பார்த்து இருயாதே ஸ்வீகரிக்குமாபோலே. (இருந்து) பால் ஸம்ருத்₃தி₄யாலே தேங்குமித்தனை; பால் வற்றி எழுந்திருக்க விரகில்லை; ஸ்த₂ாவரப்ரதிஷ்டை₂. (சீர்த்த முலைபற்றி) விரலால் பிடிக்கவொண்ணுது. இரண்டு கையாலும் அணைக்க வேண்டியிருக்கை. (பற்றிவாங்க) தொட்டுவிட அமையும்.

(வாங்கக் குடம்நிறைக்கும்) ஒருகால் பற்றிவலிக்க இட்ட குடங்கள் நிறைக்கை. வைப்பார் தாழ்வே; வைத்த குடமெல்லாம் நிறைக்குமென்றுமாம். (வள்ளல்) சிறு பிள்ளைகளுக்கும் கட்டிவிடலாய், கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு நாலலாம்படியிருக்கை. (பெரும்பசுக்கள்) கண்ணன் குழலோசையை அசையிட்டு வளருகையாலும், அவனோட்டை ஸ்பர்ஶமுண்டாகையாலும், ஶ்ரீஶத்ருஞ்ஜயனைப் போலேயிருக்கை.

(நீங்காத செல்வம்) ஈஶ்வரன் பார்த்தவிடம்போலே ஸாவதி₄யன்றிறே இவர்கள் பார்த்தவிடம். புண்யமடியாக வருதல், ஈஶ்வர கடாக்ஷமடியாக வருதல் செய்யுமவை போலன்று; அவனுடைய ஐஶ்வர்யத்துக்கு அடியான கடாக்ஷமுள்ளவர்களிறே இவ்வைஶ்வர்யத்துக்கு அடி. (நிறைந்து) ஏலோரெம்பாவாய்.

"உத்தமன்"—பட்டர் அருளிச்செய்த வார்த்தை A "கருமாணியாயிரந்த கள்வனே உன்னைப் பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு" என்று சிறு காலைக்காட்டி இரந்து பெரிய காலைக்கொண்டு அளந்து நீ பண்ணின ஓரம் உன்னையாஶ்ரயித்தார் நிர்ப்ப₄ராகைக்கு அவர்களுக்கு நீவைத்த சந்தானச் சாபமிறே. இவ்வாந்தராளிகத்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்டங்களில் ஒருவர்க்கஞ்சாதே, யமாதி₃களுக்கு முழங்கை காட்டிச் செருக்கராய் இவர்கள் திரிகைக்கடியென்? என்னில்; அறிந்தோம்; ஒரு பரமத₄ார்மிகன் செவியிலே "துர்ப்ப₃லரான நம்மால் நம் கார்யம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு கரையிலேறவொண்ணுது; உன்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஒரு ப்ரப₃லனை அண்டைகொண்டு த்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்ட விஷயமான உன்னுடைய யத்னங்களையடைய அவன் வசத்திலே பொகட்டு நிர்ப்ப₄யனுயிரு" என்று சொல்லிப்போம்; இவனும் அத்தையே விஶ்வஸித்து 'அப்படியே' என்றிருக்கும். "எம்பெருமான் கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோயும், மார்பிலே அம்பேற்றும், ஸாரத்₂யம் பண்ணியும், பகலை இரவாக்கியும், ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனுயும், அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனுயும், பொய் சொல்லியும் மெய்சொல்லியும், வார்க்கொத்துக் குத்தியும், எல்லை நடந்தும், இங்ஙனெத்த செயல்களைச் செய்து இவர்கள் கார்யமே நிர்வஹியாநிற்கும்" என்றுர்.

B "மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழுதியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே" என்று திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்த₂மாக C "மண்முழுது மகப்படுத்து நின்றவெந்தை மலர்புரையும் திருவடியே வணங்கினேனே" என்று அநுஸந்தி₄த்தாற்போலே, இவளும் 'ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்' என்று திருநாமத்தினுடைய அர்த்த₂த்தை முந்துற அநுஸந்தி₄த்து, பின்னை அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தை 'பாடி' என்கிருள். 3

A இர-திருவ 61 B திருநெடு 4 C திருநெடு 5

ஸ்வாபதே₃ஶ வ்யாக்₂யாநம் - மூன்றும்பாட்டு

அவதாரிகை :— மூன்றும்பாட்டு. (ஓங்கி இத்யாதி₃) இப்பாட்டில் தங்கள் நோன்புக்கு அநுமதித்₃நம்பண்ணினருக்கு வரக்கடவ த்₃ருஷ்டப₂லத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யாக்₂யாநம்:— (ஓங்கி) ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்த₂மாகப் பரமபத₃த்தினின்றும் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளி; 1. ''ரக்ஷ்யாபேக்ஷா ப்ரதீக்ஷ''ராயிருக்கிற காலத்திலே, ஒருவனுக்கு ஆகஸ்மிக ஸ்வகடாக்ஷத்தாலே ஸத்வோத்₃ரேகம் பிறந்து, ''அஹங்காராபி₄பூ₄தரான நமக்கு ரக்ஷகனவான் ஆர்?'' என்று ரக்ஷகாபேக்ஷை பிறந்தவாறே, அதுவே விளைநீராக அபி₄வ்ருத்₃த₄னாய். (உலகளந்த) ஆபி₄முக்₂யமுடைய ஒரு சேதநனை மாத்ரமன்றிக்கே A ''எமர்-கீழ்மேல்-ஏழெழுபிறப்பும்-கேசவன்தமர்'' என்கிறபடியே அவனோடே ஸம்ப₃ந்த₄முடைய அனைவரையும் தன் திருவடிகளாலே அளந்து தனக்கு ஶேஷமாக்கிக் கொண்ட. இத்தால், அஹங்கார க்₃ரஸ்தரானவர்களை, மஹாப₃லியபி₄மாநத்தினின்றும் பூ₄மியை மீட்டுத் தன் திருவடிகளாலே அளந்து தனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டாற்போலே, தனக்கு ஶேஷமாக்கிக் கொண்டமையைச் சொல்லுகிறது. (உத்தமன்) தன்னை அழிய மாறியாகிலும் பிறர்காரியம் செய்யுமவனாகையாலே ''உத்தமன்'' என்கிறது, (பேர்பாடி) உத்தமன் பேருண்டு - அவனுடைய வாத்ஸல்ய ப்ரகாஶகமான திருமந்த்ரம்; அத்தை ஸ்வயம்புருஷார்த்த₂மாகப்பாடி.

(நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி) அநந்யோபாயரான நாங்கள் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான நோன்பை உத்₃தே₃ஶித்து வ்யாஜமாக்கி, (நீராடினல்) ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தைப் பண்ணினல். (நாடெல்லாம்) பூ₄மியெங்கும், (தீங்கின்றி) தே₃ஹாத்மாபி₄மாநாதி₃தோ₃ஷங்களொன்றுமின்றிக்கே. (திங்கள் மும்மாரி பெய்து இத்யாதி₃) ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோ₄க்₂யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாய், அத்தாலே அபி₄வ்ருத்₃த₄ங்களாய் ஒருருக்கு ஒருவரே போரும்படியான சேதநருடைய நடுவிலே தத்ஸம்ப₃ந்தி₄களாய்த் ததே₃கத₄ரகரான ஆத்மவர்க்க₃ங்கள் களிப்பாலே துள்ளாநிற்க. (பூங்குவளை இத்யாதி₃) 2. ''ஸௌம்யரூப:'' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநிகளோடு ஒக்க வளர்ந்து அத்தாலே த₃ர்ஶநீயரான ஜ்ஞாநாதி₄கரிடங்களிலே ஸ்வாமித்வ ஸூசகமான திருவபி₄ஷேகமுடையனாய், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேஶ்வரன் லக்ஷ்மீஸநாத₂னாய் ஜ்ஞாநலப்₃த₄னாய் வந்து அவர்களுடைய ஹ்ருத₃யங்களிலே ஸங்க₃ஸ்பர்ஶத்தாலே கண்வளர. இது சேதநஸம்ருத்₃தி₄; இனி, சைதந்யஸம்ருத்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. இது ஶிஷ்யஸம்ருத்₃தி₄யைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(தேங்காதே இத்யாதி₃) 3. ''தீ₄ர: ஶரணமுபாக₃த:'' என்கிறபடியே பிற்காலியாமல் குருகுலத்திலே ப்ரவேஶித்து, 4. ''ஸம்வத்ஸரம்'' இத்யாதி₃ப்படியே ஸுஸ்தி₂ரனாயிருந்து தன்னைப் பற்றினர்க்குப் பரமபத₃நாத₂னோடே பரமஸாம்யாபத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் சீர்மையையுடையனாய், ப்ரஜைக்கு முலைபோலே ஶிஷ்யனுக்கு த₄ாரகமான திருவடிகளைப்பற்றி ப்ரார்த்தி₂க்க, உபதே₃ஶபாத்ரபூ₄தரான ஶிஷ்யரைப் பரிபூர்ண ஜ்ஞாநிகளாக்குமவர்களாய், ஶிஷ்யவிதே₄யராய், நிரந்தரப₄க₃வத்₃கு₃ணநுப₄வத்தாலே பரிபுஷ்டரான ஆசார்யர்களுடைய அவிச்சி₂ந்நமான ஸம்பத்து பரிபூர்ணமாய்த்து.

A திருவாய் 2-7-1.

மூவாயிரப்படி - நான்காம்பாட்டு

அவதாரிகை:— நான்காம் பாட்டு. a உப₄யவிபூ₄தியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரன் இங்கே க்ருஷ்ணனாய் வந்து தன்னைத் தாழவிட்டு, பெண்கள் சொல்லிற்றுச் செய்யும்படிக்கு ஈடாகத் தான் கையாளாய், அவர்களுடைய அபேக்ஷிதஸம் வித₄நம் பண்ணிப் போருகிறபடி கண்டால், இதர தே₃வதைகளுக்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே. b இவர்களும் அவனுமான சேர்த்தியிலே கிஞ்சித்கரித்து அத்தாலே ஸ்வரூபலாப₄மாயிருக்குமிறே. c 1. ''த்₃ரவந்தி தை₃த்யா: ப்ரணமந்தி தே₃வதா:'' என்கிறபடியே ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினார்க்கு தே₃வதைகள் தாங்களே வந்து உபஸ்தி₂தராகக் கடவரிறே; d 2. ''ஸ்வபுருஷம்'' இத்யாதி₃, இந்த ஶ்லோகார்த்த₂த்தைத் திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்தார்; eA ''திறம்பேன்மின்'' இத்யாதி₃. ஆக, இப்படி ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம்பண்

பெ. அ. நாலாம் பாட்டு. (ஆழி இத்யாதி₃) a நாட்டாருக்கு நோன்பு என்று பேரிட்டு க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணத் தேடுமவர்கள் நோன்புக்காக வர்ஷதே₃வதையை ப்ரார்த்தி₂க்கிறார்கள் என்னுமது கூடிற்றேயாகிலும், இவர்கள் அஷ்டாக்ஷர ஸம்ப₃ந்த₄ப்ர கையாலே தே₃வதாந்தர ப்ரார்த்த₂நை ஸ்வரூபவிருத்₃த₄மாகையால் அவர்களை விதி₄க் கிறார்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்த தே₃வதைகள் விதே₄யராகைக்குக் கைமுதிகந்யா யத்தாலே உபபத்தி அருளிச்செய்கிறார் (உப₄ய இத்யாதி₃) b அவன் பரம ப்ரணயியா கையாலே கையாளாயிருந்தானேயாகிலும் இவர்களிருக்கும்படி எங்ஙனே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களும் இத்யாதி₃) c ஸ்வரூபலாப₄த்தில் ஆசையாலே கிஞ்சித் கரிக்க வருமவர்கள் என்னுமளவேயன்றிக்கே 3. ''பீ₄ஷாஸ்மாத்₃வாத: பவதே'' இத்யாதி₃ப்படியே எம்பெருமான் பக்கல் பீ₄தியாலும், ததீ₃யரைக்கண்டு அஞ்சிக் கிஞ்சித் கரிக்குமவர்களென்று நியாமகாந்தரத்தை ப்ரமாணபூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (த்₃ரவந்தி இத்யாதி₃) d, e ஸம்வாத₃ாந்தரங்களை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபுருஷம் இத்யாதி₃) d 2. ''ஸ்வபுருஷமபி₄வீக்ஷ்ய பாஶஹஸ்தம் வத₃தி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே, பரிஹர மது₄ஸூத₃நப்ரபந்நாந் ப்ரபு₄ரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம் ||'' e திறம்பேன் மின் கண்டீர் - தப்பாதேகிடிகோள். திருவடிதன் நாமம் மறந்தும் - வகுத்தவனுடைய திருநாமத்தை மறக்கவுமாம்; 4. ''ப₃்வ ஶரணம்'' என்கிறதும் கழியுண்கிறது இத்தாலே. புறந்தொழா மாந்தரை - தே₃வதாந்தர ஸ்பர்ஶமின்றிக்கேயிருக்குமவர்களை, பூ₄ர்த்தா வோடுப₄ார்யைக்குப் பொருத்தமில்லையேயாகிலும் ருசியுண்டானவன்று கூடலாம்; பூ₄ர்த்ரந்தர

சி. அ. (நாலாம்பாட்டு.) (ஆழிமழை) a வர்ஷதே₃வதையைப் பெண்கள் நியமிக்கக் கூடுமோ! என்ன அருளிச்செய்கிறார் (உப₄யவிபூ₄தியுக்தன் இத்யாதி₃) b (இவர்களும் அவனுமான) என்றது ஸ்வப₄ாவகத₂னம். c ஸ்வாபதே₃ஶத்திலே தே₃வதாந் தரங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்பக்கலிலே இருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் (த்₃ரவந்தி இத்யாதி₃) e ''திறம்பேன்மின்'' என்றது — அவஶ்யம் செய்யவேணும் என்றபடி.

ரு. அ. நாலாம் பாட்டு. (ஆழிமழைக்கண்ணா இத்யாதி₃) a வர்ஷ தே₃வதையை நியமிக்கக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (உப₄யவிபூ₄தியுக்தனான இத்யாதி₃) e ''திறம்பேன்மின்'' என்றது — தப்பாதே என்றபடி.

A நான் - திருவ 68.

நான்காம் பாட்டு

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்று(ம்)நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொ(டு) ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழிநீ ராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை :— ஆழி — கடல்போலே க3ம்பீ4ரமான ஸ்வப4ாவத்தையுடைய, மழைக் கண்ணா!—மழைக்குத் தலைவனான வருணதேவனே!, நீ—நீ, ஒன்றும்—சிறிதும், கை கரவேல்—ஒளிக்கக்கூடாது, ஆழியுள் புக்கு—சமுத்திரத்தினுள் புகுந்து, முகந்து கொடு—(அங்குள்ள நீரை) மொண்டுகொண்டு, ஆர்த்து—இடி இடித்துக்கொண்டு, ஏறி—ஆகாசத்தில் ஏறி, ஊழி முதல்வன்—காலம் முதலிய ஸகலபத3ார்த்த2ங்களுக்கும் காரணபூ4தனான எம்பெருமானுடைய, உருவம் போல்—திருமேனி போல், மெய் கறுத்து—உடம்பு கறுத்து, பாழி அம்தோள் உடை—பெருமையையும், அழகையும் கொண்ட தோளையுடையவனும், பற்பநாபன் கையில்—நாபீ4கமலத்தையுடையவனுமான எம்பிரானுடைய வலது கையிலுள்ள, ஆழி போல் மின்னி—திருவாழியாழ்வானைப்போலே மின்னி, வலம்புரி போல்—(இடது கையிலுள்ள) பாஞ்சசன்யாழ்வானைப்போலே, நின்று அதிர்ந்து—நிலைநின்று முழங்கி, தாழாதே—காலதாமதம் செய்யாதே, சார்ங்கம் உதைத்த சரமழை போல்—ஸ்ரீஸார்ங்கத்திலே தள்ளப்பட்ட பாண வர்ஷம்போல், வாழ—(உலகத்தாரனைவரும்) வாழும்படியாகவும், நாங்களும்—(நோன்பு நோற்கும்) நாங்களும், மகிழ்ந்து—ஸந்தோஷத்துடன், மார்கழி நீராட—மார்கழி நீராடும்படியாகவும், பெய்திடாய்—மழை பெய்வாயாக.

ணினுரை இதரதே3வதைகள் அநுவர்த்திக்கக்கடவராகையாலே, வர்ஷதே3வதையான பர்ஜந்யன், ''நாம் இச்சேர்த்தியிலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெறவேணும்'' என்று வந்து, ''நான் இங்குத்தைக்குச் செய்யவேண்டும் அடிமையை நியமிக்கவேணும்'' என்ன, செய்யக்கடவ படியை ''இன்னபடியும், இன்னபடியும்'' என்று f கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

வ்யாக்2யானம்;— g (ஆழிமழைக்கண்ணா), h க3ம்பீ4ரஸ்வப4ாவத்தையுடையனாய், வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே! i ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை ப்3ரஹ்மருத்3ரர்தலையிலே போகட்டு, ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர்ந்த பாலநவிதி4யைத் தான்

பெ. அ ஸம்ஶ்லேஷமுண்டானால் யோக்3யதையும் கெடுமத்தனையிறே. இறைஞ்சியும் சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்றான் - வணங்கி அனுகூலவேஷத்தோடே போருங்கோளென்றான். நமனும் தன் தூதுவரைக் கூவிச்செவிக்கு, 1. ''ஸ்வபுருஷம்'' என்றாற்போலேயும் 1. ''கர்ணமூலே'' என்றாற்போலேயும், ''தன் தூதுவர்'' என்றும் ''செவிக்கு'' என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே. f 'கையோலை செய்து' என்றது-ஜ்ஞாபகத்துக்குச் சீட்டெழுதிக்கொடுக்கையை. g, h ''ஆழி'' என்று - ஸமுத்3ரமாய், அது போன்றவனென்று ஶப்3த3ார்த்த2மாய், ப2லிதார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (க3ம்பீ4ரம் இத்யாதி3) i அவனுக்கு க3ாம்பீ4ர்யமேதென்ன, எம்பெருமானாலே மதிக்கப்படுகையால்வந்த பெருமையென்று அத்தை ஸத்3ருஷ்

சி. அ. h, i க3ம்பீ4ரமேதென்ன (ஸ்ருஷ்டி இத்யாதி3) i, க3ம்பீ4ரஸ்வப4ாவன் என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தால் நாட்டார் சிறுமை இத்யாதி3)

நடத்துமாபோலே, நாட்டாரைக் கட்டுவது விடுவதாகிற க்ரௌர்யவ்யாபாரத்தை யமாதி₃கள் தலையில் ஏறிட்டு, ''நம்மோபாதி ஜக₃த்தை ஈரக்கையாலே தடவி நோக்கவல்லன்'' என்று ஈஶ்வரனாலே மதிக்கப்பட்டவனல்லையோ நீ? i₂ இத்தால், நாட்டார் சிறுமை பாராதே, உன்பெருமைக்கு ஈடாக வர்ஷியென்கை. j ''ஆழி மழை'' என்று-மண்ட₃லவர்ஷமாக்கி, j₂ மண்ட₃லவர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனை வனே! என்னவுமாம். k ஸுக்ருதம்பண்ணினாரிருந்தவிடத்தே வர்ஷித்தும், பாபம் பண்ணினாரிருந்தவிடத்தே வர்ஷியாதும் போருவதொன்றுண்டிறே: k₂ எங்கள் பா₄க்₃யத்தையே நினைத்து பூ₄ஜிக்கும் நாடாகையாலே, நீ அங்ஙன் k₃ புதைத்துப் பார்க்கவொண்ணாது; k₄ 1. ''பாபாநாம் வா ஶுபா₄நாம் வா'' என்கிற எங்கள் கோடி யிலேயாகவேணும். l நாட்டுக்கு இட்ட நினைவைக்கொண்டு l₂ படுக்கைப் பற்றிலே செல்லாதேகொள். m இவனை இங்ஙனே சொல்லுவானென்? என்னில்: இப்பெண்கள் பா₃லைகளாகையாலே இவன்பேர்சொல்ல அறியார்கள்; ஆகையாலே இவன் அதி₄கரித்த கார்யந்தன்னையிட்டே சொல்லுகிறார்கள்.

பெ.அ. டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டி இத்யாதி₃) j ''ஆழி'' என்று வட்டமாய், அத்தால் நினைக்கிறது மண்ட₃லத்தையாய், அதுதானும் ஓரோவிடங்களிலே சுழித்து வர்ஷிக் கையாய், ''மண்ட₃லவர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனே'' என்று தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆழிமழை இத்யாதி₃) k இப்படி இவனை விஶேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோக₃ங்காட்டு கிறார் (ஸுக்ருதம் இத்யாதி₃) k₃ 'புதைத்து' என்றது - சிலதே₃ஶத்திலே பெய்யாதே நீரை அடக்கிக்கொண்டு என்றபடி. l எம்பெருமான் நியமித்தபடியன்றோ நான் செய்வதென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டுக்கு இத்யாதி₃) l₂ 'படுக்கைப்பற்றிலே' என்றது - அந்தப்புரத் துக்குவிட்ட தே₃ஶத்திலே என்றபடி. m பர்ஜந்யனே! என்று பேரிட்டுச் சொல்லாதே ''ஆழிமழைக்கண்ணா'' என்று தொழிலையிட்டுச் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யத்தை ஶங்காபரிஹார ரூபேண அருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி₃) தே₃வதை அப்ரஸித்₃தி மானமையாலும், தங்கள் ராஜகுலத்தாலும் இன்னபடிக்குக் கடவனென்பாரைப்போலே

சி.அ. j₂ (மண்ட₃ல வர்ஷம்) அக₂ண்ட₃வர்ஷம். k₄ 'பாபாநாம்' என்றவளுக்குத் தாத்பர்யம் — பாபமே பச்சையாக ரக்ஷிக்கிற எங்களைப்போலேநீயும் வர்ஷிக்கவேணும் என்று. k₂l எங்கள்பா₄க்₃யத்தையேநினைத்து நீ இங்ஙன்புதைத்துப் பார்க்கவொண்ணாதென்கிற தென்? ஸுக்ருதம் பண்ணினாரிருந்தவிடத்தேவர்ஷித்து மற்றப்படி தவிரவும் ஈஶ்வரன் கட்டளை யிட்டானாகில் உங்களுக்கொவ்வாதோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டுக்கு இத்யாதி₃) m (இவனை இங்ஙனே சொல்லுவானென்? என்னில்) என்றது 'வருணன்' என்று அவனு டையபேரைச் சொல்லாதே ''ஆழிமழைக்கண்ணா'' என்று சொல்லுவானென் என்றபடி.

கு.அ. m ''பர்ஜந்யா'' என்னாதே ''ஆழிமழைக்கண்ணா'' என்கிறதென்? என்ன அருளிச் செய்கிறார் (இவனை இங்ஙனே சொல்லுவானென்? என்னில் என்று தொடங்கி)

n (ஒன்றும் நீ கைகரவேல்) o உன்னுடைய ஔதா$_3$ர்யத்தில் ஒன்றும் மாருதபடி தோற்றவேணும். ''கை'' என்று - கொடை; கரக்கை - மாறுகை. p சேதநனுடைய நன்மைதீமைகளைக் கணக்கிட்டுப் படிவைக்கும் p_2 குசாண்டுள்ள ஈஶ்வரகோ$_3$ஷ்டி$_2$யைப் பார்த்து விஷமமாக வர்ஷியாதே, 1. '' ந கஶ்சிந்நாபராத்$_4$யதி'' என்று பாபமே p_3 பச்சையாக ரக்ஷிக்கும் எங்கள் படியைப் பார்த்து எங்குமொக்க வர்ஷிக்கவேணும்.

q (ஆழியுள்புக்கு) r ஸக$_3$ரர் கல்லின சிறுகுழியிலன்றிக்கே. ஸமுத்$_3$ரத்திலே போய்ப் புகவேணும். அதிலும் வாய்கரையிலேயாகவொண்ணுது, நடுவே சென்றிழியவேணும். s (முகந்துகொடு) t இழிந்தால், மேற்பட்ட ஜலம் கொண்டு போரவொண்ணுது, u கடலை மணலே ஶேஷிக்கும்படி க்$_3$ரஹிக்கவேணும். v (ஆர்த்து) w இராமடம் ஊட்டுவாரைப் போலே w_2 முகம் தோற்ருமல் நின்று ரக்ஷிக்கும் ஈஶ்வரனைப்போலேயாகவொண்ணுது; அநஶநத்திலே தீ$_3$க்ஷித்த முதலிகளடையத் x திருவடி வரவாலே ஸத்தைபெற்று ஸம்ப்$_4$ரமித்தாற்போலே, நாடடைய உங்களுடைய த்$_4$வநி கேட்டு வாழும்படி, மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுக் கொண்டு பெரிய ஸம்ப்$_4$ரமத்தோடே வந்து தோற்றவேணும். y (ஏறி) z ஆகாஶாவகாஶம் இடமடையும்படி உங்கள் வடிவைக்கொண்டு பாரிக்கவேணும்;

பெ.அ. தொழிலையிட்டுச் சொல்லுகிருர்களென்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு. n, o ''நீ, கையில், ஒன்றும் - அல்பமும், கரவேல்'' என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (உன்னுடைய இத்யாதி$_3$) p மாறுகைக்கு ப்ரஸக்தியைக் காட்டிக்கொண்டு விவரிக்கிருர் (சேதநனுடைய இத்யாதி$_3$) p_2 குசாண்டு - குஸ்ருஷ்டி, p_3 பச்சை - உபஹாரம்.

q, r ''ஆழி'' என்றது - ஸ்வாப$_4$ாவிகமான ஆழத்தையுடைத்தானதென்று விவக்ஷித்து வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (ஸக$_3$ரர் இத்யாதி$_3$) 'ஸக$_3$ரர்கல்லின சிறுகுழியில்' என்றது-ஸக$_3$ரபுத்ரர்கள் கல்லின இந்தப் பக்கத்தில் முன்பாழியிலே என்றபடி. q, s, t, u, ''ஆழியுட்புக்கு'' என்ற பத$_3$ச்சேர்த்தியைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (இழிந்தால் இத்யாதி$_3$ வாக்யத்$_3$வயத்தாலே.) v, w ''ஆர்த்து'' - த்$_4$வனித்து என்ருய், இது மேக$_4$த்துக்கு ஸஹஜமாயிருக்க இப்படிச் சொல்லுகைக்கு வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் அர்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிருர் (இராமடம் இத்யாதி$_3$) அவிதே$_4$யபுத்ரராய், த$_4$ர்மச்சாவடியிலே பட்டினியே கிடப்பார்க்குத் தங்கள் ப்ரேமத்தாலே மாதாபிதாக்கள் இராவிலே மடத்திலே – த$_4$ர்மச்சாவடியிலே, அந்நத்தைக் கூவியிடுவர்கள்; அவர்களைப்போலேயென்றபடி. w_2 'முகம்தோற்ருமல்' என்றது — இவர்கள் தங்களையும் அறியாமல் என்றபடி. x (திருவடி வரவாலே) என்றது, பிராட்டியைத் திருவடிதொழுத ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆர்த்துக்கொண்டுவந்த திருவடி வரவாலே என்றபடி. y, z முகந்துகொர்டார்த்துப் பெய்திடாய் என்ன அமைந்திருக்க, ''ஏறி'' என்றதுக்குக் கருத்து (ஆகாஶ இத்யாதி$_3$) a மேலாப்பு – விதாநம்.

சி.அ. p_2 (குசாண்டு) க்ரௌர்யமும், ஸங்கோசமும். இந்த ஸமுத்$_3$ரத்துக்குள் ஒரு யோஜனை ஸக$_3$ரர்கல்லினது. y 'ஏறி' என்றது வெள்ளமேறிற்று என்னுமாபோலே ஆகாஶமெங்கும்

ரு.அ. p_2 குசாண்டு — வக்ர வ்யாபாரம். s 'முகந்துகொடு' – க்$_3$ரஹித்துக்கொண்டு; நிஶ்ஶேஷமாக க்$_3$ரஹித்துக்கொண்டு என்றும் ப$_2$ஷிதம்.

A ''விண்ணீல ஃமேலாப்பு விரித்தாற்போல்'' என்றும், B ''மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே.

b (ஊழிமுதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து) c ஜக₃த்காரணபூ₄தனானவனுடைய வடிவுபோலே இருக்கவேணும். d இந்நிர்த்தே₃ஶத்துக்குக் கருத்து என்?என்னில்: நெடுநாள் தன்பக்கலிலே ஸம்ஹ்ருதமாய்க்கிடந்த ஜக₃த்தை உண்டாக்குவதாக ஸங்கல்பித்தவாறே, e பண்டுபோலன்றிக்கே e₂ கருவடைந்த பயிர்போலே நிறத்திலே வருவது ஒரு வேறுபாடு உண்டு; அத்தை நினைக்கிறார்கள். f காலோபலக்ஷித ஸகல பதா₃ர்த்த₂ங்களையும் உண்டாக்கினவனுடைய வடிவு உங்களுக்கு உண்டாகவேணும். g (மெய்கறுத்து) h அகவாயில் h₂நீர்மை உங்களால் உண்டாக்க வொண்ணாதிறே; i வர்ஷித்தால் அநந்தரம் வெளுத்துப் போமவையிறே இவை,

j (பாழிஅம்தோள்) k 1. ''பா₃ஹுச்சா₂யாமவஷ்டப்₄தோ₄ யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:'' என்கிறபடியே l உப₄யவிபூ₄தியும் ஒதுங்கினாலும் ஒதுங்கின ரக்ஷ்ய வர்க்க₃ம் அளவுபட்டு, ரக்ஷகனுடைய காவல்துடிப்பே மிக்கிருக்கை. (பாழித்தோள்)

பெ.அ. b, c ''ஊழி'' என்று - காலத்தைச் சொல்லுகிறதாய், அது உபலக்ஷணமாய் ஜக₃த்தைச் சொல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஜக₃த்காரணபூ₄தன் இத்யாதி₃) d (இந்நிர்த்தே₃ஶத்துக்கு) என்றது,க்ருஷ்ணனென்னாதே 'ஊழி முதல்வன்' என்ற நிர்த்தே₃ஶத்துக்கு என்றபடி. e, கரு - க₃ர்ப்ப₄ம்; f ''ஊழி'' என்ற பத₃ம் ஜக₃த்தைச் சொல்லும் ப்ரகாரத்தை முக்தகண்ட₂மாகத் தாமே காட்டாநின்றுகொண்டு, உக்தார்த்த₂த்தை நிக₃மிக்கிறார் (கால இத்யாதி₃) g, h ''உருவம்போல் — கறுத்து'' என்றபோதே மெய் அர்த்த₂ஸித்₃த₄மாயிருக்கவும், ''மெய்'' என்று விஶேஷித்ததுக்கு மெய்யே கறுத்தென்று அர்த்த₂ம் திருவுள்ளம்பற்றி, வ்யாவர்த்யங்காட்டுகிறார் (அகவாயில் இத்யாதி₃) h₂நீர்மை - க்ருபை. i அகவாயில் க்ருபையில்லாமைக்கு நியாமகங்காட்டுகிறார் (வர்ஷித்தால் இத்யாதி₃) ஜக₃த்துக்கு வர்ஷத்தையுபகரிக்கும்போது க்ருபையுண்டாகில் பின்பு வைவர்ண்யம் ஜனிக்கவொண்ணாதிறேயென்று கருத்து.

j, k ''பாழி'' என்றதுக்கு - இடமுடைத்தாயென்று அர்த்த₂த்தை விவக்ஷித்து, த்₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (பா₃ஹுச்சா₂யாம் இத்யாதி₃) l ''யஸ்ய'' என்றபோதே லோகத்துக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற அதிஶயம் தோற்றியிருக்கவும், 'மஹாத்மந:' என்கைக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (உப₄ய இத்யாதி₃) m₂ குழைச்சரக்கு - அஸாரமான

சி. அ. வ்யாபித்து என்றபடி. b 'ஊழிமுதல்வன்' ஸகலபதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். e (பண்டுபோல்) என்றது — 2. ''ஸ ஏகாகீ'' என்கிற அவஸ்தை₂யை g ''மெய்கறுத்து'' என்கையாலே, உள்ளில் கறுப்பில்லை என்றபடி. i அதுக்கு நியாமகம் வர்ஷித்தால் அநந்தரம் இத்யாதி₃) m (அங்ஙனன்றிக்கே) என்றது ரக்ஷகனன்றிக்கே என்றபடி; n, o ''பாழியந்தோளுடை'' என்று விபூ₄திக்காக்கிச் சொன்னார்கீழ். இப்போது மேல்கூட்டித் தாத்பர்யம் (பிள்ளைகளை இத்யாதி₃) o₂ (புற்பாயிட்டுப்பூரித்து) புல்லாலே பண்ணின

கு.அ. i அகவாயில் இல்லாத மாத்ரமன்றிக்கே மெய் கறுப்பும் நிலை நில்லாதென்கிறார் (வர்ஷித்த அநந்தரம் இத்யாதி₃)

A நாச் - திரு 8—1, B நாச் - திரு 8—9.

வலியுடைய தோள் என்னுதல்; இடமுடைய தோள் என்னுதல். (அம் தோள்) அழகிய தோள். m அங்ஙனன்றிக்கே, m1 குழைச்சரக்கேயாகிலும் விடவொண்ணாத போக்யதை மிக்கிருக்கை; ரக்ஷகமுமாய், அதுதானே போக்யமுமாயிருக்கை. n (பாழிஅம்தோளுடைப்பற்பநாபன்) o பிள்ளைகளைத் தொட்டிலிலே வளர்த்திப் o1 புற்பாயிட்டுப் பூரித்து ஆயுதங்கொண்டு நோக்கியிருப்பாரைப்போலே, திருநாபீகமலத்திலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணபூதனான ப்ரஹ்மாவைப் பெற்றுவைத்துத் திருத்தோள்களாலே காத்துக்கொண்டிருக்கிறவன். p (பற்பநாபன் கையில் ஆழிபோல் மின்னி) ஸ்ருஷ்டிக்கு முதலான ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்த திருநாபீகமலத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் கையில் திருவாழியோபாதி மின்னவேணும். q இந்நிர்ப்பந்தத்துக்குக் கருத்து என்?என்னில்: 1. ''புத்ரஸ்தே ஜாத:'' என்றால் அத்தால் வந்த ஹர்ஷம் விஞ்சியிருக்கச்செய்தேயும் காம்பீர்யத்தாலே அது தோற்றாதிருப்பர்கள். அவ்வவர்க்கு உரிய q1 அகம்படியரானவர்கள், அந்த ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு q2 நெய்யாடல் போற்றிக்கொண்டு திரியுமாபோலே ப்ரதமஜனான ப்ரஹ்மா உண்டான பின்பு ஸர்வேஶ்வரனுக்குப் பிறந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டுக் கொண்டாடினான் திருவாழியாழ்வான்; ஆகையாலே, அவனை ஒப்பாகச் சொல்லுகிறது.

r (வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) s பாரதஸமரத்தில் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்வநிபோலேயிருக்கவேணும். t 2. ''ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்'' என்கிறபடியே அநுகூலர் வாழவும் t1 ப்ரதிகூலர் முடியவும் ஆகவேணும். (நின்று அதிர்ந்து) அதுபோலே ஒருகால் முழங்கி விடவொண்ணாது, மாறாதே நின்று அதிரவேணும். u (தாழாதே) v நோன்பிலே நின்று உபக்ரமித்து,உபவாஸக்ருஶைகளாயிருந்த எங்கள் வடிவு இருந்தபடி கண்டாயிறே

பெ.அ. வஸ்து. n, o ''பற்பநாபன்'' என்ன அமைந்திருக்க ''பாழியந்தோளுடை'' என்று விசேஷித்ததுக்கு ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைகளை இத்யாதி) கர்ணிகை தொட்டிலாகவும், அத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் கேஸரங்கள் புற்பாயாகவும். த்ருஷ்டாந்தாநுரூபம் கண்டுகொள்வது. p, q 'ஆழிபோல்' என்ன அமைந்திருக்க ''பற்பநாபன் கையில்'' என்றதுக்கு ஶங்காபரிஹாரரூபேண பாவம் அருளிச்செய்கிறார் (இந்நிர்ப்பந்தத்துக்கு இத்யாதி) q1 அகம்படியர் - ஶேஷபூதர்.

r,s ''வாழவுலகினிற்பெய்திடாய்'' என்று லோகமெல்லாம் வாழவேணுமென்னுமவர்கள் அபிப்ராயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி ''வலம்புரிபோல்'' என்றதுக்கு - வ்யாவர்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பாரதஇத்யாதி) t இத்தை விவரிக்கிறார் (ஸகோஷ இத்யாதி) t1 ப்ரதிகூலரென்றது - அதிமாத்ர ப்ரதிகூலர் என்றபடி. u, v பர்ஜந்யன் தேவதாந்தரமாகையாலே தாழ்த்திருக்க ப்ரஸக்தியுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி, தாழாதிருக்

சி.அ. பாயாலேமூடி. q2 (நெய்யாடல் போற்றி) நெய்யெண்ணெய் விளையாட்டுச் செய்து, p,q ''பற்பநாபன் கையில் ஆழி'' என்று விசேஷிக்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் ப்ரஹ்மாவாகிற புத்ரன் உண்டானபின்பு திருவாழிக்கு ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே தேஜஸ்ஸு விஞ்சியிருக்குமென்று.

v₂ அத்தனை கால விளம்ப₃த்தோடே ஆகவொண்ணுது. ஆர்த்திக்கு முற்பாடனுய் ரக்ஷிக்கும் ஈஶ்வரனைப் போலே ஆகவேணும். w தே₃வமாத்ருகம் போலன்றிகே, ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் நதீ₃மாத்ருகம்போலே w₂ சரதமென்கை. (சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்) இரைபெருத பாம்பு போலே, முன்பு விஷயம் இல்லாமையாலே அடங்கியிருந்த ஶ்ரீஶார்ங்க₃ம், சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கடைக்கணித்தவாறே நூறுயிரம் ஶரவ்ருஷ்டியைத் தானேபண்ணிற்று. x A எய்வண்ணவெஞ்சிலையிறே. x₂ உடையவன் அம்பு பெருக்கியிடுகை. x₃ (சார்ங்கமுதைத்த) அகம்படியர் கிளர்ந்தால் அரசனுலும் அடக்கப்போகாதிறே; அதுபோலே, பெருமாள் கடைக்கணித்தபின்பு பெருமாளாலும் விலக்கவொண்ணுதாயிருக்கை. x₄ 1. "அவஷ்டப்₄ய மஹத்₃த₄நு:" என்னக்கடவதிறே. (சரமழை) y 2. "ஶரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ" என்கிறபடியே. (வாழ உலகினில் பெய்திடாய்) த்₃ருஷ்டாந்தமான ஶரவர்ஷத்தில் ராக்ஷஸஜாதியடங்க முடிந்தது; அங்ஙனெண்ணுது. அநுகூல ப்ரதிகூல விபா₄க₃மின்றிக்கே லோகமாக வாழவேணும்.

z அழகிது! ஈஶ்வராஜ்ஞையாலே நான் முன்பே அதி₄கரித்ததொரு கார்யமன்றே, இங்குத்தைக்கு நான் கிஞ்சித்கரித்தவனும்படியென்? என்ன:

பெ.அ. கைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (நோன்பிலே இத்யாதி₃) v₂ 'கண்டாயிறே' என்ற அநந்தரம், 'ஆகையாலே' என்று ஶேஷம். w தே₃வதாந்தரங்கள் விளம்பி₃க்கைக்கும், ஈஶ்வரன் அவிளம்பே₃ந ரக்ஷிக்கைக்கும் த்₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஸமர்த்தி₂க்கிருர் (தே₃வ இத்யாதி₃) w₂ சரதம் – அமோக₄ம். x எய்கையே – சரம் விடுகையே, வண்ணம் - ஸ்வபா₄வமாகவுடையதாய், வெம் – க்ரூரமான, சிலை - த₄நுஸ் என்று பாசுரார்த்த₂ம். y 'சரமழை' என்ற அநந்தரம் 2. "ததோ ராமோ மஹாதேஜா த₄நுராதா₃ய வீர்யவாந் | ப்ரவிஶ்ய ராக்ஷஸம் ஸைந்யம்" என்று வசநஶேஷம் சொல்லிக்கொள்வது.

z மேலுக்கு அவதாரிகை (அழகிது இத்யாதி₃) a 'தன்னேற்றம்' என்றது - நான் உங்களுக்குக் கிஞ்சித்கரித்தேனும்படியான அதிஶயம் என்றபடி. b, c மகிழுகைக்கு

சி. அ. w அப்படி முற்பாடனுய் ரக்ஷிக்குமோ? என்ன (தே₃வமாத்ருகமித்யாதி₃) w₂ (சரதம்) அமோக₄ம். x ஶ்ரீஶார்ங்க₃ம் அப்படி வர்ஷிக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (எய்வண்ண வெஞ்சிலை இத்யாதி₃) 'எய்வண்ணம்' என்றது எய்கையே ஸ்வபா₄வமாயிருக்கிற என்றபடி. x₃ உதைத்த - விட்ட. x₂ ஶார்ங்க₃மே வர்ஷித்தால் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு க்ருத்யமேதென்ன அருளிச்செய்கிருர் (உடையவன் அம்பு பெருக்கியிருக்கை) என்று. x₄ இரண்டாம் பரிஹாரத்துக்கு (அவஷ்டப்₄ய இத்யாதி₃) ஶரவர்ஷம் வர்ஷியாதபடி பெருமாள் ப₃லாத்

கு.அ. w₂ சரதம்—நிஶ்சிதம். 1. x₂ "அவஷ்டப்₄ய மஹத்₃த₄நு:" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் ஶரவர்ஷம் வர்ஷிக்கவேண்டா என்று வில்லை ப₃லாத்காரத்தாலே பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் என்றபடி, x₃ சார்ங்கமுதைத்த – ஶார்ங்கமானது விட்ட. "ஆழி மழைக்கண்ணு" என்று தொடங்கி, "மகிழ்ந்து நாங்களும் நீராட(த்தக்கதாக) வாழ உலகினில் தாழாதே பெய்திடாய்" என்று அந்வயம்.

A திருநெடு 21.

(நாங்களும் மார்கழிநீராட) நாங்கள் காலத்திலேபோய் மார்கழி நீராடக்கடவோம். அதுவும் முன்பே ஊராக நிஶ்சயித்ததொன்றன்றே; இப்போது வந்த உ தன்னேற்றமென்னென்ன; b (மகிழ்ந்து) c நாங்களும் நோன்பு நோற்றோமாய், அந்த நோன்புக்குப் ப₄லமான வர்ஷமுமுண்டாய்த்ததாய், க்ருஷ்ணனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே மகிழ்ந்து நீராடக்கடவோம். (மகிழ்ந்து) d ஊரார்க்கு, மார்கழி நீராடுகைக்கு மேலே ப்ரீதிபூர்வகமாகக் குளிக்கவேண்டுவதொரு d₁ நிர்ப்ப₄ந்த₄மில்லையே; d₃ உனக்கு ப்ரியகரமாக க்ருஷ்ணனும், நாங்களும் மகிழ்ந்து குளிக்கிறோம் என்கிறார்கள். ‡ e (1. ''ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாத₂ஜீவித:'') 4.

பெ.அ. ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (நாங்களும்இத்யாதி₃) d ப்ரதீகக்₃ரஹண பூர்வகம் உக்தார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஊரார்க்கு இத்யாதி₃) d,d₁ 'ஊரார்க்கு' என்றதுக்கு 'நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லை' என்றதோடு அந்வயம். d₃ (உனக்கு ப்ரியகரமாக) என்றது-உனக்குப் புருஷார்த்த₂மாக என்றபடி. இத்தால்-நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் மகிழ்ந்து குளிக்கை அலப்₄யலாப₄மன்றோ என்று கருத்து. e இவர்கள் மகிழ்ந்து குளிக்கை அவனுக்குப் புருஷார்த்த₂மென்கைக்கு ஸம்வாத₃ங்காட்டுகிறார் (ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி இத்யாதி₃) 4.

சி.அ. காரத்தாலே பிடிக்கவேணும் என்றபடி. b, c, d 'மகிழ்ந்து' என்கையாலே பெண்களுக்கும் க்ருஷ்ணனுக்குமுண்டான முகோ₂ல்லாஸமே பர்ஜந்யனுக்குப் ப₂லமென்றபடி; நோன்பு என்கிற வ்யாஜத்தாலே நீராடுகிறது க்ருஷ்ணனுக்கும் பெண்களுக்கும் ப₂லமென்றபடி. 'மார்கழி நீராடுகிறதும் ஊரார் கல்பிக்கையினாலேயன்றோ' என்ன, மார்கழி நீராடக் கல்பித்தாரத்தைப்போக்கி உகக்கவேணும் என்று கல்பிக்கவில்லையே என்கிறார்கள். ''மகிழ்ந்து மார்கழி நீராட உலகினில் தாழாதே பெய்திடாய்'' என்று அந்வயம் 4.

ஆறாயிரப்படி — நாலாம்பாட்டு

4. அவ :— நாலாம்பாட்டு. பெண்பிள்ளைகள், மார்கழி நீராடினால் வரும் ஸம்ருத்₃தி₄யை மநோரதி₂யாநிற்க, பர்ஜந்யனும், ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுமவர்களுக்குச் சிறிது கிஞ்சித்காரம் பண்ணி நாமும் நம்முடைய ஸ்வரூபலாப₄ம் பெறவேணும் என்று, ''நான் இங்குத்தைக்குச் செய்யும்படியை நியமிக்கவேணும்'' என்ன; ''பெண்பிள்ளைகள் நோற்றபடியே! வர்ஷம் பெய்தபடியே! என்று எங்களை எல்லாரும் கொண்டாடும்படி வர்ஷிக்கவேணும்'' என்று அவன் செய்யுமடிமைகளைக் கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

2. ''த்₃ரவந்தி தை₃த்யா : ப்ரணமந்தி தே₃வதா :'' என்கிறபடியே - ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுவார்க்கு தே₃வதைகள் வந்து குடநீர் வார்க்கக்கடவதிறே. ''அவைதான், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநுவர்த்தியாதொழிவதென்? என்று கேளாய்'' என்று ஆழ்வான். 3. ''ஸ்வபுருஷம்'' ஓலக்கத்திலே சொல்லுகையன்றிக்கே, தன் மனிசராய், தனக்குப் பரிவரானவர்களுக்கு. 3. ''அபி₄வீக்ஷ்ய'' தன்னது நாலைந்து சிறுமுறி மறுக்கும்படி அவர்களுக்குத் தரம் செய்துகொடுத்து வைக்கும்படி; ''மெய்யே அழைக்கிறான்'' என்று தோற்றும்படி ஸாத₃ரமாகப் பார்த்தான். 3. ''பாஶஹஸ்தம்'' அவன், முன்பு கொண்ட

‡ பெரிய அரும்பதவுரைக்குப் பாடம்.

கோலம் குலையாதே நின்றபடி. 1. ''வத₄தி யம: கில'' நீங்கள் இப்படியே அவர்கள் முன்பு செல்லில் என் தலையும் இவ்விருப்பும் நிலைநில்லாது. 1. ''யம : கில'' ஸர்வேஶ்வரன் அவன் என்று தோற்றும்படி கூறுகவிட்டவன். 1. ''தஸ்ய கர்ண மூலே'' ராஜத்₃வார ப்ராவண்யநிஷேத₄மும் பிறரறியில் பொல்லாதே! 1. ''பரிஹர மது₄ஸூத₃நப்ரபந்நாந்'' ஆஶ்ரிதவிரோதி₄களைக் கண்டால் தன்னைப்பேணுதே மேல்விழுமவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தப₄ரராயிருக்குமவர்களிறே. நான் அவன் கையிலே மது₄பட்டது படாமே கிடிகோள். 1. ''ப்ரபு₄ரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ண வாநாம்'' ''நீயே ப்ரபு₄ என்றிருந்தோம், உன்னையொழியவும் சிலருண்டோ?'' என்ன; ''சோறும் தண்ணீரும் த₄ாரகமென்றிருப்பார்க்கு நான் ப்ரபு₄, ஸ்ரீவைஷ் ணவர்கள்தான் எனக்கு ப்ரபு₄க்கள்'' என்கிறுன். A ''திறம்பேன்மின் கண்டீர்'' திறம்பவும் தானே கொடுத்துவைத்தான்போலே! A [திருவடிதன் நாமம் மறந்தும்] வகுத்தவனுடைய திருநாமத்தை மறக்கவுமாம்; 2. ''ப₄வ ஶரணம்'' என்கிறதுவும் கழியுண்கிறது. A [மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்] தே₃வதாந்தர ஸ்பர்ஶமின்றிக்கேயிருக்குமவர்களை. ப₄ர்த்தாவோடு ப₄ார்யைக்குப் பொருத்தமில்லை யாகிலும் ருசியுண்டானவன்று கூடலாம்; ப₄ர்த்ரந்தரஸம்ஶ்லேஷமுண்டானுல் யோக்₃யதையுங்கெடுமிறே. A [இறைஞ்சியும் சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்றுன்] வணங்கி அநுகூலவேஷத்தோடே போருங்கோள். A [நமனும் தன் தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு] 1. ''ஸ்வபுருஷம்'' என்றுப்போலேயும், 1. ''கர்ணமூலே'' என்றுப்போலேயும். B ''அவன் தமரெவ்வினையர்'' இத்யாதி₃, B ''அரவணை மேல் பேராயற்காட்பட்டார் பேர் - ஆராயப்பட்டு அறியார்கண்டீர்''. ஒரு ப₄ாக₃வதன் பேரை ஒரு அப₄ாக₃வதன் த₄ரிப்பது, அவனையும் யமன் கோ₃ஷ்டி₂யில் பட்டோலை பார்க்கப் பெறுது. C [மாறுசெய்த வாளரக்கன்] கண்டால் 3. ''ஜிதம்'' என்று விழவிறேயடுப்பது. C [வாளரக்கன்நாளுலப்ப] கொண்ட வரமும் ஆயுஸ்ஸூம் கூட முடிய. C [அன்றித்யாதி₃] வர ப₃ல பு₄ஜப₃லங்களாலே பூண்கட்டின ஊரை வரப் பொர இருக்கையன்றிக்கே, அவர்களிருந்தவிடங்களிலே சென்று முடித்து. C [வென்றி கொண்ட] சக்ரவர்த்தித் திருமகனுரோடு ஒரு பேரிலேயிருப்பான பின்பு, இனி அவர் குற்றமுண்டாகில் பார்க்குமத்தனை என்கிறுர். D ''வள்ளலேயுன்தமர்க் கென்றும் நமன்தமர் கள்ளர்போல்'' என்னும்படியிறே தே₃வதைகள் அஞ்சி வர்த்திக்கும்படி. ஆகையாலே பர்ஜந்யனும் ''நான் செய்யவேண்டும் அடிமையென்?'' என்று கேட்க, அவனை நியமிக்கிறுர்களாயிருக்கிறது.

வ்யா :— (ஆழிமழைக்கண்ணு) ''ஆழி'' என்று - ஸமுத்₃ரமாய், அத்தால் நினைக்கிறது - க₃ாம்பீ₄ர்யத்தையும் இடமுடைமையையுமாய், ஸர்வேஶ்வரன் தன் கார்யஞ்செய்கைக்கு அளவுடையவனிவனென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி நியமிக்கும்படி பிறந்தவனன்றே நீ. 4. ''ஸமுத்₃ர இவ க₃ாம்பீ₄ர்யே'' என்னக் கடவதிறே. ''ஆழி'' என்று - வட்டமாய், அத்தால் நினைக்கிறது - மண்ட₃லத்தையாய் ஒரோவிடங்களிலே சுழித்துவர்ஷிக்கையும்; மண்ட₃லவர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனுனவ னென்றுமாம். (ஆழிமழைக்கண்ணு) மழைக்கு த்₃ருஷ்டியாய் நிர்வஹிக்குமவனு

A நான் - திருவ 68, B முதல் திருவ 55, C திருச்சந்த 116, D பெரிய திரு 8-10-7

கையாலே ''மழைக்கண்ணன்'' என்று - அதி₂கரித்த கார்யத்தையிட்டுச் சொல்கிறுர் களென்றுமாம். ''இன்னது பிடித்தான்'' என்னுமாபோலே. இவர்கள்தான் ஆரேனையுமழைக்கிலும் ''கண்ணு'' என்ருெழிய அழையார்கள், க்ருஷ்ணனேட்டை வாஸநையாலே. 1. ''பீ₄ஷாஸ்மாத்₃வாத: பவதே''. A ''நெற்றி பெற்ற கண்ணன்'' என்று தே₃வதைகள் அநுவர்த்திப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஶ்வரன் அவதரித்து, நோன்புக்குச் சொல்லிற்றுச் செய்யக்கடவனை பின்பு பர்ஜந்யன் கிஞ்சித்கரித்து ஸத்தைபெறக் கடவனிறே. ஈஶ்வரன்பக்கல் கிஞ்சித்கரித்தவர்களுக்குப் ப₂லஸித்₃தி₄ இவர்களாலேயானுல், இங்கு கிஞ்சித்கரித்தவர்களுக்குச் சொல்லவேண் டாவிறே. ''ஆழி'' என்று - கடலாய், 2. ''ஸமுத்₃ர இவ கா₃ம்பீ₄ர்யே'' என்கிற படியே கா₃ம்பீ₄ரஸ்வபா₄வனுய் வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனுனவனே! பிராட்டி 3. ''ப்லவங்க₃ம'' என்னுமாபோலே. ஈஶ்வரன், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ரர்கள் தலையிலே வைத்துத் தான் பாலநத்திலே அதி₂கரித்தாப் போலே, 'த₃ஹ, பச'' என்னும் காரியத்தை யமாதி₃கள் தலையிலே வைத்து ப்ரக்ருத்யா உன்னுடைய நீர்மையைக் கண்டு எல்லாரையும் குளிர நோக்கும் கார்யத்திலே அவனுலே நியமிக்கப்பட்டவனல்லையோ?

(ஒன்று நீ கைகரவேல்) அர்த்தி₂கள், கொடுக்குமவனை ''கைபெரியன்'' என்று சொல்லுகையாலே, உன் கொடையில் ஒன்றும் வஞ்சியாதொழியவேணும். ''புண்யம் பண்ணினுரிருந்தவிடத்தே வர்ஷிக்கவும், பாபம்பண்ணினுரிருந்தவிடத்தே வர்ஷியாதொழியவுமன்றோ ஈஶ்வரன் எங்களை நியமித்துவிட்டது'' என்ன; ஈஶ்வரன் அதி₂கரித்த கார்யத்திலேயன்றோ புதைத்து விடுவது, நல்லாரைக் கைக்கொண்டும் தீயாரைக் கழித்துமிருக்கும் ராமகோ₃ஷ்டி₂யில் பழக்கத்தைவிட்டு, 4. ''மித்ரமௌ பயிகம் கர்த்தும்'' 5. ''தேந மைத்ரீ ப₄வது'' 3. ''பாபாநாம் வா ஶுப₄ாநாம் வா'' என்று நசையற்ற ராக்ஷஸிகளுக்கும் ஹிதஞ்சொல்ல அதி₂கரித்த எங்கள் கோ₃ஷ்டி₂யில் பரிமாறுமாபோலே பரிமாறவேணும். கை கரக்கையாவது - கொடை மாறுகை.

(ஆழியுட்புக்கு) கண்ட ஜலாஶயங்களிலும் ஒண்ணுது; ஸக₃ரர் கல்லின குழியிலும் ஒண்ணுது; மஹார்ணவத்திலேபுக்கு, அதிலும் வாய்கரையிலும் ஒண்ணுது; உள்ளே புகவேணும். (முகந்து கொடு) அங்குத்தைநீரை மணற்பற்றேடே வாங்கி. B ''இலங்கொலிநீர்ப்பெரும் பௌவம்மண்டியுண்ட'' என்கிறபடியே — மேலெழ ஒண்ணுது; அடிமண்டி யோடே தட்டப் பருகி. (ஆர்த்து) நாட்டார் விடாயும் எங்கள் விடாயும் கெடும்படி மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுத் துளித்துக்கொடு வரவேணும். அநஶநத்தில் தீ₃க்ஷித்த முதலிகள் தளிர்க்கும்படி, திருவடி, பிராட்டியைக்கண்ட ஹர்ஷத்தாலே ஶப்₃தி₃த் துக்கொண்டு வந்தாற்போலேயும், 6. ''ஒக₄மேக₄ஸ்வந: க்ருஷ்ண:'' என்று — க்ருஷ்ணன் முழங்கின வார்த்தைகேட்டு நாங்கள் த₄ரிக்குமாப்போலேயும், நாடு தளிர்க்கும்படியாக. (ஏறி) ஈஶ்வரனைப்போலே முகந்தோற்ருதே நின்று கார்யஞ்

A திருச்சந்த 87, B திருநெடு 24

செய்யவொண்ணுது. A ''விண்ணீல மேலாப்பு விரித்தாற்போல்'' என்கிறபடியே ஆகாஶாவகாஶமெல்லாம் வெளியடையும்படி உங்கள் வடிவைப் பாரித்துக்காட்ட வேணும். B ''காட்டேன்மின் நும்முரு'' என்றும், C ''காணுந்தோறும் தொலைவன் நான்'' என்றும்—இவற்றினுடைய த்₄வநியும் வடிவும் ப₃ாத₄கமாவது அநபேக்ஷ த₃ஶையிலிறே, (ஏறி) 1. ''விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி'' என்னுமாபோலே, க₃ர்ப்பி₄ணிகள் சுரமேறுமாபோலே மெள்ளமெள்ள ஏறி.

(ஊழிமுதல்வனுருவம்போல்) காலோபலக்ஷித ஸகல பத₃ார்த்த₂ங்களுக்கும் நிர்வாஹகனுய், ஸ்ருஷ்ட்யுந்முக₂னன ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருமேனிபோலே, அதாவது—இவர்கள் புண்யபாபாநுகு₃ணமாகவன்றிக்கே, தன்னுடைய கேவல க்ருபையாலே இவற்றுக்கு உபகரணங்களைக்கொடுத்து, ''நாமும் இவர்களுமாய்க் கலக்கவேணும்'' என்று திருவுள்ளத்திலே நினைக்கையாலே தன்பேருக இவற்றை உண்டாக்கும்போது அவன் திருநிறம் புகர்பெற்றிருக்குமாய்த்து — ஸ்ருஷ்டியில். 'யௌக₃பத்₃யம் அநுக்₃ரஹகார்யம்' என்றிறே ஆழ்வார்கள் ஈடுபட்டு, D ''முந்நீர் ஞாலம் படைத்த'' என்றும், E ''பாமருமூவுலகும்படைத்த'' என்றும் கு₃ணமாகக் கொண்டாடிற்று. (ஊழிமுதல்வன்) 'ஸகல பத₃ார்த்த₂ங்களையுமுண்டாக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளத்திலே நினைக்கையாலே கருவடைந்த பயிர்போலே திருமேனியும் கறுத்திருக்கும்; அப்படியேயிருக்கவேணும் உன்னுடைய நிறமும். (உருவம்போல் மெய்கறுத்து) அவனகவாயில் தண்ணளி இதுக்குத் தேடவொண்ணுதே. இதினு டைய அகவாயும் நீரன்ருேவென்னில்; அவன் நீர்மையைப்பார்த்தால் 'இது நெருப்பு' என்னலாம்படியன்ருேவிருப்பது. (உருவம்போல்) நாச்சியார் விழிவிழிக்க ஒண்ணு தாப்போலே, அவனுடைய அகவாயில் நீர்மையை உங்களால் உண்டாக்கப்போகா திறே. தன் நோயாசையாலே அவ்வடிவுக்குப் போலிகண்டு த₄ரிக்கப்பார்க்கிருளிறே, ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யாவ்ருத்தி அறியச்செய்தேயும், அன்னலும்துன்னலும் நீரும் நெருப்புமான இத்தை C ''ஒக்கும் அம்மானுருவம்'' என்ருர்களிறே. ஆற் ருமையிருந்தபடி. C [உள்ளங்குழைந்து] தோல்புரையே போகையன்றிக்கேஅகவாய் ஶிதி₂லமாய். C [நாள்நாளும்] நாள்தோறும். C [தொக்கமேகப் பல்குழாங்கள்] திரண்ட மேகங்க₃ளினுடைய பல திரள்களைக் காணக்காண ஶோகியாநிற்பன். C [தக்கவைவர்] உன்னைக்கடகாக விட்டு, மார்பிலே அம்பேற்கப் பார்ப்பார் விரோ தி₄யோ போக்கலாவது? நூற்றுவராய் அளவுபடிலோ உதவலாவது? இத்தனை திர ளுண்டானல் உதவலாகாதோ? C [ஈரைம்பதின்மர் தாள்சாய] நூற்றுவர் காலறும்படி ப்ரவேஶித்த இம்மேக₄த்திலே ஒருமயிர்மாநத்துக்கு வாட்டம் வரிலாகாதோ? C [புக்க] பீ₄ஷ்மாதி₃கள் ஶரவர்ஷத்தாலே நூக்க,மதியாதே தேரை நடத்தினபடி. C [நல்தேர்த்தனிப்பாகா] ரதி₂யைக் காண்கிறிலர். C [வாராய்!] அத்தேரை இம்மேக₄த் திரளிலே திரியவிட்டாலாகாதோ? C [இதுவோ பொருத்தமே] அவர்களுக்குக் காரியஞ் செய்தபடியும் இதுவோ? ரிஷிகளுக்குக் கைக்கூலி கொடுத்து எழுதுவித்துக்கொண்ட வித்தனையாகாதே?

A நாச் திரு 8-1 B திருவாய் 9-5-7 C திருவாய் 8-5-8 D திருவாய் 3-2-1.
E திருவாய் 7-6-1

(பாழி) இடமுடைமையென்னுதல். வலியென்னுதல். 1. "ப்₄ராஹ்ருச்சா₂யாம வஷ்டப்₄தே₄ா யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:'' ரக்ஷ்யவர்க்க₃மடையத் தோள்நிழலிலே ஒதுங்கினுலும், ஆள்சுருங்கி நிழல்பெருத்திருக்கை, (அம்தோள்) நோக்காதே படுகுலையடிக்கிலும் விடப்போகாத தோள். (அம்தோள்) உழறுபால். ரக்ஷகமானது தானே போ₄க்₄யமாயிருக்கை. A சுந்தரத்தோளுடையானிறே. (பற்பநாபன்) B "கொப்பூழில் லெழுகமலப்பூவழகர்'' என்று தான் தோற்றிருக்கும் துறை. C "பற்பநாபா! ஓ!'' என்று நம்மாழ்வாரைக் கூப்பிடப்பண்ணிற்றிறே. (பற்பநாபன்கையிலாழிபோல் மின்னி) 2. 'புத்ரஸ்தே ஜாத:' என்று பிதாவானவன் அளவுடைமையாலே பேசாதிருந்தாலும், உரிய அடியார்பக்கலிலேயிறே உகப்புக்காணலாவது. D "அங்கைத்தலத்திடை ஆழிகொண்டான்'' என்று—வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியான அழகிய கையிலே பிடித்த திருவாழிபோலே மின்னி. E "ஆழியொடும்'' என்று வெளிச்செறிப்பிக்கைக்கும் மதிகெடுக்கைக்கும் பரிகரம் அதுவேயிறே.

(வலம்புரிபோல்) F "சுடராழியும் பல்லாண்டு'' என்னு, F "அப்பாஞ்சன்னியமும் பல்லாண்டு'' என்னு மவர்களிறே. G "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்'' என்று செவிமடுத்துக் கிடக்குமதிறே. H "உண்பது சொல்லில்'' I "பொதுவாகவுண்பதனை'' என்று தான் சிறுபாறென்னுமவர்களிறே. (நின்றதிர்ந்து) பா₄ரதஸமரத்தில்போலே ஒருகால் அதிர்ந்து விடவொண்ணுது; 3. "ஹ்ருத₃யாநி வ்யதா₃ரயத்'' என்று எதிரிகள் நெஞ்சு பிளக்கும்படி ஶப்₃தி₃க்க ஒண்ணுது; நாங்கள் வாழும்படி நின்று முழங்கவேணும். (ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு முலைகள்போலேயிறே, அவனுடைய பும்ஸ்த்வத்துக்கு தி₃வ்யாயுத₄ங்கள். (தாழாதே) தந்தாமை ஆஶ்ரயித்தார் நோவுபட ஆறியிருக்கும் தே₃வதாந்தரங்களைப்போலன்றிக்கே, 'மித்ரபா₄வமேயமையும்; விளம்ப₃ம் பொறேன்' என்ற சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலேயாகவேணும், தே₃வதாந்தரப₄ஜநம்பண்ணினுரைப்போலன்றிக்கே, ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினுரைப்போலே பெறவேணும். கர்மாநுகு₃ணமாக வரும் ப₂லத்துக்கிறே தே₃வமாத்ருகம்போலே விளம்ப₃முள்ளது, ப₄க₃வத் ஸமாஶ்ரயணம் நதீ₃மாத்ருகம்போலே சரதமுமாய்த் தாழ்ப்பதுஞ்செய்யாதொழியுமிறே. (சார்ங்கமுதைத்த) இரைபெருத பாம்புபோலே, இலக்குக் காணுமையாலே பேசாதேகிடக்கும் ஶ்ரீஶார்ங்க₃ம் பெருமாள்கடாக்ஷம் பெற்றவாறே தானே ஶரவ்ருஷ்டியைப் பண்ணுநிற்கும். அவர் கடைக்கணித்துவிட்டால், பின்னை அவராலும் மீட்கப்போகாது. அகம்படியர் கோபித்தால் பின்னை அரசனுலும் மீட்கப்போகாதிறே. 4. "அவஷ்டப்₄ய மஹத்₃த₄நு;'' பெருமாளால் அமைக்கப் போகாமை பற்றிக்கொண்டு நின்ருரத்தனை. J "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்'' என்னக்கடவதிறே. (சரமழைபோல்) 5. "ஶரவர்ஷம் வவர்ஷஹ,''

A நாச் - திரு 9-1, B நாச் - திரு 11-2, C திருவாய் 7-6 D நாச்-திரு 12-4. E பெரிய திரு 10-9· F திருப்பல் 2, G நாச் - திரு 9-9, H நாச் - திரு 7-8, I நாச் - திரு 7-9 J திருப்பல் 12.

(வாழ) ஶரம்போலே முடிக்கவொண்ணுது: அங்கு எதிரிகளான ராக்ஷஸர்மேல் விட்டாற்போலேயன்றிக்கே ஜக₃த்தடைய வாழ வேணும். 'ஈஶ்வரனுலே வர்ஷார்த்த₂மாக நியமிக்கப்பட்ட எனக்கு அடைத்த பணியன்றே நடத்துகிறது; நீங்களிப்போது இரக்கிறதென்?' என்ன (நாங்களும் மார்கழி நீராட) என்கிருர்கள். "உங்களையும் பண்டு ஊரார் நியமிக்க, அதுவும் நீங்கள் அதி₄கரித்த கார்யமன்றே" என்ருன் — (நாங்களும் மகிழ்ந்து-மார்கழி நீராட) என்கிருர்கள். நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் சேரக்குளிக்கை உனக்குக்கிடைப்பதொன்றே? நாங்கள் உன் வடிவைக்கண்டு த்₄வநியைக்கேட்டு எங்களுடைய தாபத்தையாற்றி ப்ரீதைகளாய்க்கொண்டு மார்கழி நீராடுகிறேம். இவர்களை உகப்பிக்கையிறே இவனுக்கு ஸ்வரூபம். 1. "ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" யிலேயிறே அந்வயம். A "என்னுயிர்க்கது காலன்" என்ன வேண்டாவே, க்ருஷ்ணன் கூட நீராடுகையாலே. 4.

ஈராயிரப்படி — நான்காம்பாட்டு

வ்யா:— நாலாம் பாட்டு. (ஆழிமழைக்கண்ணு) பேரளவையுடைய வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனுன வருணனே! (ஒன்று நீ கை கரவேல்) தந்தாம் ப₄ாக்₃யத்தளவிலே கார்யம் செய்யும் போதன்றே புதைத்து விட வேண்டுவது. எங்களுடைய ப₄ாக்₃யமன்றே பு₄ஜிக்கப்புகுகிறது. (ஆழியுள் புக்கு) முன்வாயிலே ஸக₃ரர்கல்லின குழியிலொழிய, பெருங்கடலிலே புக்கு. (முகந்து கொடு) பாதாளம் கிட்டி, மணலோடே பருக வேணும். (ஆர்த்தேறி) அநஶனத்திலே தீ₃க்ஷித்த முதலிகள் திருவடி த்₄வனியைக்கேட்டு இருந்தபோதே எழுந்திருந்தாட, பிராட்டியைத் திருவடிதொழுத ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருவடி ஆர்த்துக்கொண்டு வந்தாற்போலே வரவேணும். (ஏறி) 2. "விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி" க₃ர்ப்பி₄ணிகள் நகர்ந்து நகர்ந்து பெரிய ஏற்றமேறுமாபோலே. B "மதயானை போலெழுந்த மாமுகில்காள்" C விண்ணீல மேலாப்பு விரித்தாற்போலே ஆகாஶாவகாஶமத்தனையும் இடமடையும்படி பாரித்துக்கொண்டு வரவேணும். (ஊழிமுதல்வன் இத்யாதி₃) ஸ்ருஷ்டித்தால் இவை பண்ணும் நன்மை தீமைக்குத் தக்கபடி பார்க்கும் பார்வைபோலன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு எல்லாரையும் "ஐயோ" என்று ஒக்கப்பார்க்குமாபோலே, நீயும் இங்குத்தைக்கு ஒத்திருக்கப் பார்க்கவேணுமென்று கருத்து. D முந்நீர் ஞாலம் படைத்த எம்முகில் வண்ணனிறே. (உருவம்போல்) அகவாயில் நீர்மை உங்களால் தேடப் போகாது; நிறத்தையாகிலும் கொள்ளுங்கோள். நாச்சியார் விழிவிழிக்கச் சொல்லுகிருர்கள். (மெய்கறுத்து) அகவாயில் நீர்மை அவனுடைய நீர்மைக்கு நெருப்பென்னலாம். (பாழி) 3. "ப₃ாஹூச்ச₂ாயாமவஷ்டப்₃த₄:" ஒதுங்கின ரக்ஷ்யவர்க்க₃ம் பொருந்தும்படி நிழல் மிக்கிருக்கை. 4. "நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாது₄நாம்". (அந்தோள்) உழறுபால். ரக்ஷகமும்தானேயாய்

A திருவாய் 9-5-7. B நாச்-திரு 8-9. C நாச், திரு 8-1. D திருவாய் 3-2-1.

போக்யமும் தானேயாகை. A "சுந்தரத் தோளுடையா" னிறே. (பற்பநாபன்) 1. "புத்ரஸ்தே ஜாத:" என்று ப்ரஹ்மாவை உண்டாக்கின அநந்தரம் பிறந்த ஒளி. (கையிலாழி) வெறும் புறமே அமையும்; அதுக்கு மேலே திருவாழி: B "நெய்யாராழி"யிறே; C ஆழியொடும் பொன்னார்சார்ங்கமுடைய அடிகளை இன்னாரென்றறியேன்"; இவர்களைச் சேர்க்கைக்குப் பரிகரமதுவே. (வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து) பாரத ஸமரத்தில் முழக்கம் போலேயிருக்கை. D "பூங் கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்" E "கைகழலாநேமியான்". (வலம்புரி) F "உண்பது சொல்லில் உலகளந்தான் வாயமுதம்."

(தாழாதே) தேவதாந்தர பஜனம் பண்ணினாரைப் போலேயன்றிக்கே, பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினார் பெறுமாபோலே பெறவேணும். தேவ மாத்ருகம் போலன்றிக்கே பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் நதீமாத்ருகம்போலே சரத மென்கை. (சார்ங்கமுதைத்த) பெருமாள் கடைக்கணித்துப் பார்க்குந்தனையுமாய்த் துப்பார்ப்பது, பின்னை தானே பராக்ரமிக்கும். அகம்படி கிளர்ந்தால் அரசனாலும் விலக்கவொண்ணாது. G "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டா"னிறே. (சரமழை) 2. "ஶரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ".(வாழ உலகினில் பெய்திடாய்) ஶரவ்ருஷ்டிபண்ண அன்று ராக்ஷஸர் மேல் பட்ட ாப்போலன்றிக்கே, லோகமடைய வாழும்படி வர்ஷிக்கவேணும். (நாங்களுமித்யாதி) நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் மகிழ்ந்து நீராட. 3 "ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" H "நாங்கள் வியக்க இன்புறுதும்" 4. "ஏவமுக்தா ஹநுமதா மைதிலீ ஜநகாத்மஜா | உவாச தர்மஸஹிதம் ஹநூமந்தம் யஶஸ்விநீ ||" 4.

நாலாயிரப்படி—நாலாம்பாட்டு

அவ:—நாலாம்பாட்டு:— (ஆழிமழை) 'ஸேஶ்வரமான ஜகத்தடைய இங்கே கிஞ்சித்கரித்துத் தந்தாம் ஸத்தை பெறாநின்றது; நம்முடைய ஸத்தையும் பெறு வோம்' என்று வர்ஷத்துக்குக்கடவ பர்ஜந்யன் வந்து 'நான் செய்யவேண்டுவதென்?' என்ன, வர்ஷம் பெய்யும்படியை அவனுக்குக் கையோலை செய்துகொடுக்கிறார்கள். ராவணவதாநந்தரம் முன்பு மறந்த இந்த்ரன் தன் பதம் பெறுகைக்காக 'ஒருவரம் கொள்ளவேணும்' என்றான். அங்கு தப்பினார்க்கு இவர்களுளராக அஞ்சவேண்டா. இங்கு தப்பினார்க்கு விநாஶமேயிறேயுள்ளது.

இப்படி தேவதைகள் வந்து, இவர்களுக்குச் சொல்லிற்றுச் செய்வர்களோ? என்னில்: 5. "த்ரவந்தி தைத்யா: ப்ரணமந்தி தேவதா:" 6. "பரிஹர மதுஸூதந ப்ரபந்நாந்" I "இறைஞ்சியும் சாதுவராய்" இத்யாதி. J "நாவலிட்டுழிதருகின் றோம் நமன்றமர் தலைகள்மீதே" K "உன் தமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்" என்றுமுண்டிறே. இந்த ஆக்கரான தேவதைகளன்றிக்கே ஸாக்ஷாத் தேவதை களான L அயர்வறும மரர்களுமகப்பட இவர்களைத் தொழாநிற்பர்கள். எங்ஙனே யென்னில்: M "ஆர்வம் பெருகிக் குனிப்பார் அமரர் தொழப்படுவாரே" N "மலிபுகழ் வானவர்க்காவர் நற்கோவையே" O "விரும்புவரமரர் மொய்த்தே" P "விண்ணுளா ரிலும் சீரியர்" என்று சொல்லுகையாலே.

A நாச்-திரு 9-1. B பெரிய திரு 7-7-3. C பெரியதிரு 10-10-9. D நாச் திரு 9.9. E பெரிய திரு 87. F நாச் திரு 7-8. G திருப்பல் 12. H திருவாய் 10-3-9. I நான்.திருவ 68. J திருமாலை 1. K பெரியதிரு 8-10-7. L திருவாய் 1-1-1. M திருவாய் 3-5-8. N திருவாய் 4-2-11. O திருவாய் 3-4-11. P திருவிருத்தம் 79.

ஆழ்வானை ஒரு ப₄ட்டன் ‘தே₃வதாந்தரங்களை நீங்கள் கண்டால் பண்ணும் ஆசாரமென்?’ என்று கேட்க, “ஶாஸ்த்ர விரோத₄மாகக் கேளாதே கொள்ளாய்; “தே₃வதாந்தரங்கள் உங்களைக்கண்டால் பண்ணுமாசாரமென் என்று கேளாய்” என்றார். 1. “ஸர்வேஸ்மை தே₃வா ப₃லிமாவஹந்தி” 2. “தஸ்ய யஜ்ஞுவரா ஹஸ்ய—தேஷாமபி நமோ நம:” — எம்பெருமானுக்குப்பண்ணும் அஞ்ஜலியேயிறே இவர்களுக்கும் பண்ணுவது; இவர்கள் பெருமைக்கு இடைவிடாதே பண்ணுகிறேன், எம்பெருமானுக்கு ஒருகாலமையும்; ப்ராப்யரான இவர்களுக்கு ஸர்வஸ்வத₃ானமாகத் தன்னைக்கொடுக்குமத்தனையிறே.

வ்யா.— (ஆழிமழைக்கண்ணா) 3 “ஸம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த:” என்று யமனை அக்கார்யத்துக்கிட்டாற்போலே புண்யபாபாநுரூபமாக வேண்டுமளவிலே வர்ஷிப்பிக்கைக்கு ஸர்வேஶ்வரனாலே நியமிக்கப்பட்டுப் பேரளவுடையையாய் வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே! தே₃வதை அப்ரஸித்₃த₄மானமையாலும் தங்கள் ராஜகுலத்தாலும் ‘இன்ன பணிக்குக்கடவன்’ என்பாரைப்போலே தொழிலையிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். தந்தாம் பாகத்தளவிலே கார்யம் செய்யும்போதைக்கன்றோ புதைத்துவிட வேண்டியது; எங்களுடைய பா₄க்₃யப₂லமன்றோ எல்லாரும் பு₄ஜிக்கப் புகுகிறது. சேதநனுடைய நன்மைதீமை கணக்கிட்டுப் படிவைக்கும் குசாண்டுள்ள ஈஶ்வரகோ₃ஷ்டி₂யின்படியின்றியே வரையாதே பாபமே பச்சையாக ரக்ஷிக்கும் எங்கள் கோ₃ஷ்டி₂யிற்படியே நடத்தித்தரவேணும். 4. “மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்” 5. “விதி₃தஸ் ஸ ஹி த₄ர்மஜ்ஞ:” 6. “ஏவமுக்தா ஹநுமதா” இத்யாதி, 7. “பாபாநாம் வா” 8. ‘ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்’ 9. “அலமேஷா” இத்யாதி, மஹாபா₄ரதம் தூதுபோனவனேற்றமான நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீராமாயணம் பிராட்டி நீர்மையைச் சொல்லுகிறது.

(ஒன்று நீ கை கரவேல்) அர்த்தி₂கள் ‘கைபெரியன்’ என்று கொண்டாடுமா போலே உன்படிகளொன்றும் குறையாதபடி வந்து தோற்றவேணுமென்கிறார்கள்.

‘என்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறதென்?’ உங்களுக்கு வர்ஷிக்கைக்கு நீருண்டோ’ என்னில்; (ஆழியுட்புக்கு முகந்துகொடு) என்கிறார்கள். இந்த முன்வாயில் ஸகரர் கல்லினஉப்புக்குழியொழிய, பெருங்கடலிலே புக்கு முகந்துகொண்டு பாதாளம் கிடக்க மணலோடே பருகவேணும். (ஆர்த்து) முதலிகள் அநஶநத்திலே தீ₃க்ஷித்துக் கிடந்தவர்கள் த்₄வநிகேட்டபோதே எழுந்திருந்து ஆடும்படி, திருவடி பிராட்டியைத் திருவடிதொழுத ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆர்த்துக்கொண்டு வந்தாற்போலே வர வேணும். (ஏறி) நாங்களும் ஜக₃த்தும் கண்ட காட்சியாலே தளிரும் முறியுமாம்படி மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுக்கொண்டு வரவேணும்: 10. “விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி” — க₃ர்ப்பி₄ணிகள் நகர்ந்து நகர்ந்து பெரிய ஏற்றமேறுமாபோலே ஏறவேணும். A “மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள்” B விண்ணீலமேலாப்பு விரித்தாற்போலே ஆகாஶாவகாஶமத்தனையும் நிறையும்படி பாரித்துக்கொண்டு வரவேணும்.

(ஊழிமுதல்வன்) ஸ்ருஷ்டித்தால் இவைபண்ணும் நன்மை தீமைக்குத்தக்கபடி பார்க்கும் பார்வையன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு எல்லாரையும் ‘ஐயோ’ என்று ஒக்கப் பார்க்கும் பார்வைபோலே,நீங்களும் இங்குத்தைக்கு ஒத்திருக்கவேணுமென்று கருத்து.

A நாச்-திரு 8-9. B நாச்-திரு 8-1.

A "ஞாலம்படைத்த எம்முகில் வண்ணனே"யிறே. (உருவம்போல் மெய் கறுத்து) அகவாயில் நீர்மையை உங்களால் தேடப்போகாது; நிறத்தையாகிலும் கொள்ளுங்கோள். நாய்ச்சியார் விழிவிழிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். ஈஶ்வரனைப்போலே முகம் தோற்றாமல் நின்று உபகரிக்கவொண்ணாது. (ஊழிமுதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்து) காலோபலக்ஷிதமான ஸர்வ பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டதாகையாலே கருவடைந்த பயிர்போலேயிருக்கும் திருநிறமென்கை. (மெய் கறுத்து) அகவாயில் நீர்மை அவனுடைய நீர்மைக்கு நெருப்பென்னலாம்.

(பாழி) இடமுடைமை. 1. "பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்த:" ஒதுங்கின ரக்ஷ்ய வர்க்கம் பொருந்தும்படி நிழல்மிக்கிருக்கை, 2. நிவாஸவ்ருக்ஷஸ் ஸாதூநாம்" (அந்தோள்) உழறுபால். ரக்ஷகமும் தானேயாய் போக்யமும் தானேயாகை. B சுந்தரத் தோளுடையானிறே. படவடித்தாலும் விடவொண்ணாது. (பற்பநாபன்) 3. "புத்ரஸ்தே ஜாத:" என்று ப்ரஹ்மாவை உண்டாக்கின அநந்தரம் பிறந்த ஒளி. C "கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகரெம்மானார்" என்று கொப்பூழிலழகைக் கண்டு கிடக்குமவளிறே. (கையிலாழி) வெறும்புறமே அமையும்; அதுக்குமேலே திருவாழி. ராஜாக்களுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் காம்பீர்யத்தால் அவர்கள் தாங்கள் பேசாதிருக்க, உரியவடியார் நெய்யாடல் போற்றுமாபோலே திருவாழி நின்று ஜ்வலியாநிற்கும். D "ஆழியோடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடைய வடிகளை இன்னாரென்றறியேன்" வெளிச்செறிப்பிக்கைக்கும் அழிக்கைக்கும் பரிகரமதுவே. (வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) பாரதஸமரத்திலே பாஞ்சஜந்யம்போலே முழங்கித் தோற்றவேணும். 4. "ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம்" E "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்" F "கைகழலாநேமியான்" இத்யாதி: ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு முலைபோலே அவனுடைய பும்ஸ்த்வத்துக்குத் திருவாழி. (வலம்புரி) G "உண்பது சொல்லில் உலகளந்தான் வாயமுதம்" H "பொதுவாக உண்பதனைப்புக்கு நீயுண்டக்கால்" என்று தம் துறையிலுள்ளதிறே. தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணினாரைப்போலேயன்றியே, பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினார் பெறுமாபோலே பெறவேணும். (நின்று) தேவமாத்ருகம் போலன்றிக்கே; பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் நதீமாத்ருகம்போலே சரதமென்கை.

(தாழாதே) தஶரதாத்மஜன் 'ஶரணம்' என்று புகுந்தவர்களைக்கொண்டல்லது தரியாதாப்போலே வரவேணுமென்கை. (சார்ங்க முதைத்த) பெருமாள் கடைக்கணிக்கும்போதும் பெருமாளைப் பார்த்துப் பின்னைத்தானே பராக்ரமிக்குமென்கை. அகம்படியர் கிளர்ந்தால் அரசனாலும் விலக்கப்போகாதிறே. 5. "அவஷ்டப்ய மஹத் தநு:" — பெருமாள் தம்மால் அமைக்கவொண்ணாமே பிடித்துக்கொண்டு நின்று ஊசலாடினார். I "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" J "சரமாரி" K "வாளிமழை" வார்த்தை முறைப்பட்டது. (சரமழை) 6. "ஶரவர்ஷம் வவர்ஷஹ" என்று தானே ஶரவ்ருஷ்டி பண்ணவற்று. (வாழ உலகினில் பெய்திடாய்) அங்கு ஶத்ருக்களான ராக்ஷஸர்மேல் பட்டாப்போலேயன்றிக்கே, லோகமடைய வாழும்படியாகப் பெய்யவேணும். எங்கள் வடிவைப் பாராய்; மழை வேண்டுவார்க்கு நாளையுமாம்.

A திருவாய் 3-2-1 B நாச்-திரு 9-1 C நாச்-திரு 11-2 D பெரிய திரு 10-10-9 E நாச்திரு 9-9. F பெரிய திருவ 87 G நாச்-திரு 7-8 H நாச்-திரு 7-9 I திருப்பல் 12 J நாச்-திரு 5-3 K திருவாய் 6-10-4.

இப்படி செய்தால் எனக்கு ப்ரயோஜனமென்? என்ன; உன்கார்யம் செய்துதருகிறோம். (நாங்களும் மார்கழி நீராட) நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் மகிழ்ந்து குளித்துத் தருகிறோமென்கிறார்கள். 1 "ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" A "நாங்கள் வியக்க வின்புறுதும்" இவர்களுக்கு B "காட்டேன்மின் நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலன்" என்னவேண்டாவே; க்ருஷ்ணனைக் கண்டாற்போலேயிருக்கவமையும். 2. "ஏவமுக்தா ஹநுமதா மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா| உவாச த₄ர்மஸஹிதம் ஹநூமந்தம் யஶஸ்விநீ ||" 'தூ₃ஹ பச' என்றும் 'கொள்ளை கூத்து' என்றும் ராமகோ₃ஷ்டி₂யில் சொல்லும்வார்த்தையைச் சொல்லாதே, எங்கள் குடிப்பிறப்புக்கும், பிறந்த மண்பாட்டுக்கும் தக்கபடி ஶத்ருக்களும் வாழவேணும் எங்கள் கோ₃ஷ்டி₂யில் வார்த்தையைச் சொல்லென்று அருளிச்செய்தார்.

ஸ்வாபதே₃ஶவ்யாக்₂யாநம்—நாலாம்பாட்டு

அவதாரிகை:— நாலாம்பாட்டு. (ஆழியித்யாதி₃) இப்பாட்டில், இவர்களை, வர்ஷதே₃வதை, "அடியேனுக்கு ஒரு கிஞ்சித்காரம் நியமித்தருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்தி₂க்க, இவர்கள் அவனுக்குக் கைங்கர்யம் நியமித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யாக்₂யாநம்:— (ஆழி) அபரிச்சே₂த்₃யமான ஜ்ஞாநவைப₄வத்தையுடையையாய், (மழைக்கண்ணா) ப₄க₃வத்காருண்யவர்ஷ நிர்வாஹகனானவனே! என்னுதல்; பூ₄மிப்பரப்பிலுள்ள சேதநரடைய ப₄க₃வத்₃காருண்யத்துக்கு விஷயமாம்படி பண்ணவல்லவனே! என்னுதல்; ப₄க₃வத்₃கு₃ணாம்ருதவர்ஷிகளான ஆசார்யர்களுக்கும் ஆசார்யபத₃ம் நிர்வஹிக்குமவனே! என்னுதல். (ஒன்றும்) ஏகதே₃ஶமும். (நீ) ஸ்வஸம்ப₃ந்த₄மே ஹேதுவாக அனைவரையும் ப₄க₃வத்காருண்யத்துக்கு விஷயமாக்கவல்ல நீ; வர்ஷியாவிட்டால் உடம்புவெளுக்கும் நீ. (கைகரவேல்) ப₄க₃வத்₃கு₃ணவர்ஷத்தில் சோராதேகொள்ளாய்.

(ஆழி) ப₄க₃வத்₃கு₃ணாம்ருதஸாக₃ரத்திலே. (உள்புக்கு) உள்ளே அவகா₃ஹித்து. (முகந்துகொடு) யாவத்₃கு₃ணங்களையும் பு₃த்₃தி₄ஸ்த₂மாம்படி அகஞ்சுரிப்படுத்திக்கொண்டு, அதாவது - எப்பேர்ப்பட்ட அபராதி₄களாகிலும் தாம் அபி₄மானித்தவர்களில் காருண்யத்தைப் பண்ணும்படி எம்பெருமானை விதே₄யமாம்படி பண்ணிக்கொள்ளுகை. (ஆர்த்து) ஸஸம்ப்₄ரமமாக. (ஏறி) ஆசார்யபத₃த்திலேறி.

(ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து) ஸ்ருஷ்ட்யுந்முக₂னான ஈஶ்வரனுடைய திருமேனியைப்போல் காருண்யஸ்ருஷ்ட்யுந்முக₂னான உன் திருமேனியிலும் வேறுபாடு உண்டாய்.

(பாழி அம் தோளுடைப் பற்பநாபன்கையில் ஆழிபோல் மின்னி) ப₃லிஷ்ட₂மாய், ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், அதிஸு₂ந்த₃ரமான பு₄ஜங்களையுடையனாய், ஸமஷ்டி₂ஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவனாய், ப்₃ரஹ்மாவுக்கு உத்பத்திஸ்த₂ாநமான திருநாபி₄கமலத்தை

A திருவாய் 10-3-9. B திருவாய் 9-5-7.

யுடைய எம்பெருமானுடைய திருக்கையிலேயிருக்கிற திருவாழியாழ்வானைப் போலே, காருண்யஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவரான எம்பெருமானுரை யோக3ப3லத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கையால் வந்த மிக்க புகரையுடையராய். (வலம்புரிபோல் நின்று அதிர்ந்து) இவ்விடத்திலேயும் ''பற்பநாபன் கையில்'' என்று அநுஷங்கி3க்க வேணும். அவன் கையில் வர்த்திக்கும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யம்போலே இடைவிடாமல் த்4வநித்து; அதாவது-ப்ரணவார்த்த2த்தை அனைவரும் அறியும்படி திருவாய் மொழிமுக2த்தாலே வெளியிட்டு அருளிச்செய்கை.

(தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல்) அவிச்சி2ந்நமாக ஶார்ங்க3ம் வர்ஷித்த ப3ாணவர்ஷம்போலே. ப்ரணவத்தில் ஶேஷஶேஷிபா4வ ஸம்ப3ந்த4 ப்ரயுக்தமான ப4க3வத்காருண்ய வர்ஷத்தை. (வாழ) லௌகிகரெல்லாரும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து வாழும்படி. (உலகினில்) லௌகிகரிடங்களிலே. (பெய்திடாய்) ப4க3வத்3கு3ணகத2ாம்ருதத்தை வர்ஷிக்கக்கடவாய்.

(நாங்களும் மார்கழி நீராட) ப4க3வத்கைங்கர்யைகபோ4க3ரான நாங்களும், ''நோன்பு'' என்கிற வ்யாஜத்தாலே ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணி. (மகிழ்ந்து) மகிழக்கடவோம். அதாவது-''ப4க3வத3நுப4வஸ்ஹகாரிகள் இத்தனை பேருண்டாவதே!'' என்று அவர்களோடு கலந்து ப4க3வத3நுப4வத்தைப்பண்ணி ஆநந்தி3க்கை.

இப்பாட்டில், வர்ஷதே3வதைக்கு அவன் அதி4கரித்த கார்யத்தையே தங்களுக்கு இஷ்டமாக நியமிக்கையாலே, ப4க3வத்3பா4க3வத இஷ்டத்வேந நித்யநைமித்திகாதி3 த4ர்மங்களை யத2ாவாக அநுஷ்டி2க்கை, ப்ரபந்நாதி4காரிகளுக்கு ஆவஶ்யகமென்றதாய்த்து. 4.

மூவாயிரப்படி — அஞ்சாம்பாட்டு

அவதாரிகை :— அஞ்சாம்பாட்டு:— a பெண்பிள்ளைகளிலே ஒருத்தி, ''நாம் இப்படியே கண்க்கப்பாரித்துக்கொண்டு இழியாநின்றோம்; நமக்குத்தான் இது தலைக்கட்டுகைக்கு a2 விஶ்வாஸமென்? அநாதி3கால ஸஞ்சிதமான கர்மங்கள் இதுக்கு விரோத4த்தைப் பண்ணாதோ? a3 1. ''ஶ்ரேயாம்ஸி ப3ஹுவிக்4நாநி'' அன்றோ?'' என்று ப்ரஶ்நம்பண்ண; அவர்களிலே வேத3ாந்தஜ்ஞாநமுடையாளொருத்தி ''நாம் நம்முடைய விரோதி4களைப் போக்கிக்கொண்டு வந்து இதிலேயிழிகையென்று ஒரு பொருளில்லை; நமக்கு அடைத்த ப4க3வத3நுப4வத்தைப்

பெ. அ. அஞ்சாம்பாட்டு (மாயனை இத்யாதி3) a ''செப்பு'' என்று – ஒருத்தியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறதாக இருக்கிற பாசுரத்துக்குச் சேரவேண்டி, ஒருத்தி ப்ரஶ்நம் பண்ணினதாகவும், அவளைக்குறித்துப் பலர் சொல்லுமளவில் பலமிட்டுருகையால் விஶத3மாகத் தெரியாதென்று ஒருத்தியே சொன்னாளாகவும் பூ4ர்வம் அருளிச்செய்கிறார் (பெண்பிள்ளைகளிலே இத்யாதி3) a2 விஶ்வாஸமென் – நிஶ்சயஹேதுவென்? a3 'ப3ஹுவிக்4நாநியன்றோ' என்றதுக்கு– சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவபி4ஷேகத்துக்கு வஸிஷ்ட2ன் முஹூர்த்தமிடவும், பா4க்3யாதி4கரான பெருமாள் முடிசூட இருக்கவும், ஜக3த்தடைய 2.'' ஸர்வாந் தே3வாந் நமஸ்யந்தி'' என்று ப்ரார்த்தி2க்கவும், பெரியபெருமாள் ஆஶ்ரயணீயராயிருக்கவும், 1. ஶ்ரேயாம்ஸி ப3ஹுவிக்4நாநி ப4வந்தி மஹதாமபி'' என்று அங்கும் விக்4நம்வந்தபடி கண்டோமே

ஐந்தாம் பாட்டு

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத்
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்று மணிவிளக்கைத்
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது
வாயினல் பாடி மனத்தினல் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:—மாயனை—ஆஸ்சரியமான செயல்களை உடையவனும், மன்னு வடமதுரை மைந்தனை—(நித்யமான ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4த்தாலே) விளங்கா நின்றுள்ள வடமதுரைக்கு அரசனும், தூய பெரு நீர்—பரிசுத்தமானதும், ஆழம் மிக்கிருப்பதுமான நீரையுடைய, யமுனைத் துறைவனை—யமுனைக்கரையிலே விளையாடுபவனும், ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும்—இடைக்குலத்தில் திருவவதரித்த, அணி விளக்கை—மங்க3ளதீ3பம் போன்றவனும், தாயை குடல் விளக்கம் செய்த—தாயாகிய யசோதைப்பிராட்டியின் திருவயிற்றை விளங்கச் செய்த, தாமோதரனை—(கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினல் கட்டுண்ணப்பண்ணிய) எம்பிரானை, நாம்—(அவனல் அனுகத்தக்க) நாம், தூயோம் ஆய் வந்து—பரிசுத்தர்களாகக் கிட்டி, தூ மலர் தூவி — நல்ல மலர்களைத் தூவி, தொழுது — வணங்கி, வாயினல் பாடி — வாயாரப்பாடி, மனத்தினல் சிந்திக்க — மனத்தாலே தியானிக்க, போய பிழையும் — (ப4க3வத் ஸம்ப3ந்த4முண்டாவதற்கு) முன்செய்த பாபங்களும், புகுதருவான் நின்றனவும்— பின்பு (நம்மையறியாமல்) வருபவையும், தீயினில் தூசு ஆதும் — நெருப்பிலிட்ட பஞ்சு போலே உருவழிந்துபோகும்; செப்பு—(ஆகையாலே) அவனைப்பாடு.

பண்ணுநின்ருல், b சேர்பால் போ4க3ரூபமாகப் பருகுமவனுக்குத் தன்னடையே பித்தம் போமாபோலே, இவை c தன்னடையே விட்டு ஓடிப்போம்; ஆனபின்பு, இனி அயோக்3யதையைப் பார்த்து d அகலவேண்டா'' என்கிருள்.

e ''மாயனைமன்னு வடமதுரை மைந்தனைத் தூயபெருநீர்யமுனைத் துறைவனை ஆயர்குலத்தினில் தோன்று மணிவிளக்கைத் தாயைக் குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனைச் செப்பு; போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்'' என்கிருள்.

பெ.அ. யென்று கருத்து. b சேர்பால்- குழம்புப்பால். c (தன்னடையே விட்டு ஓடிப்போம்) என்றதுக்கு - எம்பெருமான் தன் ஸங்கல்பத்தை அழியமாறி ஸ்ரீபீ4ஷ்மார்ஜுநஸங்கல்பத்தை முடிய நடத்துமவனுகையாலே, நாம் இம்மஹோத்ஸவத்திலே அதி4கரித்துச் செல்லாநிற்கவே அதுக்கு விக்4நங்களைத் தன்னடையே போக்குமென்று கருத்து. பெருமாள் தாம் முடி தவிர்ந்தது, மஹாராஜர்க்கும்ஸ்ரீவிபீ4ஷணுழ்வானுக்கும் முடிசூட்டுகைக்காக என்று கண்டுகொள்வது.

d. e ''அகலவேண்டா என்கிருள்'' என்றத்தை அந்வயமுகே2ந விவரிக்கிருர் (மாயனை இத்யாதி3) ''செப்பு'' என்றது - பாடு என்ருய், அது உபலக்ஷணமாய், தூமலர் தூவித்தொழுது, பாடு - சிந்தி என்றபடி. ''செப்பு'' என்ற அநந்தரம், ''தூயோமாய்'' இத்யாதி3யையும் கூட்டிக்கொள்வது. ஏல் – இப்படி, எம்பாவாய் - எம்வார்த்தையைப் பின் சென்று, ஓர் – த்3ருட4மாக விசாரித்துக்கொள். அன்றிக்கே, ஏல்பாவாய் - வாராய் பெண்ணே! ஓர் – நன்ருக பு3த்3தி4பண்ணு என்று இங்ஙனேயாகவுமாம்.

f ''மாயன்'' என்றதுக்கு - க்ருத்ரிமனென்று சொல்லுகை ப்ரக்ருதத்துக்குச் சேராமையாலே ஆஸ்சர்யபூ4தனென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (பரமபத3த்திலே இத்யாதி3) g க்ருஷ்ணுவதாரத்திலே ப்ரவணரான இவர்கள் பரமபத3த்திலிருப்பை நினைக்க ப்ரஸக்தி ஏதென்ன

வ்யாக்,யானம்:— (மாயனை) f பரமபத,த்திலே A அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்க்கொண்டு தன் ஐஶ்வர்யவ்யாவ்ருத்தி தோற்றவிருக்கும் இருப்பை நினைத்து, அதுதான் வாசாம் அகோ,சரமாயிருக்கையாலே ''மாயன்'' என்கிறது. g க்ருஷ்ணவதாரத்தில் நீர்மை தங்களுக்கு நிலமல்லாமையாலே பரமபத,த்திலே அநுப,விக்கக்கோலி, அதுதானும் நிலமல்லாமையாலே B ''எத்திறம்!'' என்கிறார்கள். (மாயனை) h ஒருருக்குத் தன்னைக் கொடுத்த நீர்மையிறே இது; ஒரு நாட்டுக்காகத் தன்னைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நீர்மையாகையாலே ஏற்றமுண்டே அங்குத்தைக்கு. i அன்றிக்கே, i, 1. ''ஜாதோऽஸி தே,வதே,வேஶ ஶங்க,சக்ரக,த,ாத,ர'' என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளுக்கும் நேர்நின்று பார்க்கவொண்ணாத நிரங்குஶ ஐஶ்வர்யத்தையுடையவன்கிடீர் அவதரித்தான் என்று, அவதாரஸௌலப்,யத்தை அநுஸந்தி,த்து அந்த ஆஶ்சர்யத்தைச் சொல்லுவதற்கு முன்பே ஆழங்காற்பட்டு B ''எத்திறம்!'' என்கிறார்களாகவுமாம். (ஜாதோஸி) J தே,வகிவயிற்றில் பன்னிரண்டுமாஸம் குடியிருந்துபிறந்த பிள்ளைத்தனத்தில் J, குறைவறப் பிறந்தவனுக்கும் இல்லைசெய்யவொண்ணாதபடி மூதலித்துக்கொடுக்கலாயிருக்கை. (தே,வதே,வேஶ) k இப்படி

பெ. அ. அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ண இத்யாதி3) h பரமபத,த்தில் நீர்மையை அநுஸந்தி,த்து ஈடுபடுகிறார்களென்று தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருருக்குஇத்யாதி,) i2, J 1. ''ஜாதோSஸி தே3வதே3வேஶ ஶங்க,சக்ரக,த,ாத,ர | தி,வ்யம் ரூபமித,ம் தே,வ ப்ரஸாதே,நோபஸம்ஹர || '' ''தே3வ இத3ம் ரூபம் உபஸம்ஹர'' என்று - இவ்வளவே சொல்ல அமைந்திருக்க, ''ஜாதோSஸி'' என்று பிறந்திருக்குமதைச் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தே3வகி இத்யாதி,) ''நான் உன்மந்தி3ரத்தில் பிறக்கையால் கம்ஸாத்,பீ,தனாய் உபஸம்ஹரிக்கச் சொல்லாநின்றாய்; இந்த தி3வ்யரூபம் ஏது? மநுஷ்யரூபமேது? நான் உன் க்3ருஹத்திலே பிறக்கையென்று ஒரு பொருளுண்டோ?'' என்று இல்லைசெய்யப்போகிறானென்று வஸுதே3வர் மூதலித்துக் கொடுக்கிறாரென்று கருத்து. k ''தே,வதே,வேஶ'' என்றவிடத்தில் இரண்டு தே,வபத,மிருக்கையாலே முந்தினது 2. ''தீ,வ்யந்தீதி-தே,வா:'' என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஸநாதநத்3யோதமாநத்வம் த,ாத்வர்த்த2மாய், ஆக்கரான தே,வர்களைச் சொல்லுகையன்றிக்கே அகர்ம

சி. அ. அஞ்சாம்பாட்டு (மாயனை இத்யாதி,) f, g பரத்வம் சொல்லி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌலப்,யம் சொல்ல வேண்டுகையாலே ''மாயன்'' என்றதுக்கு முந்தின அர்த்த2ம் பரத்வம், இரண்டாமர்த்த2ம் பரமபத3நாத,னுடைய ஸௌலப்,யம். அவ்விரண்டையும் சொல்லுகிறது (க்ருஷ்ணவதாரத்திலே இத்யாதி3) f பரனானவனுடைய ஸௌலப்,யமே அதிஶயகரமாகையாலே ''மாயன்'' என்று பரத்வம் சொல்லுகிறது என்று முந்தின பொருள். g க்ருஷ்ணவதாரத்தின் நீர்மை தங்களுடைய பேச்சுக்கு நிலமல்லாமையாலே பரமபத3நாத2னுடைய ஸௌலப்,யம் சொல்லுகிறதென்று இரண்டாமர்த்த2ம். i (அன்றிக்கே)என்கிற வாக்யம் க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌலப்,யம் சொல்லுகிறது. ஆக ''மாயன்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம், j_2 ''அஸி'' என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்

கு. அ. அஞ்சாம்பாட்டு (மாயனித்யாதி3) i_2, j_2 (ஜாதோஸி குறைவற) இத்யாதி, வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம் குறையில்லாதபடி பிறந்த பிறவியை, பிறந்த ஸர்வேஶ்வரனாலே இல்லைசெய்யவொண்ணாதபடி என்றபடி. 5.

A திருவாய் 1-1-1. B திருவாய் 1-3-1.

யிருக்கிறவன் ஆரென்னில்: ஒருகாலத்திலும் கர்மஸ்பர்ஶமில்லாத நித்யஸூரி பரிஷந் k1 நிர்வாஹகனுன k1 A அயர்வறுமமரர்களதிபதி என்கை. அது அறிந்த படி என்னென்னில், (ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ர) 1. "தமஸ: பரமோ தா4தா ஶங்க2சக்ர க3தா3த4ர:" என்று l பரமபத3நிலயமுமாய் ஸூரிநிர்வாஹகமுமான வஸ்துவுக்கு அஸாத4ாரண சிஹ்நமான ஆழ்வார்களோடே அவதரிக்கையாலே.

m (மன்னுவடமதுரை) n ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4ம் மாருத தே3ஶம். n2 முன்பு ஸித்3த4ாஶ்ரமமாய் ஸ்ரீவாமநன் நெடுங்காலம் தபஸ்பண்ணி, ஶத்ருக்4நாழ்வான் வன்னியமறுத்துப் படைவீடுசெய்து, ஸர்வேஶ்வரன் எப்போதும் இப்படி அவதரித்துப் போருவதொரு தே3ஶம். (வடமதுரை) o 2. "மது4ரா நாம நக3ரீ புண்யா பாபஹரீ ஶுப4ா | யஸ்யாம் ஜாதோ ஜக3ந்நாதே2ா ஸாக்ஷாத்3 விஷ்ணு: ஸநாதந: ||" (மது4ரா நாம) B "நலமந்தமில்லதோர்நாடு" என்னுமாபோலே; பரமபத3ம்போலே பே4ாக்3யதையால் ப்ரஸித்3த4மான ஊர். (நக3ரீ) பரமபத3ம் o1 கலவிருக்கை என்னும்படி பிறந்து விரும்பின படைவீடு. (புண்யா) அவனைத்தருகைக்குஉபாயமாகை. (பாபஹரீ) விரோதி4நிரஸநத்துக்கும் தானேயாகை. (ஶுப4ா) ப்ராப்யமும் தானேயாகை. (யஸ்யாம் ஜாத;)இத்தனைக்கும் அடி திருவவதரித்தருளுகை. (ஜக3ந் நாத2:) தன் ப்ரஜைகள்பட்ட ஆபத்தை நீக்குகைக்கு அவர்களை இழக்கமாட்டாமல் பிறந்தபடி. (ஸாக்ஷாத்) C "அங்குவைத்து இங்குப்பிறந்த" என்னுமாபோலே அஜஹத்ஸ்வப4ாவனாய்க்கொண்டு. (விஷ்ணு:) வ்யாபகவஸ்து வ்யாப்யைகதே3ஶத்திலே அந்தர்ப்ப4வித்தபடி. (ஸநாதந:) நித்யனுனவன் ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனாய்ப்

பெ.அ. வஶ்யரைச் சொல்லுகிறதென்றும், இரண்டாம் தே3வபத3ம் 3. "தே3வயதி மோத3யதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியை அவலம்பி3த்து ஆநந்த3 ஜநகத்வத்தாலே வந்த நிர்வாஹகத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும், ஈஶபத3ம் - இந்த நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி என்னும் அர்த்த2த்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் 4. "தே3வஶ்சாஸாவீஶஶ்ச தே3வேஶ:. தே3வாநாம் தே3வேஶ: தே3வதே3வேஶ:" என்று திருவுள்ளம்பற்றி ஶங்காபூர்வகமாக அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிருர் (இப்படி இத்யாதி3) k2 இரண்டாம் தே3வ பத3ார்த்த2ம் (நிர்வாஹகனுன என்றது) k3 ஈஶபத3ார்த்த2ம் (அயர்வறுமித்யாதி3) 1. (தமஸ: பரம:) ப்ரக்ருதிமண்ட3லத்துக்கும் அவ்வருகேயிருக்குமவன். 1.(தா4தா) ஸ்வாநுப4வப்ரதா3நத்தாலே அங்குள்ளாரை த4ரிப்பிக்குமவனென்னுதல்; போஷிக்குமவனென்னுதல். "டுதா4ஞ்-தா4ரண போஷணயோ:" என்றிறே தா4து. இத்தால்-தே3வதே3வத்வம் சொல்லிற்ருய்த்து; l இத்தைச் சொல்லுகிருர் (பரமபத3 நிலயமுமாய் ஸூரிநிர்வாஹகமுமான வஸ்துவுக்கு என்று.) m, n "மன்னு" என்றதுக்கு - வர்த்தி4க்கப்பட்ட என்று அர்த்த2மாய், ப2லிதார்த்த2ம் அருளிச்செய்கிருர் (ப4க3வதி3த்யாதி3) o D "மல்லைமூதூர்வடமதுரை" என்று ஆழ்வார் ஈடுபடுமாபோலே, இவர்களும் "மன்னுவடமதுரை" என்று ஈடுபடுகிருர்களென்று திருவுள்ளம் பற்றி, ரிஷி ஈடுபட்டமையை ஸம்வாத3மாக அருளிச்செய்கிருர் (மது4ரா நாம இத்யாதி3)

சி.அ. தவனுக்குமித்யாதி3) m, n "மன்னு வட மதுரை" ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4த்தோடே கூடின வட மதுரை என்று பொருள். n2 அத்தை உபபாதி3க்கிருர் (முன்பு இத்யாதி3) o "மது4ரா" என்கையாலே பே4ாக்3யத்வம் "நாம" ப்ரஸித்3தி4 o2 (கலவிருக்கை) ஓலக்கமிருக்கை.

A திருவாய் 1-1-1 B திருவாய் 2-8-4 C திருவாய் 3-5-5 D திருவாய் 9-1-6

பிறந்த மெய்ப்பாடு. p (மைந்தனை) q மிடுக்கனை; A ''தந்தைகாலிற் பெருவிலங்கு தாளவிழ நள்ளிருட்கண், வந்தவெந்தை'' என்று மாதாபிதாக்கள்காலில் விலங்கு கழலவந்து திருவவதரித்தபடி. r பிள்ளை யென்றுமாம்; s திருவவதரித்து எனக்கு உபகரித்தபின்பு இளகிப் பதித்தபடியாதல்; t ராஜாவென்றுமாம். u தன்னழகைக்காட்டி இருந்ததே குடியாகத் தன்வஶமாக்கினபடி.

(தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவனை) v விரஜைபோலே v_1 போந்தவிடத்துக்கு ஓராறு உண்டானபடி. v_3(தூய) 1. ''வஸுதே3வோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோத3கோ யயௌ'' என்று ஸ்ரீவஸுதே3வர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போகிற போது பாங்காக v_4 வற்றிக்கொடுத்தபடி. w க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறிக் கொப்பளிக்கையாலேவந்த தூய்மையாகவுமாம். 2. ''ப்ரஸாத3ம் நிம்நகா3 யாதா'' என்று-நீரில் தெளிவைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (பெருநீர்) x 3. ''யமுநாம் சாதிக3ம்பீ4ராம் நாநாவர்த்த ஜ2ஷாகுலாம்'' என்று அத்யகா3த4மான ஆறு பாங்காக வற்றிக்கொடுத்தது; x_2 மநோஹரமாகையாலும் பாவநமாகையாலும் ஶ்லாக்4யதையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (யமுனைத்துறைவனை) x_3 திருக்குரவைஸ்தா2நமாகையாலே x_4 பெண்கள் படும் துறையையுடையவனை.

பெ.அ. p...t ''மைந்தன்'' என்றதுக்கு நாலர்த்த2ம்; மிடுக்கனென்றும், பிள்ளையென்றும், யுவா வென்றும்; ராஜாவென்றும்; இத்தைக்காட்டுகிறார் (மிடுக்கனை இத்யாதி3 வாக்யபஞ்சகத்தாலே) u ''ரஞ்ஜயதி'' என்கிற வ்யுத்பத்தியை உட்கொண்டு உபபாதி3க்கிறார் (தன்னழகை இத்யாதி3)

vB கலங்காப்பெருநகரம் விட்டு வந்தவனுக்குத் திருவாய்ப்பாடியென்றொரு அஞ்சினான் புகலிடமுண்டானாற்போலே, விரஜையை மறக்கும்படி ஓராறு உண்டாவதே! என்று ஈடுபடுகிறார்களென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (விரஜை இத்யாதி3) w 4. ''வல்லவீவத3நோச்சி2ஷ்ட பவித்ராத4ரவித்3ரும:'' என்கிறபடியே - க்ருஷ்ணன் திருப்பவளத்துக்குப் பவித்ரதையையுண்டாக்கும் இடைப்பெண்களுடைய எச்சில் ஆற்றுக்கு உண்டாக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனும் இத்யாதி3) x ''தூய'' என்ற பத3ச்சேர்த்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி முதலர்த்த2த்துக்கு அநுகு3ணமாக ஈடுபாடுதோற்றத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (யமுநாம் இத்யாதி3)

சி. அ. p,q,r,t ''மைந்தனை'' என்றதுக்கு மூன்று பொருள் வாக்யத்தில் வ்யக்தம். u நாலாவது (தன்னழகை இத்யாதி3) v_2 (போந்தவிடத்துக்கு) அவதரித்தவிடத்துக்கு. v_3 தூய்மைக்கு மூன்று பொருள் வ்யக்தம். x_2 அதில் ப்ரஸன்னமாயிருக்கும் என்ற அர்த்த2த்தில் ''பெருநீர்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மனோஹரமாகையாலுமித்யாதி3) v_4,x (வற்றிக் கொடுத்தபடி) என்ற அர்த்த2த்துக்குச் சேர அருளிச்செய்கிறார் (யமுநாம் ச இத்யாதி3) x, x_2 பெருமைக்கு இரண்டு பொருள் அகா3த4மென்னுதல், ஶ்லாக்4யதையைச் சொல்லுதல். x_3 (திருக்குரவை ஸ்தா2னமாகையாலே) என்றது யமுநாதடத்திலே ராஸக்ரீடை3 பண்ணுகையாலே திருக்குரவைக்கு ஸ்தா2னமென்றபடி. x_4 கேவலம் துறையன்றிக்கே ''முத்துப்படும் துறை'' என்னுமாபோலே பெண்கள் படும் துறை என்றபடி. ''துறைவன்'' நெய்தல் நிலத்துத் தலைமகன்.

A பெரியதிரு 7-5-1- B மூன் திருவ-51.

y (ஆயர்குலத்தினில்தோன்று மணிவிளக்கை) z பரமபத₃த்திற்காட்டில் கு₃ணங்கள் இடைச்சேரியிலே அத்யுஜ்ஜ்வலமானபடி; அந்த₄காரத்தில் தீ₃பம் போலே. z_2 (தோன்றும்) z_1 1 ''அச்யுத ப₄ாநுநா தே₃வகீ பூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்பூ₄தம்'' என்றுகொண்டு க₃ர்ப்ப₄த்தில் தொற்றில்லாமை. z_4 கீழைதி₃க்குக்கு ஆதி₃த்யனோடு உள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம் இவளோடு அவனுக்கு உள்ளது. a ஸ்ரீமது₄ரையிலே அவதரித்திருக்கச்செய்தே திருவவதாரப்ரகாஶம் திருவாய்ப்பாடியிலே சென்றது என்றுமாம். ம(அ)ணிவிளக்கை) b திருவாய்ப்பாடிக்கு மங்க₃ளதீ₃பமென்றுமாம்.

c (தாயைக் குடல்விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை) d வயிற்றில் தழும்பாலே யசோதைப்பிராட்டியை விளங்கப்பண்ணினவனை. (தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்த) e 2. ''கௌஸல்யா ஶுஶுபே₄ தேந புத்ரேணாமிததேஜஸா'' என்றும், A ''என்ன நோன்பு நோற்றாள்கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்'' என்றும் நாட்டார் புகழ்ச்சியாலே பெற்ற வயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டினவனை. (தாமோதரனை) e_1 தன்னுடைய ப₄வ்யதையாலும் அவனை நாட்டார்

பெ.அ. y, z ஆயர்குலத்தினில் வர்த்திக்குமதாய், தே₃வகிவயிற்றில் தோற்றினதாய், அத்தாலே ஶ்லாக்₄யமான விளக்கென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ''மாயன்'' என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து ''ஆயர்குலத்தினில்'' என்றதுக்குப் பரமபத₃ம் வ்யாவர்த்யமென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பரமபத₃த்தில் இத்யாதி₃) a ''வடமதுரைமைந்தனை'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் – அவதரித்ததாக ப்ரகாஶிக்கும், ஶ்லாக்₄யமான விளக்கென்று ஸப்₃த₃ார்த்த₂மாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமது₄ரை இத்யாதி₃) b ஆயர்குலத்தினில் அணிவிளக்காய்த்தோன்றினவனை என்று விவக்ஷித்து மூன்றாம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடிக்கு இத்யாதி₃)

c, d ''தாமோதரனை அத ஏவ, தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்தவனை'' என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (வயிற்றில் இத்யாதி₃) e, e_1 ''மாயனை'' இத்யாதி₃களைக் கடாக்ஷித்து, பரத்வாதி₃கு₃ண விஶிஷ்டனுகையாலும், தா₃மோத₃ரத்வத்தால் வந்த ப₄வ்யதையாலும் தாயைக்கொண்டாடும்படி பண்ணினவனென்று தாத்

சி.அ. y ''ஆயர் குலத்தினில்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். z (பரமபத₃த்திற்காட்டில் இத்யாதி₃) முந்தினது. a (ஸ்ரீமது₄ரையிலே இத்யாதி₃) இரண்டாவது. b மூன்றாவது (திருவாய்ப்பாடிக்கு மங்க₃ளதீ₃பமென்றுமாம) என்றது. மணிவிளக்கென்னுதல், அணிவிளக்கென்னுதல். z_2, z_3 தோன்றுதல் அவதாரமாதல் (அச்யுதப₄ாநுநா இத்யாதி₃) z ப்ரகாஶமாதல் (பரமபத₃த்திற்காட்டில் இத்யாதி₃) z_3, z_4 ''பூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்பூ₄தம்'' இத்யாதி₃க்குத் தாத்பர்யம் (கீழைதி₃க்குக்கு இத்யாதி₃) z, a ''தோன்றும்'' என்று ப்ரகாஶம் சொன்ன பக்ஷத்தில் பரமபத₃வ்யாவ்ருத்தியை அருளிச்செய்தார் கீழ்; அவதாரமான பக்ஷத்தில் மது₄ரையில் வ்யாவ்ருத்தியை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமது₄ரையிலே இத்யாதி₃) z, b ''மணிவிளக்கு'' என்றதுக்கு (பரமபத₃த்திற் காட்டில்) என்ற வாக்யத்திலே உஜ்ஜ்வலமான விளக்கு என்று அருளிச்செய்து தாத்பர்யாந்தரம் (திருவாய்ப்பாடியில் மங்க₃ளதீ₃பம்) என்று.

c, d, e, ''தாயைக்குடல் விளக்கம் செய்த'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். ஸௌலப்₄யத்தாலே விளங்கப்பண்ணினுன் என்னுதல்; ஸர்வஸ்மாத்பரனுன தானே அவதரித்து விளங்கப்பண்ணினுன் என்னுதல், இரண்டையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (வயிற்றில் தழும்பாலே) என்ற வாக்யத்தாலும் (கௌஸல்யா) என்ற வாக்யத்தாலும்,

---

A பெரியாழ் திரு 2-2-6

கொண்டாடும்படி பண்ணினவனை. f நம்முடைய ப3ந்த4ம் நம்மாலறுக்கப்போகாதாப்போலே, அவனுடைய ப3ந்த4மும் அவனாலறுக்கவொண்ணாதே. g இந்த ப3ந்த4த்தை அநுஸந்தி4த்தால் ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரப3ந்த4ம் போமென்கை.

h (தூயோமாய்வந்து நாம்) i அங்குத்தைக்கு நாம் யோக்3யரோ அயோக்3யரோ என்று பாராதே, இருந்தபடியே வந்து; இருந்தபடியே வருகைக்கு மேற்பட ஶுத்3தி4தேடவேண்டாவிறே. J 1. "ஶுத்3த4ம் வேத்தி விபீ4ஷணம்" என்றதிறே இருந்தபடியே வந்த ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வானை. k (வந்து k2 நாம்) l அவன் வர இருக்கக்கடவ நாம் வந்து. m 2. "உபஸ்தே2யைருபஸ்தி2த:" என்றும், 3. "பத்3ப்4யாமபி4க3மாச்சைவ" என்றுமிறே அவன் வார்த்தை, முறைகெட வருவானென்? என்னில்: — உபாயத்தில் துணிவு புறப்படவொட்டாதாப்போலே உபேயத்தில் த்வரை முறைபார்த்திருக்கவொட்டாதிறே.

n (தூமலர்) o A "மிக்கசீர்த்தொண்டரிட்ட பூந்துளவம்" என்றும், B "சூட்டு நன்மாலைகள் தூயனவேந்தி" என்றும், அந்நயப்ரயோஜநமான பூவிறே. p (மலர்) யோக்3யமென்றும் அயோக்3யமென்றும் பாராதே கண்ணுக்குத் தோற்றின மலரென்றுமாம். (தூவி) 4. "யத2ாதத2ா வாபி" என்னும் ந்யாயத்தாலே அடைவுகெடப் பரிமாறி; ப்ரேமம் அடைவு பார்க்கவொட்டாதிறே.

பெ.அ. பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (கௌஸல்யா இத்யாதி3) f கீழ்ப்பத3ங்களைப்போலே இப்பத3த்தாலும் ஈடுபாடு தோற்றவேண்டி ப4வ்யனானபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்(நம்முடைய இத்யாதி3)f,g ஸம்ஸாரிகள் ப3ந்த4த்துக்கும் அவனுடைய ப3ந்த4த்துக்கும் ஸாத4ர்ம்யத்தைப்பற்றி ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, வைத4ர்ம்யத்தைப்பற்ற ஈடுபாடாக ப4ாவம் அருளிச்செய்கிறார் (இந்த இத்யாதி3) f இத்தால் - இவனுடைய ப3ந்த4மாகில் அநுக்3ரஹகார்யமாகையாலே அநுப4வித்தேயறவேணுமென்றபடி.

h, i வேத3ாந்த ஜ்ஞாநமுடையாளொருத்தி சொல்லுகிறாளாகையாலே வேத3ாந்த முக்2யதாத்பர்யமான ப்ரபத்திக்கு ஸ்நாநாதி3கள் அநபேக்ஷிதங்களாகையாலே யோக்3யரோ அயோக்3யரோவென்று பாராமையே தூய்மை என்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அங்குத்தைக்கு இத்யாதி3) J உக்தத்துக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் (ஶுத்3த4ம் இத்யாதி3) 1. "மம சாப்யந்தராத்மாऽயம் ஶுத்3த4ம் வேத்தி விபீ4ஷணம்" என்று - மஹாராஜர், கடலிலே ஒருமுழுக்கிட்டு வாராதிருக்க, ப4ாவஶுத்3தி4யைக்கண்டு 1. "ஶுத்3த4ம்" என்றாரிறேயென்று கருத்து. k2, l "நாம்" என்றதன் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவன் இத்யாதி3) m நாம் இப்படியிருக்கைக்கு அவன் வரும் ஸ்வப4ாவனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (உபஸ்தே2யைரித்யாதி3).

சி.அ. f ஸர்வஶக்தியானவன் கட்டவிழ்த்துக்கொள்ளமாட்டாதே இருக்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய ப3ந்த4ம்) என்று; அவனது ஆஶ்ரிதாநுக்3ரஹாயாதம் என்றபடி. c, d "தாயை" என்று ஐத்வம் அவ்யயமாய் "தாய்க்குடல்" என்று முழுச்சொல்லாய், யஶோதை3ப்பிராட்டிக்கு என்று முந்தின அர்த்த2ம்; e2 இத்தை விவரிக்கிறது (தன்னுடைய ப4வ்யதை இத்யாதி3)

h,i தூய்மையாவது — யோக்3யதாயோக்3யதைகள் வேண்டாமை. j அன்றிக்கே ப4ாவஶுத்3தி4யாகவுமாம் என்கிறார் (ஶுத்3த4ம் வேத்தி) என்று. k "வந்து நாம்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். l முந்தினது ப்ரணயித்வத்திலே; m இரண்டாவது ஸ்வாபகே3ஶத்திலே (உபஸ்தே2யைருபஸ்தி2த: இத்யாதி3). n,o,p "தூமலர்" என்றதுக்கு இரண்டர்த்த2ம்; முந்தினது "நன்னீர்" என்னுமாபோலே ஶுத்3த4 புஷ்பம் என்றபடி; இரண்டாவது — வெறும் பூ என்றபடி; அதாவது — ஶ்லாக்4யாஶ்லாக்4யதை பாராதே புஷ்பமாத்ர மெல்லாம் என்றபடி. அத்ர ப்ரமாணம் C "கள்ளார்துழாயும்" இத்யாதி3-

---

A பெரிய திரு 11-1-9. B திருவிருத்தம்-21. C பெரியதிரு 11—7—6.

q (தொழுது) q₁ அவனுக்குப் பொறுக்கவொண்ணுதபடி அஞ்ஜலியைப்பண்ணி. r 1. ''ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ மே ஹ்ருத₃யாந்நாபஸர்ப்பதி'' என்றிறே அவன்படி. s அவனைத்தொழுவித்துக்கொள்ளுமவர்களிறே தொழுகிருர்கள். t பித்ராதி₃களுக்கு அடைவுகேடென்று தோற்றுதபடி அஞ்ஜலீ பண்ணுகிருர்கள் என்றுமாம்.

u (வாயினுல்பாடி) v வாய்படைத்த லாப₄ம் பெற்ரேமென்று திருநாமத்தைச்சொல்லி; w மநஸ்ஸஹகாரமின்றிக்கேயென்றுமாம். x 2 ''உவாச ச'' என்னுமாபோலே-வருவதற்குமேலே சொல்லுவதும் செய்தோமென்றுமாம். y (மனத்தினுல் சிந்திக்க) z மநஸ்ஸைப் படைத்த லாப₄ம் பெற்ரேமென்று; a 3 ''யத் புருஷோ மநஸாபி₄க₃ச்ச₂தி, யத்₃தி₄ மநஸா த்₄யாயதி, தத்₃வாசா வத₃தி, தத் கர்மணு கரோதி'' என்று மநஸ்ஸடியாக வரக்கடவ உக்தியும் வ்ருத்தியும் தவிர்ந்து, ''தொழுது'' ''வாயினுற்பாடி'' ''மனத்தினுற்சிந்திக்க'' என்று தனித்தனியே கரணங்கள் மேல்விழுந்தபடி சொல்லுகிறது.

(போயபிழையும் b புகுதருவான்நின்றனவும்) உத்தரபூர்வாக₄ங்கள். (தீயினில் தூசு ஆகும்) நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலேயாம். தூசு -பஞ்சு. பாலும் க₂ண்ட₃ சர்க்கரையும் குடிக்கப் பித்தம் தன்னடையே போமாபோலே, ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ண நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுக்குவைபோலே உருமாய்ந்துபோம். 4. ''இஷீகதூலமக்₃நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ₃யேத'' என்றுமுண்டிறே.

(செப்பு) சொல்ல அமையுமென்கை. பூர்வாக₄மாவது-அநாதி₃காலம் பு₃த்₃தி₄ பூர்வகமாகப் பண்ணிப்போந்தவை; உத்தராக₄மாவது-ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ப்ரக்ருதிவாஸநையாலே ப்ராமாதி₃கமாகப் பிறந்தவை. 5.

பெ.அ. q₂, r, s, t அவன் அஞ்ஜலியைப் பொறுக்கமாட்டாமையை இரண்டு வகையாக உபபாதி₃க்கிருர் (ருணமித்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே)

u,v,w,x. ''பாடி'' என்ன அமைந்திருக்க, ''வாயினுல்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (வாய்படைத்த இத்யாதி₃) v ''தாமோதரனை'' என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து முந்தின தாத்பர்யம்; w ''மனத்தினுல்சிந்திக்க'' என்றத்தைப்பற்ற இரண்டாம் தாத்பர்யம்; x'' தூயோமாய்வந்து'' என்றத்தைப்பற்ற மூன்ரும்தாத்பர்யம். 2. ''உவாச ச மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸ்வரேண மஹதா மஹாந் | ஸுக்₃ரீவம் தாம்ஶ்ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஸர்வாந் வாநரயூத₂பாந்||'' என்று வசநஶேஷம், y. z. ''மனத்தினுல்'' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (மநஸ்ஸை இத்யாதி₃) a ஶ்ருதிக்ரமேணவன்றிக்கே, மநஸ்ஸுக்கு முன்னே தொழுகையும் பாடுகையும் சொல்லுகையால் ஆற்ருமையின் மிகுதி தோற்றுகிறதென்கிருர் (யத்புருஷ இத்யாதி₃) 6.

சி.அ. q, r, s, t ''தொழுது'' என்றது ஸ்வாபதே₃ஶத்திலேயாதல், ப்ரணயத்தாலேயாதல், ப்ரணயத்தாலே ஆனபோது இரண்டு வித₄ம் — ப்ரணயரோஷத்தாலேயாதல், பித்ராதி₃களுக்கு அடைவுகேடென்று தோற்றுதபடியாதல். அதாவது—ஸம்ஶ்லேஷார்த்த₂மாக அநுவர்த்திக்கிருள் என்று தோற்றுதபடி தே₃வதாபு₃த்₃தி₄யாலே அனுவர்த்திக்கிருள் என்று தோற்ற அஞ்ஜலி பண்ணுகிருள் என்றபடி.

u, v, w, x ''வாயினுல்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம், y. z, a ''மனத்தினுல்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். a இரண்டாவது பார்த்த₂க்யேந மேல்விழுகை. b ''புகுதருவான் நின்றனவும்'' என்று பத₃ச்சே₂த₃ம். 6.

ஆறுயிரப்படி – ஐந்தாம்பாட்டு

அவ:— அஞ்சாம்பாட்டு. — முதற்பாட்டில் "நாராயணனே" (1) என்று – உப₄ய விபூ₄தியோக₃த்தைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம், "பாற்கடலிற் பையத்துயின்ற பரமன்" (2) என்று அவதாரார்த்த₂மாகத் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தபடியைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம், இந்த்₃ரன் குறைதீர ஸ்ரீவாமனனாய் வந்து அவதரித்து ஒரு நாடாக வாசிவையாதே திருவடிகளைக்கொண்டு தீண்டினபடியைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம், யோக்₃யராய் ஆசாரப்ரத₄நரான வஸிஷ்ட₂ாதி₃கள் நியமிக்கும்படி சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் வந்து அவதரித்து வாசிவைத்து உடம்பு கொடுத்தபடி சொல்லிற்று; இப்பாட்டில் — வரையாதே எல்லார்க்கும் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்து, ஒரு ஊருக்காகத் தன்னை முற்றூட்டாகக் கொடுத்தபடி சொல்லுகிறது. நோற்கின்ற பெண்களிலே ஒருத்தி 'நாம் அநுப₄விக்க இலையகலப்படா நின்றோம்; 1. "ஶ்ரேயாம்ஸி ப₃ஹுவிக்₄நாநி" என்று — பெரியவர்களுக்கும் ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கு விக்₄நமுண்டாமென்று சொல்லிற்று. பெருமாள் திருவபி₄ஷேகத்துக்கு ஶம்ப₃ராந்தகனான த₃ஶரத₂ன் பாரிக்கிறான்; ராஜர்ஷியை ப்₃ரஹ்மர்ஷியாக்கின வஸிஷ்ட₂ன், முஹூர்த்தவிதா₄நம் பண்ணுகிறான்; 2. "ராமோ விக்₃ரஹவாந் த₄ர்ம:" என்று — ப்₃ராக்₃யாதி₃கரான பெருமாள் முடிசூடுகிறார்; 3. "ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாக₃மத்" என்று — பெருமாள் பிராட்டியோடேகூடப் பெரிய பெருமாளை ஆஶ்ரயிக்கிறது; 4. "இச்ச₂ாம:" என்று நாடடங்க அபி₄ஷேக மங்க₃ளத்தை ப்ரார்த்தி₂த்து இதுக்கு மங்க₃ளாஶாஸனம் பண்ணுகிறது: இப்படியிருக்க இதுக்குமன்றோ விக்₄நம் வந்தது; நாம் அநாதி₃காலம் பண்ணின பாபங்கிடக்க இது கூடுமோ?' என்றுகேட்க; நாம் அவனுடைய அநுப₄வத்திலே இழியவே உத்தர பூர்வாக₄ங்களுக்கு அஶ்லேஷவிநாஶமுண்டென்று பரிஹரிக்கிறார்கள். ஈஶ்வரன் தான் ஸங்கல்பித்தது குலைந்தாலும், ததீ₃யர்ஸங்கல்பித்தது தன்னை அழியமாறியும் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்; அவர்தாம் முடிதவிர்ந்தது — மஹாராஜர்க்கும் ஸ்ரீவிபீ₄ஷணாழ்வானுக்கும் முடிசூட்டுகைக்கிறே. அர்ஜுநன் "ஜயத்₃ரத₂னை அஸ்தமிக்கைக்கு முன்னே கொல்லக்கடவேன்" என்று ஸங்கல்பிக்க, "ஆயுதமெடேன்" என்றவன் ஆயுத₄மெடுத்தும், பொய்சொல்லியும், பகலை இரவாக்கியும் அர்ஜுநன் ஸங்கல்பத்தையிறே தலைக்கட்டிக் கொடுத்தது. "பற்றப்புகுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மை எது, பற்றப்புகுகிற நாம் எவ்வளவிலோம், பற்றுகையாவதுதான் எது" என்று அயோக்₃யதாநுஸந்த₄ாநம் பண்ண, நோவுமிக்கதனையும் நாலைந்து குடிநீரெழக் குடிக்குமாபோலே, நாம் திருநாம ஸங்கீர்த்தநத்திலே அதி₄கரிக்கவே இதுக்கு விரோதி₄கர்மங்களடைய நஶிக்குமென்கிறார்கள். மாயனைத் தாமோதரனைச் செப்பு; குடிக்கிற குடிநீர்களிவை.

வ்யா:— (மாயனை) ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாத்மகனாய், நிரதிஶயாநந்த₃பரிபூர்ணனாய். உப₄யவிபூ₄தியுக்தனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், ஏகார்ணவம்போலே நித்ய விபூ₄தியிலிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. 5. "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" 6. "யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம்" 7. "அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்" என்றும் A "பண்கடந்த தேசம்" என்றும் வேத₃ங்கள் மநஸ்ஸோடே வாக்குக்கு நிலமன்றென்று

A திருச்சந்த 27.

மீண்ட பரத்வம், இவளுக்குப் பேசலாம்படி கைவந்தபடி. A ''வைகுந்தனென்பதோர் தோணிபெறுதுழல்கின்றேன்'' என்று இவ்விடத்திலும் அவ்விடம் தனக்கு நிலமாயிருக்கிறதென்னுமிடத்தைத் தானே அருளிச்செய்தாளிறே. தோணியென்றது தன்னுடைய அபி₄நிவேஶத்துக்கு ஒரு தோணிஸ்த₂ாநீயனாய் ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂னிருந்தபடி. ஜ்ஞாநம் விஶத₃மானால் அவ்விடம் அணித்தாய் இவ்விடம் தூ₃ரமாயிருக்குமே. B ''உன்பேரருளாலிக்கரையேறி'' என்றாரிறே தமப்பனாரும். அவனபி₄மாநத்திலே கிடக்குமவர்களிறே அங்குள்ளார்; மனையடைவே 1. ''ஈஶ்வரோஹம்'' என்றிருக்குமவர்களிறே இங்குள்ளார். (மாயனை) க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே அநுப₄வித்து, C ''எத்திறம்'' என்ற நம்மாழ்வாரைப்போலே, அங்குத்தை கு₃ணத்தை அநுஸந்தி₄த்து, ''எத்திறம்'' என்கிறாள். இங்கு ஓரூராக உடம்பு கொடுத்தமையைச் சொல்ல நினையா, ஒரு நாட்டுக்காக உடம்புகொடுத்தமையைச் சொல்லுகிறாள். இங்குள்ளார்க்குத் தன்னை அமைத்துக்கொடுக்குமாபோலேகாணும், அங்குள்ளார்க்குந் தன்னை அமைத்துக்கொடுக்கும்படி. அவனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தால் இங்குள்ளாரோடு அங்குள்ளாரோடு வாசியில்லையிறே. இவ்வெளிமைக்கும் அடியான விடமிறே அவ்விடம். இவ்விடம் ஒருத்தி தாம்பாலே ப₃ந்தி₄த்தபடியைச்சொல்ல நினையா, 2. ''ஸதா₃ பஶ்யந்தி'' என்று ஒரு நாடாக த்₃ருஷ்டிகளாலே ப₃ந்தி₄க்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. (மாயனை) அப்படி பெரிய ஸர்வேஶ்வரன் க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்து இடையர்க்கும் பசுக்களுக்கும் தன்னையணையலாம்படி நியமித்து, நவநீதசௌர்யநக₂ரக்ஷோப₃ாதி₄களாலுண்டான ஆஶ்சர்யத்தை நினைத்து C ''எத்திறம்'' என்கிறதாகவுமாம். D ''சூட்டுநன்மாலைகள்'' இத்யாதி₃.

(மன்னுவடமதுரைமைந்தனை) 3. ''ஸதை₃கரூபரூபாய'' என்கிறபடியே அங்கு ஏகரூபனாய் நின்று உடம்பு கொடுத்தபடியைச் சொல்லிற்று; இங்கு ப்ரவாஹரூபேண உடம்புகொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது. (மன்னுவடமதுரை) ஆனைபடும் ஆகரம்போலே அவதாரம் மாறாத ஊர். ஸித்₃தா₄ஶ்ரமத்திலே ஸ்ரீ வாமனனாய் தபஸ்ஸு பண்ணி வர்த்தித்தும், ஸ்ரீஶத்ருக்₄நாழ்வான் வன்னியமறுத்துத் தனக்குப் படைவீடாகப்பெற்று நெடுநாளிருந்து ராஜ்யம்பண்ணியும், க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தும், ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் மாறாத தே₃ஶம். (வடமதுரை) E ''மல்லைமூதூர்வடமதுரை'' என்று நம்மாழ்வாரீடுபட்ட தே₃ஶமிறே. அப்படியேயிறே மஹர்ஷிகள் ஈடுபட்டது. 4. (மது₄ராநாம) பரமபத₃த்திலுங்காட்டில் இவ்வூர் ப்ரஸித்₃த₄ம்போலே. F கலங்காப்பெருநகரமாகையாலே கலங்காதிருக்கிறது அங்கு. கலங்கும்தே₃ஶத்திலே, கலங்காதிருக்கிறதிறே இங்கு 4. (நக₃ரீ)விட்டுப்போந்தவிடமோ, பிறந்து படைத்து விரும்பினவிடமோ படைவீடாவது? 4. (புண்யா) அபி₄மதலாப₄த்தையுண்டாக்கவற்றாயிருக்கை. அவனைப்பெறுகைக்கு உபாயமும் தானே. 4. (பாபஹரீ) அப்பேற்றுக்கு ப்ரதிப₃ந்த₄க நிரஸநமும் பண்ணவற்றாயிருக்கை. 4. (ஶுப₄ா) ஒன்றைப்போக்கவும் ஒன்றைத் தரவும் வேண்டாதே. பரமபத₃ம்போலே ப்ராப்யமும் தானேயாயிருக்கும். 4. (யஸ்யாம்

A நாச் திரு 5-4. B பெரியாழ் திரு 5-3-7. C திருவாய் 1-3-1 D திருவிருத்தம் 21 E திருவாய் 9-1-6. F மூன் திருவ 51.

ஜாதோ ஜக₃ந்நாத₂:) யாதொன்றிலே ஜக ந்தாத₂னுனவன் ஜாதனுனன். ஸம்ஸாரி களுடைய குறைதீர்க்கைக்காக, நியந்தாவானவன் நியாம்யகோடியிலே பிறந்தான், 1. (ஸாக்ஷாத்) A ''ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்திங்குப் பிறந்த'' 2.''ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதி₄ஷ்ட₂ாய'' என்னும்படியே. 2.''மாயை'' என்று ஜ்ஞாநமாய், தன்னுடைய இச்சை₂யாலே அவதரித்தானென்கிறது. 1. (விஷ்ணு:) வ்யாபகவஸ்து, வ்யாப்யைகதே₃ஶத்திலே வந்து பிறந்தானென்கை. எங்குமுளனுனவன் ஓரிடத்திலே தோன்றினபடி. 1. (ஸநாதந:) என்றுமுளனுனவன் ஒருநாளிலே தோன்றின படி. (மைந்தனை) B ''தந்தைகாலிற் பெருவிலங்குதாள் அவிழ'' என்று பிறந்த போதே ஸ்ரீவஸுதே₃வர் காலில் விலங்கு தானே விடும்படியான மிடுக்கைச் சொல்லு கிறது, பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னே கம்ஸனைக்கொன்ற மிடுக்கைச்சொல்லிற் றுகவுமாம். (மைந்தன்) என்று பிள்ளையாகவுமாம்; ராஜாவாகவுமாம். C ''வடமது ரையார்மன்னன்'' என்றுளிறே.

(தூயபெருநீர்யமுனை) விட்டஆற்றை மறக்கும்படியான ஆறு. பரமபத₃த்தில் நின்றும் வந்து அவதரிக்கைக்கு இவ்வூருண்டானுற்போலே, பரமபத₃த்துக்கு விரஜை போலே இவ்வூருக்கிவ்வாறு. அடியறிவார் கூடப்போந்து கருத்தறிந்து கார்யம் நடத்துமாபோலே; திருவடி திருவநந்தாழ்வான்போலே கருத்தறிந்து அவ்விருளிலே க்ருஷ்ணனை எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோக, முழங்கால்மட்டாக வற்றிக் கொடுத்த ஶுத்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. 3. ''யமுநாஞ்சாதிக₃ம்பீ₄ராம் நாநாவர்த்த ஜ₂ஷாகுலாம்। வஸுதே₃வோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோத₃கோ யயௌ ॥'' பிராட்டி ஶரணம்புகவும் ராவணப₄யத்தாலே அஞ்சியிருந்த கோ₃தா₃வரி போலன் றிக்கே கம்ஸன் மாளிகைநிழல்கீழே வற்றிக்கொடுத்தபடி. தூய்மையாகிறது ப₄க₃வத்ஸ்பர்ஶமிறே. 4. ''வல்லவீவத₃நோச்சி₂ஷ்டபவித்ராத₄ரவித்₃ரும:'' என்னுமா போலே க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாக ஜலக்ரீடை₃ பண்ணி ஒருவருக்கொருவர் கொப்பளித்ததாலே வந்த ஶுத்₃தி₄யாகவுமாம். (தூய) 5. ''ப்ரஸாத₃ம் நிம்நகா₃ யாதா:'' என்று நீர்த்தெளிவைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (பெருநீர்) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் ஜலக்ரீடை₃ பண்ணுகைக்குப் போரும்படி ஸம்ருத்₃த₄மான ஜலம். பெண்களுடைய விரஹதாபங்கெடக் குளிக்கப்போரும் நீர் என்றுமாம். அன்றியே. நீரினுடைய ஶ்லாக்₄யதையைச் சொல்லிற்றுகவுமாம், (யமுனைத்துறைவனை) கவி பாடுவார்க்கு ஊரும் பேரும் வேண்டக்கடவதிறே. (யமுனைத்துறைவனை) ''முத்துப் படும் துறை'' என்னுமாபோலே, D ''சங்கணிதுறைவன்'' என்னுமாபோலே, க்ருஷ்ணனுக்குப் பெண்கள்படும் துறை. நற்சரக்குப்படுவது நீரிலேயாகாதே! E ''அமுதில்வரும் பெண்ணமுது'' என்னுமாபோலே. (துறைவன்) ''கம்ஸப₄யத்துக்கு அஞ்சி ஒளிக்கவந்து சேர்ந்தாரைச் சொல்லுமாபோலே சொன்னபடி பாரீர்'' என்று ப₄ட்டர்.

(ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும்) பிறவாத பரமபத₃த்தோபாதி ஸ்ரீமது₂ரையில் பிறப்பும். முலைப்பால் குடித்து அழுதவிடமிறே பிறந்தவிடமாவது. (தோன்றும்)

A திருவாய் 3-5-5, B பெரிய திரு 7-5-1, C நாச் திரு 7-3, D திருவாய் 10-3-11
E பெரிய திரு 6-1-2.

1. ''ஆவிர்ப்பூ,தம் மஹாத்மநா'' கிழக்கே உதி₃க்கிற ஆதி₃த்யனுக்கு ஸ்பர்ஶமுண்டாகில் இவள் வயிற்றில் ஸ்பர்ஶமுண்டாவதென்றான் ரிஷி. பிறந்தது கு₃ணமாகைக்காக A ''பிறந்தவாறு'' என்று ஈடுபட்டார் ஆழ்வார். (அணிவிளக்கை) ஸ்ரீவைகுண்ட₂த்திலும் ஸ்ரீ மது₂ரையிலும் அநுஜ்ஜ்வலனாய்ப்போலேயிருப்பது! B ''ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கு'' என்கிறபடியே இவர்களுக்குக் கண்காட்டியாயிருக்கை. அந்த₄காரத்தில் தீ₃பம்போலே தாழ்ந்தார் பக்கலிலேயிறே கு₃ணம் ப்ரகாஶிப்பது. C பிறப்பாயொளிவரு முழுநலமிறே. (மணிவிளக்கு) என்றபோது, இங்கே புகுந்தபின்பு பரமபத₃த்தில் அழுக்கற்றபடி.

(தாயைக்குடல் விளக்கஞ் செய்த) வயிற்றில் கட்டின தழும்பாலே, 'ஒருத்திக்கு ஒரு பிள்ளை கட்டலாம்படி ப₄வ்யனாவதே!' என்று யஶோதைப் பிராட்டியை விளங்கப் பண்ணினவனை. 2. ''கௌஸல்யா ஶுஶுபே₄'' D ''இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள் என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ'' (தாமோதரனை) நம்முடைய ப₃ந்த₄ம் நம்மால் அறுக்கவொண்ணாதாப்போலே, அவனுடைய ப₃ந்த₄மும் அநுக்₃ரஹத்தாலேயாகையாலே அவனாலும் அறுக்கவொண்ணாது, நம்முடைய ப₃ந்த₄ம் அவன் காலிலே விழத் தீரும்; அவனது அநுக்₃ரஹகார்யமாகையாலே அநுப₄வித்தேயறவேணும். ''அவனுடைய ப₃ந்த₄த்தை அநுஸந்தி₄க்க ஸம்ஸார ப₃ந்த₄மறும்'' என்னாநின்றதிறே. இவன் வயிற்றில் தழும்பைக்கொண்டாடுகை— அவள் வயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டுகை. ''பணைகளிலே தாவினவாறே உடைநழுவ, தழும்பைக்கண்டு இடைச்சிகள் சிரித்தார்கள்; அத்தழும்பு தோன்றாமைக்கிறே நம்பெருமாள் கணையம் மேல்சாத்து சாத்துகிறது'' என்று ஜீயர்.

(தூயோமாய்) இடைச்சிகள் தூய்மையிறே. தலையிருக்க உடம்பு கழுவியும், உடம்பிருக்கத் தலைகழுவியும் போருவர்களிறே. ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்த₄மொழிய, தனக்கொரு ஶுத்₃தி₄ஸம்பாதி₃க்கையாவது அஶுத்₃த₄னாய் விடுகையிறே. அவனுடைய ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அநுஸந்தி₄க்கையொழிய, தனக்கொரு ஶுத்₃தி₄யில்லை. விபீ₄ஷணன் கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டன்றிறே வந்தது; அர்ஜுநன் யுத்₃த₄த்தின் நடுவே முழுக்கிட்டன்றிறே சரமஶ்லோகம் கேட்டது; த்₃ரௌபதி₃ முழுகியன்றே ப்ரபத்தி பண்ணிற்று, ஆகையால் ப்ரபத்திக்கு ஒரு ஶுத்₃தி₄யும் தேடவேண்டா; அஶுத்₃தி₄ ஸம்பாதி₃க்கவும் வேண்டா; நின்ற நிலையில் அதி₄காரமமையும் 3. (மம சாபி) கடல் கலங்கித் தெளிந்தாற்போலே ராமப₄க்தியாலே கலங்கின என் நெஞ்சும் தெளிந்தது. ஸம்ஸார ஸம்ப₃ந்த₄த்தால் வந்த கலக்கம் தெளிகைக்கு ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களுண்டு; அந்த கு₃ணங்களால் வந்த கலக்கத்தை எத்தாலே தெளியப்பண்ணுவது ? 3. (ஶுத்₃த₄ம் வேத்தி விபீ₄ஷணம்) வந்தவனுடைய ஶுத்₃தி₄யடங்கலும் வடிவிலே தெரியாநின்றது. அவனுக்கு ஶுத்₃தி₄யாக நினைக்கிறது ராமஸம்ப₃ந்த₄த்தையிறே. 4. ''பாவநஸ் ஸர்வ லோகாநாம்''. (தூயோமாய்) அநந்யப்ரயோஜநதையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (வந்து) E ''வந்துனதடியேன் மனம்புகுந்தாய்'' என்று அவன் வரவை நாம்

A திருவாய் 5 - 10 - 1, B பெரியாழ் திரு 2 - 2 - 5, C திருவாய் 1 - 3 - 2, D பெரியாழ் திரு 2 - 2 - 6, E பெரிய திரு 3 - 5 - 1.

செய்யக்கடவோம். 1. ''உபஸ்தேயைருபஸ்தித:'' என்றும் 2. ''பத்ப்யாமபி கமாச்சைவ'' என்றும் இட்ட நாலடிக்கும் புண்பட்டிருக்குமவனிறே. உபாயத்தில் துணிவு புறப்படவொட்டாது, உபேயத்தில் துணிவு புறப்படாதிருக்கவொட்டாது, (நாம்) க்ரமப்ராப்தி பற்றுத நாம்.

(தூமலர்) ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாதிட்ட மலர். A மிக்க சீர்த்தொண்டரிட்டபூ. B ''கள்ளார் துழாயும்'' கணவலர்-அலரி;விஜாதீயங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அநந்யப்ரயோஜநர் தொட்டது ஏதேனுமாம். B [புள்ளாயோரேனமாய்] இவனேதேனுமிடிலும் கொள்ளுகைக்குத் தன்னை அமைத்தபடி. ஸ்ரீவராஹகல்பத்திலே முத்தக்காசை அமுது செய்விக்கச்சொல்லிற்று. 3. ''பத்ரம் புஷ்பம்'' — த்ரவ்யதாரதம்யம் பார்ப்பதில்லை; இடுகிறவன் நெஞ்சில் ஈரமே பார்ப்பது. எல்லாங்கூட 3. ''அஶ்நாமி'' யிறே. (தூவி) 4. ''யதாததா வாபி'' என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷையின்றிக்கே அடைவு கெட்டிருக்கை. (தொழுது) விரோதிகள் கண்டால் முறைதப்பாமைக்கு; கை படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுகை. (வாயினுற்பாடி) வாக்குப்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுகை. 5. ''உவாச ச'' என்று வருகைக்குமேலே வார்த்தையுஞ் சொல்லுவதே! என்று அவனை நோவுபடுத்துகை. (மனத்தினுற்சிந்திக்க) 6. ''மநஸாதிகச்சதி'' 7. ''வாகுத்தர:'' என்கிற நிலைகுலைந்து, மநஸ்ஸுக்கு முன்னே தொழுகையும் பாடுகையும் முற்படுகையாலே ஆற்றுமையின் மிகுதி சொல்லிற்று; மநோவாக்காயங்கள் மூன்றும் அங்கே ப்ரவணமானபடி. உபாயமாகிலிறே ஒன்றுஅமைவது.

(போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்) உத்தரபூர்வாகங்கள். பால் குடித்து வ்யாதி போக்குமாபோலே, இனியது அநுபவிக்க இன்னுததுகுலையும். பூர்வாகமாகிறது— ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணின பாபம்; உத்தராகமாவது—பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்துக்குப் பின்பு ப்ரக்ருதிவாஸநையாலே ப்ராமாதிகமாகச் செய்யுமது.

(தீயினில் தூசாகும்) நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சுபோலேயாம் 8. ''இஷீகதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத'' என்று வேதத்தில் சொன்ன அர்த்தம் பெரியாழ்வார்மகளாகையாலே இடைச்சியான பின்னும் பின்னுட்டுகிறபடி.

(செப்பு) வாங்மந:காயங்களால் அநுபவிக்கவேணுமென்றது மிகை. விரோதிபோகைக்கு உக்திக்கு மேல் வேண்டாவென்கை. அவன், இவன் அநுகூலித்தவாறே பூர்வாகத்தை விஸ்மரிக்கும்; உத்தராகத்துக்கு 9. ''அவிஜ்ஞாதா'' வாம். இனி யார் அநுபவிப்பார்? புண்யபாபங்களாகின்றன — அவனுடைய அநுக்ரஹ நிக்ரஹங்களிறே. அவன் ''பொறுத்தேன்'' என்னத் திருமத்தனையிறே இது.

''தூயோமாய்வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது வாயினுல் பாடி மனத்தினுற்சிந்திக்க, போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்; மாயனை மன்னுவடமதுரை மைந்தனைத் தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை ஆயர் குலத்தினில்தோன்றுமணிவிளக்கைத் தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்த தாமோதரனை— செப்பு'' என்று அந்வயம். 5.

A பெரியதிரு 11—1—9 B பெரியதிரு 11—7—6.

ஈராயிரப்படி—ஐந்தாம் பாட்டு

வ்யா :— அஞ்சாம்பாட்டு. (மாயனை) தானே தன்னை அமைத்துத் தருமத்தனையல்லது அணுகவும் பேசவுமொண்ணுதபடி கரைகட்டாக் காவேரி போலேயிருக்கும் பேரளவையுடைய ஸ்ரீவைகுண்டநாதனென்கை. (மன்னு வடமதுரை) பகவத்ஸம்பந்தம் மாருத தேசம். (மன்னு இத்யாதி) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணார்த்தமாக இங்கே பிறக்கையாலே உளனானன். (வடமதுரை) 1. "மதுரா நாம நகரீ" (மைந்தனை) பிறந்த போதே கம்ஸனை முடிக்கவல்லமிடுக்கென்றுமாம். மாதாபிதாக்களுடைய காலிலே விலங்கு கழலும்படியிருக்கை என்றுமாம். பிள்ளை என்றுமாம்.

(தூய பெருநீர்யமுனை) A கலங்காப் பெரு நகரை விட்டவர்க்குத் திருவாய்ப்பாடிபோலே விரஜையை மறக்க ஆறுமுண்டானபடி. 2. "ப்ரஸாதம் நிம்நகா யதா". கோதாவரியைப்போலே பிராட்டியைக் கும்பிடுகொண்டு ஶரணாகத்தகாதுகையாயிராதே, கம்ஸனுக்கு அஞ்சிப் போகிறபோதைக்கு உதவ வற்றியும், பெண்களுக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் நீர் விளையாட்டு விளையாடு கைக்குப் பெருகுகையும்; இப்படி அடிமைக்குப் பாங்காயிருந்தபடி. (தூய) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறிக் கொப்பளித்த தூய்மையென்றுமாம். (பெருநீர்) ஶ்லாக்யமென்றுமாம். க்ருஷ்ணனுடையவும், பெண்களுடையவும் களவுக்குப் பெருநிலைநிற்கும். B "பொருநல் சங்கணி துறைவன்" என்னுமா போலே பெண்கள் படும் யமுனைத் துறையை உடையவன். கவிபாடுவார்க்கு ஊரும் பேரும் ஆறும் உடையவனென்கை.

(ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும்) மதுரையில் பிறப்பு — பிறவாத ஸ்ரீவைகுண்டத்தோடொக்கும் திருவாய்ப்பாடியில் பிறப்பைப்பற்ற. (தோன்றும்) 3. "தேவகீ பூர்வஸந்த்யாயாம்" 4. "அஜோபி ஸந்" இத்யாதிப்படியே. (மணி விளக்கு) புகையும் எண்ணெயுமில்லை அங்கு; வெறும் மங்கள தீபம். (தாயைக் குடல் விளக்கம் செய்த) பெற்ற வயிற்றுக்குப் பட்டம் கட்டுகை. 5. "கௌஸல்யா ஶுஶுபே தேந புத்ரேணாமிததேஜஸா" C "என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்". (தாமோதரனை) நம்முடைய பந்தம் நம்மாலறுக்கவொண்ணாதாப்போலே, அவனுடைய பந்தமும் அவனால் அறுக்கப்போகாது. "யஶோதையினுடைய திருவிலச்சினை" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். (தூயோமாய்) அவன் இடையனாகக் கொண்டு தாங்களிடைச்சியான ஶுத்தி; க்ஷத்ரியன் இடையனானாப்போலே ப்ராஹ்மணியும் இடைச்சியானபடி. (தூயோமாய்) வாயிலும் முகத்திலும் நீரிடாதே வருகை. இருந்தபடியே வருகைக்கு ஶுத்தியும், அஶுத்தியும் வேண்டா. (வந்து நாம்) 6. "உபஸ்தேயைருபஸ்திதः" 7. "பத்ப்யாம் அபிகமாச்சைவ" 6. "ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா" — அவன் செய்யுமத்தை நாம் செய்யக்கடவோம். D "வந்துனதடியேன் மனம் புகுந்தாய்"—உபேயத்தில் த்வரை பார்த்திருக்கவொண்ணாது; அப்படியிருக்கிற நாம். (நாம்) நாமே செய்யவேணும். (தூமலர்) இலை வாணிபம் பண்ணாத மலர். E "மிக்கசீர்த்தொண்டரிட்ட பூந்துளவு" F "சூட்டு

A மூன்-திருவ 51. B திருவாய் 10-3-11. C பெரியாழ்திரு 2-2-6. D பெரிய தி 3-5-1. E பெரியதிரு 11-1-9. F திருவிருத்தம் 21.

நன்மாலைகள்'' இத்யாதி. (தூவி) ப்ரணயினிக்குச் சடங்கு வேண்டா. (தொழுது) வீரன் தோற்றுற்போலே, தொழுவித்துக் கொள்ளுமவர்களிறே தொழுகிறார்கள். A "இதுமிகையாதலில்'' அவன் பொறுக்கமாட்டாதே 1. "ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே'' என்னப் பண்ணுகை. (வாயினால் பாடி) வாய் படைத்த ப்ரயோஜனம் பெறுகை. (மனத்தினால் சிந்திக்க) ஜ்ஞானம் அனுஷ்டான ஶேஷம். அதுவொண்ணாதபடி வந்த அடைவுகேடு தோன்றுது. (போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்) பூர்வாக உத்தராகங்கள். (தீயினில் தூசாகும்) பூர்வாகமாவது — புத்தி பூர்வகமாகப் பண்ணிப் போந்தவை. உத்தராகமாவது — பகவத் ஜ்ஞானம் பிறந்தால் ப்ரக்ருதிவாஸனையால் ப்ராமாதிகமாகப் பிறந்தவை. (செப்பு) சொல்லவமையும் என்கை. (மாயனை இத்யாதி, அடைவே செப்பு) என்று அந்வயம்.

நாலாயிரப்படி — ஐந்தாம் பாட்டு

அவ:—அஞ்சாம்பாட்டு. (மாயனை) 'நாம் இங்ஙனே இலையகலப்படுத்தாநின்றோம். 2. "ஶ்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்நாநி பவந்தி மஹதாமபி'' என்கிறபடியே நாம் அநாதிகாலம் பண்ணின பாபங்கள் விக்நப்படுத்தாதோ? சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவபிஷேகத்துக்கு வஸிஷ்டன் முஹூர்த்தமிடுகிறான்; பாக்யாதிகரான பெருமாள் முடிசூடவிருக்கிறார்; ஜகத்தடைய இதுக்கு 3. "ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி'' என்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறது. 4. "நாராயணமுபாகமத்'' என்று பெரிய பெருமாளை ஆஶ்ரயிக்கிறது. அங்குமன்றோ சில விக்நங்கள் வந்தது' என்று சில பெண்பிள்ளைகள் சொல்ல, 'எம்பெருமான் ஸங்கல்பித்த உத்ஸவத்துக்கு விக்நமுண்டாவது; அவனடியார் ஸங்கல்பித்த உத்ஸவத்துக்கு விக்நமுண்டாகாது' என்றார்கள் சில பெண்பிள்ளைகள்; எங்ஙனேயென்னில், தன் ஸங்கல்பத்தை அழிய மாறி ஸ்ரீபீஷ்மன் அர்ஜுநன் ஸங்கல்பத்தை முடிய நடத்துகையாலே, நாம் இம் மஹோத்ஸவத்திலே அதிகரித்துச் செல்லாநிற்கவே அதுக்கு விக்நம் பண்ணக்கடவ உத்தர பூர்வாகங்கள் தன்னடையே நசித்துப்போமென்கிறார்கள்.

வ்யா:—(மாயனை) தானே தன்னை அமைத்துத்தரிலல்லது தன்னை நினைக்கவும் பேசவுமொண்ணாதபடி கரைகட்டாக்காவேரிபோலேயிருக்கும் பேரளவுடைய ஸ்ரீவைகுண்டநாதனென்றபடி. இங்கு ஒருகாலொருத்திக்கு உடம்பு கொடுக்குமா போலே எல்லார்க்குமொக்க அங்குத் தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமவன். 5. "ஸதா பஶ்யந்தி''. (மாயன்) அவ்விருப்புக்கு B எத்திறம்; C "வைகுந்தனென்பதோர் தோணிபெறாதுழல்கின்றேன்'' என்னுமவளிறே. இடைச்சேரியோபாதி அவ்விடமும் கைவந்தபடி. நவநீத சௌர்ய நகரக்ஷோபாதிகளை நினைத்து B "எத்திறம்'' என்றதாகவுமாம். இவ்விடத்தில் திருநாட்டுப்படியை விஸ்தரிப்பது. அவ்விடத்திலே எம்பெருமானபிமானத்திலே ஒதுங்கித் தந்தாமுக்கு என்ற அபிமானமின்றிக்கேயிருக்கும்; இங்கு தனித்தனியே 6. "ஈஶ்வரோஹம்'' என்றிருப்பர்கள். இங்குள்ளார் அங்கே செல்லிலும் 'அடியேன்' என்று தெளியப்பண்ணும் D தெளிவிசும்பு அவ்விடம். அங்குள்ளாரே வரிலும் 'என்னது' என்று அறிவு கலங்கப்பண்ணும் E "இருள்தருமா ஞாலம்'' இவ்விடம்.

A திருவாய் 9-3-9, B திருவாய் 1-3-1, C நாச் - திரு 5-4, D திருவாய் 9-7-5, E திருவாய் 10-6-1.

(மன்னு வடமதுரை) ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் மாருத தே₃ஶம். (மன்னு) ஸ்ரீவை குண்ட₂த்தில் நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணார்த்த₂மாக இங்கே பிறக்கையாலே உளனானன். * (ஸம்ஸாரிகளுக்த ப்ராணன் வரும்) ஆர்த்தர்க்கும் ஆஶ்ரிதர்க்கும் பிறந்தவாறே வயிறெரிந்து மறக்கப்பண்ணுதிருக்கும். (வடமதுரை) 1. [மது₄ரா நாம] ஸ்ரீவைகுண்ட₂ம் போலே குன்றுங்குறிச்சியல்ல. 1. [நக₃ரீ] விட்டுப்போந்தவிடமோ, பிறந்து விரும்பின விடமோ நக₃ரியாவது? 1. [புண்யா] அவனைத் தருகைக்கு உபாயமாகை. 1. [பாபஹரா] விரோதி₄ நிரஸநத்துக்கும் தானே. 1. [ஶுப₄ா] அவையிரண்டுமில்லையாகிலும் விட வொண்ணாது. பரமபத₃மும் ஸம்ஸாரமும் வேண்டோமென்னும்படி, ப்ராப்யமும் தானே. 1. [யஸ்யாம் ஜாத:] இத்தனைக்குமடி. 1. [ஜக₃ந்நாத₂ஸ் ஸாக்ஷாத்₃விஷ்ணுஸ் ஸநாதந:] தன் ப்ரஜைகள் பட்ட ஆபத்தை நீக்குகைக்கு அவர்களிட்ட வழக்காய், A "வைகுந்தா" என்றும் 'அகர்மவஶ்யன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிறக்கை. 1. [ஸாக்ஷாத்] B "அங்கு வைத்திங்குப்பிறந்த" 2. "பூர்வஸந்த்₄யாயாம் ஆவிர்ப்பூ₄தம்"— அத்திக்கில் ஆதி₃த்யனுக்குள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம். ஸ்நேஹத்தில் புரையில்லையித்தனை. (மைந்தனை) பிறந்தபோதே கம்ஸனை முடிக்க வல்ல மிடுக்கென்றுமாம். தாய் தமப்பன் காலில் விலங்கு கழலும்படியிருக்கை என்றுமாம். பிள்ளையென்றுமாம். ராஜாவென்றுமாம்.

(தூயபெருநீர் யமுனை) C கலங்காப்பெருநகரம் விட்டுப்போந்தவனுக்குத் திருவாய்ப்பாடி என்றொரு அஞ்சினான் புகலிடமுண்டானாற்போலே, விரஜையை மறப்பிக்க ஒரு ஆறுண்டானபடி. 3. "ப்ரஸாத₃ம் நிம்நக₃ா யதா₂"—கே₃ாத₃ாவரியைப்போலே பிராட்டியைக் கும்பிடுகொண்டு ஶரணாக₃த கா₄துகையாயிராதே கம்ஸனுக்கு அஞ்சி எழுந்தருளின போதைக்கு வற்றியும், நீர்விளையாட்டு ஆடுகைக்குப் பெருகியும், 4 "வஸுதே₃வோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோத₃கோ யயௌ"—அடியறிந்தார் கூடப் போந்து கருத்தறிந்து பரிமாறினாற்போலே அடிக்குப் பாங்காயிருந்தபடி. (தூய) 5. "வல்லவீவத₃நோச்சி₂ஷ்டபவித்ராத₄ரவித்₃ருமை:"—க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறிக் கொப்பளித்த தூய்மை என்றுமாம். (பெருநீர்) ஶ்லாக்₄யதை என்றுமாம். 6. "யமுநாம் சாதிக₃ம்பீ₄ராம்". (யமுனைத்துறைவனை) யமுனையாற்றையுடையவனை. க்ருஷ்ணனுக்கும் பெண்களுக்கும் களவுக்குப் பெருநிலை நிற்கும் ஆறு. D "சங்கணி துறைவன்" என்னுமாபோலே பெண்கள்படும் துறையையுடையவன்.

(ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்) ஸ்ரீவைகுண்ட₂த்தில் கு₃ணங்கள் மடிந்து கிடக்கும். இங்கே, E ஒளிவருமுழு நலமாய்த்து. அந்த₄காரத்தில் விளக்குப்போலே ஸ்ரீமது₄ரையில் பிறப்பு—பிறவாத ஸ்ரீ வைகுண்ட₂த்தோடொக்கும் திருவாய்ப்பாடியில் பிறப்பைப்பார்க்க என்கை. ஏக்கத்திலே முலைப்பாலின்றிக்கேயொழிந்தது; நாக்கு ஒட்டி அழமாட்டிற்றிலன்; சிலுகுபடாமைக்கு அதுவும் கார்யகரமாய்த்து. முலைப்பால் பெற்று அழுதது இவ்விடத்திலேயிறே.

(தோன்றும்) 2 "தே₃வகீபூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்ப்பூ₄தம் மஹாத்மநா" அஜத்வ அவ்யயத்வ ஈஶ்வரத்வங்களுக்கு அழிவு வாராமே பிறக்கையாலே, கீழ்திக்குக்கு ஆதி₃த்யனோடுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம் இவனோடுமிவளுக்குள்ளது. (அணிவிளக்கு) புகையும் எண்ணெயுமில்லை. (மணிவிளக்கு) அதுக்குமேலே மங்க₃ளதீ₃பம். (தாயைக்

A திருவாய் 2-6-1. B திருவாய் 3-5-5. C மூன்-திருவ 51, D திருவாய் 10-3-11
* ( ) அடைப்பிலுள்ளது ஐயத்திற்குரியது. E திருவாய் 1-3-2-

குடல் விளக்கம்செய்த) பெற்றவயிற்றுக்குப் பட்டம் கட்டுகை. 1. "கௌஸல்யா ஶுஶுபே, தேந புத்ரேணுமிததேஜஸா" A, "என்ன நோன்பு நோற்றாள்கொலோ இவனைப் பெற்றவயிறுடையாள்". (தாமோதரனை) தன்வயிற்றில் தழும்புகண்டார் 'இப்படி பவ்யனுவதே' என்று கொண்டாடப்படுகை. * (பட்டம் கட்டுகையாவது) நம்முடைய பந்தம் நம்மாலறுக்கவொண்ணுதாப்போலே அவனுடைய பந்தமும் அவனாலறுக்கவொண்ணுது. 2 "பக்திக்ரீதோ ஜநார்த்தந:" க்ஷாமத்திலே ஒருபடி தவிட்டுக்கு எழுதிக்கொடுத்தார், நல்லகாலப்பட்டால் ஸார்வபௌமனுங்காட்டில் மீட்கப்போமோ? 'தானெழுத்து வாங்கின தழும்புகாட்டி நம்மை எழுத்து வாங்குவித்துக்கொள்ளும் சேஷியுடைய திருவிலச்சினை' என்று பட்டர்.

(தூயோமாய்) அவன் இடையனாகக்கொண்டு தாங்கள் இடைச்சிகளான ஶுத்தி, க்ஷத்ரியன் இடையனானப்போலே தாங்களும் இடைச்சிகளானபடி. வாயிலும் முகத்திலும் நீரிடாதே வருகை. பாபத்திலே வந்தவாறே 3. "ஸாதுரேவ" என்றான். புண்யத்திலே வந்தவாறே 4. "பரித்யஜ்ய" என்றான். ஸம்ஸாரிக்குக் குற்றமாவது தனக்கு நன்மையுண்டென்றிருக்கை. 5. "மத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா" ஸ்ரீ விபீஷணழ்வான் கடலிலே முழுகியோவந்தது? த்ரௌபதி தூய்மையாய்க் குளித்தோ ப்ரபத்தி பண்ணிற்று? அர்ஜுனன் பறையர் நடுவேயன்றோ சரமஶ்லோகம் கேட்டது. இருந்தபடியே வருகைக்குமேற்பட ஶுத்தியும் தேடவேண்டா, அஶுத்தியும் தேடவேண்டா. (தூயோமாய் வந்தோம்) கையில் மயில்கற்றையில்லை என்றுமாம். அதாவது — 6. "மம சாபயந்தராத்மாயம் ஶுத்தம் வேத்தி விபீஷணம்" — இவனோடு ஸம்பந்தமுடையார்க்குமகப்பட ப்ரயோஜநாந்தர பரதையில்லை என்னும்படி அநந்யப்ரயோஜநதை தோற்ற வந்தானென்றாற்போலே, அநந்யப்ரயோஜநைகளென்னவுமாம். சக்ரவர்த்தி பற்றச்சொன்ன தர்மத்தை த்யஜித்து, விடச்சொன்ன தர்மத்தை அநுஷ்டித்து பற்றச்சொன்ன பலத்தையிழந்து விடச்சொன்ன பலத்தையே பற்றிப்போனான். ருஷிகள் அவனையே உபாயமாகக்கொண்டு பலத்திலே வ்யபிசரித்துப்போனார்கள். புல்லுக்கும் எறும்புக்கும் விலக்குகைக்குப் பரிகாரமில்லாமையாலே உபாயோபேயங்களிரண்டும் எம்பெருமானேயாய்விட்டது. ஆநுகூல்யம் பேரிட்டு விலக்குவாரும் ப்ராதிகூல்யத்தாலே விலக்குவாருமாய் எல்லாருமிழந்துபோனார்கள்; இவள் இளையபெருமாளைப்போலே இரண்டுமவனேயாகப் பற்றிச் செல்லுவோம் என்கிறாள். B ஆசும் மாசுமற்றபடி.

(வந்து) அவன் திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தக்கடவோம். 7. 'உபஸ்தேயைருபஸ்தித:' 8. "பத்ப்யாமபிகமாச்சைவ" 7. "ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா" அவன் செய்யுமத்தை நாம் செய்தோமென்கை. C "வந்துனதடியேன் மனம் புகுந்தாய்". (நாம்) உபாயத்தில் துணிவு முற்படவொண்ணுது; உபேயத்தில் த்வரை முறைபார்த்திருக்கவொண்ணுது; அப்படியேயிருக்கிற நாம். (தூமலர்) அயத்நஸித்தமாகக் கைக்கெட்டின பூவெல்லாம்; ஒரு ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாத மலரென்றுமாம். D "மிக்க சீர்த்தொண்டரிட்ட பூந்துளவம்" என்னுமாபோலே அநந்யப்ரயோஜநமான மலர்கள். (தூவி) 9. "யதாததாவாபி" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷையில்லாமை. ப்ரணயிகளுக்குச் சடங்குண்டோ? (தொழுது) தொழுவார் கண்டால் 'முறைகெட்டார்

A பெரியாழ்திரு 2-2-6. B திருமாலை 22. C பெரிய திரு 3-5-1, *() ப்ரக்ஷிப்தம்.
D பெரியதிரு 11-1-9.

கள்' என்று தோற்றுமைக்காக தேவதைகளைத் தொழுமாபோலே, ஓரஞ்ஜலி பண்ணுதே தொழுவித்துக் கொள்ளுமவர்களிறே இப்போது தொழுகிறுர்கள், A "இது மிகையாதலில்" அவனை 1. "ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ" என்னப்பண்ணுகை.

(வாயினுல்பாடி) வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேமென்று ப்ரீதிபூர்வகமான கு₃ணகீர்த்தநம் பண்ணி. (வாயினுல்பாடி) மநஸ்ஸஹகாரமில்லாமை. 2. "உவாச ச" B "போற்றுதும்" என்னும்படியே அத்தலையை அழிக்கக்கடவோமென்றுமாம். (மனத்திஞல் சிந்திக்க) மனஸ்ஸிலே ப₄க₃வத்₃ கு₃ணங்களை விளைநீரடைத்துக்கொள்ள. (மனத்தினுல் சிந்திக்கப் போய பிழையும் புகுதருவானின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்) பாலும் க₂ண்ட₃ஶர்க்கரையும் பருகப் பிச்சு தெளியுமாபோலே, நமக்கினிதாக ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணுநிற்கப் பெருநெருப்புப்பட்ட பஞ்சுபோலே பிணமுகம் காணவொண்ணுதபடி நசித்துப்போம். 3. "இஷீகதூலமக்₃நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ₃யேத ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூ₃யந்தே" என்கிறபடியே. பூர்வாக₄மாவது—அநாதி₃காலம் பு₃த்₃தி₄பூர்வமாகப் பண்ணிப்போந்த பாபம். உத்தராக₄மாவது—ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ப்ரக்ருதிவாஸனையாலே ப்ராமாதி₃கமாகப் பண்ணும் பாபம். பாபங்களாவன—ஸர்ப்பங்களைபோலே செய்தபோதே மிடற்றைப் பிடிக்குமதல்ல. க்ரியை இங்கே நஶிக்கும்; கர்த்தா அஜ்ஞானையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞன் உணர்ந்து பு₄ஜிப்பிக்கும். பூர்வாக₄த்தை நஶிப்பிக்கும்; உத்தராக₄த்துக்கு 4. "அவிஜ்ஞாதா" வாம். இனி ஆரை அண்டை கொண்டு அவை ஜீவிப்பது? ஸர்வேஶ்வரன் "பொறுத்தோம்" என்னத்திருமத்தனையிறே. (செப்பு) [மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை, தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை. ஆயர்குலத்தினில் தோன்றுமணிவிளக்கை, தாயைக்குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரனை—செப்பு] என்று அந்வயம்.

ஸ்வாபதே₃ஶ வ்யாக்யாநம் - ஐந்தாம்பாட்டு

வ்யா:—அஞ்சாம்பாட்டு. (மாயனை இத்யாதி₃) (மாயனை) 5. "ஸதா₃ பஶ்யந்தி" என்கிறபடியே விஶ்ருங்க₂லஜ்ஞாநிகளான நித்யஸூரிகளாலும் கரைகாணவொண்ணுத பரத்வத்தை யுடையவனை. (மன்னு வடமதுரை மைந்தனை) ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்த₄ம் மாருத வடமதுரையிலேயிருக்கிற ராஜாவாய், மிடுக்கனுய், யுவாவானவனை. (தூய) ஸ்ரீ வஸுதே₃வர் கண்ணனை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருவாய்ப்பாடிக்கு எழுந்தருளுகிறபோது 6. "ஜாநுமாத்ரோத₃க" ராயெழுந்தருளலாம்படி பாங்காக வற்றிக்கொடுத்த தூய்மையாகவுமாம்; ஜலக்ரீடை₃யிலே பெண்களும் அவனுமாகக் கொப்பளிக்கையால் வந்த தூய்மையாகவுமாம். (பெருநீர்) மஹாஜலத்தையுடையதாகையாலே அத்யக₃த₄மான. (யமுனைத் துறைவனை) யமுனையினுடைய துறையைத் தனக்கு நிரூபகமாகவுடையவனை. (ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை) திருவாய்ப்பாடியிலேயே வளரா நின்றுகொண்டு அக்குலத்துக்கு மங்க₃ளதீ₃பமாயுள்ளவனை. (தாயைக் குடல்விளக்கம்செய்த தாமோதரனை) C கண்ணிக்குறுங்கயிற்றுலே உரலோடே கட்டுண்டு பெற்றதாயான யஶோதைப் பிராட்டியினுடைய ஹ்ருத₃யத்துக்கு ப்ரகாஶகனானவனை. (நாம்) "அவனே உபாயம்" என்றிருக்கிற நாம். (தூயோமாய்) அநந்யப்ரயோஜநராய். (வந்து) ப்ராப்யருசி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமையால் வந்து.

A திருவாய் 9-3-9, B C பெரிய திரு 11-5-5.

(தூமலர்) யோக்3யமோ அயோக்3யமோ என்று தேடப்படாத மலர்களை. (தூவி) அக்ரமமாக அவன் திருவடிகளிலே பரிமாறி. (தொழுது) ஸேவித்து. (வாயினுல் பாடி மனத்தினுல் சிந்திக்க) ''அவன் கொடுத்த கரணத்தால் அவனை ஆஶ்ர யிக்கப்பெற்றோம்'' என்று பாடி நினைக்க. (போயபிழையும்) கழிந்த அநாதி3யான பூர்வாக4ங்களும். (புகுதருவான் நின்றனவும்) ப்ரவேஶத்தைத் தருகிறவையாய் நின்ற உத்தராக4ங்களும், (தீயினில் தூசு ஆகும்) நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே யாம். (செப்பு) ஆகையால், உக்தகு3ணவிஶிஷ்டனை எம்பெருமானை அநுஸந்தி4 யுங்கோள். 'ஆயர்குலம்' என்றது—அநந்யஸாத4நரான பா4க3வதகுலமென்றபடி. 5

மூவாயிரப்படி — ஆறும்பாட்டு

அவ:—aஆறும்பாட்டில்—bமுதல்பாட்டில்-'ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷமே ப்ராப்யம்; அநந்யஸாத்4யமான இதுக்கு ஸாத4நமும் அவனே; அந்த ஸாத4நத்திலே அந்வயிக்கைக்கு அதி4காரிகளும் அந்த ப்ராப்யத்தில் இச்சை2யுடையவர்களே' என்று ஸாத்4யஸ்வரூபத்தையும் ஸாத4நஸ்வரூபத்தையும் அதி4காரிஸ்வரூபத் தையும் ஸாதி4த்து, இரண்டாம்பாட்டில் — 'ப்ராப்யப்ராபகங்கள் இரண்டும் ஈஶ்வரனே' என்றிருக்கும் இச்சா2தி4காரிகளுக்கு ஸம்பா4விதமாய், b2 குர்வத்3ரூப மான கரணங்களுக்கு வகுத்த வ்யாபாரவிஷயங்களைக் காட்டிக்கொடுக்கவேண்டு கையாலும், காலக்ஷேபத்துக்காகவும் ராக3ப்ரேரிதமாக அநுஷ்டே2யமான கர்த்தவ்யாம்ஶத்தைச் சொல்லிற்று; மூன்றும்பாட்டில் ப4க3வத3நுப4வஸஹகாரி கள்பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே அவர்களுக்கு யாவை யாவை சில அபேக்ஷிதங்கள், அந்த ஸம்ருத்3தி4களடைய அபேக்ஷிக்கக்கடவதென்றது; நாலாம்பாட்டில் தே3வதாந்தரஸ்பர்ஶரஹிதராய், இப்படி அநந்யப்ரயோஜ நராய், ப4க3வதே3கப்ரவணராய், ப4க3வத3நுப4வோபகரணமானவற்றிலே இழிந்த வர்களுக்கு அந்த தே3வதாந்தரங்களும் ஏவல்செய்யுமென்னுமிடம் சொல்லிற்று, அஞ்சாம்பாட்டில்—இப்படியே ப4க3வத3நுப4வத்திலிழிந்தவர்களுக்கு வரும் அநு ப4வவிரோதி4களை அவ்வநுப4வம்தானே நிரோதி4க்குமென்னுமிடம் சொல் லிற்று. ஆக, இப்படி கீழ் அஞ்சுபாட்டாலே ப்ராப்யமான க்ருஷ்ணநுப4வத்துக்கு ஏகாந்தமான உபகரணங்களைச்சொல்லி, அநந்தரம் மேல்பத்துப்பாட்டாலே அந்த உபகரணங்களைக்கொண்டு அநுப4விக்குமவர்களை c எழுப்புகிறது.

பெ. அ. ஆறும்பாட்டு. a ''ஆறும்பாட்டில்'' என்றதுக்குஅநந்தரம், 'வ்யாக்2யாநம் பண்ண இழிகிறோம்' என்று கூட்டுவது; இப்பாட்டின் வ்யாக்2யாநாந்தத்திலே ''எழுந்திராயென் கிறார்கள்'' என்கிற வாக்யத்தோடு அந்வயமாதல் கண்டுகொள்வது. b, c கீழ் அஞ்சு பாட்டும் ஒரு பேடிகையாகவும், மேல் பத்துப் பாட்டும் ஒரு பேடிகையாகவும் திருவுள்ளம் பற்றி ஸங்க3த்யர்த்த2ம் வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுகிறார் (முதற்பாட்டில் என்று தொடங்கி 'எழுப்புகிறது' என்னுமளவும்.)

சி. அ. ஆறும்பாட்டு. (புள்ளும் சிலம்பின காண்) b_2 (குர்வத்3ரூபம்) ப்ரவ்ருத்திஶீலம்.

கு. அ. ஆறும்பாட்டு. (புள்ளும் சிலம்பின காண்) b_2 (குர்வத்3ரூபமான) ப்ரவ்ருத்தி ஶீலங்களான கரணங்கள் என்றபடி.

தந்தாமுக்கே அவ்வநுப₄வத்துக்கு d ப்ரத₄ாநோபகரணமான ப்ரேமமும், d_2 கர்த்தவ்யதயா உத்தமான உபகரணங்களும், அநுப₄ாவ்யனான க்ருஷ்ணனும், அதுக்கு ஏகாந்தமான காலமும், ஊரில் கோ₃பவ்ருத்₃த₄ருடைய இசைவும் உண்டானபின்பு தனித்தனியே அநுப₄விக்க அமைந்திருக்க, ஒருவரையொருவர் எழுப்பவேண்டுகிறது என்? என்னில்—பெருங்காற்றிலிழிவார்க்குத் துணைதேட்ட மாமாபோலே, A 'காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்' என்றும், B ''உயிர்காத்தாட்செய்ம்மின்'' என்றும், C ஆழியொடும் பொன்னார்சார்ங்கமுடைய அடிகளை இன்னாரென்றறியேன்'' என்றும் இழிந்தாரைக் குமிழிநீரூட்டக்கடவதான விஷயத்திலே இழிகிறவர்களாகையாலே, துணை தேட்டமாய் ஒருவரையொருவர் எழுப்புகிறார்கள். eD ''அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ'' என்று சொல்லுகிறபடியே பராவஸ்தை₂யில் புருஷோத்தமனை அநுப₄விக்கும் போதும், e_2 விஶ்ருங்க₂லஜ்ஞாநப₃லங்களையுடையரான நித்யஸூரிகளுக்கும் துணை தேட்டமாகாநிற்க, E ''இமையோர்தமக்கும் — செவ்வே நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெயூணென்னும் ஈனச்சொல்'' என்று அந்த நித்யஸூரிகளுக்கும் அநுப₄விக்கவொண்ணாதபடி நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் அழகுக்கும் நிரவதி₄கஸாக₃ரமான க்ருஷ்ணனை அநுப₄விக்குமிடத்தில் e_3 இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாத இடைச்சிகளுக்குத் துணைதேட்டமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ? அதுக்கு மேலே, 1. ''ஏக: ஸ்வாது₃ ந பு₄ஞ்ஜீத'' என்று நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான அவ்விஷயத்தைத் தனியநுப₄விக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதிகளாகையாலும் எழுப்புகிறார்கள்; அதுக்குமேலே, இவ்வஸ்துவை அநுப₄விக்கைக்கு ருசியுடையராயிருக்குமவர்கள் இழக்கவொண்ணாதென்னும் நினைவாலும் எழுப்புகிறார்கள்; அதுக்குமேலே, ப₄க₃வத்₃விஷயத்தை அநுப₄விக்கும்போது ததீ₃யரை முன்னிட்டல்லது அநுப₄விக்கமாட்டாதவர்களாகையாலும் எழுப்புகிறார்கள். f விஷயம் தனியநுப₄விக்க அரிதாகையாலும், g இவர்கள் தனியநுப₄விக்கவல்ல ப்ரக்ருதிகளல்லாமையாலும்.

பெ அ. d_2 (கர்த்தவ்யதயா உத்தமான உபகரணங்கள்) என்றது ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவனேயென்கையும், த்யாஜ்யோபாதே₃ய ஜ்ஞாநபூர்வகமான அநுஷ்ட₂ாநமும், பரஸம்ருத்₃த்₄யேகப்ரயோஜநதை முதலான கு₃ணங்களும், e க்ருஷ்ணாநுப₄வம் துணை தேட்டமாம்படியைக் கைமுதிக ந்யாயத்தாலே த்₃ருட₄கரிக்கிறார் (அடியார்களித்யாதி₃) e_2, e_3 (விஶ்ருங்க₂லஜ்ஞாநப₃லங்களையுடையரான) என்றதுக்கு எதிர்த்தட்டான் ஜ்ஞாநப₃லஶூந்யதையை அருளிச்செய்கிறார் (இடக்கை இத்யாதி₃) இடைச்சிகளென்று ஸ்த்ரீத்வம் தோற்றுகையாலே, ப₃லஶூந்யதை ஸித்₃த₄ம். f (விஷயம் தனி அநுப₄விக்க அரிதாகையாலும்) என்றது 'கூர்வேல்கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன் ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதையிளஞ்சிங்கம் — கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்' (1) இத்யாதி₃யிற் சொன்ன பரமபோ₄க்₃யதையைப்பற்ற. g (இவர்கள் தனியநுப₄விக்கவல்ல ப்ரக்ருதிகளல்லா

சி. அ. d இவ்விடத்தில் உபகரணங்கள் கரணத்ரயமும்; ப்ரத₄ாநோபகரணம் ஸ்வரபதே₃ஶத்துக்குச்சேர த்வராப்ரேமாதி₃களாதல்; அந்யாபதே₃ஶத்துக்குச் சேர நோன்பாதல். d_2 கர்த்தவ்யதயா உத்தமான உபகரணங்களாவன — ப்ராப்யப்ராபகம் அவனே என்றிருக்கை த்யாஜ்யோபாதே₃ய விவேகபூர்வகமான அநுஷ்ட₂ானம், பரஸம்ருத்₃த்₄யேகப்ரயோஜனதை முதலான கு₃ணங்கள்.

A பெரியதிருவ-34. B திருவாய் 10-7-1. C பெரிய திரு 10-10-9. D திருவாய் 2-3-10. E திருவிருத்தம் 98.

